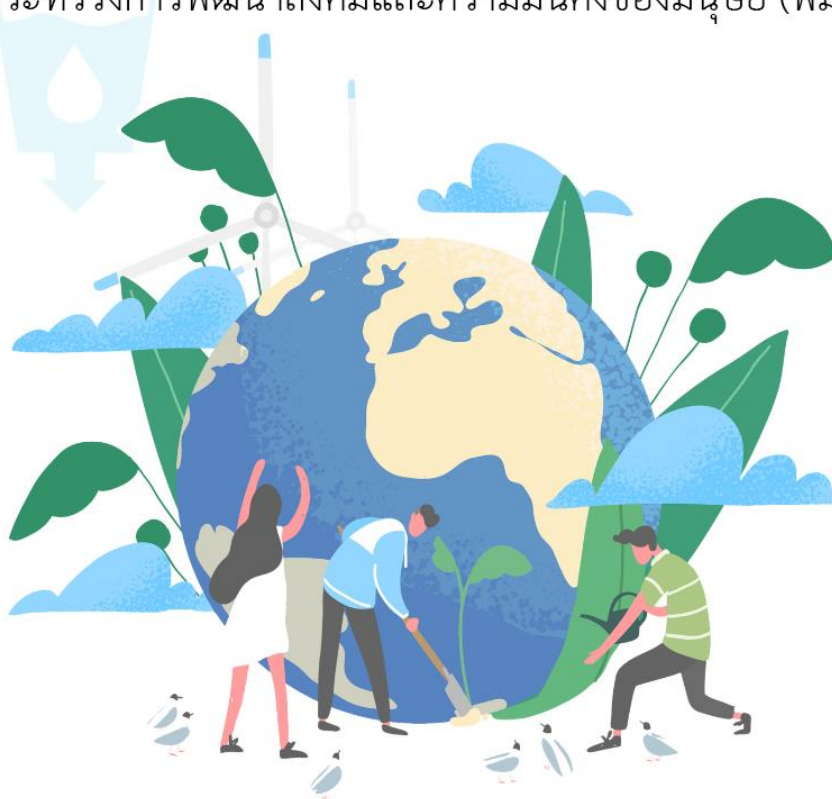

รายงานการวิจัย

เรื่อง โครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์
ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”
(Research project development of success indicators of CSR projects in Thai business
sectors that contribute to Sustainable Development Goals (SDGs))

โดย

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม (สกว.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

กันยายน 2566

รายงานการวิจัย

เรื่อง โครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์
ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”
(Research project development of success indicators of CSR projects in Thai
business sectors that contribute to Sustainable Development Goals (SDGs))

โดย

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
กันยายน 2566

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ครั้งนี้ ดำเนินการศึกษาต่อเนื่องจากโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” โครงการเดิม (งบประมาณ พ.ศ. 2564) โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 จำนวนเงิน 500,000 บาท เพื่อประเมินระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในกลุ่มนาร่อง และเผยแพร่ชุดตัวชี้วัดสำหรับการนำไปใช้ในวงกว้าง

สำหรับความสำเร็จของการศึกษาโครงการวิจัยครั้งนี้ เกิดขึ้นจากความร่วมมือจากหลายฝ่ายงานด้วยกัน ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณ คณะทำงานขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ทำหน้าที่หลักในการดำเนินการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการ กำกับ ติดตาม และให้ข้อเสนอแนะ/ให้คำปรึกษาการดำเนินงานด้านการวิจัยของโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ รวมถึงกลุ่มนาร่องทั้ง 10 องค์กร ชำราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและส่วนกลางที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) และประธานศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด (ภาคเอกชน) ที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาสังคมด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)

คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการวิจัย เรื่องโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานต่าง ๆ องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ในการประเมินโครงการ/กิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กรที่ผ่านมา การใช้ตัวชี้วัดเพื่อประเมินร่วมกับตัวชี้วัดอื่น ๆ ขององค์กร รวมถึงการใช้ตัวชี้วัดเพื่อเป็นตัวช่วยวางแผนการดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)
กันยายน 2566

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” (Research project development of success indicators of CSR projects in Thai business sectors that contribute to Sustainable Development Goals (SDGs)) ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 จำนวนเงิน 500,000 บาท ซึ่งดำเนินการวิจัยตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม 2565 - 30 กันยายน 2566 ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ มุ่งดำเนินการต่อเนื่องจากโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” โครงการเดิม (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564) ด้วยการทบทวนและขยายผลการใช้ตัวชี้วัดโดยประเมินระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในกลุ่มนาร่อง ตลอดจนเผยแพร่ตัวชี้วัดในมุมกว้าง เพื่อให้การพัฒนาชุดตัวชี้วัดมีความชัดเจนและแม่นยำในการชี้วัดผลลัพธ์ทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของโครงการซีเอสอาร์ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย (1) องค์กรที่มีการดำเนินโครงการซีเอสอาร์ทั้งบริษัทขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ ใน 8 อุตสาหกรรม จำนวน 10 องค์กร (2) ข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและส่วนกลางที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) และ (3) ประธานศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด (ภาคเอกชน) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) คือการวิจัยแบบคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยแบบปริมาณ (Quantitative Research) การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยกระบวนการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary research) สำหรับการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวชี้วัดและการทบทวนเอกสารระดับทุติยภูมิ (Secondary document) ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) สำหรับการทบทวนองค์กรผู้ดำเนินการโครงการซีเอสอาร์ที่นำตัวชี้วัดไปใช้ และการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มนาร่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) สำหรับจัดทำโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) พร้อมกับการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสามารถเพิ่มโอกาสที่จะส่งเสริมให้เกิดการยอมรับทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการนำตัวชี้วัดมาใช้วัดระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในวงกว้างมากยิ่งขึ้น และการสังเกต (Observation) ได้แก่ การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participant observation) และการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant observation) ในการสังเกตเกี่ยวกับการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มนาร่อง และระหว่างการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

โดยวิธีการและขั้นตอนดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ ได้แก่ **ระยะที่ 1** การทบทวนองค์กร ผู้ดำเนินการโครงการซีเอสอาร์ที่นำตัวชี้วัดไปใช้ **ระยะที่ 2** การจัดทำเวทีผลักต้นส่งเสริมให้ภาคธุรกิจ นำตัวชี้วัดไปใช้เพื่อให้เกิดความยั่งยืน 2 รูปแบบกิจกรรม ดังนี้ (1) การลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ รายองค์กรเพื่อแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ ของภาคธุรกิจฯ และ (2) การจัดอบรมให้ความรู้และเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จ ในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) **ระยะที่ 3** นำข้อมูลที่ได้ภายหลังจากการใช้งานจริงขององค์กรภาคธุรกิจมาดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ และ**ระยะที่ 4** เผยแพร่ตัวชี้วัดผ่านเว็บไซต์และสื่อต่าง ๆ ซึ่งผลการศึกษาคือวิจัยเป็นดังต่อไปนี้

1) การพัฒนาคู่มือตัวชี้วัด

คณะผู้วิจัยได้พัฒนารอบการประเมิน 2 รูปแบบ คือ (1) กรอบการประเมินสำเร็จรูปที่แบ่งตาม มิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และ (2) กรอบการประเมินที่ผู้ประเมินสามารถออกแบบได้เอง

2) แนวทางการพัฒนาและบริหารตัวชี้วัด

2.1) แนวคิดและวิธีการพัฒนาตัวชี้วัด

สำหรับชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วน สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ฉบับที่ปรับปรุงครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2565) มีแนวคิด ในการพัฒนาตัวชี้วัด 4 ประเด็นหลัก คือ (1) การเลือกตัวชี้วัดที่เป็นที่นิยมจำนวนมากมาใช้ให้เกิด ความเหมาะสมกับโครงการ (2) การตีความตัวชี้วัดจากแหล่งข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษ (3) การสร้างเกณฑ์ ในการประเมินผลและการรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด และ (4) การสะท้อนผลลัพธ์ที่แท้จริง ที่เกิดจากโครงการด้วยตัวชี้วัดตามมาตรฐาน นอกจากนี้ตัวชี้วัดที่รวบรวมไว้ในคู่มือยังมีขั้นตอนในการพัฒนา ตัวชี้วัดอย่างเป็นระบบและสามารถดำเนินการซ้ำเพื่อปรับปรุงตัวชี้วัดให้เป็นปัจจุบันได้ ด้วยการ (1) การคัดเลือกตัวชี้วัดผ่านการทบทวนวรรณกรรมของคณะผู้จัดทำ (2) การคัดเลือกตัวชี้วัดผ่านการรวบรวม ข้อมูลจากองค์กรภาคธุรกิจ (3) การคัดเลือกตัวชี้วัดผ่านการประชุมผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดทำโครงการซี เอสอาร์ของภาคธุรกิจ และ (4) การจัดวงประชุมติดตามการนำคู่มือไปใช้

2.2) แนวทางการบริหารชุดตัวชี้วัดและคู่มือ

แบ่งเป็น 3 ระยะหลัก ได้แก่ **ระยะที่ 1** แนวทางการบริหารก่อนการใช้ตัวชี้วัด **ระยะที่ 2** แนวทางการบริหารระหว่างการใช้ตัวชี้วัด และ**ระยะที่ 3** แนวทางการบริหารหลังการใช้ตัวชี้วัด

3) การประเมินระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการซีเอสอาร์ของกลุ่มนาร่อง

คณะผู้วิจัยได้มีการประเมินระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อ สังคมขององค์กรภาคธุรกิจในภาพรวม พบว่า การดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ในกลุ่มนาร่องทั้ง 10 องค์กร ซึ่งมีความแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับ 3 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ (1) ด้านนโยบายและแนวคิดของผู้บริหารองค์กร (2) ด้านเป้าหมายขององค์กรและกลุ่มเป้าหมาย ในการดำเนินกิจกรรม และ (3) ด้านรูปแบบการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

สำหรับความสำเร็จของการดำเนินโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ในกลุ่มนาร่อง 10 องค์กร มี 5 ระดับตามแนวคิดหลักการ CSR & Sustainability 1.0 – 5.0 ยุคแห่งการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่

CSR 1.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม
ขั้นพื้นฐาน

CSR 2.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม
ขั้นที่ 2 After Process CSR

CSR 3.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม
ลักษณะ CSR in Process

CSR 4.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมที่มุ่งเน้น
การมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน

CSR 5.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมที่มุ่งเน้น
การมีเป้าหมายร่วมกันที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างลึกซึ้ง

4) การจัดทำเวทีผลักดันส่งเสริมให้ภาคธุรกิจนำตัวชี้วัดไปใช้เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

4.1) การลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจรายองค์กรเพื่อแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้
ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจฯ จำนวน 10 ครั้ง (10 องค์กร)
ใน 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดลพบุรี ราชบุรี สมุทรปราการ ชลบุรี เพชรบุรี และกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลที่ได้รับ
จากการลงพื้นที่ คือ การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม
ของภาคธุรกิจ ด้วยการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจ
ที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ในการประเมินโครงการ/กิจกรรม
เพื่อสังคมของบริษัทฯ ที่ผ่านมา การใช้ตัวชี้วัดเพื่อประเมินร่วมกับตัวชี้วัดอื่น ๆ ของบริษัทฯ
และการใช้ตัวชี้วัด เป็นตัวช่วยวางแผนการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของบริษัทฯ
นำสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้อย่างชัดเจนมากขึ้น ก่อให้เกิดการยอมรับในการนำตัวชี้วัด
มาใช้วัดระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ของภาคเอกชนในกลุ่มนาร่อง พร้อมกับมีการนำตัวชี้วัด SDGs
17 เป้าหมายไปกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) การพัฒนา/จัดทำโครงการ/กิจกรรมของบริษัทเพื่อยกระดับสู่ความ
ยั่งยืน สร้างความตระหนักถึงการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างยั่งยืนและช่วยกระตุ้นการ
ตระหนักรู้และช่วยเพิ่มกลุ่มเป้าหมายการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทได้หลากหลาย
มากยิ่งขึ้น และช่วยส่งเสริมให้เกิดภาคีเครือข่ายศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม
ของภาคธุรกิจจังหวัดได้

4.2) การจัดอบรมให้ความรู้และเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดให้มีโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในระหว่างวันที่ 30 – 31 สิงหาคม 2566 ณ ห้องปรีณซ์บอลรูม 1 โรงแรมปรีณซ์พาเลซ กรุงเทพมหานคร อันส่งผลให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ การได้รับความรู้เรื่องการดำเนินกิจกรรม CSR เพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งสามารถนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จัดทำโครงการให้สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 17 เป้าหมาย และสามารถประเมินโครงการ/จัดทำโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินระดับความพึงพอใจ พบว่า มีผู้ตอบแบบสำรวจจำนวน 165 คน จากจำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมด 181 คน คิดเป็นร้อยละ 91.16 ส่วนใหญ่ เพศหญิง (ร้อยละ 69.09) จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 69.70) ซึ่งส่วนใหญ่ เป็นข้าราชการสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (ร้อยละ 42.42) โดยมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ซึ่งมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการฯในภาพรวม เท่ากับ 4.48 (ร้อยละ 89.58) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด และการประเมินคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับคุณภาพรวมของตัวชี้วัด เท่ากับ 4.11 (ร้อยละ 82.25) ระดับมาตรฐานขั้นสูง และประสิทธิภาพของคู่มือด้านรูปแบบและเนื้อหา ระดับประสิทธิภาพรวมของคู่มือ เท่ากับ 4.13 (ร้อยละ 82.61) ระดับมาตรฐานขั้นสูง

บทคัดย่อ

โครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในกลุ่มนาร่อง และเผยแพร่ชุดตัวชี้วัดสำหรับการนำไปใช้ในวงกว้าง กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย (1) องค์กรที่มีการดำเนินโครงการซีเอสอาร์ทั้งบริษัทขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ ใน 8 อุตสาหกรรม จำนวน 10 องค์กร (2) ข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและส่วนกลางที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) และ (3) ประธานศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด (ภาคเอกชน) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) คือ การวิจัยแบบคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยแบบปริมาณ (Quantitative Research) การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยกระบวนการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary research) การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) และการสังเกต (Observation) ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า คณะผู้วิจัยได้พัฒนารอบการประเมิน 2 รูปแบบ คือ รอบการประเมินสำเร็จรูปที่แบ่งตามมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และรอบการประเมินที่ผู้ประเมินสามารถออกแบบได้เอง ซึ่งมีแนวทางการบริหารชุดตัวชี้วัด 3 ระยะเวลา ได้แก่ ระยะเวลาที่ 1 แนวทางการบริหารก่อนการใช้ตัวชี้วัด ระยะเวลาที่ 2 แนวทางการบริหารระหว่างการ ใช้ตัวชี้วัด และระยะเวลาที่ 3 แนวทางการบริหารหลังการใช้ตัวชี้วัด ซึ่งจากการลงพื้นที่เพื่อเผยแพร่คู่มือตัวชี้วัดและประเมินความสำเร็จของการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมในกลุ่มนาร่อง ทั้ง 10 องค์กร พบว่า มี 3 หลักปัจจัย ได้แก่ ด้านนโยบายและแนวคิดของผู้บริหารองค์กร ด้านเป้าหมายขององค์กรและกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินกิจกรรม และด้านรูปแบบการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ที่ส่งผลให้ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร มีความหลากหลายระดับอยู่ภายใต้องค์กรเดียวกัน คือ CSR 1.0 การดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย “การบริจาค” หรือ “การคืนกำไรสู่สังคม” ในรูปแบบต่าง ๆ CSR 2.0 การให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งระดับชุมชน ลูกค้า พนักงาน ผู้บริหาร หน่วยงาน สังคม ซึ่งเป็นพื้นฐานการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมที่ทุกองค์กรให้ความสำคัญ แต่ยังไม่สามารถก่อให้เกิดความยั่งยืนของการพัฒนาสังคมมากนัก องค์กรภาคธุรกิจขนาดใหญ่ จึงยกระดับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม สู่ CSR 3.0 การกำหนดยุทธศาสตร์ความยั่งยืนขององค์กรที่สามารถวัดผลได้ด้วยการจัดทำรายงานความยั่งยืนขององค์กร (Sustainability Report) CSR 4.0 ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยการนำนวัตกรรมเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และ CSR 5.0 มุ่งเน้นการนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มาร่วมกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานของบริษัทและกำหนดหลักธรรมาภิบาล การกำกับดูแลองค์กรอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: ซีเอสอาร์, การพัฒนาที่ยั่งยืน, ผลลัพธ์ทางสังคม, เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

Abstract

The Research Project on “The Development of Success Indicators of CSR Projects in Thai Business Sector that Contribute to Sustainable Development Goals (SDGs)” has the objectives to measure the success of the pilot CSR projects and to disseminate a set of indicators for a broader use. The target group consists of (1) small, medium and large corporates in 8 industries that have implemented CSR projects, a total of 10 corporates, (2) government officials and personnel of the Provincial Social Development and Human Security Offices and at the central office who are responsible for the work on promoting corporate social responsibility (CSR), and (3) Chairman of the Provincial Corporate Social Responsibility Promotion Centers (private sector). This research uses a mixed research method that incorporates both qualitative and quantitative research. Data collection was conducted through the process of documentary research, focus group, action research and observation. According to the research findings, the research team has developed two types of evaluation frameworks: one that is ready-made and divided into economic, social, and environmental dimensions, and one that evaluators can design themselves. There are management guidelines for the set of indicators in three major phases: phase 1: management guidelines before use, phase 2: management guidelines during use, and phase 3: management guidelines after use. According to the field visits to disseminate the indicator manual and evaluate the CSR projects in 10 pilot corporates, it was found that there were three main factors affecting the levels of success in implementing CSR projects of the same corporate, namely corporate policies and ideas of corporate executives, corporate goals and target groups of CSR activities, and the forms of CSR activities. The forms of CSR activities can be classified into 5 stages as follows: CSR 1.0 -Engaging in diverse initiatives to promote social responsibility by "donating" or "returning profits to society". CSR 2.0 - Emphasizing the participatory development of all stakeholders, including the community, clients, staff, executives, agencies, and society. This approach serves as the foundation for promoting social responsibility, which is something that every corporate values but rarely results in significant sustainability in social development. Large corporates, therefore, tend to advance to CSR 3.0 - Setting a corporate sustainability strategy that can be measured by preparing a corporate sustainability report. CSR 4.0 - Focusing on participation in sustainable development through the application of innovation. Lastly, CSR 5.0 – Considering the Sustainable Development Goals (SDGs) when developing corporate strategies and governance.

Keywords: CSR, sustainable development, social impact, Sustainable Development Goals (SDGs)

สารบัญเรื่อง

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	I
บทสรุปผู้บริหาร	II
บทคัดย่อ	VI
Abstract	VII
สารบัญเรื่อง	VIII
สารบัญภาพ	X
สารบัญตาราง	XI
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตการวิจัย	2
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 การจัดทำรายงานความสำเร็จในการทำโครงการ CSR ของภาคธุรกิจ	5
2.2 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)	6
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	55
2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย	57
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	58
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน	58
3.2 หน่วยวิเคราะห์	59
3.3 การคัดเลือกองค์กรเป้าหมาย	60
3.4 การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล	60
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	65
3.7 ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย	68
บทที่ 4 ผลการวิจัย	70
4.1 การพัฒนาคู่มือตัวชี้วัด	70
4.2 แนวทางการพัฒนาและบริหารตัวชี้วัด	101
4.3 การประเมินระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการซีเอสอาร์ของกลุ่มนาร่อง	106
4.4 การจัดทำเวทีผลักดันส่งเสริมให้ภาคธุรกิจนำตัวชี้วัดไปใช้เพื่อให้เกิดความยั่งยืน	108

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	135
5.1 สรุปผลการวิจัย	135
5.2 อภิปรายผล	141
5.3 ข้อเสนอแนะ	142
บรรณานุกรม	143
ภาคผนวก ก	
แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	
ภาคผนวก ข	
แบบประเมินคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	
ภาคผนวก ค	
คณะทำงานขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”	
ภาคผนวก ง	
คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1	

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 3.6.1 - 1	การตรวจสอบแบบสามเส้า (triangulation)	66
ภาพที่ 3.6.2 - 1	CSR & Sustainability 1.0 – 5.0	67
ภาพที่ 4.1 - 1	การเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืน	70
ภาพที่ 4.1 - 2	แนวคิดการพัฒนาขององค์กรอย่างยั่งยืน (ESG)	71
ภาพที่ 4.1.2 - 1	การวิเคราะห์กรอบการประเมินด้วยผู้ใช้งานเอง	100
ภาพที่ 4.4.1 - 1	ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท ไซม์ดาร์บี้ ออยล์สมรกด จำกัด (มหาชน)	109
ภาพที่ 4.4.1 - 2	ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท นามยง เทอร์มินัล จำกัด (มหาชน)	110
ภาพที่ 4.4.1 - 3	ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน)	111
ภาพที่ 4.4.1 - 4	ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท ไลอ้อนแอร์ เมนทารี จำกัด	112
ภาพที่ 4.4.1 - 5	ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท ไทยโคโคไนท์ จำกัด (มหาชน)	113
ภาพที่ 4.4.1 - 6	ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท บางกอกแล็บ แอนด์ คอสเมติก จำกัด (มหาชน)	114
ภาพที่ 4.4.1 - 7	ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท สิทธิภัณฑ์ เพชรบุรี จำกัด	115
ภาพที่ 4.4.1 - 8	ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท สยามวรดา59 จำกัด	116
ภาพที่ 4.4.1 - 9	ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ ศูนย์การค้า โรบินสัน ไลฟ์สไตล์ เพชรบุรี	117
ภาพที่ 4.4.1 - 10	บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)	118
ภาพที่ 4.4.2.5 - 1	การเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจ	134

สารบัญตาราง

		หน้า
ตาราง 3.7 -1	แสดงระยะเวลาการดำเนินงานวิจัย	68
ตารางที่ 4.1.1 – 1	ตัวชี้วัด CSR ที่สอดคล้อง SDGs: มิติเศรษฐกิจ	73
ตารางที่ 4.1.1 – 2	ตัวชี้วัด CSR ที่สอดคล้อง SDGs: มิติสังคม	81
ตารางที่ 4.1.1 – 3	ตัวชี้วัด CSR ที่สอดคล้อง SDGs: มิติสิ่งแวดล้อม	91
ตารางที่ 4.1.2 - 1	คำสำคัญที่สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs	97
ตารางที่ 4.4.2.3 - 1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	123
ตารางที่ 4.4.2.3 - 2	ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการ	126
ตารางที่ 4.4.2.4 - 1	คุณภาพรวมของตัวชี้วัด	128
ตารางที่ 4.4.2.4 - 2	ประเมินประสิทธิภาพของคู่มือ	129

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันการดำเนินโครงการเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (Corporate Social Responsibility: ซีเอสอาร์) ได้กลายเป็นกระแสนิยมในการประกอบกิจการหลากหลายขนาดในประเทศไทย ในจำนวนนี้หลายโครงการเกิดขึ้นโดยดุษณีและผลักดันโดยฝ่ายซีเอสอาร์ในบริษัทหรือเจ้าของบริษัทบางโครงการเกิดความสูญเปล่า และไม่เกิดประโยชน์ทางสังคมและสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร ด้วยเหตุที่เจ้าของผู้ระดมทุนขาดทักษะทางสังคมหรือขาดมุมมองการพัฒนาทางสังคมหรือเป้าหมายหลักของการดำเนินโครงการเป็นไปเพื่อการส่งเสริมภาพลักษณ์ของบริษัทมากกว่ามุ่งสร้างผลลัพธ์ทางสังคม อีกทั้งยังมีหลายโครงการยังขาดความต่อเนื่อง ขาดกระบวนการประเมินผลและไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนายุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาตามที่กำหนดเป็นเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ขององค์การสหประชาชาติ ทั้ง 17 ข้อ

นอกจากนี้ หลังจากที่คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ เห็นชอบให้จัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2562 – 2565) ซึ่งกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานปฏิบัติในการผลักดันมาตรการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ภายใต้กรอบความร่วมมือด้านสวัสดิการสังคมและการพัฒนาอาเซียน เพื่อสนับสนุนให้ภาคธุรกิจมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมบทบาทความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในเวทีภูมิภาคให้เกิดการทำงานเชิงบูรณาการต่อไป

ด้วยเหตุนี้ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) จึงเห็นควรให้มีการออกแบบและพัฒนาชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางในการประเมินผลและยกระดับการออกแบบโครงการซีเอสอาร์ที่ตอบโจทย์การพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน อีกทั้งชุดตัวชี้วัดดังกล่าวจะเป็น “เครื่องมือ” ที่เป็นประโยชน์สำหรับภาคธุรกิจในการออกแบบและติดตามผลโครงการซีเอสอาร์ สามารถนำไปตรวจสอบโครงการขององค์กรได้ว่าอยู่ในระดับใดและควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไรเพื่อให้เกิดคุณค่าต่อสังคม ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้ จึงมุ่งดำเนินการต่อเนื่องจากโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” โครงการเดิม เพื่อทบทวนและขยายผลการใช้ตัวชี้วัดโดยประเมินระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในกลุ่มนาร่อง ตลอดจนเผยแพร่ตัวชี้วัดในมุมกว้างต่อไป เพื่อให้การพัฒนาชุดตัวชี้วัดมีความชัดเจนและแม่นยำในการชี้วัดผลลัพธ์ทางสังคมและสิ่งแวดล้อมของโครงการซีเอสอาร์ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาธุรกิจบนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์การสหประชาชาติที่ไทยได้ร่วมลงนาม

1.2 วัตถุประสงค์

1) เพื่อประเมินระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในกลุ่มนาร่อง และเผยแพร่ชุดตัวชี้วัดสำหรับการนำไปใช้ในวงกว้าง

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง โครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ได้กำหนดขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย

- 1) องค์กรที่มีการดำเนินโครงการซีเอสอาร์ทั้งบริษัทขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ ใน 8 อุตสาหกรรม จำนวน 10 องค์กร
- 2) ข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและส่วนกลางที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR)
- 3) ประธานศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด (ภาคเอกชน)

1.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

- 1) การทบทวนตัวชี้วัดเพื่อปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (คู่มือการใช้ตัวชี้วัดฯ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1)
- 2) การประเมินระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในกลุ่มนาร่อง
- 3) การเผยแพร่และแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ประโยชน์กับองค์กรภาคธุรกิจ

1.3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม 2565 - 30 กันยายน 2566

1.3.4 พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ดำเนินการวิจัยพื้นที่ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคทั้งบริษัท/องค์กรที่มีการดำเนินโครงการซีเอสอาร์ทั้งบริษัทขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ และหน่วยงานภาครัฐสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

ซีเอสอาร์ (Corporate Social Responsibility: CSR) หมายถึง ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรที่ดำเนินโครงการ/กิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในมิติสังคมและสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable development) หมายถึง การพัฒนาที่ก่อให้เกิดความสมดุลระหว่างมิติต่าง ๆ ได้แก่ มิติสังคม มิติเศรษฐกิจ และมิติสิ่งแวดล้อม

ผลลัพธ์ทางสังคม (Social impact) หมายถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) หมายถึง ตัวชี้วัดความยั่งยืน 17 เป้าหมาย (Goals) ซึ่งถูกนำมาใช้เป็น “เครื่องมือ” ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดการยอมรับทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการนำตัวชี้วัดมาใช้วัดระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในวงกว้างมากยิ่งขึ้น

2. มีองค์กรภาคธุรกิจที่ดำเนินโครงการซีเอสอาร์นำชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ไม่น้อยกว่า 10 องค์กร

3. ผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) สามารถนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปเผยแพร่แก่องค์กรภาคธุรกิจที่ดำเนินโครงการ/กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมได้

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในศตวรรษที่ 21 แนวคิดเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร หรือ CSR ได้รับความสนใจและทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ องค์กรภาคธุรกิจและบริษัททุกขนาด ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ไปจนถึงบริษัทข้ามชาติ ใช้การดำเนินโครงการซีเอสอาร์ในการโฆษณาว่า “ตนแตกต่างจากคู่แข่งอย่างไร” รวมถึงใช้สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันแสวงหาจุดเด่นในตลาด (Margolis & Walsh, 2003) เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการผ่านการสะท้อนคุณค่าและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสินค้าและบริการ โดยความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทกับคุณค่าทางสังคมนั้นมีวิวัฒนาการตลอดเวลา เนื่องจากบริษัทยอมได้รับอิทธิพลจากความกังวลและความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียซึ่งเป็นหลักประกันว่าบริษัทจะสามารถรักษาความชอบธรรมในสังคม และในเวลาเดียวกันก็ช่วยรักษาการเติบโตทางธุรกิจขององค์กรในระยะยาวด้วย (Werther & Chandler, 2011)

ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร หรือ CSR จึงถือเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรภาคธุรกิจ ในฐานะ “เครื่องมือ” ที่องค์กรหรือบริษัทสามารถใช้ในการแสวงหาหรือรักษาความชอบธรรมในสายตาของสาธารณะ เพื่อปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ขององค์กรหรือการบริการให้สามารถดำเนินธุรกิจได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อาจปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ตามสถานการณ์ โดยการแปลงอุดมการณ์เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักจริยธรรม การกุศลและการคืนกำไรสู่สังคมให้สามารถสร้างมูลค่าทางธุรกิจให้กับบริษัทได้ เช่น การจูงใจผู้บริโภคหรือลูกค้าที่ใส่ใจสังคมและสิ่งแวดล้อมให้หันมาอุดหนุนบริษัทมากขึ้น ฉะนั้น จึงเป็นการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้กับบริษัทได้

ปัจจุบัน องค์กรภาคธุรกิจมีอิสระในการออกแบบและดำเนินนโยบายซีเอสอาร์ของตนเอง ในแนวทางที่ต้องการ ซึ่งความแตกต่างของการดำเนินนโยบายซีเอสอาร์ส่งผลให้เกิดแนวปฏิบัติที่แตกต่างกัน การรับรู้เกี่ยวกับซีเอสอาร์ของคนในสังคมจึงมีความแตกต่างหลากหลายตามไปด้วย จนกล่าวได้ว่า นโยบาย “กระแสหลัก” หรือ “มาตรฐานสากล” ของโครงการซีเอสอาร์นั้นไม่มีอยู่จริง ถึงแม้จะมีการพัฒนาและส่งเสริมมาตรฐานซีเอสอาร์ แต่ก็ยังเป็นเพียงมาตรฐานโดยสมัครใจ องค์กรภาคธุรกิจสามารถกำหนดหลักเกณฑ์การแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมที่ “ดี” ในมุมมองของตน โดยตั้งอยู่บนวิธีการจัดการที่กว้างกว่าการมุ่งสร้างผลตอบแทนสูงสุดให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของบริษัท นั่นคือ “มองว่าบริษัทมีบทบาทสำคัญในสังคมอย่างไร”

ด้วยเหตุนี้จึงมีความพยายามในการจัดทำมาตรฐานการรายงานผลการดำเนินโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ซึ่งได้รับความร่วมมือจากหลากหลายกลุ่มองค์กรภาคธุรกิจ รวมถึงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องที่หันมาให้ความสำคัญในการจัดทำรายงานผลลัพธ์ประจำปีต่าง ๆ เพื่อสะท้อนภาพลักษณ์ของการดำเนินธุรกิจในระยะยาวอย่างมีมาตรฐาน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การจัดทำรายงานความสำเร็จในการทำโครงการ CSR ของภาคธุรกิจ

2.1.1 รายงาน CSR (CSR Report หรือ Sustainability Report)

รายงานความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) หรือรายงานความยั่งยืน เป็นรายงานที่ตีพิมพ์และเผยแพร่สู่สาธารณะโดยบริษัทหรือองค์กรเกี่ยวกับผลกระทบทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม โดยนำเสนอค่านิยมขององค์กร รูปแบบการกำกับดูแล ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างกลยุทธ์และความมุ่งมั่นต่อการรับผิดชอบต่อสังคมอย่างยั่งยืน มีลักษณะเป็นรายงานตามระยะเวลา (ปกติจะเป็นรายปี) มีเป้าหมายเพื่อให้บริษัทต่าง ๆ สามารถวัดผลกระทบของกิจกรรมที่มีต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ ซึ่งจะช่วยให้ปรับปรุงกระบวนการสร้างผลกระทบเชิงบวกในสังคมมากขึ้น โดยข้อมูลในรายงานจะสื่อสารเกี่ยวกับความมุ่งมั่นในการดำเนินงานสาธารณะ ซึ่งจะช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ทราบถึงหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนในการดำเนินงานของภาคธุรกิจ

ในขณะเดียวกัน รายงานความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) หรือรายงานความยั่งยืนยังมีส่วนช่วยให้บริษัทสามารถสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ให้ทราบถึงเป้าหมายระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวของบริษัท ซึ่งข้อมูลในรายงานยังสามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูลอ้างอิงที่สำคัญให้ผู้ลงทุนใช้ประกอบการตัดสินใจพิจารณาการลงทุนในบริษัทที่มีการดำเนินการด้าน CSR ทั้งนี้ รายงาน CSR และรายงานความยั่งยืนอาจเป็นส่วนหนึ่งของรายงานประจำปีหรือจะทำแยกเป็นรายงานต่างหากก็ได้

2.2.2 รายงานแบบบูรณาการ (Integrated Report: IR)

รายงานเชิงบูรณาการ (Integrated Report: IR) คือ รายงานรวบรวมข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับกลยุทธ์ขององค์กร ธรรมาภิบาล ประสิทธิภาพ และแนวโน้มขององค์กรในลักษณะที่สะท้อนถึงมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกองค์กรนำไปสู่ความชัดเจนในการสร้างคุณค่าทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ซึ่งเป็นประโยชน์เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด โดยรายงานเชิงบูรณาการนั้นให้ข้อมูลทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน ซึ่งมีปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการจัดทำรายงาน ได้แก่

1) การทำความเข้าใจความหมายที่แท้จริงของคุณค่าในองค์กร และแบบจำลองธุรกิจที่จะสร้างคุณค่านั้นได้ โดยสามารถระบุถึงสิ่งที่นำเข้า (Inputs) กิจกรรม (Activities) ผลผลิต (Outputs) และผลลัพธ์ (Outcomes) ของแบบจำลองธุรกิจ ซึ่งสามารถตอบได้ว่าทรัพยากรใดที่มีส่วนสำคัญต่อการสร้างคุณค่าในระยะยาวของกิจการ โดยจะต้องคิดให้รอบคอบถึงความสัมพันธ์ภายในอุปทานของกิจการรวมถึงการสร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับลูกค้าด้วย

2) จัดทำคำอธิบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบ จากสภาพแวดล้อมการดำเนินงาน ทั้งในปัจจุบันและที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต โดยพิจารณาร่วมกับการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในลักษณะที่พัวพัน ระหว่างทุนที่ก่อให้เกิดมูลค่าแก่กิจการ ซึ่งมี 6 อย่าง ได้แก่ ทุนทางการเงิน ทุนทางการผลิต ทุนทางปัญญา ทุนมนุษย์ ทุนทางสังคมและความสัมพันธ์ และทุนทางธรรมชาติ

3) ระบุตัวชี้วัดที่ไม่ใช่ตัวเงินที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของกิจการ จะต้องระบุตัวชี้วัดที่ไม่ใช่ทางการเงิน พร้อมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลที่เชื่อถือได้ นำมาวิเคราะห์และรายงานข้อมูลให้คณะกรรมการบริษัททราบ โดยการรายงานข้อมูลที่ไม่ใช่ตัวเงินดังกล่าว ต้องมีความชัดเจนในระดับเดียวกับตัวชี้วัดที่เป็นตัวเงิน (Financial Metrics)

4) เชื่อมโยงตัวชี้วัดที่ไม่ใช่ตัวเงินกับความสำเร็จที่เป็นตัวเงินของกิจการในระยะยาว พร้อมทั้งอธิบายความสำคัญที่ต้องมีการวัดปัจจัยที่ไม่ใช่ตัวเงิน เช่น การฝึกอบรมพนักงาน การสร้างแรงจูงใจในการทำงาน การกำหนดนโยบายที่จะช่วยสนับสนุน ให้เกิดสภาพแวดล้อมการทำงานเชิงบวก และนำไปสู่การสร้างพนักงานที่เต็มใจและมีส่วนร่วมในองค์กรมากขึ้น อันนำไปสู่การบริการแก่ลูกค้าในระดับที่ดีขึ้น ทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อมั่นและจงรักภักดีต่อกิจการ การสร้างลูกค้ารายใหม่ และการสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้น

5) สร้างความเชื่อมโยงของกลยุทธ์ ผลการดำเนินงาน ความเสี่ยงและผลตอบแทน ระหว่างข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่ไม่ใช่ตัวเงิน โดยคณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารทุกคน ต้องเข้าใจถึงความเชื่อมโยง ระหว่างผลการดำเนินงานกับวัตถุประสงค์ ความเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยงและผลการดำเนินงาน รวมถึงมีความเข้าใจว่าแรงจูงใจใดที่จะนำไปสู่การพัฒนาวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์เหล่านั้น ซึ่งจะช่วยสร้างวัฏจักรที่ถูกต้องและยั่งยืน

6) รายงานส่งเสริมให้องค์กรคิดแบบบูรณาการ ซึ่งหมายรวมถึงการรวบรวม และรายงานข้อมูลเหล่านี้ให้คณะกรรมการบริษัททราบ ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจที่ดีขึ้น และส่งผลให้กิจการสามารถเปิดเผยข้อมูลต่อสังคมในลักษณะที่มีการบูรณาการมากขึ้น

โดยการศึกษาจากรายงานการสำรวจ KPMG Survey of Sustainability Reporting 2020 ระบุว่า ในรอบทศวรรษที่ผ่านมาบริษัทขนาดใหญ่และขนาดกลางทั่วโลก ได้มีการจัดทำรายงานความยั่งยืนในอัตราที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2020 ร้อยละ 96 ของบริษัทในกลุ่ม G250 (บริษัทที่มีรายได้สูงสุด 250 แห่งในโลก จากการจัดอันดับของ Fortune 500) และร้อยละ 80 ของบริษัทในกลุ่ม N100 (บริษัทที่มีรายได้สูงสุด 100 แห่ง คัดจาก 5,200 บริษัท จาก 52 ประเทศทั่วโลก) มีการจัดทำรายงานความยั่งยืนเปิดเผยต่อสาธารณะ โดยรายงานระบุว่า ร้อยละ 77 ของบริษัทในกลุ่ม N100 และร้อยละ 84 ของบริษัทในกลุ่ม G250 มีการใช้แนวทางหรือกรอบการรายงานในการจัดทำรายงานความยั่งยืนของกิจการ ซึ่งแนวทางและมาตรฐานที่ใช้อ้างอิงมากที่สุด ได้แก่ Global Reporting Initiative (GRI) โดยคิดเป็นสัดส่วนราว 2 ใน 3 ของบริษัทที่จัดทำรายงานในกลุ่ม N100 และราว 3 ใน 4 ของบริษัทที่จัดทำรายงานในกลุ่ม G250 ส่วนแนวทางและมาตรฐานอื่นที่ใช้อ้างอิงรองลงมา ได้แก่ Sustainability Accounting Standards Board (SASB) framework และ International Standards Organization (ISO)

2.2 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

ความยั่งยืน หมายถึง ความสามารถในการคงทนของระบบและกระบวนการต่าง ๆ ในทุกมิติ โดยหลักการจัดการความยั่งยืน คือ การพัฒนาที่ต้องเชื่อมสัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ระบบนิเวศวิทยา เศรษฐศาสตร์ การเมืองและวัฒนธรรม หรืออีกนัยหนึ่ง คือ การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เป็นการเชื่อมโยงแนวคิดด้านความรับผิดชอบต่อสังคมสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

SDGs ย่อมาจาก Sustainable Development Goals หมายถึง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และเป็นเป้าหมายการพัฒนาระดับนานาชาติ จัดทำขึ้นโดยองค์การสหประชาชาติ หรือ UN ที่ใช้กำหนดทิศทางพัฒนา เพื่อมุ่งหวังจะช่วยแก้ปัญหาที่โลกกำลังเผชิญอยู่ เช่น ความยากจน ความไม่เท่าเทียม สภาวะโลกร้อน และสันติสุข โดยเริ่มใช้ตั้งแต่ปี 2558 และคาดว่าจะทำสำเร็จได้ภายในปี 2573 ซึ่งประกอบด้วยเป้าหมายหลัก 17 ข้อ

2.2.1 เป้าหมาย 17 ข้อกับมิติการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายทั้ง 17 ข้อ สะท้อน 3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก 2 มิติคือ มิติสันติภาพและสถาบัน และมิติเรื่องหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เป็นเชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น 5 มิติ องค์การสหประชาชาติ แบ่งเป้าหมาย 17 ข้อ ออกเป็น 5 กลุ่ม (เรียกว่า 5 Ps) ประกอบด้วย

1. People (มิติสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 2 3 4 และ 5
2. Prosperity (มิติเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 8 9 10 และ 11
3. Planet (มิติสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 12 13 14 และ 15
4. Peace (มิติสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16
5. Partnership (มิติหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้สรุปแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 เป้าหมาย และเป้าประสงค์ และตัวชี้วัด พร้อมตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทของประเทศไทยที่พบว่าองค์กรภาคธุรกิจได้มีการนำไปใช้อยู่แล้วก่อนหน้านี้โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจน (No Poverty)

เป้าหมายในการขจัดความยากจนทุกรูปแบบ โดยในปัจจุบันมีประชากรโลกมากกว่า 800 ล้านคน ยังขาดการเข้าถึงปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ขาดการเข้าถึงอาหาร น้ำดื่มที่สะอาด และสุขอนามัยที่ดี ถึงแม้ว่าประชากรส่วนใหญ่จะมีรายได้ต่อวันต่อคนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด แต่ค่าแรงงาน การเข้าถึงการศึกษา และการเข้าถึงทรัพยากรยังขาดความเท่าเทียม ทั้งนี้เรื่องความยากจนไม่ได้พิจารณาเพียงด้านรายได้ แต่จะต้องพิจารณาถึงความเป็นอยู่ของประชากรในการได้รับบริการขั้นพื้นฐานด้วย

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- สร้างหลักประกันการระดมทรัพยากรอย่างหลากหลาย รวมถึงการยกระดับความร่วมมือ เพื่อการพัฒนาตามเป้าหมาย
- สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนคนยากจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนเร่งการลงทุน เพื่อการขจัดความยากจน
- ลดหนี้ครัวเรือน โดยสนับสนุนให้คนไทยออมเงิน ใช้จ่ายตามอัตภาพ และสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงในการดำเนินชีวิตขั้นพื้นฐานได้
- ปรับปรุงระบบสิทธิประโยชน์ทางสังคมให้กับผู้ยากไร้ ผู้พิการ และผู้สูงอายุ
- หาทางแก้ปัญหาเชิงรุกเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่สังคมผู้สูงอายุ
- เสนอให้จัดระบบส่งเสริมทางการเงินให้กับแรงงานไร้ฝีมือ เกษตรกรรายย่อย และผู้ที่ต้องพึ่งพาแหล่งเงินกู้นอกระบบ
- ขยายขอบข่ายแผนงานเพื่อพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่และสร้างรายได้ในเขตชนบท รวมถึงครอบครัวที่มีสตรีเป็นหัวหน้าครอบครัว

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
<p>1.1 ภายในปี พ.ศ. 2573 ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงของประชาชนในทุกพื้นที่ให้หมดไป ซึ่งปัจจุบันความยากจนวัดจากคนที่มีค่าใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า \$1.90 /วัน</p>	<p>(S) 1.1.1 สัดส่วนของประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนสากล จำแนกตาม เพศ อายุ สถานการณ์จ้างงาน และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ (ชุมชนเมือง/ชนบท)</p>	<p>(T) 1.1.1 รายได้ประจำเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง จำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายได้</p> <p>(T) 1.1.2 รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง จำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายได้</p> <p>(T) 1.1.3 จำนวนหนี้สินที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงของประชากร จำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายได้</p>
<p>1.2 พ.ศ. 2573 ลดสัดส่วน ชาย หญิง และเด็กในทุกช่วงวัยที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง</p>	<p>(S) 1.2.1 สัดส่วนของประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจนของประเทศ จำแนกตามเพศ และอายุ</p>	<p>(T) 1.2.1 จำนวนคนจนเมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค จำแนกตามภาคและพื้นที่</p>
<p>1.3 ทุกคนมีระบบและมาตรการการคุ้มครองทางสังคมระดับประเทศที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึงฐานการคุ้มครองทางสังคม (floors) โดยให้ครอบคลุมกลุ่มประชากรยากจน และกลุ่มเปราะบางให้มากที่สุด ภายในปี พ.ศ. 2573</p>	<p>(S) 1.3.1 สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความคุ้มครองตามระบบและมาตรการการคุ้มครองทางสังคม จำแนกตามเพศ และแบ่งเป็น เด็ก ผู้ว่างงาน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ หญิงตั้งครรภ์ เด็กเกิดใหม่ ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากการทำงานผู้ที่ยากจนและเปราะบาง</p>	<p>(T) 1.3.1 จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคม ทั้งแรงงานในระบบและนอกระบบ</p>
<p>1.4 สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่ ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการ</p>	<p>(S) 1.4.1 สัดส่วนของประชากรอาศัยในครัวเรือนที่เข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน</p>	<p>(T) 1.4.1 จำนวนแหล่งทุนที่สามารถเข้าถึงได้</p>

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
<p>ขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและมีสิทธิในที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากร ธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก</p>		
<p>1.5 สร้างภูมิคุ้มกันให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง รวมทั้งลดความเสี่ยงและความอ่อนแอต่อภาวะสภาพอากาศผันผวนรุนแรง การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ</p>	<p>(S) 1.5.1 จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน (ภัยพิบัติ รวมถึง อุทกภัย อัคคีภัย วาตภัย และภัยแล้ง)</p> <p>(S) 1.5.2 การสูญเสียทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากภัยพิบัติโดยตรงต่อ GDP โลก</p>	<p>(T) 1.5.1 มูลค่าความเสียหายจากภัยแล้งและอุทกภัย</p>

2) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 2 ขจัดความหิวโหย (Zero Hunger)

เป้าหมายการขจัดความหิวโหย ในทางปฏิบัติไม่มีตัวชี้วัดที่บ่งบอกได้ว่าจะสามารถขจัดความหิวโหยได้แล้วหรือไม่ ดังนั้นจึงต้องพิจารณาว่าจะทำอย่างไรให้เกิดความมั่นคงทางอาหาร การปรับปรุงด้านการโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน เช่น ชุมชนใดที่ยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีฝนป่าหรือพื้นที่ดินและแหล่งน้ำที่ดี ก็สามารถส่งเสริมให้ปลูกพืชผักสวนครัวหรือทำการเกษตร รวมทั้งการส่งเสริมการผลิตขนาดเล็กซึ่งจะทำให้มั่นใจได้ว่าทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและผู้ด้อยโอกาส สามารถเข้าถึงอาหารที่มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- หนุนเสริมให้เกษตรกรและผู้ประกอบธุรกิจการเกษตรให้ความสำคัญกับความสมดุลระหว่างแรงจูงใจด้านผลกำไรกับความห่วงใยสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน การพึ่งพาตนเองซึ่งจะส่งผลดีกว่าการทำเกษตรเชิงเดี่ยวและการเกษตรแบบพึ่งพาสารเคมี
- ปรับเปลี่ยนการทำเกษตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และลดการเป็นต้นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ลดอัตราร่างกายแคระแกร็นในเด็ก
- ลดการทำเกษตรคู่สัญญา เพื่อให้เกษตรกรลดการพึ่งพาธุรกิจการเกษตร และสามารถรองรับความเสี่ยงต่าง ๆ ได้มากขึ้น
- เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยเกษตรและการขยายบริการ การพัฒนาเทคโนโลยีและการทำธนาคารยีนของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
- แก้ไขและป้องกันการกีดกันทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงการจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบ และมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโดฮา
- เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหาร สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และให้สามารถเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ์เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารอย่างรุนแรง

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
2.1 ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคน โดยเฉพาะคนที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัยมีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 2.1.1 ความชุกของความไม่มั่นคงทางอาหาร ของประชากรในระดับปานกลางหรือรุนแรง โดยใช้ Food Insecurity Experience Scale (FIES)	(T) 2.1.1 ความชุกของภาวะขาดสารอาหาร (ร้อยละ)
2.2 สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตร มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลผลิตและการผลิต รักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและจะช่วยพัฒนาที่ดิน และคุณภาพดินอย่างต่อเนื่องภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 2.2.1 ร้อยละของพื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน	(T) 2.2.1 ร้อยละของพื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
2.3 คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นา และที่เลี้ยงตามบ้านเรือน รวมถึงชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น ทั้งควรให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดี และหลากหลายทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ ที่องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 2.3.1 จำนวนแหล่งพันธุกรรมพืชและสัตว์ เพื่ออาหารและการเกษตรที่เก็บรักษาในสถานที่สำหรับอนุรักษ์ทั้งในระยะกลางและระยะยาว (S) 2.3.2 สัดส่วนพันธุ์สัตว์ท้องถิ่น ที่จัดอยู่ในระดับ ความเสี่ยงที่จะสูญพันธุ์	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
<p>2.4 ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการสารอาหารของวัยรุ่นหญิง หญิงตั้งครรภ์ และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในพ.ศ. 2573 รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะเตี้ย (stunting) และแควะแกร็น (wasting) ในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ภายในปี พ.ศ. 2568</p>	<p>(S) 2.4.1 ความชุกของภาวะโลหิตจาง (anemia) ในหญิง อายุระหว่าง 15 – 49 ปี จำแนกตามภาวะตั้งครรภ์</p>	<p>-</p>
<p>2.5 เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายย่อย โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง คริวเรือนเกษตรกร เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และชาวประมงให้เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดิน ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างมั่นคงและเท่าเทียมภายในปี พ.ศ. 2573</p>	<p>(S) 2.5.1 รายได้เฉลี่ยของเกษตรกรผู้ผลิตอาหารรายย่อย จำแนกตามเพศ และสถานะพื้นเมือง</p>	<p>(T) 2.5.1 มูลค่าการผลิตต่อหน่วยแรงงาน จำแนกตามขนาดกิจการของการทำฟาร์ม เลี้ยงสัตว์ การป่าไม้</p>

3) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 3 การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Good Health and well - being)

การมีสุขภาพที่ดีนั้น พิจารณาจากอายุขัยของประชากรโลกว่ามีค่าเฉลี่ยอายุที่ยืนยาวสูงขึ้นมากน้อยเพียงใด เป้าหมายการพัฒนาคือการป้องกันหรือลดอัตราการเสียชีวิตของเด็กแรกเกิดให้ลดน้อยลง รวมทั้งมีแนวทางป้องกันการเสียชีวิตของมารดาขณะคลอด พัฒนาการบริการทางการแพทย์แก่สุขภาพของมารดา และลดการติดเชื้อเอชไอวี และโรคอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาระบบเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงยารักษาโรคในราคาที่เข้าถึงได้

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- ลดความไม่เท่าเทียมกันในการกระจายทรัพยากรด้านสาธารณสุข และบุคลากรทางการแพทย์ระหว่างพื้นที่เมืองและชนบท
- ส่งเสริมให้คนไทยบริโภคอาหารที่มีประโยชน์มากขึ้น ออกกำลังกายมากขึ้น และใส่ใจดูแลสุขภาพทางจิตมากขึ้น
- เสริมสร้างการป้องกัน การบำบัด และการรักษาผู้ติดสารเสพติด
- เพิ่มความปลอดภัยในการใช้รถยนต์ เพื่อลดอุบัติเหตุบนท้องถนน
- ปรับปรุงการรักษาและดูแลผู้ป่วยทางจิต
- ส่งเสริมให้เกิดสังคมแห่งการห่วงใยและแบ่งปัน
- เสริมการดำเนินงานตามกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม
- สนับสนุนการวิจัย พัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคที่ติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่ซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโดฮา ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้ข้อยกเว้นในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยา โดยถ้วนหน้า
- สนับสนุนงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ การสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
<p>3.1 ยุติการแพร่กระจายของเอชไอวี โรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกกลบเกลื่อนและต่อสู้กับโรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. 2573</p>	<p>(S) 3.1.1 จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ต่อประชากรที่ไม่มีอาการติดเชื้อ 1,000 คน (จำแนกตาม เพศ อายุ และกลุ่มประชากรหลัก)</p>	<p>(T) 3.1.1 จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ต่อประชากรที่ไม่มีอาการติดเชื้อ 1,000 คน (จำแนกตาม เพศ อายุ และกลุ่มประชากรหลัก)</p> <p>(T) 3.1.2 อัตราการเกิดโรคฉี่หนูต่อประชากร 100,000 คน</p> <p>(T) 3.1.3 อัตราการเกิดโรคมาลาเรียต่อประชากร 1,000 คน ต่อปี</p> <p>(T) 3.1.4 จำนวนของผู้ติดเชื้อไวรัสตับอักเสบบีต่อประชากร 100,000 คน</p>
<p>3.2 ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสาม ผ่านการป้องกันการรักษาโรครวมถึงสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดีภายในปี พ.ศ. 2573</p>	<p>(S) 3.2.1 อัตราการตายของมารดา (ต่อการเกิด 1,000 คน)</p> <p>(S) 3.2.2 สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความชำนาญ</p>	<p>(T) 3.2.1 ร้อยละของประชากรที่ไม่เจ็บป่วยต่อประชากรทั้งหมด</p> <p>(T) 3.2.2 อัตราการฆ่าตัวตาย (ต่อประชากรแสนคน)</p>
<p>3.3 เสริมสร้างการป้องกัน การใช้ยาเสพติดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางที่ผิด</p>	<p>(S) 3.3.1 ความครอบคลุมของการรักษา (การรักษาโดยใช้ยา การฟื้นฟูสมรรถภาพ และบริการการติดตามผลการรักษา) สำหรับผู้ใช้สารเสพติด</p> <p>(S) 3.3.2 การดื่มแอลกอฮอล์ในระดับอันตราย นียามตามบริบทของประเทศ คิดเป็นปริมาณแอลกอฮอล์ต่อหัวประชากร (อายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป) ในจำนวนลิตรของแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ภายในปีปฏิทิน</p>	<p>(T) 3.3.1 ความครอบคลุมของการรักษา (การรักษาโดยใช้ยา การฟื้นฟูสมรรถภาพ และบริการการติดตามผลการรักษา) สำหรับผู้ใช้สารเสพติด</p> <p>(T) 3.3.2 สัดส่วนผู้ดื่มแอลกอฮอล์</p> <p>(T) 3.3.3 สัดส่วนผู้สูบบุหรี่</p>

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
3.4 ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกครึ่งหนึ่งภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 3.4.1 อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน	-
3.5 ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า 70 คนต่อการเกิด 100,000 คน ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 3.5.1 อัตราการตายของมารดา (ต่อการเกิด100,000 คน) (S) 3.5.2 สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความชำนาญ	(T) 3.5.1 แม่ที่คลอดลูกได้รับการทำคลอดและดูแลหลังคลอด
3.6 สร้างหลักประกันถ้วนหน้า ในการเข้าถึงบริการสุขภาพทางเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์ รวมถึงการวางแผนครอบครัว การให้ข้อมูลความรู้อย่างบูรณาการตามยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 3.6.1 สัดส่วนของประชากรที่มีค่าใช้จ่ายครัวเรือนด้านสุขภาพต่อค่าใช้จ่ายครัวเรือนหรือรายได้ทั้งหมดอยู่ในระดับสูง	(T) 3.6.1 ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับการตรวจสุขภาพทั่วไปประจำปี (อย่างน้อยร้อยละ 60) (T) 3.6.2 ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับการดูแลและรักษาโรคมะเร็งเต้านม (อย่างน้อยร้อยละ 60)
3.7 บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถเข้าถึงได้	(S) 3.7.1 ความครอบคลุมของบริการด้านสุขภาพที่จำเป็น (นิยามความครอบคลุมของบริการที่จำเป็นเฉลี่ยโดยยึดการติดตามการรักษา ซึ่งประกอบด้วยภาวะเจริญพันธุ์มารดา เด็กเกิดใหม่และสุขภาพเด็ก โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ และความสามารถในการเข้าถึงบริการระหว่างคนทั่วไปและผู้ด้อยโอกาส)	(T) 3.7.1 ร้อยละของผู้ที่มีหลักประกันสุขภาพต่อประชากรทั้งประเทศ
3.8 ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตราย หรือจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 3.8.1 อัตราการตายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศในบ้านเรือนและในบรรยากาศ (S) 3.8.2 อัตราการตายที่เกิดจากน้ำ และสุขาภิบาลที่ไม่ปลอดภัย ไม่ถูกสุขลักษณะ (S) 3.8.3 อัตราการตายที่เกิดจากการได้รับสารพิษโดยไม่ตั้งใจ	-

4) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 4 การศึกษาที่เท่าเทียม หรือการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ (Quality Education)

เป้าหมายการพัฒนาการศึกษา ไม่ได้พิจารณาการมีโอกาสเข้าศึกษาในระดับประถม มัธยม หรือระดับที่สูงขึ้น แต่เป็นการพัฒนามุ่งเน้นคุณภาพของการศึกษาเป็นหลัก กล่าวคือจะพิจารณาว่านักเรียนต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ มีหลักในการคิดหรือมีทักษะในการใช้ชีวิตหรือไม่ รวมไปถึงโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงการศึกษาตลอดชีวิต เช่น การเข้าถึงการฝึกอบรมอาชีพในราคาที่เหมาะสม เป็นธรรม และเท่าเทียมกัน

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ ลดการเรียนรู้แบบท่องจำ
- สร้างหลักประกันความเท่าเทียมกันการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ และการพัฒนาทักษะเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพมากขึ้น
- กระตุ้นให้ครูสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมมากขึ้น รวมถึงปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครู
- แก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่หยั่งรากลึกระหว่างชุมชนเมืองกับชนบท
- ส่งเสริมสำนักความรับผิดชอบและปฏิรูปการศึกษาอย่างจริงจัง
- สร้างและยกระดับอุปกรณ์ เครื่องมือทางการศึกษาของเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุม และมีประสิทธิผลสำหรับทุกคน
- ขยายจำนวนทุนการศึกษาทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศกำลังพัฒนา และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ โปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์
- เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
4.1 สร้างหลักประกันว่าเด็กทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 4.1.1 อัตราการสำเร็จการศึกษา (ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย)	-
4.2 สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 4.2.1 ร้อยละของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และพัฒนาการทางบุคลิกภาพตามวัยจำแนกตามเพศ	-
4.3 เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่เกี่ยวข้องจำเป็น รวมถึงทักษะทางด้านเทคนิคและอาชีพ สำหรับการจ้างงาน การมีงานที่มีคุณค่า และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 4.3.1 สัดส่วนของเยาวชนหรือผู้ใหญ่ที่มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามประเภททักษะ	(T) 4.3.1 จำนวนชั่วโมงการฝึกอบรมของพนักงาน
4.4 ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศด้านการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ คนพื้นเมือง และเด็ก สามารถเข้าถึงการศึกษา และการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 4.4.1 ดัชนีความเท่าเทียมกัน (ผู้หญิง ผู้ชาย ในเขตและนอกเขตเมือง/ความมั่งคั่งสูง ต่ำ และอื่น ๆ เช่น สถานะความพิการ คนพื้นเมือง และคนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งหากมีข้อมูล) สำหรับทุกตัวชี้วัดที่ในรายการนี้ที่สามารถแยกได้	-
4.5 สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ ทั้งชายและหญิงในสัดส่วนสูง สามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 4.5.1 สัดส่วนของประชากรในกลุ่มอายุที่กำหนด มีความรู้ความสามารถสำหรับการทำงานในด้าน	(T) 4.5.1 อัตราการอ่านออกเขียนได้และมีทักษะด้านการคำนวณของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
	(ก) การอ่านออกเขียนได้ (ข) ทักษะในการคำนวณ จำแนกตามเพศ	
4.6 สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน และการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาค ระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุข และการไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความชื่นชมในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภายในปี พ.ศ. 2573	-	(T) 4.6.1 จำนวนเด็กและเยาวชน รวมถึง ผู้บริโภครวมถึงเข้าถึงอาหาร การเรียนรู้หรือ ทักษะเกี่ยวกับอาหาร ความรู้ด้านโภชนาการ และการบริโภคอย่างยั่งยืน

5) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 5 ความเท่าเทียมทางเพศ (Gender equality)

องค์การสหประชาชาติได้ให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ กล่าวคือ การทำให้ทั้งเพศหญิงและเพศชายสามารถเข้าถึงการศึกษา มีโอกาสที่จะได้รับการว่าจ้าง มีโอกาสได้รับค่าตอบแทนในการทำงาน และมีโอกาสที่จะได้รับสถานภาพทางสังคมเท่าเทียมกัน ซึ่งในปัจจุบัน ยังมีช่องว่างของค่าแรงระหว่างชายและหญิงในตลาดแรงงาน อันเป็นอุปสรรคสำคัญในการแก้ไขปัญหา ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ ความรุนแรงทางเพศ การฉวยประโยชน์ทางเพศ โดยเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนคือ มุ่งหวังให้ยุติการเลือกปฏิบัติต่อเด็กหญิงและผู้หญิงในทุกพื้นที่อย่างถาวร

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ทั้งการค้ำมนุษย์ การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ การบังคับใช้แรงงานและการบังคับขพาหน
- ดำเนินการคุ้มครองแรงงานให้ครอบคลุมมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานทำงานที่บ้าน ซึ่งตรวจสอบได้ยากเนื่องจากเป็นการจ้างงานนอกระบบในสถานที่ส่วนบุคคล
- ลดการตอกย้ำภาพในสื่อว่าผู้หญิงเป็นเหยื่อของความรุนแรง และออกกฎหมายการจ้ดระเบียบการค้าประเวณีที่ไม่เลือกปฏิบัติต่อผู้ให้บริการทางเพศ
- เพิ่มสัดส่วนของผู้หญิงในตำแหน่งงานระดับสูง โดยเฉพาะในรัฐสภาและหน่วยงานราชการ
- สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงมีอำนาจเท่าเทียมกับผู้ชายในการตัดสินใจเรื่องการถือครองและดูแลที่ดินหรือทรัพย์สินอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด
- ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติ การบริการทางการเงิน และการรับมรดกตามกฎหมายของประเทศ
- เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง
- ส่งเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และการให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกกระดับ

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
5.1 ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่	(S) 5.1.1 สนับสนุน บังคับ ติดตาม ตรวจสอบความเท่าเทียมและการไม่แบ่งแยกทางเพศไม่ว่าจะมีหรือไม่มีกรอบกฎหมายกำหนดไว้ใน พ.ร.บ. ความเท่าเทียมระหว่างเพศก็ตาม	-
5.2 ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิง ทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การแสวงประโยชน์ทั้งทางเพศ และในรูปแบบอื่น	(S) 5.2.1 สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่เคยอยู่ร่วมกับคู่ครองได้รับความรุนแรงทางร่างกายทางเพศ หรือทางจิตใจโดยคู่ครองคนปัจจุบันหรือคนก่อนหน้า ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรูปแบบความรุนแรงและอายุ	(T) 5.2.1 จำนวนผู้ประสบอาชญากรรมในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมา
5.3 จัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรและการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง	(S) 5.3.1 สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง 20-24 ปี ที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 15 และ 18 ปี และ สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง 20-24 ปี ที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 15 ปี จำแนกตามภาค (S) 5.3.2 สัดส่วนของเด็กหญิงและผู้หญิง (อายุระหว่าง 15-49 ปี) ที่ได้รับการขลิบ/ตัดอวัยวะเพศหญิง จำแนกตามอายุ	(T) 5.3.1 อัตราการตายอายุน้อยกว่า 20 ปี
5.4 ตระหนักและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดให้มีบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคม	(S) 5.4.1 สัดส่วนของเวลาที่ใช้ไปในการทำงานบ้าน และดูแลคนในครัวเรือนที่ไม่ได้รับค่าตอบแทน จำแนกตามเพศ อายุ และสถานที่อยู่	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ		
5.5 สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ มีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสาธารณสุข	<p>(S) 5.5.1 สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่งใน (ก) รัฐสภา และ (ข) การปกครองท้องถิ่น</p> <p>(ก) สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่ง ส.ว. และ ส.ส.</p> <p>(ข) สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่งใน อบจ. และ อบต.</p> <p>(S) 5.5.2 สัดส่วนของผู้หญิงในตำแหน่งผู้บริหารใน (ก) ภาคราชการพลเรือนสามัญ (ข) ภาคราชการตำรวจ (ค) ภาคราชการตุลาการ และ (ง) ภาคราชการอัยการ</p>	(T) 5.5.1 สัดส่วนหญิง ชาย ในระดับบริหาร ในภาคเอกชนไม่ต่างกัน
5.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสถานะทางเพศอนามัยการเจริญพันธุ์ และสิทธิด้านการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากร การพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่ง รวมถึงเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น	<p>(S) 5.6.1 สัดส่วนของผู้หญิงอายุ 15-49 ปี ที่ทำการตัดสินใจด้วยตนเองบนพื้นฐานข้อมูลที่เพียงพอ (informed decision) ในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ การคุมกำเนิด และการดูแลด้านอนามัยการเจริญพันธุ์</p> <p>(S) 5.6.2 จำนวนประเทศที่มีกฎหมายและกฎระเบียบที่รับประกันได้ว่าผู้หญิงและผู้ชายที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปเข้าถึงข้อมูล การศึกษา การดูแลด้านสถานะทางเพศ และอนามัยเจริญพันธุ์ได้อย่างเต็มที่และเท่าเทียม</p>	-

6) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 6 การมีน้ำสะอาดและการมีสุขอนามัยที่ดี (Clean Water and Sanitation)

ปัญหาด้านการขาดแคลนน้ำส่งผลกระทบต่อประชาชนทั่วโลก โดยมีการคาดการณ์ว่าปัญหาดังกล่าวนี้将有ความรุนแรงมากขึ้น พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและอุณหภูมิโลกที่สูงขึ้น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจึงต้องมุ่งเน้นการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม โดยจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยให้กับประชาชนในทุกกระดับ การป้องกันและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำ เช่น การอนุรักษ์และรักษาความสมบูรณ์ของป่าไม้ แม่น้ำ รวมถึงมีการจัดการน้ำและสุขาภิบาลที่ยั่งยืน

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- หาแนวทางที่ยั่งยืนในการตอบสนองความต้องการน้ำที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากที่จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
- สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการจัดการน้ำและสุขาภิบาล
- เพิ่มศักยภาพการบำบัดน้ำเสีย และมาตรการเข้มงวดกับบริษัทที่ทิ้งน้ำเสียโดยที่ยังไม่ได้รับการบำบัดลงในแหล่งน้ำสาธารณะ
- ให้ความรู้แก่ประชาชนเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด และหลีกเลี่ยงการกระทำใด ๆ ที่จะสร้างมลพิษให้แก่ทรัพยากรน้ำ
- ต่อสู้กับภัยคุกคามที่จะทำให้ลายลุ่มน้ำที่สำคัญ
- ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศ และการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรม และแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัย ซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การขจัดเกลือ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย และเทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่
- สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
6.1 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัย ในราคาที่เป็นธรรม ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 6.1.1 สัดส่วนของประชากรที่ใช้บริการน้ำดื่มที่ได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย	(T) 6.1.1 จำนวนครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี
6.2 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงการสุขาภิบาล และสุขอนามัยอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 6.2.1 สัดส่วนของประชากรที่ใช้ (ก) บริการสุขาภิบาลที่ได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย (ข) สิ่งอำนวยความสะดวกในการล้างมือด้วยสบู่และน้ำ	-
6.3 ปรับปรุงคุณภาพน้ำ โดยการลดมลพิษ การจัดการทิ้งขยะ ลดการปล่อยสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านการบำบัดลงครึ่งหนึ่ง เพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำอย่างปลอดภัยและยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 6.3.1 สัดส่วนของน้ำเสียครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่ได้รับการบำบัดอย่างปลอดภัย (S) 6.3.2 สัดส่วนของแหล่งน้ำ (เช่น มหาสมุทร, ทะเล, ทะเลสาบ, แม่น้ำ, ธารน้ำ, คลอง, หรือสระน้ำ) ที่มีคุณภาพน้ำโดยรอบที่ดี	(T) 6.3.1 สัดส่วนของน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง (T) 6.3.2 ดัชนีคุณภาพแหล่งน้ำ
6.4 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำของทุกภาคส่วน และสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาที่ที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชากรที่ประสบปัญหา การขาดแคลนน้ำ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 6.4.1 การเปลี่ยนแปลงของประสิทธิภาพการใช้น้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา (S) 6.4.2 ระดับความตึงเครียดด้านน้ำ (สัดส่วนการใช้น้ำจิตต่อปริมาณน้ำจิตทั้งหมด)	-
6.5 ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวม ในทุกระดับ รวมถึงความร่วมมือข้ามเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 6.5.1 ระดับการจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ (0-100)	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
	(S) 6.5.2 สัดส่วนของพื้นที่ลุ่มน้ำข้ามเขตแดนที่มีการจัดการดำเนินงานเพื่อความร่วมมือด้านน้ำ	
6.6 ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 6.6.1 การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา	(T) 6.6.1 การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา

7) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 7 การมีพลังงานที่สะอาดและทุกคนเข้าถึง (Affordable and Clean Energy)

จากจำนวนประชากรโลกที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ความต้องการพลังงานก็เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน การจัดสรรทรัพยากรในส่วนนี้จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องกระจายให้ทุกคนมีโอกาสเข้าถึง เช่น เข้าถึงไฟฟ้า ในราคาที่เหมาะสม มีการลงทุนในแหล่งพลังงานที่สะอาด เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ ลมและความร้อน การนำมาตรฐานการประหยัดค่าใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในอาคารและอุตสาหกรรม เพื่อช่วยลดการใช้ไฟฟ้าทั่วโลกได้

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- บรรลุการพึ่งพาตนเองด้านพลังงานโดยการขยายและพัฒนาแหล่งพลังงานทางเลือก เพื่อลดการนำเข้าพลังงาน และชดเชยก๊าซธรรมชาติในประเทศที่กำลังจะหมดไป
- ส่งเสริมการวิจัยพัฒนา สนับสนุนเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เป็นนวัตกรรม เช่น รถยนต์พลังงานไฟฟ้าผ่านโครงสร้างพื้นฐานและงบประมาณที่เหมาะสม
- สร้างจิตสำนึกประหยัดพลังงานให้กับคนทุกกลุ่ม ทั้งผู้ใหญ่ นักเรียน นักศึกษา และกลุ่มธุรกิจเพื่อช่วยลดการใช้พลังงานโดยรวม
- ยกกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัยและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด
- ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่และยั่งยืนในประเทศกำลังพัฒนา

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
7.1 สร้างหลักประกันการเข้าถึงบริการพลังงาน ในราคาที่เหมาะสม ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 7.1.1 สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงไฟฟ้า (S) 7.1.2 สัดส่วนของประชากรที่พึ่งพาเชื้อเพลิงและเทคโนโลยีสะอาดเป็นหลัก	-
7.2 เพิ่มสัดส่วนของพลังงานหมุนเวียนในสัดส่วนพลังงานของโลก (global energy mix) ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 7.2.1 สัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย	(T) 7.2.1 สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของพลังงานทดแทนและอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานให้ดีขึ้น

8) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 8 การจ้างงานอย่างมีคุณค่า และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Decent Work and Economic Growth)

การส่งเสริมการจ้างงานถือเป็นนโยบายสำคัญ ที่จะหนุนเสริมเป้าหมายของการพัฒนา เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มั่นคง โดยตัวอย่างปัญหาการจ้างงานที่พบในปัจจุบัน โดยเฉพาะในประเทศไทย คือ ต้องการแรงงานที่มาจากสายวิชาชีพเป็นหลัก จึงจำเป็นต้องมีการสนับสนุน การจ้างงานที่เต็มรูปแบบและมีประสิทธิภาพรองรับประชากรในประเทศ

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- คุ้มครองสิทธิแรงงานและสร้างหลักประกันด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน อย่างปลอดภัยและมั่นคงสำหรับทุกคน โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าว ผู้หญิง และผู้พิการ
- ใช้นโยบายมุ่งสนับสนุนความเป็นผู้ประกอบการและสร้างงานอย่างมีคุณภาพ
- ส่งเสริมการเติบโตอย่างยั่งยืนในภาคธุรกิจที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง ด้วยความหลากหลาย ของสินค้าและบริการ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ยกกระตือรือร้นการฝึกอบรมในอุตสาหกรรมไฮเทคและส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร
- จัดการปัญหาสูญเสียความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตที่เกิดจากค่าแรงต่ำกว่า ในประเทศเพื่อนบ้าน
- สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และภาคงานนอกระบบ
- ขจัดการบังคับใช้แรงงานและการค้ามนุษย์
- สร้างงานในธุรกิจท่องเที่ยวที่ส่งเสริมวัฒนธรรมและสินค้าท้องถิ่น ควบคู่กับปกป้อง สิ่งแวดล้อม
- เพิ่มเติมความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบ การทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้า แก่ประเทศด้อยพัฒนา
- พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานในเยาวชน โดยสอดคล้องตามข้อตกลงขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
8.1 ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากร มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ 7 ต่อปี	(S) 8.1.1 อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริง (real GDP) ต่อหัวประชากร	(T) 8.1.1 อัตราการว่างงานที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง (T) 8.1.2 สัดส่วนคนยากจนด้านรายได้
8.2 บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้น ผ่านการสร้างความหลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นภาคการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และใช้แรงงานเป็นหลัก (Labour-intensive)	(S) 8.2.1 อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีของ real GDP ต่อประชากรผู้มีงานทำ	-
8.3 ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุน กิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่มีคุณค่า ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และให้การสนับสนุนการรวมตัวและการเติบโต ของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ให้สามารถเข้าถึงบริการทางการเงิน	(S) 8.3.1 สัดส่วนการจ้างงานนอกระบบต่อการจ้างงานทั้งหมด จำแนกตามสาขา และเพศ	(T) 8.3.1 สัดส่วนการจ้างงานนอกระบบต่อการจ้างงานทั้งหมด จำแนกตามสาขา และเพศ (T) 8.3.2 จำนวนเกษตรกร ผู้ประกอบการรายย่อย และ กลุ่มเปราะบาง ได้รับการส่งเสริมอาชีพและคุณภาพชีวิตที่ดี (T) 8.3.3 จำนวน Award & Recognition ที่ได้รับของชุมชน
8.4 บรรลุการจ้างงานอย่างเต็มที่ มีประสิทธิภาพ และสร้างงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ ให้มีการจ่ายค่าจ้างที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 8.4.1 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้าง จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และความพิการ (S) 8.4.2 อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และความพิการ	-
8.5 ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำ ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 8.5.1 สัดส่วนของเยาวชน (15-24 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
8.6 ดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพโดยทันที เพื่อขจัดแรงงานที่ถูกบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่ และการค้ามนุษย์ ยับยั้งและกำจัด การใช้แรงงานเด็ก ในรูปแบบที่เลวร้าย ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ ทหารเด็ก และภายในปี พ.ศ. 2568 ให้อุตสาหกรรมใช้ แรงงานเด็กในทุกรูปแบบ	(S) 8.6.1 สัดส่วนและจำนวนเด็ก กอายุ 5-17 ปี ที่เข้าข่ายแรงงานเด็ก จำแนกตามเพศและอายุ	-
8.7 ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อม ในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ที่ ทำงานเสี่ยงอันตราย	(S) 8.7.1 อัตราความถี่ของการบาดเจ็บร้ายแรง และไม่ ร้ายแรง จากการทำงาน ต่อแรงงาน 100,000 คน จำแนกตามเพศ และสถานะแรงงานต่างด้าว (S) 8.7.2 ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานใน ประเทศ (เสรีภาพในการสมาคม และการเจรจา ต่อรองร่วม) โดยยึดหลักกรรมสัญญาของ ILO และ กฎหมายภายในประเทศ จำแนกตามเพศ และ สถานะแรงงานต่างด้าว	(T) 8.7.1 สถิติการเกิดอุบัติเหตุหรืออัตราการ เจ็บป่วยจากการทำงานเป็นศูนย์
8.8 ออกแบบและใช้นโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ที่ยั่งยืน ซึ่งช่วยสร้างงาน ส่งเสริมวัฒนธรรม และ ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 8.8.1 สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จากการท่องเที่ยวต่อ GDP ทั้งหมด และอัตราการ เติบโตของ GDP จากการท่องเที่ยว	(T) 8.8.1 สัดส่วนรายได้ที่เพิ่มขึ้นของชุมชน (T) 8.8.2 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นของชุมชน (T) 8.8.3 จำนวนสินค้าและบริการที่ชุมชนนำ ออกตลาด

9) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 9 การส่งเสริมอุตสาหกรรม นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน (Industry Innovation and Infrastructure)

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีถือเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในข้อนี้ คือ มุ่งเน้นการประยุกต์ ต่อยอด เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าจากการวางระบบหรือการมีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะส่งเสริมการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานให้แข็งแกร่งและส่งเสริมนวัตกรรมเป็นสำคัญ

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- เปลี่ยนจากการผลิตแบบมีมูลค่าต่ำ และอุตสาหกรรมที่เน้นการส่งออกไปสู่ อุตสาหกรรมบริการที่ใช้ฐานความรู้และมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น
- เร่งนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ และมีความก้าวหน้ามาใช้
- เพิ่มการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา (R&D) นวัตกรรม การพัฒนาการรับจ้างผลิตตามรูปแบบของตนเอง (ODM) และการผลิตภายใต้รูปแบบและตราสินค้าของตนเอง (OBM)
- สร้างหลักสูตรการฝึกอบรม และสถาบันการศึกษาที่มีทรัพยากรรวมถึงเครือข่ายที่ดีขึ้น
- กระตุ้นให้บริษัทต่าง ๆ นำแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน การผลิตสีเขียว และหลัก “การสร้างคุณค่าร่วมกัน (CSV) ไปใช้ในการดำเนินธุรกิจให้มากขึ้น”
- ปรับปรุงการเชื่อมโยงและการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง
- อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศกำลังพัฒนาผ่านการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และประเทศด้อยพัฒนา
- สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศในประเทศ รวมถึงการผลักดันนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรม และการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์
- ส่งเสริมการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูล การสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าในราคาที่เหมาะสม

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
9.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้มีความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์	(S) 9.1.1 สัดส่วนของประชากรชนบทที่อาศัยอยู่ภายในระยะ 2 กิโลเมตรจากถนนที่สามารถใช้งานได้ทุกฤดู 9.1.2 ปริมาณผู้โดยสาร และสินค้าที่ขนส่งจําแนกตามรูปแบบการขนส่ง	-
9.2 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนภายในปี พ.ศ. 2573 ให้เพิ่มส่วนแบ่งของภาคอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามบริบทของประเทศและให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น 2 เท่า ในประเทศด้อยพัฒนา	9.2.1 สัดส่วนการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตต่อการจ้างงานรวมทั้งหมด	-
9.3 เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่เหมาะสม ให้แก่โรงงานอุตสาหกรรม และวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งเชื่อมโยงผู้ประกอบการเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด	(S) 9.3.1 สัดส่วนของอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีการกู้ยืมหรือมีวงเงินที่ธนาคารให้กู้ยืม	-
9.4 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืนโดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 9.4.1 ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหน่วยมูลค่าเพิ่ม	(T) 9.4.1 จำนวนการใช้พลังงานทดแทน (Renewable energy) 100% ในสาขาที่มีอาคารเป็นของบริษัท ภายในปี 2573

10) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำ (Reduced Inequalities)

ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมเกิดขึ้นกับผู้คนทุกระดับ ทั้งความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ความเหลื่อมล้ำระหว่างผู้ที่มีตำแหน่งการทำงานและไม่มีตำแหน่ง ความเหลื่อมล้ำระหว่างแรงงานไทย และแรงงานข้ามชาติ รวมถึงความเหลื่อมล้ำระหว่างเพศ ซึ่งปัญหาของความเหลื่อมล้ำนี้ทำให้คนที่ด้อยกว่าจะต้องจ่ายแพงกว่าเสมอ ตัวอย่างเช่น การทำเรื่องขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน คนที่มีฐานะมักจะเสียดอกเบี้ยต่ำกว่าคนที่ไม่ใช่หลักทรัพย์ค้ำประกันซึ่งต้องไปกู้เงินนอกระบบ ทำให้ต้องเสียดอกเบี้ยแพงกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ ลดความเหลื่อมล้ำของรายได้ ซึ่งเป็นปัญหาระดับโลกที่ต้องหาทางออกร่วมกัน โดยการปรับปรุงกฎหมาย ฎระเบียบ ข้อบังคับ และการส่งเสริมการลงทุน

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- บังคับใช้กฎหมายและการสนับสนุนการจัดเก็บภาษีที่ดิน ภาษีที่คิดจากฐานความมั่งคั่ง ตลอดจนภาษีเงินได้จากการขายหลักทรัพย์ เพื่อสนับสนุนให้ความเสมอภาคยิ่งขึ้น
- พัฒนาโครงการสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสให้ดีขึ้น
- ช่วยเหลือกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด ให้มีอัตราการขยายตัวของรายได้เพิ่มสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ
- สนับสนุนการกระจายทรัพยากรสาธารณสุขให้เท่าเทียมกันมากขึ้น
- ใช้นโยบายการคลัง ค่าจ้าง แรงงานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมเพื่อสนับสนุนความเสมอภาค
- สนับสนุนและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย ชาติพันธุ์ ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจหรือสถานะอื่น ๆ
- ดำเนินการตามหลักการการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยปฏิบัติให้เป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก
- สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ การให้ความสำคัญกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศให้ไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุด เช่น ประเทศในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น
- ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมด้านการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittances) ให้ต่ำกว่าร้อยละ 3 และขจัดการขำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ 5 ภายในปี พ.ศ. 2573

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
10.1 บรรลุการเติบโตของรายได้ของกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด อย่างก้าวหน้าและยั่งยืน โดยให้มีอัตราเติบโตสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 10.1.1 อัตราการเติบโตของการใช้จ่ายในครัวเรือน หรือรายได้ต่อหัวในกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด และ (ข) อัตราการเติบโตของการใช้จ่ายในครัวเรือน หรือรายได้ต่อหัวในกลุ่มประชากรทั้งหมด	-
10.2 เสริมสร้างศักยภาพและส่งเสริมความครอบคลุมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความพิการ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจ หรืออื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 10.2.1 สัดส่วนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของรายได้ มัชฌิมฐาน จำแนกตามเพศ อายุ และ ความพิการ	-
10.3 สร้างหลักประกันถึงโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการปฏิบัติที่เหมาะสมในเรื่องดังกล่าว	(S) 10.3.1 สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกคุกคามในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	-
10.4 นำนโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคมมาใช้ และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างก้าวหน้า	(S) 10.4.1 ส่วนแบ่งแรงงานต่อ GDP (ประกอบไปด้วย ค่าจ้างและประกันสังคมที่จ่ายโดยนายจ้าง)	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
10.5 อำนาจความสะดวกในการโยกย้ายถิ่นฐาน และเคลื่อนย้ายของคนให้เป็นระเบียบ ปลอดภัย ปกติ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและการจัดการที่ดี	(S) 10.5.1 ค่าใช้จ่ายในการจัดหางานที่ลูกจ้างต้องจ่าย คิดเป็นสัดส่วนของรายได้ประจำเดือน/ปีที่ได้รับจากประเทศปลายทาง	-

11) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 11 การพัฒนาเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน (Sustainable Cities and Communities)

การทำให้เมืองหรือชุมชนมีความน่าอยู่ จะต้องมีการสร้างหลักประกันในการเข้าถึงที่อยู่อาศัยที่มีความปลอดภัย และมีราคาที่เหมาะสม การลงทุนเรื่องการขนส่งสาธารณะ มีการสร้างพื้นที่สาธารณะสีเขียวมีการปรับปรุงการวางผังเมืองและการจัดการโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- ส่งเสริมการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานและบริการสังคมอย่างเท่าเทียม ซึ่งรวมถึงพื้นที่สาธารณะ ที่อยู่อาศัย พลังงาน น้ำ สุขาภิบาล และการกำจัดขยะในราคาที่เหมาะสม
- ยกระดับชุมชนแออัดผ่านการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม
- ปรับปรุงความปลอดภัยบนถนน เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเมือง ควบคุมคุณภาพอากาศ และมีการจัดการขยะที่ดี
- สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม โลจิสติกส์ และสิ่งแวดล้อมระหว่างเมืองกับชนบท
- มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการทำงาน ใช้นโยบายและแผนงานแบบบูรณาการในการลดผลกระทบ และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ
- สร้างอาคารที่แข็งแรงและทนทานโดยใช้วัสดุภายในท้องถิ่น
- มีการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาคที่ยั่งยืนในการสนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวก ระหว่างพื้นที่เมืองรอบเมือง และชนบท
- ภายในปี 2563 เพิ่มจำนวนเมืองที่ดำเนินการตามนโยบายและแผนบูรณาการเพื่อนำไปสู่การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ทางต่อภัยพิบัติ และเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ Sustainable Development Goals (SDGs) ฉบับเต็ม 11 พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนได เพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558– 2573
- สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุดผ่านการให้ความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
11.1 สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงที่อยู่อาศัยและบริการพื้นฐานที่เพียงพอ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 11.1.1 สัดส่วนประชากรเมืองที่อาศัยในชุมชนแออัด	(T) 11.1.1 สัดส่วนครัวเรือนที่มีบ้านและที่อยู่เป็นของตนเอง (T) 11.1.2 สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ (T) 11.1.3 ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากเสียง ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง กลิ่นเหม็น หรือมลพิษทางอากาศ น้ำเสีย ขยะ และสารพิษ (T) 11.1.4 ร้อยละของครอบครัวที่มีปัจจัยสนับสนุนด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม (T) 11.1.5 ร้อยละของครอบครัวที่มีการใช้ไฟฟ้า
11.2 จัดให้ทุกคนเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้พัฒนาความปลอดภัยทางถนน ขยายการขนส่งสาธารณะและคำนึงถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็กผู้พิการ และผู้สูงอายุ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 11.2.1 สัดส่วนประชากรที่มีจุดบริการขนส่งสาธารณะใน ระยะ 0.5 กิโลเมตร	(T) 11.2.1 ถนนที่มีสภาพดีทั้งหมด หน่วยเป็น กิโลเมตรต่อประชากร 1,000 ราย
11.3 ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืนเพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการ การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 11.3.1 การใช้ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ	(T) 11.3.1 จำนวนกลุ่มองค์กรในชุมชน (T) 11.3.2 จำนวนอาสาสมัครในองค์กรภาครัฐและเอกชน (T) 11.3.3 จำนวนกองทุนสวัสดิการชุมชน
11.4 เสริมความพยายามในการปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก	(S) 11.4.1 ส่วนแบ่งงบประมาณของประเทศ (หรือเทศบาล) ที่ ถูกกำหนดให้ใช้เพื่อการรักษา	(T) 11.4.1 ร้อยละของผู้มีภูมิปัญญาท้องถิ่น ชาวบ้าน และปราชญ์ชาวบ้านต่อประชากรของหมู่บ้าน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
	ป้องกัน และอนุรักษ์มรดก ธรรมชาติทางวัฒนธรรม ของชาติรวมทั้งสถานที่ที่เป็นมรดกโลก	(T) 11.4.2 จำนวนผู้ผลิตสินค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (T) 11.4.3 จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน
11.5 ลดจำนวนผู้เสียชีวิตและผู้ที่ได้รับผลกระทบตลอดจน ลดความสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจ เทียบเคียงกับ GDP ของโลก ที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบางภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 11.5.1 จำนวนผู้เสียชีวิตสูญหาย บาดเจ็บ ย้ายถิ่นฐาน หรือ ย้ายไปอยู่ในที่ที่ปลอดภัยกว่า เนื่องจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000-คน	-
11.6 ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรรวมถึงการให้ความสำคัญกับคุณภาพอากาศและการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 11.6.1 ร้อยละของขยะที่เป็นของแข็งในเขตเมืองที่มีการ จัดเก็บตามปกติและถูกนำกลับมาใช้ใหม่ (จำแนกตาม ประเภทของเสีย) (S) 11.6.2 ระดับฝุ่นละอองโดยรวม (PM 10 และ PM 2.5)	(T) 11.6.1 จำนวนการร้องทุกข์ด้านมลพิษ (T) 11.6.2 จำนวนผู้ป่วย และเสียชีวิตจากสารอันตราย (T) 11.6.3 ปริมาณของเสียที่ได้รับการบำบัดอย่างถูกต้อง (T) 11.6.4 ปริมาณขยะอันตราย
11.7 จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะสำหรับผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้พิการ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 11.7.1 ส่วนแบ่งเฉลี่ยของการสร้างเมืองในพื้นที่ว่างเปล่าที่รัฐ เป็นเจ้าของและใช้ประโยชน์	(T) 11.7.1 สัดส่วนของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการคุกคามทางร่างกาย หรือเพศ จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพความพิการ และสถานที่เกิดเหตุ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

12) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 12 แผนการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน (Responsible Consumption and Production)

มุ่งเน้นส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจและผู้บริโภคมีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และมีวิถีกำจัดขยะที่เป็นมลพิษอย่างถูกวิธี

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- สร้างเสริมความตระหนักในการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและปลูกฝังจิตสำนึกการใช้ชีวิตพอประมาณ
- สนับสนุนบุคคล เอกชน และภาครัฐให้จัดการทรัพยากรธรรมชาติ ของเสีย และสารเคมี ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม
- สร้างแรงจูงใจในการสร้างพื้นที่เขียวและการจัดการวัตถุอันตรายที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้ระบบการผลิตมีความยั่งยืนมากขึ้น
- ระวังวิธีการปฏิบัติที่ขาดจริยธรรมในห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการควบคุมการละเมิดสิทธิมนุษยชนและการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม
- มุ่งเน้นแนวปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐที่ยั่งยืนตามนโยบายของรัฐโดยมีการจัดลำดับความสำคัญที่เร่งด่วนมาก่อน
- อนุรักษ์พื้นที่ที่ถูกทำลายจากการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นโดยบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวด
- สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น
- พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
- ไม่สนับสนุนการอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพที่นำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลือง โดยการจัดการทางการตลาดให้สอดคล้องสถานะแวดล้อมของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้น ในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
12.1 บรรลุการจัดการที่ยั่งยืน และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพภายในปี 2573	-	(T) 12.1.1 การเพิ่มสัดส่วนรายได้สินค้าที่ส่งเสริมการใช้พลาสติกอย่างมีความรับผิดชอบ (Responsible Plastic consumption) เป็นร้อยละ 100 ภายในปี 2568 (T) 12.1.2 การเพิ่มสัดส่วนสินค้า ECO Product เป็นร้อยละ 50 ของรายได้จากการขายภายในปี 2568
12.2 บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้นด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดิน อย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดภายในปี 2563	-	(T) 12.2.1 สัดส่วนที่ลดลงของการเกิดของเสีย โดยให้มีการป้องกัน การลด การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่
12.3 ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกันการลดปริมาณการใช้ซ้ำและการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี 2573	(S) 12.3.1 อัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ (recycling rate) ของประเทศ (หน่วยตันของวัสดุที่ถูกรีไซเคิล)	-
12.4 สนับสนุนให้บริษัทโดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น	(S) 12.4.1 จำนวนบริษัทที่ตีพิมพ์รายงานความยั่งยืน	(T) 12.4.1 จำนวนองค์กรที่มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม หรือผลิตภัณฑ์หลากหลาย

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
12.5 สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติภายในปี 2573	(S) 12.5.1 จำนวนประเทศที่รายงานรวมของการพัฒนาที่ยั่งยืน และการดำเนินชีวิตในหัวข้อหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นทางการ	(T) 12.5.1 ประชาชนในชุมชนมีพฤติกรรมในการแยกขยะช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอย (T) 12.5.2 ปริมาณขยะที่ลดลงจากการคัดแยกขยะ
12.6 สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้นของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น	(S) 12.6.1 จำนวนการใช้งานสิทธิบัตรสีเขียวที่เหมาะสม	-

13) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 13 การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Action)

การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นปัญหาใหญ่ที่ทุกประเทศในโลกได้รับผลกระทบอย่างต่อเนื่อง นอกจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เพิ่มมากขึ้น ภาวะโลกร้อนยังเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระยะยาวกับระบบภูมิอากาศ SDGs ต้องพิจารณาว่าจะลดปัญหาเรื่องมลพิษต่างที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตกระบวนการบริโภคของประชากรโลกได้อย่างไร และทำอย่างไรในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่ส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเพื่อเตรียมพร้อมในการรับมือ ซึ่งต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการสร้างความตระหนักรู้และบูรณาการร่วมกันอย่างยั่งยืน

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- เลิกพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล ส่งเสริมพลังงานทางเลือก และสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการลดปริมาณการปล่อยมลพิษและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
- สร้างความเข้มแข็ง เพิ่มความยืดหยุ่นความสามารถในการปรับตัวต่อภัยนะทางสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทางนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ โดยขยายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ
- สร้างกลไกการเมืองที่มีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการใช้แผนบรรเทาการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ
- สร้างการตระหนักรู้ในสังคมทุกระดับ พัฒนาศักยภาพบุคลากรและองค์กรในการพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว และการเตือนภัยล่วงหน้า
- ปฏิบัติตามข้อผูกพันตามกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รับรองโดยกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว
- ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่ง ให้ได้จำนวน 1 แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี 2563 เพื่อจะแก้ปัญหาความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของการดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความโปร่งใสในการดำเนินงาน และทำให้งกองทุน Green Climate Fund ดำเนินงานอย่างเต็มที่โดยเร็วที่สุดผ่านการให้ทุน (capitalization)
- ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
13.1 เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ	(S) 13.1.1 จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน (ภัยพิบัติ รวมถึง อุทกภัย อัคคีภัย วาตภัย และภัยแล้ง)	(T) 13.1.1 ร้อยละของความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สิน จากอัคคีภัยและอุบัติภัย
13.2 บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ	(S) 13.2.1 ปริมาณรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	(T) 13.2.1 อัตราการลดปริมาณรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปี

14) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 14 การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืน (Life below Water)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในข้อนี้ให้ความสำคัญกับการรักษาคุณภาพชีวิตของสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในทะเลหรืออยู่ใต้มหาสมุทร กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของมนุษย์ ไม่ควรมีผลกระทบต่อสิ่งเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรชายฝั่งหรือส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ดังนั้นการพัฒนาที่ยั่งยืนได้แก่การสร้างจิตสำนึกให้กับประชากรและสร้างกรอบการทำงานเพื่อจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง จากภาวะมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์บนบกอย่างเป็นรูปธรรม

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ รวมถึงของเสียจากอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมที่ไม่ได้รับการบำบัดขยะจากผู้บริโภค น้ำมันรั่ว และสิ่งปฏิกูล
- ปรับปรุงการบริหารจัดการและการปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง
- ควบคุมการถมที่ดินและการบุกรุกป่าชายเลน บรรเทาผลกระทบจากการบุกรุกเพื่อการท่องเที่ยวและคลื่นกัดเซาะชายฝั่ง
- ลดและจัดการกับปัญหาที่เกิดจากผลกระทบจากปรากฏการณ์ทะเลกรด รวมถึงการพัฒนาความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์
- พัฒนาช่องทางการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและการตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้าน
- กำหนดระเบียบในการจับปลาและยุติการจับสัตว์น้ำเกินขนาด โดยจัดการกับการทำประมงที่ผิดกฎหมาย การประมงที่ไร้การควบคุมและหยุดยั้งการใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำที่มีลักษณะทำลายล้าง
- เสริมสร้างความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาศักยภาพการวิจัยให้มากขึ้นและสนับสนุนความร่วมมือในระดับนานาชาติ
- เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยใช้หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล ของคณะกรรมการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาลเพื่อจะพัฒนาคุณภาพของมหาสมุทร และเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเล ซึ่งเป็นส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
- เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรอย่างยั่งยืน

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
14.1 ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงซากปรักหักพังทางทะเลและมลพิษของสารอาหาร (Nutrient pollution) ภายในปี 2568	(S) 14.1.1 ตัวชี้วัดจากหลายส่วนในเรื่องการใช้ไนโตรเจนอย่างมีประสิทธิภาพ	-
14.2 บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิคุ้มกัน และปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟูเพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี 2563	-	(T) 14.2.1 จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่แนวปะการังเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า 14.2.2 จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการพบพันธุ์สัตว์ทะเลอนุรักษ์ตามบัญชีของ IUCN
14.3 ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ	(S) 14.3.1 ภาวะความเป็นกรดในทะเลเฉลี่ย (pH) วัดที่สถานีตัวแทนการสุ่มตัวอย่าง	-
14.4 ภายในปี 2563 ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน	(S) 14.4.1 สัดส่วนของฝูงปลาภายในระดับความยั่งยืนทางชีวภาพ	(T) 14.4.1 ปริมาณการจับสัตว์น้ำโดยการประมงสัตว์น้ำหน้าดิน จำแนกเป็น (ก) อ่าวไทย (ข) ทะเลอันดามัน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
(maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น		
14.5 ภายในปี 2563 อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อย ร้อยละ 10 ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่	(S) 14.5.1 ความครอบคลุมของพื้นที่คุ้มครอง	(T) 14.5.1 ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางทะเล
14.6 ภายในปี 2573 เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการท่องเที่ยว	(S) 14.6.1 ร้อยละของ GDP สาขาประมง	-

15) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 15 การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก (Life on land)

การปกป้องและฟื้นฟูประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก ตัวอย่างเช่น การเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่กึ่งแห้งแล้งและภูเขา การส่งเสริมการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน การป้องกันการตัดไม้ทำลายป่าอย่างจริงจังที่ช่วยบรรเทาผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่าและฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม
- ระดมทุนเพื่อการบริหารจัดการป่าอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และรักษาระบบนิเวศน่อยั่งยืน
- ควบคุมการปลูกพืชเชิงเดี่ยว การใช้สารเคมีและการใช้ยาฆ่าแมลงที่เกินขนาด
- ยับยั้งการสลายสภาพพื้นที่เป็นทะเลทรายและการเสื่อมโทรมการชะล้างพังทลายของดิน
- เร่งดำเนินการเพื่อหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ยุติการค้าสัตว์ การค้าสัตว์ป่าคุ้มครองอย่างผิดกฎหมาย
- ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม ป้องกันการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ตลอดจนพัฒนา กลไกการติดตามตรวจสอบ
- บังคับใช้กฎหมายคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติของสัตว์
- ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน
- เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลกในความพยายามที่จะต่อสู้กับพฤติกรรมการค้าสัตว์ และการเคลื่อนย้ายพืชพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
15.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และ การใช้ระบบนิเวศบนบกและแหล่งน้ำจืดในแผ่นดิน รวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและพื้นที่แห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2563	(S) 15.1.1 สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ดินทั้งหมด (S) 15.1.2 สัดส่วนของพื้นที่สำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพทั้งทางบกและแหล่งน้ำจืดซึ่งเป็นพื้นที่คุ้มครอง จำแนกตามประเภทระบบนิเวศ	(T) 15.1.1 สัดส่วนของพื้นที่ป่าชายเลนเทียบกับอดีต (T) 15.1.2 สัดส่วนพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง (T) 15.1.3 มูลค่าความเสียหายจากภัยแล้ง (T) 15.1.4 มูลค่าความเสียหายจากอุทกภัย
15.2 ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลกอย่างจริงจัง ภายในปี พ.ศ. 2563	(S) 15.2.1 ความก้าวหน้าในการบริหารจัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืน	(T) 15.2.1 จำนวนเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
15.3 ต่อต้านการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูที่ดิน และดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงที่ดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ภัยแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดิน ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 15.3.1 สัดส่วนของที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรมต่อพื้นที่ดินทั้งหมด	-
15.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศในการสร้างผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 15.4.1 ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่มีความสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพบนภูเขา (S) 15.4.2 ดัชนีพื้นที่ภูเขาสีเขียว (Mountain Green Cover Index)	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
15.5 ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี พ.ศ. 2563 ปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม	(S) 15.5.1 ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคาม (Red List Index)	-
15.6 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย	(S) 15.6.1 สัดส่วนของการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ถูกล่าหรือถูกขนย้ายอย่างผิดกฎหมาย	-

16) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Peace and Justice Strong institutions)

สันติสุข ความมั่นคง สิทธิมนุษยชน และการปกครองที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานของหลักนิติธรรมเป็นกลไกที่มีความสำคัญอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้คือการลดความรุนแรงทุกรูปแบบ โดยร่วมมือกันระหว่างรัฐบาล และชุมชน เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและสร้างความเข้มแข็ง มีความสงบสุขในการอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- หาหนทางประชาธิปไตยเพื่อแก้ปัญหาระยะยาวโดยการประสานความแตกแยกทางการเมืองของประเทศและช่วยให้กลุ่มที่ขัดแย้งกันหาจุดร่วมกันได้
- เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันทั้งด้านความซื่อตรง ความรับผิดชอบ ความมีประสิทธิภาพ และความโปร่งใส
- ยุติความรุนแรง สร้างความสมานฉันท์ในจังหวัดชายแดนใต้
- สร้างหลักประกันเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียม ยุติการนิรโทษกรรม
- ป้องกันการบิดเบือนกฎหมายและซึ่กโยระบบยุติธรรม
- ยุติการทุจริตและการประพฤติมิชอบ พัฒนากลไกตรวจสอบที่เข้มแข็งและเป็นกลาง
- ปกป้องผู้ที่ต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน สร้างหลักประกันสิทธิขั้นพื้นฐาน รวมถึงเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก
- สร้างหลักประกันว่ากระบวนการตัดสินใจมีความรับผิดชอบ ครอบคลุม และเปิดใจให้ทุกคนมีส่วนร่วม
- ยุติการทารุณกรรม การหาประโยชน์และการค้ามนุษย์ที่กระทำต่อผู้อพยพ

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
16.1 ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ	(S) 16.1.1 จำนวนเหยื่อฆาตกรรม ต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ และอายุ (S) 16.1.2 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตาม อายุ เพศ และสาเหตุ (S) 16.1.3 สัดส่วนของประชากรที่ได้รับ (ก) ความรุนแรงทางร่างกาย (ข) จิตใจ และ (ค) ทางเพศ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา (S) 16.1.4 สัดส่วนประชากรที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินในบริเวณพื้นที่ที่อาศัยเพียงลำพัง	-
16.2 ยุติการข่มเหง การแสวงหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก	(S) 16.2.1 สัดส่วนของเด็กอายุ 1-17 ปี ที่เคยถูกทำร้ายทางร่างกาย และ/หรือข่มเหงทางจิตใจโดยผู้ดูแลในเดือนที่ผ่านมา (S) 16.2. สัดส่วนของผู้หญิงและผู้ชาย อายุ 18-29 ปี ที่เคยถูกระทำความรุนแรงทางเพศก่อนอายุ 18 ปี	(T) 16.2.1 จำนวนที่ลดลงของแรงงานเด็กและแรงงานบังคับ
16.3 ส่งเสริมหลักนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าทุกคนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียม	(S) 16.3.1 ร้อยละของเหยื่อความรุนแรงใน 12 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งได้แจ้งการกระทำอันรุนแรงนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ หรือกลไกทางการในการยุติข้อขัดแย้ง (S) 16.3.2 สัดส่วนประชากรที่มีปัญหาความขัดแย้งในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา และผู้ที่เข้าถึงกลไก	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
	การแก้ปัญหาความขัดแย้งทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ จำแนกตามประเภทของกลไก	
16.4 ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ		(T) 16.4.1 แสดงจำนวนข้อร้องเรียนจากการละเมิดจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจเป็นศูนย์
16.5 พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผล มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ	(S) 16.5.1 สัดส่วนประชากรที่พึงพอใจกับบริการสาธารณะครั้งล่าสุดที่ตนได้ใช้บริการ	(T) 16.5.1 จำนวนการขยายเครือข่ายการต่อต้านการทุจริต
16.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ		(T) 16.6.1 อัตราการสร้างมูลค่าทางสังคม

17) ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 17 การมีส่วนร่วมของประชาชนในเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Partnerships for the Goals)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนตัวที่ 17 ซึ่งเป็นตัวสุดท้าย เป็นเรื่องของการใช้พลังความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทุกองค์กรร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมให้เป้าหมายทั้ง 17 ข้อที่กล่าวมาบรรลุถึงเป้าหมาย โดยเป็นการร่วมมือกันทั้งในระดับชุมชน ระดับประเทศ และระหว่างประเทศ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแบ่งปันทรัพยากร มากกว่าการแข่งขันหรือแย่งชิงกัน

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- สนับสนุนนโยบายความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับพันธมิตรนานาชาติ
- ส่งเสริมให้ท้องถิ่นเป็นเจ้าของโครงการพัฒนาที่เขาได้รับประโยชน์ขยายความร่วมมือแบบไตรภาคี ในด้านการเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมโดยเสริมสร้างศักยภาพของประเทศกำลังพัฒนาให้มากขึ้น
- กระตุ้นให้เกิดการพัฒนา ถ่ายทอด เผยแพร่ และกระจายเทคโนโลยีที่ค้ำถึงสิ่งแวดล้อม
- เพิ่มการนำเข้าสินค้าจากกลุ่มประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้สิทธิพิเศษทางการค้าสำหรับการนำเข้าจากประเทศเหล่านี้
- เพิ่มความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) และการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (LDCs)
- เสริมสร้างหุ้นส่วนการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพในภาครัฐ ระหว่างรัฐและเอกชน และในภาคประชาสังคม

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
17.1 เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อปรับปรุงขีดความสามารถของประเทศใน การเก็บภาษีและรายได้อื่น ๆ ของรัฐ	(S) 17.1.1 สัดส่วนงบประมาณภายในประเทศที่จัดสรรจากภาษีภายในประเทศ	-
17.2 ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด	(S) 17.2.1 จำนวนประเทศที่ยอมรับและดำเนินการตามกฎเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนของประเทศกำลังพัฒนารวมทั้งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด	-
17.3 เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยี (Technology Facilitation Mechanism) ของโลก	(S) 17.3.1 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ต่อผู้อยู่อาศัย 100 คน จำแนกตามความเร็ว	-
17.4 ยกกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดม	(S) 17.4.1 จำนวนประเทศที่รายงานความก้าวหน้าตามกรอบการติดตามประสิทธิผลของการพัฒนาที่มีผู้มีส่วน	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
และแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญเทคโนโลยี และทรัพยากรทางการเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา	ได้เสียที่หลากหลาย ที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	
17.5 สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม สร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน	(S) 17.5.1 จำนวนเงินดอลลาร์สหรัฐที่มีภาระผูกพันให้ใช้ในโครงการความร่วมมือภาครัฐ-เอกชนด้านโครงสร้างพื้นฐาน	-

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2564) ได้ศึกษาโครงการวิจัยการพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งมีขั้นตอน (1) ทำการทบทวนวรรณกรรมเพื่อศึกษารูปแบบ และการดำเนินงานโครงการซีเอสอาร์ขององค์กรภาคธุรกิจที่ประสบความสำเร็จจากรายงานความยั่งยืนของ 28 องค์กรภาคธุรกิจ (2) การเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามจากองค์กรภาคธุรกิจ กระจายครอบคลุม 8 อุตสาหกรรมที่จำแนกตามตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ (3) การจัดตั้งประชุมผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ขององค์กรภาคธุรกิจ เพื่อนำผลจากการศึกษาทั้งหมดมาใช้เป็นฐานในการพัฒนาและจัดทำคู่มือตัวชี้วัดให้องค์กรภาคธุรกิจได้นำไปทดสอบกับการดำเนินโครงการ จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้ภายหลังจากการใช้งานจริงขององค์กรภาคธุรกิจมาวิเคราะห์ ข้อมูลทางสถิติโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าเฉลี่ย (Percentage) รวมถึงใช้รูปแบบการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อทำการสรุปผล และเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาตัวชี้วัดต่อไป

โดยผลการวิจัยพบว่า ตัวชี้วัดที่องค์กรภาคธุรกิจส่วนใหญ่เลือกใช้มากที่สุดได้แก่ (1) ตัวชี้วัด Global Reporting Initiative (GRI) ตัวชี้วัดที่มีการใช้มากที่สุด คือ ด้านพลังงาน สุขอนามัย และความปลอดภัย ในสถานที่ทำงาน ก๊าซ การจัดการขยะและของเสีย การจ้างงาน การฝึกอบรม และการศึกษา และ (2) ตัวชี้วัด Sustainability Accounting Standards Board (SASB) ตัวชี้วัดที่ถูกนำมาใช้มากที่สุด คือ “Workforce Health & Safety” ที่อธิบายถึงอัตราการบาดเจ็บจากการทำงาน และไม่มีผู้เจ็บป่วยหรือโรคจากการทำงาน

เมื่อพิจารณาความสอดคล้องของตัวชี้วัดที่องค์กรภาคธุรกิจเลือกใช้กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) พบว่า ตัวชี้วัดเหล่านั้นสอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs ใน 7 เป้าหมาย ได้แก่ (1) เป้าหมายที่ 3 การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (2) เป้าหมายที่ 4 การศึกษาที่เท่าเทียมหรือการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ (3) เป้าหมายที่ 7 การมีพลังงานที่สะอาดและทุกคนเข้าถึง (4) เป้าหมายที่ 8 การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (5) เป้าหมายที่ 9 การส่งเสริมอุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน (6) เป้าหมายที่ 13 การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ (7) เป้าหมายที่ 15 การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก

ภายหลังจากการวิเคราะห์ และสังเคราะห์บทเรียนการดำเนินโครงการซีเอสอาร์ จึงได้มีการพัฒนาจัดทำเป็นคู่มือและแนวทางในการใช้ตัวชี้วัดที่มีการผนวกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อให้องค์กรภาคธุรกิจนำไปใช้ทดสอบจริง โดยผลการวิจัยคุณภาพตัวชี้วัดในคู่มือ พบว่า ตัวชี้วัดที่มีการบูรณาการเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ทั้ง 17 เป้าหมาย เข้าไปผนวกนั้น ได้ถูกนำไปใช้จริงและมีความสอดคล้องกับการดำเนินโครงการซีเอสอาร์ขององค์กรภาคธุรกิจเพียง 9 เป้าหมาย ได้แก่ (1) เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจน (2) เป้าหมายที่ 2 ขจัดความหิวโหย (3) เป้าหมายที่ 3 การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (4) เป้าหมายที่ 6 การมีน้ำสะอาดและการมีสุขอนามัยที่ดี (5) เป้าหมายที่ 7 การมีพลังงานที่สะอาดและทุกคนเข้าถึง (6) เป้าหมายที่ 8

การจ้างงานอย่างมีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (7) เป้าหมายที่ 9 การส่งเสริมอุตสาหกรรม นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน (8) เป้าหมายที่ 10 การลดความเหลื่อมล้ำ และ (9) เป้าหมายที่ 11 การพัฒนาเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน

ทั้งนี้ การวิจัยดังกล่าว พบว่า มีความยากลำบากในการประสานความร่วมมือกับองค์กร ภาคธุรกิจ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเนื่องจากองค์กรภาคธุรกิจไม่ได้มีหน่วยงาน หรือบุคลากรที่ดูแลรับผิดชอบด้านการดำเนินโครงการซีเอสอาร์โดยเฉพาะอันนำไปสู่การบริหารจัดการ การใช้ตัวชี้วัด และองค์กรภาคธุรกิจขนาดกลาง ขนาดเล็กยังขาดองค์ความรู้ ความเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งแม้องค์กร ภาคธุรกิจจะมีการดำเนินโครงการซีเอสอาร์มาอย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อนำเอาตัวชี้วัดของ SDGs ซึ่งมีความเป็นสากลเข้ามาผนวกอาจจะไม่สามารถนำมาวัดผลการดำเนินงานในบริบทของโครงการ หรือในบางพื้นที่ได้ อย่างไรก็ตามคณะผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าคู่มือตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำ โครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ควรมีการประเมินตัวชี้วัดเพื่อรับฟังเสียงสะท้อนจากการนำไปใช้จริงขององค์กรภาคธุรกิจอย่างต่อเนื่อง เป็นประจำทุกปี เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของตัวชี้วัดให้มีประสิทธิภาพ

ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้ จึงมุ่งดำเนินการต่อเนื่องจากโครงการวิจัยการพัฒนาตัวชี้วัดระดับ ความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs) โครงการเดิม เพื่อทบทวนและขยายผลการใช้ตัวชี้วัดโดยประเมินระดับความสำเร็จ ของโครงการซีเอสอาร์ในกลุ่มนักร้อง ตลอดจนเผยแพร่ตัวชี้วัดในมุมกว้างต่อไป

2.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

โครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในกลุ่มนำร่อง และเผยแพร่ชุดตัวชี้วัดสำหรับการนำไปใช้ในวงกว้าง โดยคณะผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) คือการวิจัยแบบคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยแบบปริมาณ (Quantitative Research) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงาน

โครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ระยะ โดยมีวิธีการและขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 (เดือนที่ 1-2): การทบทวนองค์ความรู้ผู้ดำเนินการโครงการซีเอสอาร์ที่นำตัวชี้วัดไปใช้

- ประชุมทีมนักวิจัยเพื่อทบทวนตัวชี้วัดชุดเดิม
- จัดประชุมเพื่อติดตามและประเมินผลองค์กรผู้ดำเนินโครงการซีเอสอาร์ที่นำตัวชี้วัดไปใช้เพื่อรับฟังความคิดเห็น จำนวน 1 ครั้ง
- ปรับปรุงตัวชี้วัดจัดทำคู่มือและตัวชี้วัดฉบับใหม่ (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1)

ระยะที่ 2 (เดือนที่ 2-13): การจัดทำเวทีผลักดันส่งเสริมให้ภาคธุรกิจนำตัวชี้วัดไปใช้ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยแบ่งการดำเนินกิจกรรมออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1) การลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ รายองค์กรเพื่อแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจฯ

- คัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 10 องค์กร สำหรับเป็นกลุ่มตัวอย่างในการนำตัวชี้วัดฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 ไปใช้ประเมินโครงการ กิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับซีเอสอาร์ในองค์กร โดยคณะผู้วิจัยจะเป็นผู้ทำการประเมินพร้อมให้คำปรึกษาแนวทางการใช้ตัวชี้วัด นอกจากนี้องค์กรที่ไม่ได้รับการคัดเลือกแต่มีความสนใจที่จะนำตัวชี้วัดไปใช้ทดสอบใช้กับโครงการหรือกิจกรรมขององค์กร คณะผู้วิจัยจะเป็นผู้ให้คำปรึกษาเท่านั้น
- คณะผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อผลักดันส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจในการใช้ตัวชี้วัดแก่องค์กรที่นำตัวชี้วัดซีเอสอาร์ไปใช้ ผ่านการจัดวงประชุมหรือ “การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)” เพื่อให้องค์กรสามารถนำตัวชี้วัดไปใช้ได้อย่างเหมาะสมตามบริบทขององค์กร ซึ่งจะลงพื้นที่ทั้งหมดจำนวน 10 ครั้ง (ครั้งละ 1 องค์กร)
- ติดตามรวบรวมผลการประเมินในระหว่างทางพร้อมให้คำปรึกษา

2) การจัดอบรมให้ความรู้และเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

- คณะผู้วิจัยจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) (จำนวน 1 ครั้ง ระยะเวลา 2 วัน) ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ประกอบด้วย ข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) และประธานศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด (ภาคเอกชน) เพื่อเป็นการเผยแพร่และแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ประโยชน์กับองค์กรภาคธุรกิจและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้

ระยะที่ 3 (เดือนที่ 11-14): นำข้อมูลที่ได้ภายหลังจากการใช้งานจริงขององค์กรภาคธุรกิจมาดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์

- นำผลการประเมินที่รวบรวมได้จากทั้งผลที่นักวิจัยเป็นผู้ประเมินและผลที่องค์กรดำเนินงานด้านซีเอสอาร์เป็นผู้ประเมินมาวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ

- จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ สรุปผลและเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาคู่มือตัวชี้วัด
- จัดประชุมหารือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อนำเสนอผลของรายงาน

ระยะที่ 4 (เดือนที่ 15): เผยแพร่ตัวชี้วัดผ่านเว็บไซต์และสื่อต่าง ๆ

- เผยแพร่ตัวชี้วัดผ่านเว็บไซต์และสื่อต่าง ๆ เพื่อให้ภาคธุรกิจ ภาครัฐ และบุคคลทั่วไปมีช่องทางการเข้าถึงข้อมูลชุดตัวชี้วัดเพื่อนำไปปรับใช้กับองค์กรได้

3.2 หน่วยวิเคราะห์

ระดับองค์กร

- องค์กรที่มีการดำเนินโครงการซีเอสอาร์ทั้งบริษัทขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ ใน 8 อุตสาหกรรม จำนวน 10 องค์กร โดยมีวิธีการเลือกดังนี้

ระดับบุคคล

- ข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและส่วนกลางที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR)

- ประธานศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด (ภาคเอกชน)

3.3 การคัดเลือกองค์กรเป้าหมาย

เพื่อให้การประเมินระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในกลุ่มนาร่อง และเผยแพร่ชุดตัวชี้วัด เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด คณะผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มนาร่อง 10 องค์กร ด้วยวิธีการ เฉพาะเจาะจงแบบมีเงื่อนไข (Purposive Sampling) โดยแบ่งออกเป็น 3 ชั้น ได้แก่

- **การคัดเลือกชั้นแรก (Long list)**

คัดเลือกรายชื่อองค์กรจากทำเนียบองค์กรภาคธุรกิจที่ดำเนินงานด้านการส่งเสริม ความรับผิดชอบต่อสังคมของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด¹ ที่มีการดำเนิน กิจกรรมด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่ต่ำกว่า 4 ครั้ง/ปี และมีกลุ่มเป้าหมายของกิจกรรม สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ คือ กลุ่มเปราะบาง ผู้ประสบปัญหาทางสังคม/ภัยธรรมชาติ ผู้พิการ สตรี เด็กและเยาวชน และผู้สูงอายุ เป็นต้น

- **การคัดเลือกชั้นที่สอง (Mid list)**

เมื่อรวบรวมรายชื่อองค์กรจากทำเนียบองค์กรภาคธุรกิจที่ดำเนินงานด้านการส่งเสริม ความรับผิดชอบต่อสังคมของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดได้แล้ว คณะผู้วิจัย ทำการประสานไปยังองค์กรทั้งหมดใน Long list เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าร่วมโครงการ โดยให้องค์กร ตอบรับการเข้าร่วมตามความสมัครใจ

- **การคัดเลือกชั้นที่สาม (Shot list)**

เมื่อได้รายชื่อองค์กรที่ตอบรับการเข้าร่วม คณะผู้วิจัยจะร่วมกันพิจารณา กลุ่มเป้าหมายกันอีกครั้งให้เหลือจำนวน 10 องค์กร โดยใช้เกณฑ์คัดเลือก (Inclusion Criteria) ซึ่งเลือกจากความหลากหลายของประเภทอุตสาหกรรม และที่ตั้งขององค์กรที่นักวิจัยมีความสะดวก ในการเดินทางไปสนับสนุนการใช้ตัวชี้วัด ตลอดจนเป็นองค์กรที่มีโอกาสในขยายผลต่อของตัวชี้วัดได้

3.4 การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูล

1) **ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Information)** คณะผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง แบบมีเงื่อนไข (Purposive Sampling) คือ ผู้บริหาร ผู้จัดการ และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการพัฒนา/ ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการส่งเสริม ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรโดยตรงและสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกและภาพรวมขององค์กร พร้อมสามารถนำชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วน สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปปรับใช้กับโครงการ/กิจกรรมขององค์กรได้

2) **ผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR)** ได้แก่ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและส่วนกลาง ที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) และประธานศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด (ภาคเอกชน) เป็นกลุ่มเป้าหมาย ในการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วน

¹ โดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มอบหมายให้ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ) เป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด 76 จังหวัด

สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อให้มีความพร้อมทั้งด้านความรู้และเข้าใจ กระบวนการดำเนินงานขับเคลื่อนสามารถนำชุดตัวชี้วัดฯ ไปเผยแพร่ให้กับภาคีเครือข่ายศูนย์ส่งเสริม ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดทั้ง 76 จังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.1 การวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary research)

คณะผู้วิจัยใช้กระบวนการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary research) เป็นเครื่องมือสำคัญ ในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1) การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวชี้วัด ได้แก่ เอกสาร บทความ และรายงาน เกี่ยวกับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ นโยบาย กระแสการพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน สำหรับการทบทวนตัวชี้วัดร่วมกับการจัดประชุมองค์การผู้ดำเนินการโครงการซีเอสอาร์ที่นำตัวชี้วัดไปใช้ เพื่อติดตามผล รับฟังความคิดเห็นและปรับปรุงชุดตัวชี้วัดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2) การทบทวนเอกสารระดับทุติยภูมิ (Secondary document) ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนิน โครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มนาร่อง สำหรับประกอบการประเมินระดับความสำเร็จ ของโครงการซีเอสอาร์ในกลุ่มนาร่อง

3.5.2 การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

คณะผู้วิจัยใช้การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) สำหรับการทบทวนองค์การผู้ดำเนินการ โครงการซีเอสอาร์ที่นำตัวชี้วัดไปใช้ และการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำ โครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มนาร่อง เพื่อให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะจากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Information) และเข้าใจถึง พฤติกรรมการทำงานของผู้เข้าร่วมโดยตรง ซึ่งสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการสนทนา มาสังเคราะห์ เพื่อประเมินระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ และการปรับปรุงชุดตัวชี้วัดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.5.3 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research)

คณะผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) สำหรับจัดทำโครงการเผยแพร่ คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) พร้อมกับการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริม ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสามารถเพิ่มโอกาส ที่จะส่งเสริมให้เกิดการยอมรับทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการนำตัวชี้วัดมาใช้วัดระดับความสำเร็จ ของโครงการซีเอสอาร์ในวงกว้างมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินงาน ดังนี้

1) กลุ่มเป้าหมายหลักในการดำเนินกิจกรรม ประกอบไปด้วย ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและส่วนกลางที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบ งานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) และประธานศูนย์ส่งเสริม ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด (ภาคเอกชน)

2) *วิธีการดำเนินการ* ด้วยการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หลังจากการปรับปรุงชุดตัวชี้วัดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นแล้ว จำนวน 1 ครั้ง ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

- การบรรยายในหัวข้อ “แนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”
- การแบ่งกลุ่มย่อยในหัวข้อ “บทบาทนักสังคมสงเคราะห์/นักพัฒนาสังคมในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด”
- การแบ่งกลุ่มย่อยในหัวข้อ “การนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ประโยชน์ในการประเมินผลการจัดทำโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR)”

3. *ระยะเวลาดำเนินงาน* ภายในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2566 ณ สถานที่เอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 วัน

4. *ผู้รับผิดชอบโครงการ* สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

5. *เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล*

5.1 *แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยเนื้อหาในแบบประเมินแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ด้วยกัน ดังต่อไปนี้*

1) ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทบุคลากรที่เข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการ/กิจกรรม

2) ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้แก่ ด้านวิทยากร ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้จัดโครงการฯ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านคุณภาพของการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม ด้านการนำความรู้ไปใช้และความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการฯในภาพรวม

3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม

โดยข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจ คณะผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์เพื่อแสดงผลในรูปของร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสูงสุดของข้อมูล (Maximum) และค่าต่ำสุดของข้อมูล (Minimum) ซึ่งการแปลผลค่าเฉลี่ยจะใช้เกณฑ์มาตรวัดแบบ Rating scale 5 ระดับ ตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's scale) ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง มาก
- 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง น้อย
- 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

คณะผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณระดับการให้คะแนนค่าเฉลี่ยตามความกว้างของ
อัตรภาคชั้น (Class Interval) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอัตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ \text{ช่วงคะแนน} &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

จากนั้น ได้เกณฑ์การประเมินผล ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

5.2 แบบประเมินคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์
ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ดังต่อไปนี้

1) แบบประเมินคุณภาพรวมของตัวชี้วัด ได้แก่ ตัวชี้วัดเหมาะสมกับบริบท
ของการประเมินผลของท่าน ตัวชี้วัดมีคำอธิบายที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย ตัวชี้วัดมีความหลากหลาย
ตัวชี้วัดมีความเป็นปัจจุบัน และตัวชี้วัดช่วยให้การประเมินผลของท่านง่ายขึ้น

2) แบบประเมินประสิทธิภาพของคู่มือ: ด้านรูปแบบและเนื้อหา ได้แก่
ขนาดเล่มเหมาะสมต่อการใช้งาน การออกแบบคู่มือน่าสนใจ มีภาพที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจได้ดีขึ้น
ภาษาที่ใช้เข้าใจง่ายและชัดเจน มีการยกตัวอย่างที่เป็นประโยชน์ การจัดเนื้อหาเป็นหมวดหมู่เข้าใจง่าย
การจัดลำดับเนื้อหาสอดคล้องและเชื่อมโยงดี เนื้อหาครบถ้วนตามที่ต้องการในการประเมินผล
มีเนื้อหาสาระที่มีความเป็นปัจจุบัน และเป็นประโยชน์ต่อการประเมินผลขององค์กร

โดยข้อมูลจากแบบประเมินคู่มือการใช้ตัวชี้วัด คณะผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์
เพื่อแสดงผลในรูปของร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งการแปลผลค่าเฉลี่ยจะใช้เกณฑ์
มาตรวัดแบบ Rating scale 5 ระดับ ตามมาตราวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's scale) ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง ดีมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง ดีมาก
- 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง ไม่ดีมาก
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่ดีมากที่สุด

คณะผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณระดับการให้คะแนนค่าเฉลี่ยตามความกว้างของ
อัตรภาคชั้น (Class Interval) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอัตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ \text{ช่วงคะแนน} &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

จากนั้น ได้เกณฑ์การประเมินผล ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับคุณภาพ
- คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับมาตรฐานขั้นสูง
- คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับมาตรฐานขั้นต้น
- คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับพอใช้
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับต้องปรับปรุง

3.5.4 การสังเกต (Observation)

คณะผู้วิจัยใช้การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participant observation) และการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant observation) ในการสังเกตเกี่ยวกับการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มนาร่อง และระหว่างการประชุมคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ดังนี้

1) การลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจรายองค์กรเพื่อแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจฯ ผู้วิจัยจะใช้การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participant observation) เพื่อสังเกตพฤติกรรม ปฏิบัติการของผู้ให้ข้อมูลระหว่างการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) กับผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Information) และสังเกตการทำงาน วิธีการดำเนินงานต่าง ๆ ทั้งภายในองค์กรและเชิงพื้นที่ เพื่อให้เห็นสภาพจริงและเป็นการยืนยันที่มาของข้อมูล ในแง่ความเป็นจริงและเอกสาร

2) การจัดอบรมให้ความรู้และเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ผู้วิจัยจะใช้การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participant observation) และการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participant observation) เพื่อสังเกตพฤติกรรม ปฏิบัติการ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการระหว่างการอบรมเพื่อให้เห็นถึงจากสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นและได้ข้อมูลที่สามารณนำมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในกลุ่มนาร่อง และเผยแพร่ชุดตัวชี้วัดสำหรับการนำไปใช้ในวงกว้างทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ รายละเอียดดังต่อไปนี้

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการพัฒนาตัวชี้วัด

คณะผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เชิงคุณภาพ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary research) การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) และการสังเกต (Observation) ซึ่งดำเนินการเป็นระยะ ๆ ทุกครั้งหลังจากที่ทำการเก็บข้อมูลเสร็จสิ้นและนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เปรียบเทียบอย่างต่อเนื่อง (Constant comparative analysis) ด้วยการให้รหัสข้อมูล (Coding Data) และจัดหมวดหมู่จำแนกประเภทข้อมูลแล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบความเหมือนความแตกต่างของข้อมูลในแต่ละประเด็น การให้รหัสข้อมูลระยะแรกจะเป็นการจัดระบบหัวข้อ (Topic) จัดจำแนกหมวดหมู่ข้อมูล ค้นหาคำสำคัญ และนำไปสร้างเป็นข้อสรุปชั่วคราว (Memos) บนตารางวิเคราะห์การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อทำการสรุปผลและเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาตัวชี้วัดต่อไปในรายงานฉบับสมบูรณ์ ซึ่งจะช่วยในการตรวจสอบข้อมูลเพื่อให้การบันทึกข้อมูล มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้วิจัยจะใช้การตรวจสอบแบบสามเส้า (triangulation) เพื่อยืนยันความน่าเชื่อถือของข้อมูลรวมกับการใช้บทความ วารสารต่าง ๆ รายงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวชี้วัดและการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม โดยคณะผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบเชิงพรรณนาวิเคราะห์ด้วยการนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาตอบคำถามการวิจัยตามวัตถุประสงค์การศึกษาที่กำหนดไว้

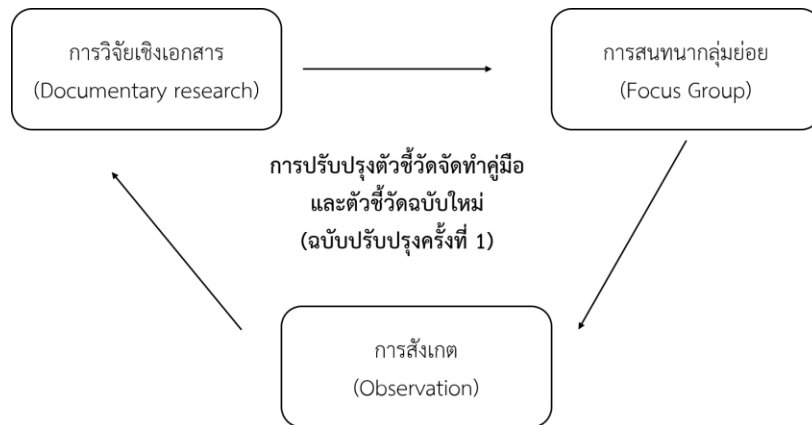
นอกจากนี้การวิเคราะห์เนื้อหาผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแนวทางของ Scott (1990) ในการวิเคราะห์จากเอกสารระดับทุติยภูมิ (Secondary document) โดยมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเอกสารที่เกี่ยวข้อง 4 เกณฑ์สำคัญ ดังนี้

1) ความถูกต้อง (Authenticity) คือ จะต้องเป็นเอกสารที่มีแหล่งที่มาเชื่อถือได้ มีความถูกต้องสมบูรณ์ของเอกสาร หลักฐาน และความสอดคล้องกับบริบทของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นของช่วงระยะเวลาที่ตีพิมพ์

2) มีความน่าเชื่อถือ (Credibility) คือ จะต้องเป็นเอกสารที่ไม่มีข้อผิดพลาดและการบิดเบือนข้อมูล แหล่งที่มาของข้อมูลต้องมีความน่าเชื่อถือ

3) มีความหมายชัดเจน (Meaning) คือ เป็นเอกสารที่สามารถเข้าใจได้ง่าย ชัดเจน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนัยสำคัญของการวิจัย

4) ความเป็นตัวแทน (Representativeness) คือ เป็นเอกสารที่สามารถแสดงรายละเอียดแทนเอกสารประเภทเดียวกันได้ และรายละเอียดสามารถเป็นตัวแทนกลุ่มประชากรตัวอย่างได้

ภาพที่ 3.6.1 - 1 การตรวจสอบแบบสามเส้า (triangulation)

3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการประเมินระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการซีเอสอาร์ของกลุ่มนาร่อง

คณะผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบเชิงพรรณนาวิเคราะห์ด้วยการนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาตอบคำถามการวิจัยตามวัตถุประสงค์การศึกษาที่กำหนดไว้ และใช้แนวคิดหลักการ **CSR & Sustainability 1.0 – 5.0** ยุคแห่งการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (สุกิจ อุทินทุ, 2565) ในการกำหนดเกณฑ์การประเมินระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มนาร่องในภาพรวม ซึ่งสามารถกำหนดระดับความสำเร็จของการดำเนินโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

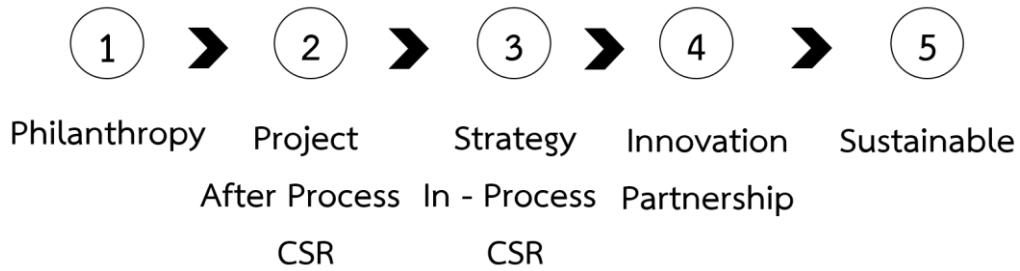
- **CSR 1.0** คือ ยุคแห่งการบริจาค (Philanthropy) ด้วยการให้และการคืนกำไรสู่สังคมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น บริจาคเงิน บริจาคสิ่งของ สังคมสงเคราะห์ การมอบทุนการศึกษา ฯลฯ

- **CSR 2.0** คือ ยุค After Process CSR โครงการพัฒนา (Development Projects) ด้วยการดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในรูปแบบที่เกิดขึ้นหลังจากการดำเนินงานของธุรกิจ ในลักษณะต่อเนื่องและการพยายามสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียต่าง ๆ ทั้งในชุมชน ลูกค้า พนักงาน ผู้บริหาร หน่วยงานรัฐ สื่อมวลชนและสังคม เช่น การทำโครงการเพื่อช่วยเหลือ/พัฒนาชุมชน สังคม การปลูกป่า การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ฯลฯ สู่การทำโครงการนวัตกรรมต้นแบบ

- **CSR 3.0** คือ ยุค in Process CSR การกำหนดยุทธศาสตร์ (Sustainable Strategy) ความยั่งยืนขององค์กร โดยมีเป้าหมายเพื่อการทำธุรกิจแบบยั่งยืนและลดความเสี่ยงเพิ่มความสามารถในการแข่งขันมุ่งเน้นการดำเนินกิจการที่เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมนั้นต้องสามารถวัดผลได้ ด้วยการส่งเสริมให้องค์กรต่าง ๆ ทำรายงาน CSR หรือรายงานความยั่งยืนขององค์กร (Sustainability Report) เช่น การวัดผลตอบแทนทางสังคม (Social Return On Investment: SROI) และการวัดคุณค่าทางสังคม (Creating Shared Value: CSV)

- **CSR 4.0** คือ ยุคความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Partnership for Sustainability) โดยมีประชารัฐ ประกอบด้วย ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา (Area Base) และแก้ไขปัญหา (Issue Base) ด้วยการประสานพลังผ่าน Digital Platform เป็นยุคที่ CSR เข้าสู่ยุคของนวัตกรรมและความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Innovation and Partnership for the Goals)

- CSR 5.0 เป็นยุคที่ CSR สอดประสานกับ Marketing โดยมีเป้าหมายร่วมกันและวิธีการขับเคลื่อนที่สอดคล้องกันและต้องเข้าใจการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 เป้าหมายอย่างลึกซึ้งและต้องหานวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อพัฒนา CSR In Process พร้อมสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ ใช้ขบวนการ Hackathon เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง จนเกิดเป็น Social Start-Up, Social Enterprise, Social Business เพื่อต่อยอดและขยายผลงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมสู่การเกิดผลกระทบตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ภาพที่ 3.6.2 - 1 CSR & Sustainability 1.0 – 5.0
(ที่มา: สุกิจ อุทินทุ, 2565)

3.6.3 การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการจัดทำเวทีผลักดันส่งเสริมให้ภาคธุรกิจนำตัวชี้วัดไปใช้เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

คณะผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณสำหรับนำเสนอผลการจัดทำเวทีผลักดันส่งเสริมให้ภาคธุรกิจนำตัวชี้วัดไปใช้เพื่อให้เกิดความยั่งยืน รายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) และการสังเกต (Observation) ซึ่งดำเนินการทุกครั้งหลังจากที่ทำการเก็บข้อมูลเสร็จสิ้นและนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อทำการสรุปผลที่ได้รับจากการลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจรายองค์กร รวมถึงแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจ และการจัดอบรมให้ความรู้และเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อีกทั้งคณะผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษานี้ในรูปแบบเชิงพรรณนาวิเคราะห์ด้วยการนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาต่อบัณฑิตุประสงค์การศึกษาที่กำหนดไว้

2) ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมสำหรับการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และการประเมินคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เพื่ออธิบายและนำเสนอผลการวิเคราะห์ประกอบตาราง

3.7 ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย

คณะผู้วิจัยได้จัดทำแผนการดำเนินงานตามกรอบระยะเวลา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 3.7 -1 แสดงระยะเวลาการดำเนินงานวิจัย

กิจกรรม	รายละเอียด	ระยะเวลาดำเนินโครงการ															
		ก.ค. 65	ส.ค. 65	ก.ย. 65	ต.ค. 65	พ.ย. 65	ธ.ค. 65	ม.ค. 66	ก.พ. 66	มี.ค. 66	เม.ย. 66	พ.ค. 66	มิ.ย. 66	ก.ค. 66	ส.ค. 66	ก.ย. 66	
1. ทบทวนตัวชี้วัดโดยการจัดประชุมองค์กรผู้ดำเนินการโครงการซีเอสอาร์ที่นำตัวชี้วัดไปใช้เพื่อติดตามผลรับฟังความคิดเห็นและปรับปรุงชุดตัวชี้วัดให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	1) ประชุมที่วิจัยเพื่อทบทวนตัวชี้วัดชุดเดิม																
	2) จัดประชุมเพื่อติดตามและประเมินผลองค์กรผู้ดำเนินโครงการซีเอสอาร์ที่นำตัวชี้วัดไปใช้เพื่อรับฟังความคิดเห็น จำนวน 1 ครั้ง																
	3) ปรับปรุงตัวชี้วัดจัดทำคู่มือและตัวชี้วัดฉบับใหม่ (คู่มือ/ตัวชี้วัดฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1)																
2. จัดทำเวทีผลักดันส่งเสริมให้ภาคธุรกิจ ศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ภาคธุรกิจจังหวัด รวมไปถึงหน่วยงานอื่น ๆ นำตัวชี้วัดไปใช้เพื่อให้เกิดความยั่งยืน	1) การลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจรายองค์กรเพื่อแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจฯ จำนวน 10 ครั้ง (ครั้งละ 1 องค์กร)																

บทที่ 4 ผลการวิจัย

4.1 การพัฒนาคู่มือตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้สอดคล้องทั้ง 17 เป้าหมาย พร้อมทั้งได้สรุปตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทของประเทศไทย พบว่า องค์กรภาคธุรกิจได้มีการนำไปใช้อยู่แล้วก่อนหน้านี้ โดยเป้าหมายทั้ง 17 ข้อ ได้สะท้อน 3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติสังคม มิติเศรษฐกิจ และมิติสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก 2 มิติ คือ มิติสันติภาพและสถาบัน และมิติเรื่องหุ้นส่วน การพัฒนาที่เป็นส่วนเชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น 5 มิติ ซึ่งองค์การสหประชาชาติ แบ่งเป้าหมาย 17 ข้อ ออกเป็น 5 กลุ่ม (เรียกว่า 5 Ps) ประกอบด้วย

- People (มิติสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 2 3 4 และ 5
- Prosperity (มิติเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 8 9 10 และ 11
- Planet (มิติสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 12 13 14 และ 15
- Peace (มิติสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16
- Partnership (มิติหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

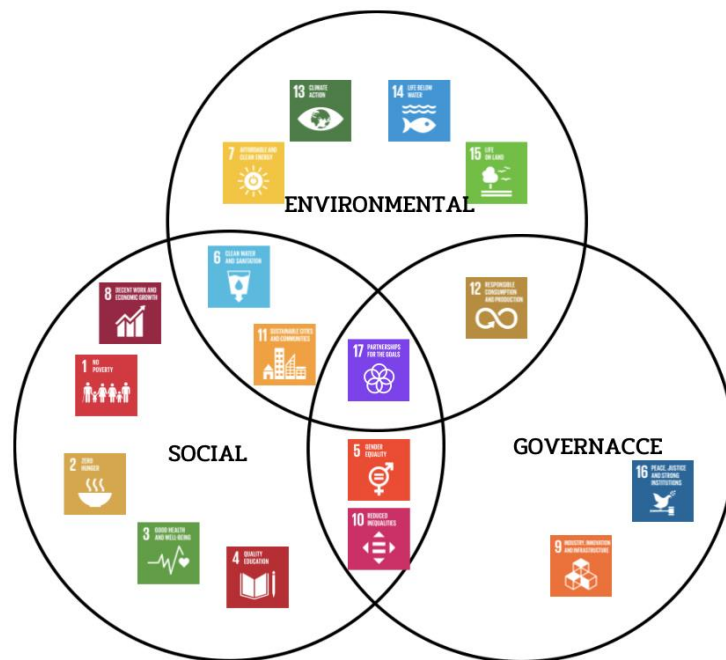
ในการตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ประเด็นสำคัญที่ต้องตระหนักถึงเป็นอย่างยิ่ง คือ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในลักษณะของการเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืน

Source: Johan Rockstrom and Pavan Sukhdev

ภาพที่ 4.1 - 1 การเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืน
(ที่มา: พิพัฒน์ ยอดพฤติการ, 2560: ออนไลน์)

ซึ่งสอดคล้องกับหลัก ESG ที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย โดยกำหนดแนวปฏิบัติในด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) ที่มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การรักษา สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจของบริษัท เช่น ลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ลดปริมาณการปล่อยของเสียจากการผลิต ประหยัดพลังงานและการใช้น้ำ เป็นต้น สำหรับแนวปฏิบัติในด้านสังคม (Social) เช่น การบริหารทรัพยากรบุคคลอย่างเป็นธรรม และเท่าเทียม การดูแลความปลอดภัยของพนักงาน รวมถึงการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนรอบด้าน ภายใต้การดำเนินงานตามกรอบการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Governance) เช่น มีนโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อต้านการทุจริต ดำเนินงานอย่างโปร่งใส ดูแลผลประโยชน์ผู้มีส่วนได้เสีย เช่น การมีโครงสร้างกำกับดูแลกลยุทธ์ ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น

ภาพที่ 4.1 - 2 แนวคิดการพัฒนาขององค์กรอย่างยั่งยืน (ESG)
(ที่มา: วิชัย อัครัสกร, 2564)

จากภาพที่ 4.1 - 2 จะเห็นว่า การดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ด้วย ESG ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานขององค์กรภาคธุรกิจที่สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้ง 3 มิติ ได้แก่ สิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ ทำให้องค์กรภาคธุรกิจจำเป็นต้องมีกระบวนการในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแลกิจการที่ดีอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อขับเคลื่อนองค์กรภาคธุรกิจให้เป็นไปในทิศทางที่สามารถตอบสนองและสะท้อนสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างเชื่อมโยงกัน

คณะผู้วิจัยได้พัฒนากรอบการประเมิน 2 รูปแบบ คือ (1) กรอบการประเมินสำเร็จรูปที่แบ่งตาม มิติเศรษฐกิจ มิติสังคม และมิติสิ่งแวดล้อม (2) กรอบการประเมินที่ผู้ประเมินสามารถออกแบบได้เอง ซึ่งผู้ใช้งานสามารถเลือกกรอบในการประเมินให้สอดคล้องกับโครงการซีเอสอาร์ที่มี นอกจากนี้กรอบ การประเมินแล้วผู้ใช้งานต้องกำหนดระยะเวลาในการประเมิน รวมทั้งขอบเขตข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น กลุ่มเป้าหมายที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ งบประมาณระยะเวลาในการดำเนินการประเมิน รวมถึงบุคลากรในการประเมินผลด้วย

4.1.1 กรอบการประเมินสำเร็จรูป

กรอบการประเมินชนิดนี้เหมาะกับโครงการซีเอสอาร์ทั่วไป ซึ่งมีการแบ่งมิติต่าง ๆ ให้คัดเลือกตามความสอดคล้องของโครงการที่จะรับการประเมิน ซึ่งกรอบการประเมินชนิดนี้ จะมีการวิเคราะห์ให้เลยว่าโครงการที่ได้รับการประเมินสอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs ไต่บ้าง ใน 17 ข้อ สามารถนำไปใช้ประเมินโครงการได้ทันที โดยใช้กระบวนการ ดังนี้

- เลือกโครงการซีเอสอาร์อาร์และนำมาวิเคราะห์ว่าโครงการนั้นอยู่ในมิติใด
- สามารถเปรียบเทียบความใกล้เคียงกับตัวอย่างรูปแบบของกิจกรรมซีเอสอาร์ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถเลือกใช้ตัวชี้วัดได้ตรงประเด็นมากที่สุด
- เลือกใช้ตัวชี้วัดตามมิติ โดยมีตัวชี้วัดหลักซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่ควรจะนำมาใช้ประเมิน และตัวชี้วัดรองที่สามารถนำมาใช้หรือไม่ใช้ก็ได้ในแต่ละมิติที่เลือก (ตารางที่ 4.1.1 – 1 - ตารางที่ 4.1.1 - 3)

ตารางที่ 4.1.1 – 1 ตัวชี้วัด CSR ที่สอดคล้อง SDGs: มิติเศรษฐกิจ

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>1.1 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: การผลิต</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การส่งเสริมความรู้พื้นฐาน หลักสูตรการอบรมในการจัดการกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และประหยัด หรือนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ และมีความก้าวหน้ามาใช้ในการผลิตตลอดจนการพัฒนา ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สร้างสรรค์ และก่อให้เกิดรายได้ ต่อชุมชน ● การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมเกี่ยวกับการผลิตและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้/ยอดขายต่อครัวเรือนใน ชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำความรู้ด้านการผลิต หรือนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ 2. อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้/ยอดขายต่อราย ของ ผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำความรู้ ด้านการผลิต หรือนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ 3. จำนวนผลิตภัณฑ์/บริการที่นำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาใช้เป็น ส่วนประกอบหลัก 4. จำนวนผลิตภัณฑ์/บริการที่ได้การรับรองมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับ ในประเทศ 5. ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากกระบวนการผลิตลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังที่ได้รับการกระตุ้นแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนกิจกรรมการอบรมความรู้ (ชาย/หญิง) ด้านการผลิตที่จัดขึ้น ในชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอก หรือคนในชุมชนเอง 2. จำนวนครัวเรือน/ผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้ ด้านการผลิต 3. จำนวนผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่นำความรู้ด้านการผลิตไปประยุกต์ใช้จริง (อาจยังไม่เห็นผลลัพธ์ชัดเจน) 4. จำนวนวิสาหกิจชุมชนที่เกิดขึ้น หลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมอบรม ความรู้ ด้านการผลิต และนำความรู้ด้านการผลิตไปประยุกต์ใช้จริง (อาจยังไม่เห็นผลลัพธ์ชัดเจน)

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<ul style="list-style-type: none"> ● การส่งเสริมกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น/ ภูมิปัญญาชาวบ้าน/ ภูมิปัญญาไทย ● การกระตุ้นแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนการผลิตสีเขียว และหลัก “การสร้างคุณค่าร่วมกัน (CSV) ไปใช้ในการดำเนินธุรกิจให้มากขึ้น 		<ol style="list-style-type: none"> 5. <u>จำนวนองค์กรภาคธุรกิจ ชุมชน ผู้ประกอบการที่มีการปรับเปลี่ยนในการนำแนวทางสร้างคุณค่าร่วมกัน (CSV) ไปใช้ในการดำเนินธุรกิจ</u> เปรียบเทียบก่อนและหลังที่ได้รับการกระตุ้นแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน 6. <u>จำนวนเครือข่ายการผลิตระหว่างชุมชนที่เกิดขึ้น</u> หลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้ด้านการผลิตและนำความรู้ด้านการผลิต ไปประยุกต์ใช้จริง (อาจยังไม่เห็นผลลัพธ์ชัดเจน) 7. <u>จำนวนประเภทของผลิตภัณฑ์/บริการที่เกิดขึ้นใหม่/มีการพัฒนา ปรับปรุงใหม่</u> จากการนำความรู้ด้านการผลิตไปประยุกต์ใช้ (โดยจำแนกเพิ่มเติมเป็นผลิตภัณฑ์/บริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ/หรือ ผลิตภัณฑ์/บริการที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น/ ภูมิปัญญาชาวบ้าน/ภูมิปัญญาไทยที่บ่งชี้ถึงเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น)

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>1.2 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: การตลาดและการพัฒนาสินค้าและบริการ</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> • การส่งเสริมความรู้ ด้านการตลาดที่รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง รวมทั้งแนวโน้ม (Trends) ของตลาดในอนาคต เพื่อให้ ชุมชนพร้อมรับมือ กับการเปลี่ยนแปลงของลูกค้า/ผู้บริโภคในยุคชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) และยุคชีวิตวิถีถัดไป (Next Normal) • การส่งเสริมให้มีการพัฒนาช่องทางการตลาด เพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และบริการที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความพร้อมของชุมชน • การส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนคิดค้นนวัตกรรม ที่ช่วยเพิ่มคุณค่า และมูลค่าของผลิตภัณฑ์และบริการ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อัตราเฉลี่ยร้อยละของยอดขายที่เพิ่มขึ้นต่อรายของผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำความรู้ด้านการตลาด หรือการนำนวัตกรรม มาไปประยุกต์ใช้ 2. อัตราเฉลี่ยร้อยละของผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการ ชุมชน (ชาย/หญิง) ที่มีการจำหน่ายสินค้า/บริการผ่านช่องทางการตลาดออนไลน์ 3. จำนวนสินค้าและบริการที่ชุมชนนำออกตลาดที่เพิ่มขึ้น 4. จำนวนประเภทของผลิตภัณฑ์/บริการ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ด้านการตลาดที่จัดขึ้นใน ชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอก หรือ คนในชุมชนเอง 2. จำนวนครัวเรือน/ผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้ด้านการตลาด 3. จำนวนผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่มีการปรับปรุงการตลาดของสินค้า/บริการของตนเอง (อาจยังไม่เห็นผลลัพธ์ชัดเจน) 4. จำนวนผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่มีการคิดค้นและนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้กับสินค้า/บริการของตนเอง (อาจยังไม่เห็นผลลัพธ์ชัดเจน) 5. จำนวนช่องทางการตลาดใหม่ๆ ที่เพิ่มขึ้น โดยรวมของชุมชน เพื่อ การจำหน่ายผลิตภัณฑ์/บริการของชุมชน 6. อัตราเฉลี่ยร้อยละของความพึงพอใจผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่ม ผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ต่อประสิทธิภาพและความ

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>เช่น การแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคหรือตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche market)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนมีมาตรฐานรองรับ 		<p>เหมาะสมในการใช้ช่องทางการตลาดใหม่กับสินค้า/บริการของตนเอง</p> <p>7. จำนวนประเภท/กลุ่มของผู้บริโภค/ตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche market) ที่เกิดขึ้นใหม่หลังจากมีการนำนวัตกรรมมาใช้</p> <p>8. จำนวนรางวัลในด้านการตลาดที่ได้รับของชุมชน</p>
<p>1.3 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: การท่องเที่ยวโดยชุมชน</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การส่งเสริมให้ชุมชนเรียนรู้รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน แนวโน้ม (Trends) การท่องเที่ยวโดยชุมชน และพฤติกรรม นักท่องเที่ยวชุมชน โดยเน้นให้เยาวชน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนในชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน 2. อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ต่อรายได้ของผู้ประกอบการ ชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อน และหลังการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน 3. จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นของชุมชน 4. จำนวนสินค้าและบริการที่ชุมชนนำออกตลาด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้ (ชาย/หญิง) ด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชนที่จัดขึ้นในชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอด ความรู้จากบุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง 2. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน/ผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่ม ผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้ ด้านการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน 3. จำนวนรูปแบบของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน ที่เกิดขึ้นและสามารถสะท้อนวัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อ วิถีชีวิตของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น เช่นท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นต้น

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>ในชุมชนได้เรียนรู้ทุนดั้งเดิม ของชุมชน เช่น วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ วิถีชีวิตของชุมชน และคนในชุมชน ที่เป็นเอกลักษณ์ (Uniqueness) เฉพาะถิ่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การส่งเสริมให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ของชุมชน เน้นให้มีบทบาทเป็นเจ้าของและผู้รับประโยชน์จาก ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว เพื่อจะได้มีกระบวนการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน มุ่งเน้นการสร้างคามยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมชุมชน ● การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนในรูปแบบที่ตอบสนองความต้องการ ของผู้บริโภคหรือตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche market) เช่น ท่องเที่ยวชุมชนเชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวชุมชนเชิงสุขภาพ ท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศ เป็นต้น ● การส่งเสริมหรือพัฒนาให้ชุมชนได้รับรางวัลหรือมาตรฐานในด้านการท่องเที่ยว 		<ol style="list-style-type: none"> 4. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน 5. เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกัน ในลักษณะการเป็นอาสาสมัครด้วย ความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชนด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องในระยะยาว 6. มีรางวัลหรือมาตรฐานในการท่องเที่ยวที่ได้ชุมชนได้รับการรับรอง

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>1.4 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: อาชีพ</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพ เพื่อเตรียมความพร้อมในการสร้างทางเลือกของอาชีพที่หลากหลาย จะได้สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด ทำให้ไม่เกิดปัญหาวิกฤตทางการเงิน 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่ทดลองประกอบอาชีพเสริมใหม่ๆ เพิ่มเติมจากอาชีพหลักเดิมที่ทำอยู่แล้ว เพื่อวัตถุประสงค์ในการเตรียมความพร้อมให้มีอาชีพทางเลือกในอนาคต อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองประกอบอาชีพ เสริมใหม่ๆ เพิ่มเติมจากอาชีพหลักเดิมที่ทำอยู่แล้ว จำนวนผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่ทดลองประกอบธุรกิจเสริมใหม่ๆ เพิ่มเติมจากธุรกิจหลักเดิมที่ทำ อยู่แล้ว เพื่อวัตถุประสงค์ในการเตรียมความพร้อมให้มีธุรกิจ ทางเลือกในอนาคต อัตราเฉลี่ยร้อยละของผลกำไรที่เพิ่มขึ้นต่อรายของผู้ประกอบการ ชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อน และหลังการทดลองประกอบธุรกิจเสริมใหม่ๆ เพิ่มเติมจากธุรกิจหลักเดิมที่ทำอยู่แล้ว 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ในด้านอาชีพจัดขึ้นในชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน/ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรม อบรมความรู้ด้านการประกอบอาชีพทางเลือก จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรม อบรมความรู้ด้านการบริหารความเสี่ยง การลงทุน ประกอบกิจการ และการบริหารการเงินของกิจการ

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>1.5 มิติเศรษฐกิจ ด้านวินัยการเงิน: บัญชีครัวเรือน การออม และการบริหารหนี้สิน</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> • การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการจัดทำบัญชีครัวเรือนที่เป็น รูปธรรม และมีวินัยในการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย • ส่งเสริมวินัยการออม เพื่อสร้างความมั่นคงทางการเงิน จะได้พึ่งพา ตนเองอย่างยั่งยืน • ให้ความรู้ในการบริหารจัดการเงินออมให้ดอกเบี้ย หรือนำไปสู่การ สร้างรายได้ที่สม่ำเสมอ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนครัวเรือนในชุมชน ที่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือน และนำข้อมูลจากบัญชีครัวเรือนไปวิเคราะห์และวางแผนจัดการรายรับ รายจ่ายเพิ่มเติม จนสามารถวัดสถานะทางการเงินที่ดีขึ้นของครัวเรือนได้อย่างเป็นรูปธรรม 2. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้น และ/หรือ รายจ่ายที่ลดลงต่อ ครัวเรือนในชุมชน ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดทำบัญชี ครัวเรือน 3. อัตราเฉลี่ย ร้อยละของหนี้สินที่ลดลงต่อครัวเรือนในชุมชน ที่เป็นผล จากการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย จนมีรายรับมากกว่ารายจ่าย และเพียงพอให้นำมาใช้ปลดหนี้ เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดทำบัญชีครัวเรือน 4. จำนวนครัวเรือนในชุมชน ที่สามารถปลดหนี้ได้ ซึ่งเป็นผลจากการ จัดทำบัญชีครัวเรือน โดยมีการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย จนมีรายรับมากกว่ารายจ่าย และเพียงพอให้ นำมาใช้ปลดหนี้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ด้านการจัดทำบัญชีครัวเรือน การออม หรือ การบริหารหนี้สินที่จัดขึ้นในชุมชน โดยอาจจะ เป็นการถ่ายทอดความรู้จาก บุคคลภายนอก หรือคนในชุมชนเอง 2. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรม อบรมความรู้ด้านการจัดทำบัญชีครัวเรือน การออม หรือ การบริหารหนี้สิน 3. จำนวนครัวเรือนที่เริ่มจัดทำบัญชีครัวเรือนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เช่น จัดทำเป็นประจำทุกเดือน (อาจจะสามารถ หรือยังไม่สามารถวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย) 4. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เริ่มมีการบริหารจัดการเงินทำบัญชีครัวเรือนสร้างผลผลิตของเงินออมของตนเองให้ดอกเบี้ยอย่างชัดเจน ด้วยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบอย่าง เป็นรูปธรรม

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<ul style="list-style-type: none"> ● ให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการออมก่อนใช้ เพื่อสร้างความมั่งคั่งในระยะยาว ● ส่งเสริมการวางแผนในการใช้จ่ายที่พอประมาณ พอเหมาะ พอควร มีเหตุผล และไม่เกินกำลังความสามารถในการชำระหนี้ ● ส่งเสริมการสร้างรายได้เพิ่มเพื่อลดภาระหนี้ครัวเรือนให้น้อยลงหรือหมดไป 	<p>5. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่มีสถานะของเงินจำนวนเงินออมที่เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลจากการจัดทำบัญชีครัวเรือน โดยมีการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการ</p>	

ตารางที่ 4.1.1 – 2 ตัวชี้วัด CSR ที่สอดคล้อง SDGs: มิติสังคม

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>2.1 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: ปัจจัยสี่</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมให้คนในชุมชนมีปัจจัยสี่ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ● ส่งเสริมและสนับสนุนให้คนในชุมชนมีความพร้อมด้านปัจจัยสี่ เพื่อให้คนในชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ทำให้ชุมชน มีความเข้มแข็ง ● ส่งเสริมให้คนในชุมชนเห็นความสำคัญของการมีปัจจัยสี่ด้านที่อยู่ อาศัย ซึ่งเป็นสินทรัพย์ถาวรที่สามารถส่งต่อให้แก่ลูกหลานในอนาคต เพื่อให้คนในชุมชนและลูกหลานไม่ละทิ้งถิ่นฐานบ้านเกิด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนครัวเรือนในชุมชนที่มีปัจจัยสี่ (ที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม การเข้าถึงบริการทางการแพทย์) สำหรับสมาชิกทุกคนในครัวเรือนในระดับพื้นฐานอย่างครบถ้วน เปรียบเทียบก่อน และหลังจากมีโครงการพัฒนาชุมชน 2. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) มีที่อยู่อาศัยเป็นกรรมสิทธิ์ ของตนเองและครอบครัว เปรียบเทียบก่อนและหลังการ ส่งเสริมให้ชุมชนเห็นความสำคัญของการมีที่อยู่อาศัยของตนเอง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ด้านปัจจัยสี่ที่จัดขึ้นใน ชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอกหรือ คนในชุมชนเอง 2. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้ด้านการบริหารจัดการเกี่ยวกับปัจจัยสี่

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>2.2 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: ปัจจัยสี่</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมให้เห็นความสำคัญของการมีสุขภาพที่ดี เพื่อการใช้ชีวิตอย่างเป็นสุข ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต ที่สอดคล้องกับ การมีสุขภาพที่แข็งแรง เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ทั้งของตนเองและงบประมาณภาครัฐ <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมให้คนไทยบริโภคอาหารที่มีประโยชน์มากขึ้น ออกกำลังกายมากขึ้น และใส่ใจดูแลสุขภาพทางจิตมากขึ้น 	<p>1. อัตราเฉลี่ยร้อยละของจำนวนผู้ป่วย (ชาย/หญิง) ที่ลดลงในโรงพยาบาลชุมชน หรือดูจากการตรวจสุขภาพประจำปีขององค์กร ผู้เข้าร่วมโครงการมีสุขภาพดีขึ้นเปรียบเทียบกับก่อนและหลังการโครงการส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดี</p> <ul style="list-style-type: none"> จำนวนผู้ออกกำลังกายเพิ่มขึ้น อัตราผู้ที่ป่วยด้านสุขภาพจิตลดน้อยลงหรือเป็นศูนย์ อัตราการฆ่าตัวตายลดน้อยลงหรือเป็นศูนย์ จำนวนผู้ติดสารเสพติด บุหรี่ และสุราลดน้อยลง หรือเป็นศูนย์ อุบัติเหตุลดลงหรือเป็นศูนย์ จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV น้อยลงหรือเป็นศูนย์ สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความชำนาญ 	<p>1. จำนวนและประเภทกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) เกี่ยวกับสุขภาพที่จัดขึ้นในชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จาก บุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง</p> <p>2. จำนวนคนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม (ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมซึ่งองค์กรเป็นผู้ดำเนินการจัดอบรม</p> <p>3. อัตราเฉลี่ยจำนวนคนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม (ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ซึ่งชุมชน/องค์กรจัดให้มีขึ้นเป็นประจำ (อาจจะประเมินผลจากจำนวนคนต่อช่วงระยะเวลาที่กำหนด เช่น ต่อเดือน เป็นต้น)</p> <p>4. เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกัน ในลักษณะการเป็นอาสาสมัครด้วยความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่ เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนาเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพสำหรับคนในชุมชนอย่างต่อเนื่องในระยะยาว</p>

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<ul style="list-style-type: none"> - เสริมสร้างการป้องกัน การบำบัด และการรักษาผู้ติดสารเสพติด บุหรี่ และสุรา - เพิ่มความปลอดภัยในการใช้รถยนต์ และสถานที่ทำงาน เพื่อลดอุบัติเหตุบนท้องถนน และอุบัติเหตุในสถานที่ทำงาน - การรักษาและดูแลผู้ป่วยทางจิต - การพัฒนาการบริการทางการแพทย์แก่สุขภาพของมารดา - ลดการติดเชื้อเอดส์ ● ส่งเสริมให้คนในชุมชนเห็นความสำคัญของการดูแลสุขภาพในทุก ช่วงอายุ <ul style="list-style-type: none"> - การดูแลและสร้างสังคมที่ดีให้กับผู้สูงอายุและเด็ก ● สนับสนุนงบประมาณที่เกี่ยวกับสุขภาพ การสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพ ● สนับสนุนการวิจัย พัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคที่ติดต่อและไม่ติดต่อ 	<ul style="list-style-type: none"> ● เกิดพื้นที่หรือหน่วยงานที่เข้ามาดูแลผู้สูงอายุและเด็กอย่างเป็นรูปธรรม 2.อัตราเฉลี่ยร้อยละของค่าใช้จ่ายโรงพยาบาลชุมชนที่ลดลง จากจำนวนผู้ป่วยที่ลดลงเปรียบเทียบก่อนและหลังการส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดี 3.เกิดกำลังคนด้านสุขภาพ 4.เกิดองค์ความรู้ในการพัฒนาด้านสุขภาพ 	

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>2.3 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: การศึกษา</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมให้คนในชุมชนเห็นความสำคัญของการศึกษาของลูกหลาน เพื่ออนาคตที่ดีของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของคนในชุมชนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เพื่อสร้างสังคมฐานความรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการนำองค์ความรู้มาใช้ประโยชน์ในการวางแผนประกอบอาชีพ เช่น การสร้างนวัตกรรมของผลิตภัณฑ์และ บริการที่สร้างสรรค์และแตกต่าง เป็นต้น 	<ol style="list-style-type: none"> อัตราการอยู่รอดของจำนวนเยาวชนในชุมชน (ชาย/หญิง) ที่จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปรียบเทียบก่อนและหลังการส่งเสริมให้เห็นความสำคัญของการศึกษา จำนวนแหล่งเรียนรู้ที่เกิดขึ้น รวมทั้งจำนวนคนที่เข้าชมแหล่งเรียนรู้ จำนวนนวัตกรรมที่ประยุกต์ขึ้น (ชาย/หญิง) หลังจากมีการบริหารจัดการความรู้ เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และพัฒนาการทางบุคลิกภาพตามวัยซึ่งจำแนกตามเพศ อัตราการอ่านออกเขียนได้และมีทักษะด้านการคำนวณ ของผู้เข้าร่วมอายุ 15 ปีขึ้นไป เกิดรูปแบบการเรียนการสอนที่นอกเหนือจากห้องเรียน เกิดการปรับปรุงหลักสูตร เกิดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ด้านส่งเสริมการศึกษาที่จัดขึ้น โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จาก บุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง จำนวนคนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้ด้านการส่งเสริมการศึกษา จำนวนและประเภทกิจกรรม ที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง ต่างๆ ในรูปแบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้แก่ทั้งเยาวชนและคนในชุมชน โดยจัดให้มีขึ้นเป็นประจำ จำนวนชั่วโมงการฝึกอบรม เกิดคณะกรรมการ (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกันในลักษณะการเป็นอาสาสมัครด้วย ความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนาเกี่ยวกับการ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต อย่างต่อเนื่องในระยะยาว

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน และส่งเสริมให้คนในชุมชนเข้าถึงความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ● ส่งเสริมทุนการศึกษาให้กับครูหรือนักเรียน ● ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ ลดการเรียนรู้แบบท่องจำ ● กระตุ้นให้ครูสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมมากขึ้น รวมถึงปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครู ● แก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่ยังรากลึก ระหว่างชุมชนเมืองกับชนบท ● ส่งเสริมให้เยาวชนเข้าถึงอุปกรณ์ เครื่องมือทางการศึกษา ของเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง 		

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>2.4 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: สิทธิมนุษยชน และ ประโยชน์สุข</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน/ ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้เกิด ความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาถิ่นฐานของตนเอง เพื่อประโยชน์ สุขแก่ส่วนรวม คนในชุมชนจะได้ใช้ชีวิตด้วยความผาสุก มีความเป็นอยู่ที่ดี ทำให้คนในชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างร่มเย็นเป็นสุข ปลูกจิตสำนึกให้คนในชุมชนรักและภูมิใจในบ้านเกิด เพื่อสร้างความเป็นเจ้าของชุมชนและถิ่นฐานของตนเองทำให้คนในชุมชนมีความสุขกันถ้วนหน้า 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนโครงการพัฒนาถิ่นฐานของชุมชน ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยเป็นโครงการที่เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชน ที่สะท้อนให้เห็นความเป็นเจ้าของถิ่นฐานของตนเอง เกิดกิจกรรมหรือ โครงการการที่ส่วนร่วม หลากหลายในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย ชาติพันธุ์ ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจ หรือสถานะอื่น ๆ มีจำนวนการขยายเครือข่ายการต่อต้านการทุจริต เกิดพัฒนาการตรวจสอบที่เข้มแข็งและเป็นกลาง มีหลักประกันสิทธิขั้นพื้นฐาน รวมถึงเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก จำนวนข้อร้องเรียนค่าจ้าง แรงงานและนโยบาย การคุ้มครองทางสังคมเป็นศูนย์ <ol style="list-style-type: none"> จำนวนข้อร้องเรียนการละเมิดจรรยาบรรณ ในการดำเนินธุรกิจเป็นศูนย์ 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ด้านการพัฒนาถิ่นฐาน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง จำนวนคนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้ เกี่ยวกับความร่วมมือร่วมใจพัฒนาถิ่นฐานของชุมชนตนเอง เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือ การรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกันในลักษณะการเป็นอาสาสมัครด้วยความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนา ให้เกิดความ ร่วมมือร่วมใจเพื่อพัฒนาถิ่นฐานของตนเองอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<ul style="list-style-type: none"> ● สนับสนุนและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยไม่คำนึงถึง อายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย ชาติพันธุ์ ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจหรือสถานะอื่น ๆ ● ยุติการทุจริตและการประพฤติมิชอบ พัฒนากลไก ตรวจสอบที่เข้มแข็งและเป็นกลาง ● ปกป้องผู้ที่ต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน สร้างหลักประกัน สิทธิขั้นพื้นฐาน รวมถึงเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก ● ใช้นโยบายการคลัง ค่าจ้าง แรงงานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมเพื่อสนับสนุนความเสมอภาค ● ยุติการทารุณกรรม การหาประโยชน์และการค้ามนุษย์ และแรงงานที่ไม่เป็นธรรม 		

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>2.5 มิติสังคม ด้านสังคมท้องถิ่น: ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมชุมชน</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์วัฒนธรรมชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อรักษา อัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของคนในชุมชนและชุมชน สู่ลูกหลาน เพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับคนในชุมชน และลูกหลาน ส่งเสริมให้คนในชุมชน/ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมเห็น ประโยชน์และเห็นคุณค่าของการมีทุนทางวัฒนธรรม ท้องถิ่นที่น่าชื่นชม เพื่อสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกัน ทั้งวิถีชีวิตของชุมชน วัด ตลาด โบราณสถาน ฯลฯ รวมทั้งวัฒนธรรมประเพณีที่สั่งสมสืบทอดต่อกันมา 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนโครงการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือ ภูมิปัญญาชาวบ้าน และโครงการดังกล่าว สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนอย่างเป็น รูปธรรม จำนวนเพิ่ม (Portfolio) รวบรวมภูมิปัญญา ท้องถิ่นหรือภูมิปัญญา ชาวบ้าน รวมทั้งข้อมูลการ พัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้น (ก่อนและ หลังการพัฒนา) โดยมีรายละเอียดเนื้อหา ครบถ้วน เหมาะสม รวมถึงมีการเก็บรักษาอย่าง เป็นระบบ เพื่อการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อ <u>ครัวเรือน</u>ในชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลัง การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญา ชาวบ้าน มาใช้ในการประกอบอาชีพ อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ต่อราย ของผู้ประกอบการ ชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการ ชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อน และหลัง การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน มาใช้ในการประกอบอาชีพ 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่จัดขึ้นในชุมชน โดยอาจจะเป็นการ ถ่ายทอด ความรู้จากบุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วม กิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรม อบรม ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือภูมิปัญญา ชาวบ้าน เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือ การรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกัน ในลักษณะอาสาสมัครด้วยความเต็มใจ เพื่อทำ หน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนา เกี่ยวกับ<u>การ อนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น/ภูมิปัญญาชาวบ้าน และพัฒนาการของชุมชน</u> อย่างต่อเนื่องในระยะยาว เกิดเป็นชุมชนตัวอย่างสามารถให้ที่อื่นเข้ามา ศึกษาดูงานได้

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>ตั้งแต่บรรพบุรุษ เช่น การแต่งกาย อาหาร การละเล่น พื้นบ้าน มหรสพศิลปะ ฯลฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมการรวบรวมแฟ้ม (Portfolio) เก็บรวบรวม ความรู้ หรือทำสื่อ เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือ วัฒนธรรมชุมชน รวมทั้งพัฒนาการต่าง ๆ ของชุมชน และคนในชุมชน เพื่อการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น ● ส่งเสริมให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญา ชาวบ้าน มาใช้ในการประกอบอาชีพ หรือใช้ในการ สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์และบริการเฉพาะถิ่น เช่น ผ้าฝ้าย หรือผ้าไหมซึ่งมีลวดลายที่สะท้อน ความเชื่อและ ความคิดของชาวบ้าน รวมทั้งการเผยแพร่วัฒนธรรม ชุมชนให้เป็นที่รู้จักของสาธารณชน ทั้งในและนอก ประเทศ เพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวโดยชุมชน 		

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>2.6 มิติสังคม ด้านสังคมท้องถิ่น: เอื้อเพื่อแม่แก่แม่แบ่งปัน</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข นี้ถึงประโยชน์ส่วนรวม ช่วยเหลือเกื้อกูล เอื้อเพื่อแม่แก่แม่แบ่งปันมีน้ำใจดูแลผู้อื่น เช่น ให้ การดูแลผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ประสบเหตุ ต่าง ๆ ในชุมชนด้วยความเต็มใจ 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนโครงการ/กิจกรรม ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขที่ สะท้อนการช่วยเหลือเกื้อกูล การเอื้อเพื่อแม่แก่แม่แบ่งปัน โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมอย่างเป็นรูปธรรม จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่ได้รับโอกาสจากการเอื้อเพื่อแม่แก่แม่แบ่งปันจากโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่ง ตามประเภท เช่น ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ประสบเหตุต่าง ๆ เป็นต้น 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้ (ชาย/หญิง) ด้านอาสาสมัครที่จัดขึ้น ในชุมชน โดยอาจจะเป็น การถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอก หรือคนในชุมชนเอง เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกัน ในลักษณะการเป็นอาสาสมัครด้วย <u>ความเต็มใจ</u> เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนา เกี่ยวกับสังคมแห่งการเอื้อเพื่อแม่แก่แม่แบ่งปันในชุมชนอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

ตารางที่ 4.1.1 – 3 ตัวชี้วัด CSR ที่สอดคล้อง SDGs: มิติสิ่งแวดล้อม

มิติสิ่งแวดล้อม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>3.1 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> • ฟื้นฟูแหล่งน้ำเดิมที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้คนในชุมชนสามารถนำมาใช้ ประโยชน์และสร้างรายได้จากแหล่งน้ำชุมชน นอกเหนือจากการใช้ในครัวเรือน • จัดหาแหล่งน้ำใหม่ให้ชุมชน รวมทั้งการบริหารจัดการและการบำรุงรักษา • ส่งเสริมความรู้ในการจัดการทรัพยากรน้ำที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมถึงการบริหารจัดการที่เป็นระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้นวัตกรรมในการจัดการเพื่อการใช้ น้ำอย่างเป็นระบบ อาทิ การใช้ระบบเทคโนโลยีในการควบคุม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนแหล่งน้ำของชุมชน ที่เกิดขึ้นใหม่/ที่เป็นแหล่งน้ำเดิม ซึ่งได้รับการฟื้นฟูให้ใหม่/ใช้ใหม่ 2. อัตราเฉลี่ยปริมาณการใช้น้ำ (ลูกบาศก์เมตร) ต่อครัวเรือนในชุมชน จากแหล่งน้ำชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน 3. อัตราเฉลี่ยร้อยละของค่าใช้จ่ายที่ลดลงในการซื้อน้ำมาใช้ต่อ ครัวเรือนในชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน 4. อัตราเฉลี่ยร้อยละของค่าใช้จ่ายที่ลดลงในการซื้อน้ำมาใช้ต่อครัวเรือน เปรียบเทียบ ก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน 5. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนในชุมชน ที่นำน้ำจากแหล่งน้ำชุมชน ซึ่งเกินความต้องการใช้ในครัวเรือนไปใช้เพื่อสร้างรายได้ เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน 6. การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา 7. สัดส่วนของน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้ (ชาย/หญิง) ด้านการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืนที่จัดขึ้นในชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง 2. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่ให้ความร่วมมือและเข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟู/จัดหาแหล่งน้ำชุมชน 3. เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกันในลักษณะอาสาสมัครด้วยความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนา/อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ของชุมชนด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

มิติสิ่งแวดล้อม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบนิเวศ เพื่อเพิ่มความชื้น ใต้ดิน เพื่อปรับเปลี่ยนบทบาทคนในชุมชนหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมให้เป็นผู้บริหารจัดการ ผู้พัฒนาและผู้อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ของตน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เพิ่มศักยภาพการบำบัดน้ำเสีย และมาตรการเข้มงวดกับบริษัทที่ทิ้งน้ำเสียโดยที่ยังไม่ได้รับการบำบัดลงในแหล่งน้ำสาธารณะ 		
<p>3.2 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการป่าไม้ชุมชนที่ยั่งยืน</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมให้คนในชุมชนปลูกต้นไม้เพื่อป่าชุมชน รวมทั้งปลูกต้นไม้ในที่ดินของตนเอง เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. <u>จำนวนต้นไม้ที่เพิ่มขึ้น/สัดส่วนของพื้นที่ป่าชายเลนเทียบกับอดีต / สัดส่วนพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง</u> เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการป่าไม้ 2. <u>จำนวนต้นไม้ที่เพิ่มขึ้นในที่ดินของคนในชุมชนโดยรวม</u> เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการป่าไม้ชุมชน 3. <u>ปริมาณก๊าซเรือนกระจกเทียบเท่าที่ลดลง</u> จากจำนวนต้นไม้ที่เพิ่มขึ้นในพื้นที่ป่าชุมชน และในที่ดินของคนในชุมชนโดยรวม (คำนวณด้วยวิธีที่เป็นที่ยอมรับ เช่น แนวทางการคำนวณโดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก เป็นต้น) เปรียบเทียบก่อน และหลังการจัดการป่าไม้ชุมชน 4. <u>สัดส่วนที่ลดลงของการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ถูกล่าหรือถูกขมย่ำอย่างผิดกฎหมาย</u> 	<ol style="list-style-type: none"> 1. <u>จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้ (ชาย/หญิง) ด้านการจัดการป่าไม้</u> พื้นที่สีเขียว โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้ จากบุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง 2. <u>จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่ให้ความร่วมมือและเข้าร่วมกิจกรรมจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน</u> 3. <u>จำนวนองค์กร และภาคีเครือข่ายที่ให้ความร่วมมือกับชุมชน</u> ใน กิจกรรมจัดการป่าไม้ชุมชนที่ยั่งยืน 4. <u>เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่</u> เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกันในลักษณะอาสาสมัครด้วยความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนา/

มิติสิ่งแวดล้อม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<ul style="list-style-type: none"> ● อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม ป้องกันการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ตลอดจนพัฒนาภาคการติดตามตรวจสอบ ● ส่งเสริมความรู้ในการจัดการทรัพยากรป่าที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมถึงการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ● ระดมทุนเพื่อการบริหารจัดการป่าอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและรักษาระบบนิเวศน์อย่างยั่งยืน ● ควบคุมการปลูกพืชเชิงเดี่ยว การใช้สารเคมีและการใช้ยาฆ่าแมลงที่เกินขนาด ● รณรงค์หยุดยั้งการทำลายความหลากหลายทางชีวภาพ การล่าสัตว์ การค้าสัตว์ป่าคุ้มครองอย่างผิดกฎหมาย 	<ol style="list-style-type: none"> 5. จำนวนที่ลดลงของการปลูกพืชเชิงเดี่ยว การใช้สารเคมีและการใช้ยาฆ่าแมลงที่เกินขนาด 6. จำนวนเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 	<p>อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องในระยะยาว</p>

มิติสิ่งแวดล้อม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>3.3 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการพลังงานที่ยั่งยืน</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● จัดหาหรือพัฒนาแหล่งพลังงานทดแทน หรือ พลังงานหมุนเวียน สำหรับชุมชน ● ส่งเสริมองค์ความรู้ในการจัดการ การใช้พลังงาน ทดแทน รวมทั้งการบำรุงรักษาอย่างมีประสิทธิภาพ ● สร้างจิตสำนึกประหยัดพลังงานให้กับคนทุกกลุ่ม ทั้งผู้ใหญ่ นักเรียน นักศึกษาและกลุ่มธุรกิจเพื่อช่วยลดการใช้พลังงานโดยรวม ● ใช้พลังงานทางเลือก เพื่อลดการนำเข้าพลังงาน ● ส่งเสริมการวิจัยพัฒนา สนับสนุนเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เป็นนวัตกรรม เช่น รถยนต์พลังงานไฟฟ้าผ่าน โครงสร้างพื้นฐานและงบประมาณที่เหมาะสม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนและประเภทของแหล่งพลังงานทดแทน/<u>หมุนเวียน</u> ที่เกิดขึ้นหลังการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน 2. อัตราเฉลี่ยปริมาณหน่วยการใช้ไฟฟ้า (กิโลวัตต์) จากแหล่งพลังงานทดแทน/หมุนเวียนในชุมชน เปรียบเทียบ ก่อนและหลังการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน 3. อัตราเฉลี่ยร้อยละของปริมาณหน่วยการใช้ไฟฟ้าที่ลดลง และ/หรือ ค่าใช้จ่ายที่ลดลง จากการซื้อพลังงานมาใช้ 4. ปริมาณก๊าซเรือนกระจกเทียบเท่าที่ลดลง จากปริมาณหน่วยการใช้ ไฟฟ้าที่ลดลง (คำนวณด้วยวิธีการที่เป็นที่ยอมรับ เช่น แนวทางการคำนวณโดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกเป็นต้น) เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน 5. เกิดงานวิจัยหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการลดการใช้พลังงาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้ (ชาย/หญิง) ด้านการจัดการพลังงาน ที่ยั่งยืนที่จัดขึ้น โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง 2. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่ให้ความร่วมมือและเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน 3. เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือ การรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกันในลักษณะอาสาสมัครด้วยความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนา/อนุรักษ์แหล่งพลังงาน ทดแทน/หมุนเวียนของชุมชนด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

มิติสิ่งแวดล้อม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>3.4 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการขยะและมลพิษ</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> • การบริหารจัดการขยะและมลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ • การสร้างรายได้จากขยะ • สร้างเสริมความตระหนักในการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อัตราเฉลี่ยร้อยละของขยะที่ลดลง เปรียบเทียบก่อนและหลัง การบริหารจัดการขยะและมลพิษ (โดยสามารถจำแนกให้เห็นส่วนของขยะที่เป็นพิษ) 2. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนที่เกิดจากการนำขยะไปใช้เพื่อสร้างรายได้ เปรียบเทียบก่อนและหลังการ บริหารจัดการขยะและมลพิษ 3. จำนวนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับผลกระทบ/ความเดือดร้อน ที่ได้รับจาก ขยะของชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการบริหารจัดการขยะ และมลพิษ 4. การเปลี่ยนแปลงหรือความหนักต่อการเลือกใช้วัสดุ บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 5. ค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะที่ลดลง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ด้านการจัดการขยะและ มลพิษที่ จัดขึ้น โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จาก บุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง 2. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่ให้ความร่วมมือและ เข้าร่วมกิจกรรมการบริหารจัดการขยะ 3. จำนวนและประเภทของผลผลิตที่เกิดขึ้น และเป็นประโยชน์ ซึ่งเกิด จากความคิดสร้างสรรค์/นวัตกรรมในการจัดการขยะ 4. เกิดคณะกรรมการ (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่ แข็งแกร่งที่มีลักษณะคล้ายกัน ในลักษณะอาสาสมัครด้วยความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนา เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะ ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

4.1.2 การวิเคราะห์กรอบการประเมินด้วยตัวผู้ใช้งานเอง

กรอบการประเมินชนิดนี้ค่อนข้างมีความซับซ้อนเหมาะสำหรับผู้ที่มีการประสบการณ์ในการใช้ตัวชี้วัด SDGs ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้งานสามารถออกแบบตัวชี้วัดได้ครอบคลุมตามประเด็นโครงการซีเอสอาร์ได้มากยิ่งขึ้น จึงเหมาะกับโครงการซีเอสอาร์ที่มีความเฉพาะนอกเหนือจากกรอบการประเมินสำเร็จรูป หรือต้องการพัฒนากรอบการประเมินให้มีรายละเอียดมากขึ้นซึ่งผู้ใช้งานสามารถออกแบบได้เองตามกระบวนการดังนี้

- เลือกประเด็น โครงการที่จะรับการประเมิน
- ถามตนเองว่าหากแก้ปัญหาในประเด็นที่เลือกจะเกิดอะไรขึ้น
- ใส่เครื่องหมายว่าสิ่งที่เกิดขึ้นมีความเกี่ยวข้องเชิงลบหรือเชิงบวก
- ระบุว่าประเด็นใดจากสิ่งที่วิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับ SDGs โดยดูจากตารางสำคัญ (ในหน้าถัดไป) เพื่อเชื่อมโยงไปยังเป้าหมายได้ง่ายยิ่งขึ้น **ไม่จำเป็นต้องเชื่อมโยงให้ครบทั้ง 17 เป้าหมาย**

● เมื่อเชื่อมโยงเป้าหมายแล้ว กำหนดตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินผล โดยกำหนดความชัดเจนผ่านการพิจารณาเป้าประสงค์ที่เป็นเป้าหมายย่อยแล้วจึงคัดเลือกตัวชี้วัดผ่านการทำความเข้าใจและกำหนดตัวชี้วัด เกณฑ์การประเมินผลที่แนะนำไว้ในคู่มือ

- อ่านเข้าใจ ตรงกับโครงการ >> สามารถนำไปใช้ได้เลย
- เป็นคำศัพท์เชิงเทคนิค >> ใช้เป็นแนวทางโดยอาจมีการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโครงการหรือกิจกรรมขององค์กรได้ เช่น SDGs 5.5.1 ระบุว่า ควรประเมินผลจากสัดส่วนผู้แทนระดับประเทศท้องถิ่น ก็สามารถปรับมาเป็น “สัดส่วนของผู้นำชุมชน/ชมรมว่าเป็นเพศใดบ้าง

ตารางที่ 4.1.2 - 1 คำสำคัญที่สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs

เป้าหมาย SDGs (Goals)	คำสำคัญ (keywords)
1. ขจัดความยากจน (No Poverty)	ความยากจน ความเปราะบาง ภัยพิบัติ (ที่ส่งผลต่อกลุ่มเปราะบาง) การเป็นเจ้าของที่ดิน
2. ขจัดความหิวโหย (Zero Hunger)	ความมั่นคงทางอาหาร อาหารปลอดภัย โภชนาการ สารอาหาร ตลาดเกษตร ความหลากหลายของพืชเกษตร เกษตรกรรมยั่งยืน นมแม่
3. มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Good Health and well-being)	โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ ประกันสุขภาพ บริการสาธารณสุข การเข้าถึงยา สารเคมี แพทย์ บุคลากรการแพทย์ พยาบาล อุบัติเหตุ ถนน มลพิษ แอลกอฮอล์-เหล้า วัคซีน
4. การศึกษาที่มีคุณภาพ (Quality Education)	ทุนการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การจ้างงาน อ่านออกเขียนได้ คณิตศาสตร์ ครู อาจารย์ เพศศึกษา เพศภาวะ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษา ทางเลือก การศึกษาท้องถิ่น การศึกษาศิลปะ วัฒนธรรม
5. ความเท่าเทียมทางเพศ (Gender Equality)	ความรุนแรงในครอบครัว ผู้หญิง แรงงานผู้หญิง เด็กผู้หญิง การค้ามนุษย์ สิทธิสตรี ผู้มีความหลากหลายทางเพศ LGBTQI การข่มขืน
6. น้ำสะอาดและสุขอนามัย (Clean Water and Sanitation)	น้ำดื่ม น้ำสะอาด คุณภาพน้ำ การบำบัดน้ำเสีย ขาดแคลนน้ำ การจัดการน้ำ แหล่งน้ำจืด สุขาภิบาล ห้องน้ำสะอาด
7. พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (Affordable and Clean Energy)	พลังงานทดแทน พลังงานสะอาด พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล พลังงานจากขยะ พลังงานไฟฟ้า
8. การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Decent Work and Economic Growth)	การจ้างงาน แรงงาน SMEs วิสาหกิจชุมชน การท่องเที่ยวยั่งยืน การค้าระหว่างประเทศ กฎหมายการค้า นโยบายการค้า
9. โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม (Industry Innovation and Infrastructure)	พัฒนาอุตสาหกรรม โครงสร้างพื้นฐาน วิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เทคโนโลยีการสื่อสาร นวัตกรรม บริการทางการเงิน มูลค่าเพิ่ม

เป้าหมาย SDGs (Goals)	คำสำคัญ (keywords)
10. ลดความเหลื่อมล้ำ (Reduced Inequalities)	ความไม่เสมอภาค การกระจายรายได้ การเลือกปฏิบัติ ความเหลื่อมล้ำ ความยุติธรรม แรงงานทาส ผู้อพยพ โอกาสที่เท่าเทียม ค่าจ้าง คุ้มครองสังคม
11. เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน (Sustainable Cities and Communities)	บริการพื้นฐาน ที่พักอาศัย ระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ถนนปลอดภัย มรดกทางวัฒนธรรม ภัยพิบัติ คุณภาพอากาศ พื้นที่สีเขียว พื้นที่สาธารณะ
12. การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (Responsible Consumption and Production)	สารเคมี การจัดการของเสีย การจัดการขยะ ขยะอาหาร รายงานเพื่อความยั่งยืน จัดซื้อจัดจ้าง ผลกระทบ การท่องเที่ยว
13. การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Action)	โลกร้อน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ก๊าซเรือนกระจก การปรับตัว
14. ทรัพยากรทางทะเล (Life Below Water)	มหาสมุทร ทะเล ชายฝั่ง ประมง ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเล
15. ระบบนิเวศบนบก (Life on Land)	ป่าไม้ ระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ สัตว์ป่า ภูเขา ชนิดพันธุ์ต่างที่รุกราน แหล่งน้ำจืด เช่น แม่น้ำ ลำธาร เขื่อน
16. ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (Peace and Justice Strong Institutions)	ความยุติธรรม ความรุนแรง อาชญากรรม กฎหมาย สิทธิเสรีภาพ การก่อการร้าย ข้อมูลรัฐ ทูจริต คอร์รัปชัน
17. ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Partnerships for the Goals)	ความร่วมมือโลก การเก็บภาษี ภาครัฐ ความร่วมมือระหว่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศ นวัตกรรมระหว่างประเทศ การเงินระหว่างประเทศ การค้าพหุภาคีระบบข้อมูล

ตัวอย่าง การวิเคราะห์กรอบการประเมินด้วยผู้ใช้งานเอง >> โครงการหยุดการกลั่นแกล้งรังแก หรือ Bully ในโรงเรียน

STEP ที่ 1 ด้วยการกำหนดประเด็น – โครงการหยุดการกลั่นแกล้งรังแก หรือ Bully ในโรงเรียน

STEP ที่ 2 ตั้งคำถามว่า - “จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเราสามารถหยุดการบูลลี่ในโรงเรียนได้”

- ถ้าโรงเรียนไม่มีการบูลลี่นักเรียนทุกคนจะรู้สึกปลอดภัยไม่หวาดกลัว
- เมื่อไม่หวาดกลัวจะอยากมาโรงเรียนมากขึ้น
- เมื่ออยากมาโรงเรียนก็จะลดโอกาสที่จะหลุดออกจากการศึกษากลางคัน
- นักเรียนสุขภาพจิตใจดีลดอาการซึมเศร้า
- เมื่อสุขภาพจิตใจเข้มแข็ง ก็จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนครูคนรอบตัว
- การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีช่วยส่งเสริมให้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ ในมิติทางเพศ การที่โรงเรียนมีคนคอยป้องกันการกลั่นแกล้ง ล้อเลียน ช่วยให้ทุกเพศ โดยเฉพาะ LGBTQI รู้สึกปลอดภัยขึ้น เพราะนักเรียนกลุ่มนี้มักเป็นกลุ่มคนที่ ถูกกลั่นแกล้ง อยู่เสมอ

STEP ที่ 3 เชื่อมโยง SDG แต่เพื่อให้เห็นประเด็นละเอียดขึ้น ในตัวอย่างนี้อยากชวนทุกคน เชื่อมโยง SDG ลึกลงไปถึงระดับเป้าหมายย่อย (Target) จากนั้นดูว่าประเด็นนั้นเกี่ยวข้องกับ Goal ไດแล้วจึงค่อย + / - สังเกตว่าประเด็นนั้นจัดอยู่ใน Target ไດ พร้อมระบุลงไปด้วย ยกตัวอย่าง

- การไม่มีบูลลี่ทำให้นักเรียนรู้สึกที่ตนเองปลอดภัยจากความรุนแรงในทุกระดับตาม SDG 16.1
- รวมถึงส่งผลดีต่อการขจัดความรุนแรงในผู้หญิงและเด็ก ตาม SDG 5.2
- การที่นักเรียนมีสุขภาพจิตที่สมบูรณ์แจ่มใส สนับสนุนการมีสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี สอดคล้องกับ SDG 3.4
- การมาเรียนไม่ขาดทำให้ลดโอกาสที่เด็กจะหลุดออกจากการศึกษา หรือย้ายออกกลางคัน ทำให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับ SDG 4.1
- หากไม่มีการบูลลี่จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำในการเรียนรู้ระหว่างเพศ ผู้พิการ ชนพื้นเมือง ตาม SDG 4.5 ลดความเหลื่อมล้ำทางเพศด้านการศึกษา
- การทำให้ความเข้าใจและหยุดบูลลี่อย่างจริงจังเป็นการเคารพในสิทธิมนุษยชน และเป็นความรู้ที่เยาวชนควรได้รับตาม SDG 4.7 ทุกคนต้องได้รับความรู้ทักษะที่ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเป็นพลเมืองโลก

จะเห็นว่าเมื่อกำหนดประเด็นให้แคบลง แม้จะมีจำนวนเป้าหมาย SDGs น้อยกว่า แต่สามารถ พิจารณารายละเอียดของสถานการณ์หรือสิ่งที่เกิดได้ชัดเจนมากขึ้น ทั้งยังทำให้ทราบว่าสิ่งที่คิดนั้นมีทิศทางที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับเป้าหมายที่ต้องการบรรลุหรือไม่

ตัวชี้วัดที่ได้

- 16.1 สัดส่วนของเด็กที่ได้รับความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศ หลังโครงการ
- 5.2 สัดส่วนของความรุนแรงในผู้หญิงและเด็ก
- 3.4 อัตราการฆ่าตัวตาย
- 4.1 อัตราการสำเร็จการศึกษา
- 4.5 ดัชนีความเท่าเทียม
- 4.7 มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการเคารพในสิทธิมนุษยชนและเป็นความรู้ที่เยาวชนควรได้รับ

ภาพที่ 4.1.2 – 1 การวิเคราะห์กรอบการประเมินด้วยผู้ใช้งานเอง

4.2 แนวทางการพัฒนาและบริหารตัวชี้วัด

4.2.1 แนวคิดและวิธีการพัฒนาตัวชี้วัด

ชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ฉบับที่ปรับปรุงครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2565) ได้รับการศึกษาและพัฒนาตั้งแต่ช่วงเดือนมีนาคม 2564 ถึง เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2565 โดยมีแนวคิดในการพัฒนาตัวชี้วัดเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาและอุปสรรคที่พบได้บ่อยในการเลือกใช้ตัวชี้วัด 4 ประเด็นหลัก ดังต่อไปนี้

1) การเลือกตัวชี้วัดที่เป็นที่นิยมจำนวนมากมาใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับโครงการตัวชี้วัดตามมาตรฐานต่าง ๆ นั้น มีอยู่มากมาย ทำให้ขั้นตอนในการคัดเลือกตัวชี้วัดเพื่อใช้ในการประเมินนั้นเป็นไปอย่างลำบากและใช้เวลานานในการทบทวนตัวชี้วัดทั้งหมด ดังนั้น ชุดตัวชี้วัดที่รวบรวมไว้ในคู่มือเล่มนี้ จึงมุ่งเน้นการคัดเลือกเฉพาะตัวชี้วัดที่มีความสอดคล้องกับบริบทในประเทศไทย และมีการจัดหมวดหมู่ให้สามารถใช้งานได้ง่ายยิ่งขึ้น

2) การตีความตัวชี้วัดจากแหล่งข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษ แหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมตัวชี้วัดไว้นั้นมักเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้ประเมินในบางองค์กรนั้นพบปัญหาในการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและตีความความหมายจากบริบทที่แตกต่างจากในประเทศไทย อีกทั้งยังมีการใช้คำเฉพาะในการอธิบายความหมายของตัวชี้วัดด้วย ดังนั้น ชุดตัวชี้วัดที่รวบรวมไว้ในคู่มือเล่มนี้จึงมีความตั้งใจในการอธิบายความด้วยภาษาอย่างง่ายและชัดเจน เพื่อส่งเสริมความเข้าใจของผู้ใช้งาน

3) การสร้างเกณฑ์ในการประเมินผลและการรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดตัวชี้วัดตามมาตรฐานมักจะขาดการแนะนำแนวทางการสร้างเกณฑ์ในการประเมินผลและการรวบรวมข้อมูลที่สามารถใช้เป็นหลักฐานความสำเร็จตามตัวชี้วัดไว้ ผู้ใช้งานตัวชี้วัดจึงขาดความมั่นใจในการใช้ข้อมูลเพื่อยืนยันความสำเร็จของโครงการ ดังนั้น ชุดตัวชี้วัดที่รวบรวมไว้ในคู่มือเล่มนี้จึงเพิ่มตัวอย่างแนวทางการสร้างเกณฑ์และรวบรวมข้อมูลเข้าไว้ด้วย

4) การสะท้อนผลลัพธ์ที่แท้จริงที่เกิดจากโครงการด้วยตัวชี้วัดตามมาตรฐานในบางกรณีพบว่า ตัวชี้วัดตามมาตรฐานที่คัดเลือกมานั้นไม่สามารถสะท้อนผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในโครงการได้ เนื่องจากความแตกต่างกันในบริบทพื้นที่ โดยเฉพาะตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ เช่น ความเข้มแข็งของชุมชนที่เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาชุมชน ดังนั้น ชุดตัวชี้วัดที่รวบรวมไว้ในคู่มือเล่มนี้จึงได้นำเสนอตัวชี้วัดที่ไม่มีตามมาตรฐานทั่วไป แต่เกิดการใช้งานจริงจากกรณีศึกษาด้วย

นอกจากแนวคิดทั้ง 4 ประเด็นหลัก ตัวชี้วัดที่รวบรวมไว้ในคู่มือนี้ยังมีขั้นตอนในการพัฒนาตัวชี้วัดอย่างเป็นระบบและสามารถดำเนินการซ้ำเพื่อปรับปรุงตัวชี้วัดให้เป็นปัจจุบันได้ตั้งขั้นตอนต่อไป

4.2.1.1 การคัดเลือกตัวชี้วัดผ่านการทบทวนวรรณกรรมของคณะผู้จัดทำ

ดำเนินการโดยทบทวนโครงการ CSR ที่ประสบความสำเร็จและวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับ SDGs รวมถึงการศึกษารูปแบบและการดำเนินงานของโครงการซีเอสอาร์ที่ได้รับรางวัล อาทิ CSR Award หรือได้รับการยอมรับว่าประสบความสำเร็จของบริษัทขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ ใน 8 อุตสาหกรรม จำแนกประเภท ตามตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ (1) เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (2) สินค้าอุปโภคบริโภค (3) ธุรกิจการเงิน (4) สินค้าอุตสาหกรรม (5) อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (6) ทรัพยากร (7) บริการและ (8) เทคโนโลยี ในการพัฒนาชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2565) ได้ทำการทบทวนรายงานความยั่งยืนของ 28 องค์กรภาคธุรกิจ กระจายครอบคลุมทั้ง 8 อุตสาหกรรม

4.2.1.2 การคัดเลือกตัวชี้วัดผ่านการรวบรวมข้อมูลจากองค์กรภาคธุรกิจ

ดำเนินการโดยการส่งแบบสำรวจชุดตัวชี้วัดที่รวบรวมได้จากการทบทวนวรรณกรรมไปยังตัวแทนขององค์กรภาคธุรกิจกระจายทั้ง 8 อุตสาหกรรม เพื่อขอความคิดเห็นและข้อมูลตามประสบการณ์จากผู้ใช้งานตัวชี้วัดจริง เพื่อเป็นการคัดเลือกตัวชี้วัดที่มีการใช้งานมากและรวบรวมตัวชี้วัดที่มีการใช้งาน แต่ไม่ได้อยู่รวมอยู่ในตัวชี้วัดที่รวบรวมได้จากการทบทวนวรรณกรรมในการพัฒนาชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2565) ได้ทำการรวบรวมแบบสำรวจจาก 20 องค์กร โดยกระจายทั้ง 8 อุตสาหกรรม (ดำเนินการต่อเนื่องจากโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ปีงบประมาณ 2564)

4.2.1.3 การคัดเลือกตัวชี้วัดผ่านการประชุมผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจ

ดำเนินการโดยจัดประชุมเพื่อขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญต่อตัวชี้วัดที่รวบรวมมาจาก 2 ขั้นตอนที่ได้กล่าวไว้แล้ว จึงนำมาพัฒนาเป็นชุดตัวชี้วัด 17 เป้าหมายที่ยังไม่ถูกแยกตามมิติจะถูกรวบรวมไว้ในคู่มือฉบับนี้ ในการพัฒนาชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2565) ได้ทำการจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญ 1 ครั้ง

4.2.1.4 การจัดวงประชุมติดตามการนำคู่มือไปใช้

ดำเนินการโดยจัดประชุม 10 องค์กรที่นำชุดตัวชี้วัดไปใช้ในระยะเวลาที่ 1 เพื่อขอความคิดเห็น และข้อมูลตามประสบการณ์จากผู้ใช้งานตัวชี้วัดจริงที่ในการพัฒนาชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำ โครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2565) ได้ทำการพัฒนาชุดตัวชี้วัดตามมิติ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปใช้ยิ่งขึ้น

4.2.2 แนวทางการบริหารชุดตัวชี้วัดและคู่มือ

แนวทางการบริหารชุดตัวชี้วัด แบ่งได้เป็น 3 ระยะเวลาหลัก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.2.2.1 แนวทางการบริหารก่อนการใช้ตัวชี้วัด

เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมการใช้งานทั้งผู้บริหารชุดตัวชี้วัดและคู่มือ ตลอดจนผู้ใช้งานจริงจากองค์กรภาคธุรกิจ ซึ่งดำเนินการตามแนวทางการบริหารก่อนการใช้ตัวชี้วัด จึงเป็นการปูพื้นฐานและทำความเข้าใจร่วมกันที่ดี

- **ให้อุณหภูมิการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ** ทำหน้าที่คณะกรรมการบริหารชุดตัวชี้วัด ซึ่งมีหน้าที่หลักในการควบคุมกำกับดูแล และประชาสัมพันธ์ การใช้งานชุดตัวชี้วัดและคู่มือการใช้ชุดตัวชี้วัด รวมถึงจัดทำเป็นประกาศคณะกรรมการบริหาร ชุดตัวชี้วัดเผยแพร่ให้ทราบทั่วกัน

- **ศึกษาคู่มือและสร้างความรู้ความเข้าใจในหน่วยงานบริหาร** ตัวแทนจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามประกาศคณะกรรมการบริหารตัวชี้วัด โดยจะต้องเร่งสื่อสารความเข้าใจ และศึกษารายละเอียด แนวทางการใช้ตัวชี้วัดตามระบุไว้ในคู่มืออย่างชำนาญ เพื่อเป็นการสนับสนุน การใช้งานแก่ผู้ใช้งานจริงอย่างเป็นระบบ ซึ่งสามารถดำเนินการในหลายลักษณะ เช่น การลงพื้นที่ เพื่อประชาสัมพันธ์แนวทางการใช้ตัวชี้วัด การเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอกเพื่อจัดอบรมและทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวชี้วัดและคู่มือ เป็นต้น

4.2.2.2 แนวทางการบริหารระหว่างการใช้ตัวชี้วัด

เพื่อเป็นการติดตามผลระหว่างการใช้งานตัวชี้วัดและป้องกันข้อผิดพลาด ในกรณีเร่งด่วน การบริหารตัวชี้วัดระหว่างการใช้งานจึงมีความจำเป็นอย่างมาก โดยกรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) จะต้องมีการมอบหมายให้ มีบุคลากรดูแลรับผิดชอบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ส่งเสริมการใช้ตัวชี้วัดตามแนวทางการกำหนดเกณฑ์และรวบรวมข้อมูล มุ่งเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้งานตัวชี้วัดและคู่มือให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ด้วยการประชาสัมพันธ์ ผ่านหน่วยงานท้องถิ่น เช่น ศูนย์ CSR จังหวัด และเปิดให้มีช่องทางในการสอบถามเพื่อเพิ่มเติม ความเข้าใจระหว่างผู้ใช้งานกับคณะกรรมการบริหารชุดตัวชี้วัด

- จัดให้มีระบบการประเมินและหนุนเสริมระหว่างทาง เพื่อแก้ไขปัญหา ที่อาจเกิดขึ้นระหว่าง การใช้งาน เช่น จัดให้มีช่องทางในการสอบถามรายละเอียดและปรึกษาการใช้งาน อย่างเป็นระบบ

4.2.2.3 แนวทางการบริหารหลังการใช้ตัวชี้วัด

เพื่อเป็นการสะท้อนผลสัมฤทธิ์ของตัวชี้วัดและคู่มือ การประเมินผลข้อมูลการใช้งาน ทั้งตัวชี้วัดและคู่มือจากผู้ใช้งาน และคณะกรรมการบริหารชุดตัวชี้วัดจึงมีความจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพของตัวชี้วัดและคู่มือ

- **รวบรวมผลการประเมินผลตัวชี้วัดและคู่มือ** ขอความร่วมมือจากหน่วยงานผู้ใช้งานให้ร่วมสะท้อนผลการใช้งานตัวชี้วัดหลังการใช้งาน

- **ปรับปรุงชุดตัวชี้วัดและคู่มือ** ตามผลวิเคราะห์ที่รวบรวมได้ และจัดให้มีการประชุมผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่วมพิจารณาปรับปรุงชุดตัวชี้วัดและคู่มือเพิ่มเติม

โดยเมื่อได้รวบรวมและสรุปผลการประเมินตัวชี้วัดและคู่มือแล้ว อนุกรรมการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ซึ่งทำหน้าที่คณะกรรมการบริหารชุดตัวชี้วัด ควรมีการพิจารณา มอบรางวัล CSR Awards เพื่อยกย่อง เป็นขวัญและกำลังใจ รวมถึงเสริมสร้างพลังการทำงาน ด้านซีเอสอาร์ให้กับภาคธุรกิจ อย่างไรก็ตาม ควรมีการหนุนเสริมและสร้างขวัญกำลังใจอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคธุรกิจที่เพิ่งมีการริเริ่มโครงการ

ทั้งนี้ คณะกรรมการบริหารชุดตัวชี้วัดควรมีการนำเสนอ และรายงานผลการประเมินดังกล่าวไปยัง คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และอาจจะผนวกเป็นข้อเสนอเพื่อขอความอนุเคราะห์จากภาคธุรกิจ ในการร่วมมือกันขับเคลื่อนการดำเนินโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย ตามพันธกิจของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) และยังสอดคล้องต่อบทบาทและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

แนวทางการบริหารชุดตัวชี้วัดและคู่มือ

ก่อนการใช้ตัวชี้วัด

อนุกรรมการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ทำหน้าที่คณะกรรมการบริหารชุดตัวชี้วัดมีหน้าที่หลักในการควบคุมกำกับดูแล

ศึกษาคู่มือและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับคู่มืออย่างชำนาญเพื่อสนับสนุนการใช้งานแก่ผู้ใช้งานจริงอย่างเป็นระบบ

ระหว่างการใช้ตัวชี้วัด

ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ตัวชี้วัดตามเกณฑ์การประเมินภายในคู่มือ เช่น การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจผ่าน ศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด และเพิ่มช่องทางให้มีการตอบข้อซักถามเพิ่มเติม หากมีอุปสรรคหรือข้อสงสัยในการใช้ตัวชี้วัดทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้ใช้งานกับผู้ติดตามและประเมินผล

หลังการใช้ตัวชี้วัด

ดำเนินการรวบรวมและสรุปผลการประเมินตัวชี้วัดและคู่มือ เพื่อปรับปรุงชุดตัวชี้วัดและคู่มือตามผลวิเคราะห์รวบรวมได้

คณะกรรมการบริหารชุดตัวชี้วัดพิจารณาออกรายงานเพื่อเสริมสร้างพลังการทำงานด้านซีเอสอาร์ให้กับภาคธุรกิจและขอมติที่ประชุมเพื่อเสนอข้อมูลไปยังคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เสนอข้อมูลและรายงานผลต่อคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อผนวกเป็นข้อเสนอและขอความอนุเคราะห์จากภาคธุรกิจในการร่วมมือกันขับเคลื่อนการดำเนินโครงการ CSR ให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามพันธกิจของ กระทรวง พม. และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

4.3 การประเมินระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการซีเอสอาร์ของกลุ่มนาร่อง

จากการลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจรายองค์กรเพื่อแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน คณะผู้วิจัยได้มีการประเมินระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรภาคธุรกิจในภาพรวม พบว่า การดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมมีความแตกต่างกันออกไปซึ่งขึ้นอยู่กับ 3 ปัจจัย ดังต่อไปนี้

ปัจจัยแรก: นโยบายและแนวคิดของผู้บริหารองค์กร

เนื่องจากผู้บริหารองค์กรเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการกำหนดแนวทางการบริหารและพัฒนาองค์กร ดังนั้น นโยบายและแนวคิดของผู้บริหารจึงมีความสำคัญและสอดคล้องอย่างมากต่อการกำหนดทิศทางขององค์กรทั้งด้านแนวทางดำเนินธุรกิจ การดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร

ปัจจัยที่สอง: เป้าหมาย

แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ (1) เป้าหมายขององค์กรในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ต้องมีความสอดคล้องกับนโยบายและแนวคิดของผู้บริหารองค์กรเป็นสำคัญ และ (2) กลุ่มเป้าหมายในการดำเนินกิจกรรมมีความแตกต่างกันออกไปโดยขึ้นอยู่กับประเภทกิจการที่บริษัทดำเนินการ นโยบาย ประเภทผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สถานที่ตั้งองค์กรหรือโรงงาน ซึ่งส่วนใหญ่มุ่งเน้นการดำเนินกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่รอบ ๆ ที่ตั้งองค์กรหรือโรงงานภายในรัศมี 5-10 กิโลเมตร

ปัจจัยที่สาม: รูปแบบการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร

การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) มีด้วยกันหลากหลายรูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเป้าหมายและความพร้อมขององค์กรเป็นหลัก เช่น ประเภทบุคลากร องค์กรความรู้ งบประมาณ ทรัพยากร เป็นต้น รองลงมาคือกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินกิจกรรม เช่น ประเด็นปัญหาที่ต้องการแก้ไข หรือให้การช่วยเหลือ การบริจาค จิตอาสา การศึกษา ส่งเสริมอาชีพและรายได้ เป็นต้น

ดังนั้น จาก 3 ปัจจัยหลักดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงได้แบ่งความสำเร็จของการดำเนินโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในกลุ่มนาร่อง 10 องค์กร ตามแนวคิดหลักการ CSR & Sustainability 1.0 – 5.0 ยุคแห่งการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน 5 ระดับความสำเร็จ ดังนี้

CSR 1.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขั้นพื้นฐาน กล่าวคือ ภาคธุรกิจในกลุ่มนาร่องทั้ง 10 องค์กร เริ่มต้นการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย “การบริจาค” หรือ “การคืนกำไรสู่สังคม” ในรูปแบบต่าง ๆ จะเห็นได้จาก กิจกรรมบริจาคโลหิต บริจาคสิ่งของ บริจาคเงิน การมอบทุนการศึกษา การสงเคราะห์กลุ่มเปราะบางในสังคม เป็นต้น

CSR 2.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขั้นที่ 2 After Process CSR ด้วยการให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งระดับชุมชน ลูกค้า พนักงาน ผู้บริหาร หน่วยงาน สังคม กล่าวคือ ภาคธุรกิจในกลุ่มนำร่อง ทั้ง 10 องค์กร นอกจากจะดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม CSR 1.0 แล้ว ยังดำเนินการควบคู่ไปกับ CSR 2.0 ด้วย เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ในการดำเนินงานเป็นกลุ่มเดียวกัน เช่น การดำเนินกิจกรรมจิตอาสาพัฒนา โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การปลูกป่า การให้องค์ความรู้ ด้านสุขภาพ การศึกษา กิจกรรมพัฒนาสมาธิปัญญา เป็นต้น

CSR 3.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม ลักษณะ CSR in Process โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดยุทธศาสตร์ความยั่งยืนขององค์กรที่สามารถวัดผลได้ โดยจากการลงพื้นที่ พบว่า ภาคธุรกิจในกลุ่มนำร่อง 7 องค์กร ซึ่งเป็นองค์กรภาคธุรกิจขนาดใหญ่ ที่มีการจัดทำรายงานความยั่งยืนขององค์กร (Sustainability Report) เพื่อเป้าหมายการประกอบธุรกิจ แบบยั่งยืนและลดความเสี่ยงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ในสังคมธุรกิจ เนื่องจากรายงานความยั่งยืนจะเป็นส่วนสะท้อนวิสัยทัศน์การดำเนินธุรกิจของกิจการ ที่นอกจากแสวงหากำไรแล้วมีแนวทางการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างไร

CSR 4.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมที่มุ่งเน้น การมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน จากการลงพื้นที่ พบว่า ภาคธุรกิจในกลุ่มนำร่อง 5 องค์กร ที่มีการนำนวัตกรรมเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น นวัตกรรมการผลิตเสื้อผ้า จากขวดพลาสติก Zero waste การนำหลักการ Carbon footprint มาใช้เพื่อลดการปล่อย CO₂ ในทุกขั้นตอนการผลิต ธนาคารคาร์บอน การจัดการน้ำแบบหมุนเวียน การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ การออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เป็นต้น

CSR 5.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมที่มุ่งเน้น การมีเป้าหมายร่วมกันที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างลึกซึ้ง จากการลงพื้นที่ พบว่า ภาคธุรกิจในกลุ่มนำร่อง 4 องค์กร ซึ่งเป็นองค์กรภาคธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีการนำเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มาร่วมกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานของบริษัทและกำหนด หลักธรรมาภิบาล การกำกับดูแลองค์กรอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมในพื้นที่ชุมชนโดยรอบองค์กรหรือโรงงานอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก ซึ่งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่ถูกนำมากำหนดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

4.4 การจัดทำเวทีผลักดันส่งเสริมให้ภาคธุรกิจนำตัวชี้วัดไปใช้เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำเวทีผลักดันส่งเสริมให้ภาคธุรกิจนำตัวชี้วัดไปใช้เพื่อให้เกิดความยั่งยืนและบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยที่ต้องการประเมินระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในกลุ่มนาร่องและเผยแพร่ชุดตัวชี้วัดสำหรับการนำไปใช้อย่างกว้างขวาง จึงได้แบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ (1) การลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจรายองค์กร เพื่อแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และ (2) การจัดอบรมให้ความรู้และเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.4.1 การลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจรายองค์กรเพื่อแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจ

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการจัดประชุมเพื่อส่งเสริมให้องค์กรภาคธุรกิจนำตัวชี้วัดไปใช้ให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยคณะผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในพื้นที่ด้วย เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ส่วนกลางกับภูมิภาค และเจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาคกับองค์กรภาคธุรกิจเอกชนในพื้นที่เพื่อเชิญชวนให้เข้าร่วมเป็นภาคีเครือข่ายศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด ซึ่งผลจากการลงพื้นที่พบปะเป็นดังต่อไปนี้

4.4.1.1 การลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ

1) ลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ ครั้งที่ 1

ณ บริษัท ไชม์ ดาร์บี ออยส์ มรกต จำกัด (มหาชน) จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นผู้ผลิตน้ำมันและผลิตภัณฑ์ประกอบอาหารจากปาล์ม ถั่วเหลือง ชั้นนำของประเทศไทย มีความมุ่งมั่นและให้ความสำคัญที่จะผลิตสินค้าที่มีคุณภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าให้มากที่สุด ปัจจุบันบริษัทมีกิจกรรมเพื่อสังคม ในลักษณะการมอบเครื่องอุปโภคบริโภค รวมถึงทำกิจกรรมรูปแบบการประชาสัมพันธ์กิจกรรม ดังนี้

- โครงการ Zero West เป็นการมอบถังน้ำหมักชีววิถีชีวภาพ เพื่อลดน้ำเสียในชุมชนท้องถิ่นและกิจกรรมแยกขยะภายในองค์กร เพื่อนำมาร่วมสนับสนุนผลิตชุดปกป้อง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการทำงานของคนกวาดถนน โดยรวบรวมวัสดุรีไซเคิลได้ทั้งสิ้น 3,745.92 กิโลกรัม เทียบได้สัดส่วนการลด Carbon Footprint 6,534 kg CO₂ eq หรือ เทียบเท่าการปลูกต้นไม้ 1,711 ต้น

- การทำกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทนั้น มีส่งเสริมให้พนักงานทำกิจกรรมเพื่อสังคมเป็นรายชั่วโมงจิตอาสา แต่ยังคงขาดกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มเปราะบางที่ต้องการความช่วยเหลือ ดังนั้นผู้แทนบริษัทจึงมีความสนใจในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมอย่างยั่งยืนให้เป็นรูปธรรมและมีทิศทางการทำงานที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

โดยคณะผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดไปอธิบายรวมถึงให้ข้อเสนอแนะหรือคำปรึกษา ในการดำเนินงานเพื่อสังคม เช่น การกำกับทิศทาง/กำหนดทิศทางการทำกิจกรรม การแนะนำแนวทาง ในการพัฒนากิจกรรมเพื่อสังคมในทุกด้านให้ตอบโจทย์การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) รวมถึงโอกาส ทางด้านธุรกิจเพื่อสังคม เนื่องจากทางบริษัทมีการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมร่วมกับชุมชนในด้านการฝึกอาชีพ การรับซื้อน้ำมันเก่าจากคนในชุมชน เพื่อมาใช้เป็นเชื้อเพลิงให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเพิ่มรายได้ให้ชุมชน

ภาพที่ 4.4.1 - 1 ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัทไชน่าดีปรี ออยล์สมรท จำกัด (มหาชน) (เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 1 ธันวาคม 2565)

2) ลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ ครั้งที่ 2

บริษัท นามยง เทอร์มินัล จำกัด (มหาชน) จังหวัดชลบุรี ให้บริการสำหรับการส่งออกและนำเข้าสินค้าประเภทรถยนต์และสินค้าทั่วไป เช่น การให้บริการขนถ่ายสินค้า จากบริเวณท่าเทียบเรือขึ้นหรือลงจากเรือ การให้บริการเช่าเครื่องมือและอุปกรณ์ และมีความตระหนัก ในการมีส่วนร่วมต่อสังคมจากการดำเนินธุรกิจของบริษัท โดยมีกิจกรรมเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- บริษัทได้ร่วมกับมูลนิธิมอบสายตาเป็นของขวัญในประเทศไทย และมูลนิธิ OneSight จัดโครงการ “มอบสายตาเป็นของขวัญ” ซึ่งเป็นการดำเนินงานต่อเนื่องมากกว่า 5 ปี โดยโครงการดังกล่าวจะหมุนเวียนไปยังชุมชนห่างไกลความเจริญในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ
- บริษัทได้ร่วมกับพนักงานในการให้ความช่วยเหลือโรงเรียนภายหลังอุทกภัย โดยปรับปรุงและก่อสร้างโรงเรียน อีกทั้งร่วมบริจาคอุปกรณ์การเรียนการสอนให้แก่โรงเรียนต่าง ๆ
- บริษัทได้ทำการว่าจ้าง บริษัท เทคนิคสิ่งแวดล้อมไทย จำกัด ในการสำรวจ คุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยรอบของท่าเทียบเรือ ซึ่งผลการสำรวจที่ผ่านมา นั้นแสดงให้เห็นว่า การดำเนินงานของบริษัทไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยรอบ นอกจากนี้ บริษัทยังได้จัดให้มีการทำความสะอาดบริเวณท่าเทียบเรือ เป็นการป้องกันไม่ให้ขยะปลิวลงไปในทะเล ซึ่งเป็นการช่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยรอบสถานที่ทำการของบริษัทอีกด้วย

โดยคณะผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดไปอธิบาย รวมถึงให้ข้อเสนอแนะหรือคำปรึกษา ในการดำเนินงานเพื่อสังคม เช่น การกำกับทิศทาง/กำหนดทิศทางการทำกิจกรรม รวมถึงโอกาส ทางด้านธุรกิจเพื่อสังคม เนื่องจากทางบริษัทยังขาดความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อสังคม ที่ทางบริษัทสามารถใช้กลุ่มเป้าหมายที่เป็นบุคลากรในบริษัทหรือพื้นที่ชุมชนโดยรอบ

ภาพที่ 4.4.1 - 2 ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท นามยง เทอร์มินัล จำกัด (มหาชน)
(เมื่อวันอังคารที่ 6 ธันวาคม 2565)

3) ลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ ครั้งที่ 3

บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน) จังหวัดลพบุรี เป็นบริษัทอาหารชั้นนำระดับสากลที่มีเจตนาารมณ์ในการส่งเสริมให้ผู้คนในสังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นด้วยอาหารที่มีคุณภาพ ปลอดภัย ทั้งเข้าถึงได้ในราคาที่เป็นธรรมเพื่อให้ประชาชนสามารถเลือกได้ในการมีชีวิตที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของการมีความสุขและสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ดังนั้น บริษัทจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยได้ผสานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals: SDGs) เข้ากับกลยุทธ์การดำเนินงานของบริษัทผ่านการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาลภายใต้การดำเนินงานระยะยาวเพื่อมุ่งหวังให้ตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 เป้าหมายซึ่งภายในปี 2021-2022 มุ่งเน้นไปที่การดำเนินงานเพื่อตอบสนอง 4 เป้าหมาย คือ เป้าหมายที่ 2 ความอดอยากต้องหมดไป (Zero Hunger) เป้าหมายที่ 3 สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Good health and well-being) เป้าหมายที่ 12 บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ (Responsible consumption and production) และเป้าหมายที่ 17 ร่วมมือเพื่อพิชิตเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Partnerships for the goals) ซึ่งปัจจุบันบริษัทฯ ได้ดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมในพื้นที่ชุมชนโดยรอบของโรงงานซึ่งมีสาขาอยู่ทั่วประเทศไทย โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่หลัก ดังนี้

- โครงการปลูกป่าชุมชน ในพื้นที่ 38 ตำบลทั่วประเทศ ที่มุ่งเน้นให้ชาวบ้านในพื้นที่มีส่วนร่วมทั้งในด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติ การสร้างความหลากหลายทางชีวภาพ และการสร้างอาชีพรายได้จากการขายของป่าชุมชน การใช้หลักการของ Carbon Footprint ในการคำนวณ และลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในทุกขั้นตอนการผลิต อีกทั้งยังสามารถนำคาร์บอนไดออกไซด์ส่วนเกินมาใช้ในการหารายได้เสริมของชุมชน ผ่านทางธนาคารคาร์บอน และส่งออกขายให้กับผู้ที่มีความต้องการ

- การจ้างงานและพัฒนาศักยภาพคนพิการในชุมชน โดยมีลักษณะการจ้างงาน 2 ประเภท คือ การจ้างงานผู้พิการตามมาตรา 33 (เข้าทำงานในสถานประกอบการ) และการจ้างงานผู้พิการตามมาตรา 35 (การฝึกงาน/การจ้างผู้ดูแลคนพิการ) โดยการจ้างงานในประเภทนี้ เป็นการจ้างงานระยะ 3 ปี ซึ่งในปีแรกจะเป็นการฝึกงานตามพื้นฐาน ปีที่ 2 เป็นการเพิ่มศักยภาพ (reskill/upskill) และปีที่ 3 เป็นการให้ทุน (ประมาณรายละ 100,000 บาท) เพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพ โดยปัจจุบันเป็นลักษณะการจ้างผู้พิการที่มีความพิการทางด้านการเคลื่อนไหวเล็กน้อย เช่น นั่งวีลแชร์ แขนขาผิดรูป ให้มาฝึกงานด้านการเกษตร (ปลูกผักบนแคร่)

โดยคณะผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ และอธิบายให้ทราบถึงความสำคัญของการนำตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปปรับใช้ในการประเมินโครงการของบริษัท ให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ ซึ่งผู้แทนของบริษัทมีความสนใจและเห็นว่าตัวชี้วัดฯ ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการประเมินผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท

ภาพที่ 4.4.1 - 3 ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน)
(เมื่อวันอังคารที่ 14 มีนาคม 2566)

4) ลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ ครั้งที่ 4

บริษัท ไทย ไลอ้อน เมนทารี จำกัด กรุงเทพมหานคร เป็นสายการบินต้นทุนต่ำในประเทศไทยที่เกิดจากการร่วมทุนระหว่างสายการบินไทย ไลอ้อน แอร์ ประเทศอินโดนีเซีย และกลุ่มนักธุรกิจไทย โดยเปิดให้บริการเส้นทางบินภายในประเทศและเส้นทางบินระหว่างประเทศ ตั้งแต่วันที่ 29 พฤศจิกายน 2556 เป็นต้นมา ปัจจุบันกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทฯ ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องก้าวสู่ปีที่ 10 ภายใต้เจตนารมณ์ในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมในลักษณะ “กิจกรรมจิตอาสา ทำดีเพื่อสังคม” เช่น การร่วมทำความสะอาดประจำสถานีท่าอากาศยานทั่วประเทศ การร่วมบริจาคโลหิต การร่วมบริจาคให้แก่เด็ก ๆ ณ สถานสงเคราะห์เด็กพิการ ร่วมมอบน้ำดื่ม และชุดยาสามัญประจำบ้าน เพื่อช่วยเป็นตัวแทนในการส่งมอบให้กับผู้ประสบภัยน้ำท่วมในต่างอำเภอ

โดยคณะผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดฯ ไปอธิบายและให้คำแนะนำถึงวิธีการใช้คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เช่น การกำหนดทิศทางกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการความพร้อมของบริษัทฯ การบรรลุเป้าหมายตาม SDGs การนำโครงการกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทฯ ที่ผ่านมากลับมาประเมินด้วยตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ร่วมกับตัวชี้วัดอื่น และได้แนะนำเครือข่ายศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมภาคธุรกิจระดับจังหวัดให้แก่บริษัทฯ ซึ่งมีข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย เช่น เด็กและเยาวชน ผู้พิการ ผู้สูงอายุ เป็นต้น รวมถึงข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน เข้าให้ความช่วยเหลือ เนื่องจากบริษัทฯ มีสถานบริการของสายการบิน 15 สถานี ใน 15 จังหวัด ได้แก่ ดอนเมือง เชียงใหม่ เชียงราย น่าน พิษณุโลก อุดรธานี ขอนแก่น อุบลราชธานี ชลบุรี (อุตะเถา) สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา (หาดใหญ่) ภูเก็ต ตรัง และกระบี่

ภาพที่ 4.4.1 - 4 ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท ไลออนแอร์ แมนทารี จำกัด (เมื่อวันพุธที่ 19 เมษายน 2566)

5) ลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ ครั้งที่ 5

บริษัท ไทยโคโคเนท จำกัด (มหาชน) จังหวัดราชบุรี เริ่มต้นจากการดำเนินธุรกิจตามความเชื่อที่ว่า “หากไม่มีบริษัท ไทย โคโคเนท จำกัด (มหาชน) จะไม่มีผลิตภัณฑ์มะพร้าวคุณภาพดีที่สุดในโลกเพื่อส่งตรงถึงมือผู้บริโภค” การดำเนินธุรกิจจึงคำนึงถึงความปลอดภัยของลูกค้าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรฐานคุณภาพสูงสุด รวมถึงความโปร่งใสและธรรมาภิบาลในการทำธุรกิจ เพื่อให้มีการพัฒนาสังคมในทุกภาคส่วนอย่างสม่ำเสมอ และบริษัทฯ ได้ดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเล็งเห็นถึงความเป็นอยู่ที่ยั่งยืนของเด็กและชุมชนที่ใกล้เคียงกับโรงงานและบริษัทฯ ซึ่งได้มีการจัดกิจกรรม CSR 3 มิติ ด้วยกัน เพื่อเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน 2030 ได้แก่

- มิติด้านสังคม ได้แก่ ร้านค้าสวัสดิการเพื่อพนักงาน การบริจาคโลหิต สหกรณ์ออมทรัพย์สำหรับพนักงาน การให้ความรู้กับเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุในชุมชนพื้นที่ใกล้เคียงบริษัทฯ

- มิติสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำหมุนเวียน การผลิตอาหารสัตว์จากกากมะพร้าว การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ การใช้กะลาปาล์มเป็นเชื้อเพลิงทดแทน ในกระบวนการผลิตสินค้า
- มิติการตลาด ได้แก่ การออกแบบผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ

โดยคณะผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดฯ ไปอธิบายและให้คำแนะนำถึงวิธีการใช้คู่มือการใช้ ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ร่วมกับตัวชี้วัดอื่น เนื่องจากบริษัทฯ ได้มีการใช้การประเมิน เพื่อรับรองมาตรฐานธุรกิจสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมหรือ Benefit Corporation (BCORP) ซึ่งตัวชี้วัดบางตัวมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) สามารถนำมา กำหนดทิศทางกิจกรรมให้สอดคล้องกับความพร้อมและความต้องการของบริษัทฯ ได้

ภาพที่ 4.4.1 - 5 ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท ไทยโคโคนัท จำกัด (มหาชน)
(เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 20 เมษายน 2566)

6) ลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ ครั้งที่ 6

บริษัท บางกอกแกล็บ แอนด์ คอสเมติก จำกัด (มหาชน) จังหวัดราชบุรี ได้ก่อตั้งขึ้นโดยกลุ่มเกษตรกรเพื่อดำเนินธุรกิจการผลิตยา ผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและศูนย์วิจัย โดยมีความมุ่งมั่นที่จะประกอบกิจการตามหลักการแห่งวิชาชีพ โดยระบบบริหารงานที่เป็นสากล บริษัทฯ ได้ดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการส่งเสริมกิจกรรมและเพิ่มทักษะความรู้ให้แก่เด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุในพื้นที่ใกล้เคียง และได้จัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่อง CSR อย่างยั่งยืน แก่พนักงานบริษัทฯ เช่น ร่วมบริจาคโลหิต (3 ครั้ง/ปี) สหกรณ์ออมทรัพย์สำหรับพนักงาน โครงการ “สอนการใช้ยาให้กับชุมชน” โดยสอนการใช้ยาให้กับผู้สูงอายุตามหลัก 5 ถูก คือ ถูกโรค ถูกคน ถูกทาง ถูกขนาด และถูกเวลา ซึ่งทำให้ประชาชนเกิดความเข้าใจอย่างถูกต้อง ลดความเสี่ยงในการใช้ยา เพื่อประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดีและปลอดภัย และโครงการ BLC Learning ปันหนังสือเพื่อน้อง และการสนับสนุนบุคลากรทางการศึกษา (ครูอัตราจ้าง) ให้แก่โรงเรียนในพื้นที่ใกล้เคียงโรงงานเป็นประจำทุกปี (ประมาณ 10 ปี)

โดยคณะผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดฯ ไปอธิบายและให้คำแนะนำถึงวิธีการใช้คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ร่วมกับตัวชี้วัดอื่นของบริษัท เช่น มาตรฐาน ISO ซึ่งตัวชี้วัดบางตัวมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) สามารถนำตัวชี้วัดข้างต้นมากำหนดทิศทางกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของบริษัทฯ และแนะนำเครือข่ายศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมภาคธุรกิจจังหวัดราชบุรีให้แก่บริษัทฯ รวมถึงข้อมูลความต้องการของกลุ่มเปราะบางที่ต้องการความช่วยเหลือและสนับสนุน

ภาพที่ 4.4.1 - 6 ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท บางกอกแล็ป แอนด์ คอสมेटิก จำกัด (มหาชน) (เมื่อวันศุกร์ที่ 21 เมษายน 2566)

7) ลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ ครั้งที่ 7

บริษัท สิทธิภัณฑ์ เพชรบุรี จำกัด จังหวัดเพชรบุรี เป็นบริษัทจำหน่ายรถยนต์และศูนย์บริการยี่ห้อซูซูกิ (SUZUKI) โดยเปิดให้บริการเมื่อปี 2562 เป็นต้นมา โดยมุ่งเน้นการทำกิจกรรมแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างเร่งด่วน ซึ่งกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทฯ ที่ได้ดำเนินการ เช่น การเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรมร่วมบริจาคโลหิตของภาคประชาชนเป็นประจำทุกปี โครงการวิลแชร์เพื่อผู้ยากไร้และผู้พิการร่วมกับโรตารีสากล จังหวัดเพชรบุรี การร่วมบริจาคให้แก่กลุ่มเปราะบาง กิจกรรมสร้างฝายชะลอน้ำ เพื่อรักษาต้นน้ำ กิจกรรมปลูกป่า (เศรษฐกิจ) เพื่อชุมชน

โดยคณะผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดฯ ไปอธิบายและให้คำแนะนำถึงวิธีการใช้คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เช่น การนำโครงการกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทฯ ที่ผ่านมากลับมาประเมินด้วยตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) รวมถึงการใช้คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นตัวช่วยกำหนดวัดชี้วัด/เป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของโครงการ/กิจกรรมของบริษัทฯ เพื่อให้สอดคล้องกับการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

ภาพที่ 4.4.1 - 7 ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท สิทธิภัณฑ์ เพชรบุรี จำกัด
(เมื่อวันอังคารที่ 20 มิถุนายน 2566)

8) ลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ ครั้งที่

บริษัท สยามวรดา59 จำกัด จังหวัดเพชรบุรี ประกอบธุรกิจประเภทการผลิตน้ำมันหอมระเหย เริ่มต้นดำเนินกิจการเมื่อปี 2558 เป็นต้นมา ปัจจุบันการดำเนินกิจการมีเป้าหมายที่มุ่งเน้นการรับซื้อวัตถุดิบการผลิตในพื้นที่ใกล้เคียงกับโรงงาน เพื่อให้ได้วัตถุดิบคุณภาพดี และสร้างรายได้แก่ชาวบ้านในชุมชนได้ โดยกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมที่บริษัทฯ ได้ดำเนินการ เช่น วิทยากรในสถานศึกษาด้วยการให้องค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจกับความรับผิดชอบต่อสังคม วิทยากรโครงการส่งเสริมอาชีพการผลิตน้ำมันหอมระเหย จัดกิจกรรมบำบัตจิตใจด้วยสมุนไพรไทยแก่ผู้ที่มีสภาวะความเครียดสะสม เปิดพื้นที่สำหรับศึกษาดูงานแก่ผู้ที่สนใจธุรกิจผลิตน้ำมันหอมระเหย โครงการธนาคารแพมเพิร์สเพื่อผู้ยากไร้ร่วมกับโรตารีสากล จังหวัดเพชรบุรี

โดยคณะผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดฯ ไปอธิบายและให้คำแนะนำถึงวิธีการใช้คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เช่น การนำโครงการกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทฯ ที่ผ่านมากลับมาประเมินด้วยตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เนื่องจากบริษัทฯ ได้รับการติดต่อจากภาคีธุรกิจเพื่อเข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจจากบริษัทขนาดใหญ่เพื่อเจาะตลาดกลุ่มผลิตน้ำมันหอมระเหยระดับประเทศและนานาชาติ ดังนั้นในอนาคตหากบริษัทฯ มีการขยายขนาดธุรกิจ ต้องมีการดำเนินกิจกรรมและจัดทำรายงานเกี่ยวกับงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมร่วมด้วย

ภาพที่ 4.4.1 - 8 ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ บริษัท สยามวรดา59 จำกัด
(เมื่อวันอังคารที่ 20 มิถุนายน 2566)

9) ลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ ครั้งที่ 9

บริษัท โรบินสัน จำกัด (มหาชน) จังหวัดเพชรบุรี เป็นหนึ่งในบริษัทในเครือบริษัทเซ็นทรัลรีเทล ซึ่งมุ่งเน้นในการดำเนินธุรกิจทางสรรพสินค้า ผ่านการจำหน่ายสินค้าอุปโภคทั่วไป ทั้งการขายส่งและการขายปลีกด้วยรูปแบบธุรกิจการค้าปลีกที่มีสินค้ารวมไปถึงบริการที่ทันสมัย มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า ผู้รับบริการ ทั้งนี้ บริษัทยังได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชน รวมไปถึงการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ไปควบคู่กับการสร้างความสำเร็จในทางธุรกิจ ด้วยนโยบายการพัฒนาของบริษัทควบคู่กับการพัฒนาสังคม 3 ด้านสำคัญ ได้แก่ การศึกษา สังคม-สตรี และสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวคิด “โรบินสัน..ทำดี” ที่เปิดโอกาสให้ลูกค้า ผู้รับบริการ รวมไปถึงพนักงานภายในบริษัทได้เข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคมผ่านโครงการต่าง ๆ ของบริษัทเช่น

- ด้านการศึกษา บริษัทมีความมุ่งหมายในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กไปควบคู่กับการดำเนินธุรกิจ ผ่านการผลักดันและให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ทั้งการปรับปรุงอาคารเรียน การสร้างห้องสมุด มอบทุนการศึกษา รวมไปถึงพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้ทันสมัย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับเด็กและเยาวชนที่จะกลายเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต
- ด้านสังคม-สตรี โดยบริษัทมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการช่วยเหลือ สนับสนุนกลุ่มผู้เปราะบางทางสังคมผ่านการมอบเงินสมทบทุน การบริจาคสิ่งของ การให้ความช่วยเหลือทางสุขอนามัยกับสตรี การจัดอบรมเพื่อสร้างจิตสำนึกด้านความรับผิดชอบต่อสังคมให้กับพนักงานบริษัท รวมไปถึงคอยทำการผลักดันให้พนักงานได้มีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาสังคมต่าง ๆ ของบริษัท
- ด้านสิ่งแวดล้อม โดยบริษัทได้ผลักดันโครงการในการกระตุ้นจิตสำนึกและความตระหนักรู้ถึงความสำคัญในการรักษาสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงมีส่วนช่วยในการพัฒนาโครงการสิ่งแวดล้อมในด้านอื่น ๆ ทั้งการเก็บขยะเพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองให้มีความสวยงาม หรือ การรณรงค์ให้ลด-ละ-เลิก การใช้ถุงพลาสติก เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

โดยคณะผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดฯ ไปอธิบายและให้คำแนะนำถึงวิธีการใช้คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ร่วมกับตัวชี้วัดอื่น ๆ ของบริษัทฯ ซึ่งบางตัวชี้วัดมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) สามารถนำมากำหนดทิศทางกิจกรรมให้สอดคล้องกับความพร้อมและความต้องการของบริษัทฯ ได้ รวมถึงแนะนำแหล่งข้อมูลของกลุ่มเปราะบางที่ต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดเพชรบุรี

ภาพที่ 4.4.1 - 9 ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่ ณ ศูนย์การค้า โรบินสัน ไลฟ์สไตล์ เพชรบุรี (เมื่อวันอังคารที่ 20 มิถุนายน 2566)

10) ลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ ครั้งที่ 10

บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) หรือ เอสเอสไอ สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนชั้นนำในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยกำลังการผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนสูงสุด 4 ล้านตันต่อปี โดยมุ่งเน้นการนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เหล็กแผ่นชั้นคุณภาพพิเศษเพื่อรองรับความต้องการใช้เหล็กที่เพิ่มขึ้นของภูมิภาคสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ พลังงาน การขนส่ง และการก่อสร้าง ในขณะเดียวกันบริษัทมีการคำนึงถึงคุณภาพชีวิตที่ดีของพนักงาน ชุมชน และสังคมโดยรอบ รวมทั้งการดูแลใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งอยู่ภายใต้หลักการของ “การกำกับดูแลกิจการที่ดีแบบยั่งยืน” ทั้งนี้เพื่อรักษาความสมดุลระหว่างการดำเนินธุรกิจ พร้อมกับการทำหน้าที่เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติในหลายมิติ ดังนี้

- สังคมและชุมชน โดยเป็นส่วนหนึ่งของพลังสร้างสรรค์สังคมให้พัฒนาเคียงคู่ไปกับธุรกิจ โดยดำเนินโครงการเพื่อส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา การกีฬา ประเพณีวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และสังคม

- สิ่งแวดล้อม มีการปรับปรุงและพัฒนาโครงการสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องจริงจัง ทั้งการลงทุน บริหารจัดการ และการสร้างจิตสำนึกให้กับพนักงาน เพื่อประหยัดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ประหยัดพลังงาน และควบคุมป้องกันมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

- อาชีวอนามัยและความปลอดภัย จากปรัชญาและจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจที่เชื่อมั่นในคุณค่าของบุคลากร เอสเอสไอจึงใส่ใจต่อคุณภาพความเป็นอยู่ และคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นพนักงาน ครอบครัวของพนักงาน รวมทั้งชุมชนโดยรอบ

โดยคณะผู้วิจัยได้นำตัวชี้วัดฯ ไปอธิบายและให้คำแนะนำถึงวิธีการใช้คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เช่น การนำโครงการกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทฯ ที่ผ่านมากลับมาประเมินด้วยตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ร่วมกับตัวชี้วัดอื่น พร้อมทั้งได้แนะนำเครือข่ายศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือสนับสนุนจากองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน เนื่องจากบริษัทฯ มีโรงงานอยู่ในพื้นที่อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงมุ่งเน้นการทำกิจกรรม CSR ในพื้นที่เป็นสำคัญเพื่อพัฒนา ให้คนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นสามารถเติบโตอย่างยั่งยืนไปพร้อม ๆ บริษัทได้

ภาพที่ 4.4.1 - 10 บริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน)
(เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 22 มิถุนายน 2566)

4.4.1.2 ผลที่ได้รับจากการลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ รายองค์กรเพื่อแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจ

การลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจรายองค์กรเพื่อแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) นั้น คณะผู้วิจัย พบว่า การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจนั้น สามารถดำเนินการได้ด้วยการส่งเสริมการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรและสังคมได้ 3 วิธีด้วยกัน และสามารถก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เกิด (Outcome) และผลกระทบ (Impact) ดังนี้

1) การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ

- การนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ในการประเมินโครงการ/กิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทฯ ที่ผ่านมา เพื่อให้เห็นภาพรวมของการทำงานและสามารถวิเคราะห์จุดอ่อนจุดแข็งของโครงการและความสำเร็จของโครงการได้ว่าสามารถตอบโจทย์การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ระดับใดหรือต้องเพิ่มกิจกรรม/วิธีการดำเนินการใดบ้างที่จะสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้มากที่สุด

- การใช้คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ร่วมกับตัวชี้วัดอื่น ๆ ของบริษัทฯ ซึ่งบางตัวชี้วัดนั้นมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อยู่แล้วจึงสามารถนำตัวชี้วัดเหล่านั้นมารวมกำหนดทิศทางกิจกรรมให้สอดคล้องกับความพร้อมและความต้องการของบริษัทฯ ได้

- การใช้คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นตัวช่วยวางแผนการดำเนินกิจกรรม เช่น การกำหนดตัวชี้วัดโครงการ วัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมายการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของบริษัทฯ นำสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

2) ผลลัพธ์ที่เกิด (Outcome)

- เกิดการยอมรับในการนำตัวชี้วัดมาใช้วัดระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ของภาคเอกชนในกลุ่มนำร่อง

- มีการนำตัวชี้วัด SDGs 17 เป้าหมายไปกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) การพัฒนา/จัดทำโครงการ/กิจกรรมของบริษัทเพื่อยกระดับสู่ความยั่งยืน

3) ผลกระทบ (Impact)

- **ระดับองค์กรภาคธุรกิจ**

- องค์กรภาคธุรกิจที่ดำเนินการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เกิดความตระหนักถึงการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างยั่งยืนมากขึ้น หลังจากได้มีการประเมินผลความสำเร็จของโครงการที่ผ่านมาของบริษัทสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างไรบ้าง

- ช่วยกระตุ้นการตระหนักรู้และช่วยเพิ่มกลุ่มเป้าหมายการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น เนื่องจากตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจนั้นมีความสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs 17 เป้าหมาย ดังนั้น องค์กรภาคธุรกิจสามารถนำตัวชี้วัดเหล่านี้ไปเป็น “เครื่องมือ” ในการสร้างเป้าหมายหลักของการจัดทำโครงการ/กิจกรรมที่สอดคล้องกับบริบท/ความต้องการ/ปัญหาของพื้นที่เป็นสำคัญ โดยโครงการ/กิจกรรมนั้นมีความสอดคล้องกับการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

- **ระดับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์/จังหวัด**

- เกิดภาคีเครือข่ายศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด ซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีที่จะเข้าร่วมเพื่อช่วยกันขับเคลื่อนด้านการจัดสวัสดิการสังคมและการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจอย่างยั่งยืน พร้อมตอบรับเข้าร่วมโครงการที่จะนำชุดตัวชี้วัดฯ ในการประเมินโครงการ/กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่เครือข่ายศูนย์ CSR ได้ดำเนินงาน

4.4.2 การจัดอบรมให้ความรู้และเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดให้มีโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในระหว่างวันที่ 30 – 31 สิงหาคม 2566 ณ ห้องปรีณซ์บอลรูม 1 โรงแรมปรีณซ์พาเลซ กรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถสรุปผลจากการจัดโครงการได้ดังนี้

4.4.2.1 ผู้เข้าร่วมโครงการ

มีผู้เข้าร่วมโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กลุ่มเป้าหมายจำนวนทั้งสิ้น 181 คน ประกอบด้วย ข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและส่วนกลางที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ประธานศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด (ภาคเอกชน) คณะทำงานขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” วิทยากร และเจ้าหน้าที่ผู้จัดโครงการ

4.4.2.2 กิจกรรมในการอบรม

ประกอบด้วย การบรรยายและการแบ่งกลุ่มย่อยในหัวข้อดังต่อไปนี้

1) การบรรยายในหัวข้อ “แนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ประโยชน์กับองค์กรภาคธุรกิจ” มีสาระสำคัญดังนี้

- ความเป็นมาของโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”

- วัตถุประสงค์ของการออกแบบและพัฒนาคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

- ตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) คืออะไร

- ตัวอย่างโครงการที่มีการนำตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ประโยชน์

- แนวทางการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

2) การแบ่งกลุ่มย่อย ใน 2 หัวข้อหลัก

2.1) บทบาทนักสังคมสงเคราะห์/นักพัฒนาสังคมในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด โดยแบ่งกลุ่มตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) และความหลากหลายของบริบทพื้นที่จังหวัดและภูมิภาคเพื่อร่วมแลกเปลี่ยนแนวคิดความรู้และประสบการณ์การทำงาน จำนวน 17 กลุ่ม ซึ่งมีกระบวนการกลุ่มดังนี้

- ลักษณะบทบาทการทำงานของนักสังคมสงเคราะห์/นักพัฒนาสังคมในแต่ละจังหวัด

- กิจกรรม/โครงการที่ผ่านมาประสบความสำเร็จ/มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน

- แนวทาง/เทคนิคการแก้ไขปัญหาต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น

- เทคนิค/วิธีการเชิญชวนภาคธุรกิจเอกชน/สถาบัน/องค์กรต่าง ๆ เข้าร่วมภาคีเครือข่ายศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด

- การสร้างความสัมพันธ์ข้ามจังหวัดเพื่อร่วมกันส่งเสริมการขับเคลื่อนงานศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด

2.2) การนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ประโยชน์ในการประเมินผลการจัดทำโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) โดยแบ่งกลุ่มตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จำนวน 17 กลุ่ม ซึ่งมีกระบวนการกลุ่มดังนี้

- การหาเป้าหมายร่วมโดยสะท้อนปัญหา/ความต้องการ/ประสบการณ์การทำงานเชิงพื้นที่

- การตรวจสอบ/แสวงหาเครือข่ายพันธมิตรทางสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตสู่ความยั่งยืน ด้วยการชี้บ่งคุณค่า (Value Proposition)

- การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) การพัฒนาตามตัวชี้วัด SDGs 17 Goals

- การกำหนดโครงการฯ ตามตัวชี้วัด SDGs 17 Goals

- การกำหนดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ได้แก่ (1) ข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย (Data Information) (2) เครือข่ายทางสังคมที่เกี่ยวข้อง (Social Involvement) (3) การสร้างคุณค่าร่วมกัน (Value Co Creation) (4) การพัฒนาที่ยกระดับคุณภาพชีวิต (Quality of Life Development)

- กำหนดกระบวนการทำงาน (Process)

- การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder)

- การวิเคราะห์ความเสี่ยง (Risk)

- การวิเคราะห์โอกาส (Opportunity)

- แผนการดำเนินการ (Action Plan)

- การประเมินผลการจัดทำโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)

ตามแบบประเมินคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อให้ทราบว่าโครงการที่จะดำเนินการนั้นมีความสอดคล้องกับประเด็นใดบ้าง และควรเพิ่มเติมโครงการในลักษณะใดให้สอดคล้องและบรรลุตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

4.4.2.3 สรุปผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการ

จากการประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของผู้เข้าร่วมประชุมฯ พบว่า มีผู้ตอบแบบสำรวจจำนวน 165 คน จากจำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมด 181 คน คิดเป็นร้อยละ 91.16 ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1) ข้อมูลทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เพศหญิง (ร้อยละ 69.09) รองลงมา เพศชาย (ร้อยละ 30.30) และ Transgender (ร้อยละ 0.61) และมีอายุระหว่าง 30-39 ปี (ร้อยละ 40.00) รองลงมา อายุ 40-49 ปี (ร้อยละ 27.27) จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 69.70) รองลงมาจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 29.70) ซึ่งส่วนใหญ่ เป็นข้าราชการ

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (ร้อยละ 42.42) รองลงมา เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (ร้อยละ 33.33) ผู้แทนศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด (ภาคเอกชน) (ร้อยละ 18.18) และเจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ส่วนกลาง) (ร้อยละ 6.06) (ตารางที่ 4.4.2.3 - 1)

ตารางที่ 4.4.2.3 - 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 165)

1. ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1.1 เพศ		
- ชาย	50	30.30
- หญิง	114	69.09
- Transgender	1	0.61
รวม	165	100.00
1.2 อายุ		
- 20 - 29 ปี	21	12.73
- 30 - 39 ปี	66	40.00
- 40 - 49 ปี	45	27.27
- 50 - 59 ปี	20	12.12
- 60 ปีขึ้นไป	13	7.88
อายุเฉลี่ย คือ 46 ปี (ค่าต่ำสุด คือ 23 ปี และค่าสูงสุด คือ 76 ปี)		
รวม	165	100.00
1.3 ระดับการศึกษา		
- มัธยมศึกษาตอนปลาย	1	0.61
- ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	115	69.70
- สูงกว่าปริญญาตรี	49	29.70
รวม	165	100.00
1.4 ประเภทบุคลากรที่เข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการ/กิจกรรม		
- ผู้แทนศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด (ภาคเอกชน)	30	18.18
- ข้าราชการสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด	70	42.42
- เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด	55	33.33
- เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ส่วนกลาง)	10	6.06
รวม	165	100.00

2) ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของผู้เข้าร่วมประชุมฯ แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 4.4.2.3 - 2)

2.1) ด้านวิทยากร

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ด้านวิทยากร มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.39 – 4.50 คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมของระดับความพึงพอใจที่มีต่อด้านวิทยากร เท่ากับ 4.43 (ร้อยละ 88.53) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยเรียงลำดับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังต่อไปนี้ (1) วิทยากรเปิดโอกาสในการตอบข้อซักถาม ร้อยละ 89.94 (ค่าเฉลี่ย 4.50 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) (2) การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรที่มีความชัดเจนเข้าใจง่าย ร้อยละ 88.85 (ค่าเฉลี่ย 4.44 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) (3) การใช้สื่อประกอบการนำเสนอมีความเหมาะสม/น่าสนใจ ร้อยละ 88.24 (ค่าเฉลี่ย 4.41 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) (4) ความเชื่อมโยงของเนื้อหาในการจัดโครงการ/กิจกรรม ร้อยละ 87.88 (ค่าเฉลี่ย 4.39 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) และ (5) ความครบถ้วนของเนื้อหาในการจัดโครงการ/กิจกรรม ร้อยละ 87.76 (ค่าเฉลี่ย 4.39 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด)

2.2) ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้จัดโครงการฯ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้จัดโครงการฯ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.32 – 4.43 คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมของระดับความพึงพอใจที่มีต่อด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้จัดโครงการฯ เท่ากับ 4.39 (ร้อยละ 87.72) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยเรียงลำดับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังต่อไปนี้ (1) ด้านการให้บริการด้วยกิริยาและคำพูดที่สุภาพเรียบร้อย ร้อยละ 88.61 (ค่าเฉลี่ย 4.43 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) (2) สามารถตอบข้อซักถามและรายละเอียดการอบรมได้ ร้อยละ 88.61 (ค่าเฉลี่ย 4.43 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) (3) ให้บริการด้วยความกระตือรือร้นและยิ้มแย้มแจ่มใส ร้อยละ 88.24 (ค่าเฉลี่ย 4.41 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) (4) การอำนวยความสะดวกระหว่างการอบรม ร้อยละ 87.64 (ค่าเฉลี่ย 4.38 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) (5) การแต่งกายของเจ้าหน้าที่มีความเหมาะสม ร้อยละ 86.91 (ค่าเฉลี่ย 4.35 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) และ (6) มีเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการให้บริการ ร้อยละ 86.30 (ค่าเฉลี่ย 4.32 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด)

2.3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.29 – 4.38 คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมของระดับความพึงพอใจที่มีต่อด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เท่ากับ 4.33 (ร้อยละ 86.64) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยเรียงลำดับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังต่อไปนี้ (1) รูปแบบที่จัดอบรมมีความเหมาะสม ร้อยละ 87.64 (ค่าเฉลี่ย 4.38 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) (2) ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม ร้อยละ 86.91 (ค่าเฉลี่ย 4.35 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) (3) รูปแบบและขั้นตอนในการอบรม ร้อยละ 86.18 (ค่าเฉลี่ย 4.31 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) และ (4) เอกสารประกอบการอบรม ร้อยละ 85.82 (ค่าเฉลี่ย 4.29 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด)

2.4) ด้านคุณภาพของการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ด้านคุณภาพของการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.39 – 4.45 คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมของระดับความพึงพอใจที่มีต่อด้านคุณภาพของการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม เท่ากับ 4.42 (ร้อยละ 88.30) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยเรียงลำดับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังต่อไปนี้ (1) เนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ร้อยละ 89.09 (ค่าเฉลี่ย 4.45 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) (2) สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ ร้อยละ 88.24 (ค่าเฉลี่ย 4.41 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) (3) คาดว่าสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่ถ่ายทอดแก่ผู้อื่นได้ ร้อยละ 88.00 (ค่าเฉลี่ย 4.40 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) และ (4) มีความคุ้มค่ากับเวลา ร้อยละ 87.88 (ค่าเฉลี่ย 4.39 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด)

2.5) ด้านการนำความรู้ไปใช้

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ด้านการนำความรู้ไปใช้ ค่าเฉลี่ยรวมของระดับความพึงพอใจที่มีต่อด้านการนำความรู้ไปใช้ เท่ากับ 4.45 (ร้อยละ 89.03) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยเรียงลำดับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังต่อไปนี้ (1) ท่านสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้ ร้อยละ 89.09 (ค่าเฉลี่ย 4.45 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด) และ (2) ท่านได้ความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 88.97 (ค่าเฉลี่ย 4.45 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด)

2.6) ความพึงพอใจโดยรวม

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการฯในภาพรวม ร้อยละ 89.58 (ค่าเฉลี่ย 4.48 ระดับความพึงพอใจมากที่สุด)

ตารางที่ 4.4.2.3 - 2 ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการ (n = 165)

2. ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
2.1 ด้านวิทยากร						
1) การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากรมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	81 (49.09)	76 (46.06)	8 (4.85)			4.44 (88.85)
2) ความเชื่อมโยงของเนื้อหาในการจัดโครงการ/กิจกรรม	75 (45.45)	80 (48.48)	10 (6.06)			4.39 (87.88)
3) ความครบถ้วนของเนื้อหาในการจัดโครงการ/กิจกรรม	74 (44.85)	81 (49.09)	10 (6.06)			4.39 (87.76)
4) ใช้สื่อประกอบการนำเสนอมีความเหมาะสม/น่าสนใจ	77 (46.67)	79 (47.88)	9 (5.45)			4.41 (88.24)
5) วิทยากรเปิดโอกาสในการตอบข้อซักถาม	86 (52.12)	75 (45.45)	4 (2.42)			4.50 (89.94)
					รวม	4.43 (88.53)
2.2 ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้จัดโครงการ/กิจกรรม						
1) มีเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการให้บริการ	72 (43.64)	76 (46.06)	14 (8.48)	3 (1.82)		4.32 (86.30)
2) ให้บริการด้วยความกระตือรือร้นและยิ้มแย้มแจ่มใส	82 (49.70)	74 (44.85)	6 (3.64)	1 (0.61)	2 (1.21)	4.41 (88.24)
3) สามารถตอบข้อซักถามและรายละเอียดการอบรมได้	79 (47.88)	79 (47.88)	6 (3.64)	1 (0.61)		4.43 (88.61)
4) ให้บริการด้วยกิริยาและคำพูดที่สุภาพเรียบร้อย	83 (50.30)	73 (44.24)	7 (4.24)	1 (0.61)	1 (0.61)	4.43 (88.61)
5) การอำนวยความสะดวกระหว่างการอบรม	75 (45.45)	79 (47.88)	10 (6.06)	1 (0.61)		4.38 (87.64)
6) การแต่งกายของเจ้าหน้าที่มีความเหมาะสม	75 (45.45)	74 (44.85)	14 (8.48)	2 (1.21)		4.35 (86.91)
					รวม	4.39 (87.72)

ตารางที่ 4.4.2.3 - 2 ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการ (n = 165) (ต่อ)

2. ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการ (ต่อ)	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
2.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						
1) รูปแบบที่จัดอบรมมีความเหมาะสม	75 (45.45)	79 (47.88)	10 (6.06)	1 (0.61)		4.38 (87.64)
2) ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม	75 (45.45)	74 (44.85)	14 (8.48)	2 (1.21)		4.35 (86.91)
3) เอกสารประกอบการอบรม	70 (42.42)	78 (47.27)	13 (7.88)	3 (1.82)	1 (0.61)	4.29 (85.82)
4) รูปแบบและขั้นตอนในการอบรม	68 (41.21)	84 (50.91)	10 (6.06)	2 (1.21)	1 (0.61)	4.31 (86.18)
รวม						4.33 (86.64)
2.4 ด้านคุณภาพของการเข้าร่วมโครงการฯ						
1) มีความคุ้มค่ากับเวลา	78 (47.27)	75 (45.45)	11 (6.67)	1 (0.61)		4.39 (87.88)
2) เนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	80 (48.48)	80 (48.48)	5 (3.03)			4.45 (89.09)
3) สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้	74 (44.85)	85 (51.52)	6 (3.64)			4.41 (88.24)
4) คาดว่าสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่ถ่ายทอดแก่ผู้อื่นได้	74 (44.85)	83 (50.30)	8 (4.85)			4.40 (88.00)
รวม						4.42 (88.30)
2.5 ด้านการนำความรู้ไปใช้						
1) ท่านได้ความรู้เพิ่มขึ้น	80 (48.48)	79 (47.88)	6 (3.64)			4.45 (88.97)
2) ท่านสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้	82 (49.70)	76 (46.06)	7 (4.24)			4.45 (89.09)
รวม						4.45 (89.03)
2.6 ความพึงพอใจโดยรวม	86 (52.12)	72 (43.64)	7 (4.24)			4.48 (89.58)

4.4.2.4 สรุปผลการประเมินคู่มือการใช้ตัวชี้วัด

จากการประเมินคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ของผู้เข้าร่วมประชุมฯ ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1) แบบประเมินคุณภาพรวมของตัวชี้วัด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า คุณภาพรวมของตัวชี้วัด มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.98 – 4.28 คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมของระดับคุณภาพรวมของตัวชี้วัด เท่ากับ 4.11 (ร้อยละ 82.25) ระดับมาตรฐานขั้นสูง โดยเรียงลำดับคุณภาพรวมของตัวชี้วัด ในด้านต่าง ๆ ตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังต่อไปนี้ (1) ตัวชี้วัดมีคำอธิบายที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ร้อยละ 85.70 (ค่าเฉลี่ย 4.28 ระดับคุณภาพ) (2) ตัวชี้วัดมีความหลากหลาย ร้อยละ 83.03 (ค่าเฉลี่ย 4.15 ระดับมาตรฐานขั้นสูง) (3) ตัวชี้วัดมีความเป็นปัจจุบัน ร้อยละ 81.70 (ค่าเฉลี่ย 4.08 ระดับมาตรฐานขั้นสูง) (4) ตัวชี้วัดช่วยให้การประเมินผลของท่านง่ายขึ้น ร้อยละ 81.21 (ค่าเฉลี่ย 4.06 ระดับมาตรฐานขั้นสูง) (5) ตัวชี้วัดเหมาะสมกับบริบทของการประเมินผลของท่าน ร้อยละ 79.64 (ค่าเฉลี่ย 3.98 ระดับมาตรฐานขั้นสูง) (ตารางที่ 4.4.2.4 - 1)

ตารางที่ 4.4.2.4 - 1 คุณภาพรวมของตัวชี้วัด (n = 165)

ตัวชี้วัด	ระดับคุณภาพรวมของตัวชี้วัด					ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)
	ดีมาก ที่สุด	ดีมาก	ปานกลาง	ไม่ดี มาก	ไม่ดี มาก ที่สุด	
1) ตัวชี้วัดเหมาะสมกับบริบทของการประเมินผลของท่าน	8 (4.85)	147 (89.09)	9 (5.45)	1 (0.61)		3.98 (79.64)
2) ตัวชี้วัดมีคำอธิบายที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	59 (35.76)	96 (58.18)	8 (4.85)	2 (1.21)		4.28 (85.70)
3) ตัวชี้วัดมีความหลากหลาย	40 (24.24)	111 (67.27)	13 (7.88)	1 (0.61)		4.15 (83.03)
4) ตัวชี้วัดมีความเป็นปัจจุบัน	26 (15.76)	128 (77.58)	10 (6.06)	1 (0.61)		4.08 (81.70)
5) ตัวชี้วัดช่วยให้การประเมินผลของท่านง่ายขึ้น	25 (15.15)	126 (76.36)	13 (7.88)	1 (0.61)		4.06 (81.21)
					รวม	4.11 (82.25)

2) แบบประเมินประสิทธิภาพของคู่มือ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ด้านรูปเล่มและเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.99 – 4.42 คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมของระดับประสิทธิภาพของคู่มือ เท่ากับ 4.13 (ร้อยละ 82.61) ระดับมาตรฐานชั้นสูง โดยเรียงลำดับประสิทธิภาพของคู่มือ ในด้านต่าง ๆ ตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังต่อไปนี้ (1) การออกแบบคู่มือน่าสนใจ ร้อยละ 88.36 (ค่าเฉลี่ย 4.42 ระดับคุณภาพ) (2) การจัดเนื้อหาเป็นหมวดหมู่เข้าใจง่าย ร้อยละ 83.39 (ค่าเฉลี่ย 4.17 ระดับมาตรฐานชั้นสูง) (3) การจัดลำดับเนื้อหา สอดคล้องและเชื่อมโยงดี เนื้อหาครบถ้วนตามที่ต้องการในการประเมินผล และเป็นประโยชน์ต่อการประเมินผลขององค์กร ร้อยละ 82.79 (ค่าเฉลี่ย 4.14 ระดับมาตรฐานชั้นสูง) (4) มีการยกตัวอย่างที่เป็นประโยชน์ ร้อยละ 82.06 (ค่าเฉลี่ย 4.10 ระดับมาตรฐานชั้นสูง) (5) มีเนื้อหาสาระที่มีความเป็นปัจจุบัน ร้อยละ 81.94 (ค่าเฉลี่ย 4.10 ระดับมาตรฐานชั้นสูง) (6) มีภาพที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจได้ดีขึ้น ร้อยละ 81.70 (ค่าเฉลี่ย 4.08 ระดับมาตรฐานชั้นสูง) (7) ภาษาที่ใช้เข้าใจง่ายและชัดเจน ร้อยละ 80.36 (ค่าเฉลี่ย 4.02 ระดับมาตรฐานชั้นสูง) และ (8) ขนาดเล่มเหมาะสมต่อการใช้งาน ร้อยละ 79.88 (ค่าเฉลี่ย 3.99 ระดับมาตรฐานชั้นสูง (ตารางที่ 4.4.2.4 - 2)

ตารางที่ 4.4.2.4 - 2 ประเมินประสิทธิภาพของคู่มือ (n = 165)

ด้านรูปเล่มและเนื้อหา	ระดับประสิทธิภาพของคู่มือ					ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)
	ดีมาก ที่สุด	ดีมาก	ปานกลาง	ไม่ดี มาก	ไม่ดี มาก ที่สุด	
1) ขนาดเล่มเหมาะสมต่อการใช้งาน	11 (52.12)	144 (52.12)	8 (52.12)	2 (52.12)		3.99 (79.88)
2) การออกแบบคู่มือน่าสนใจ	83 (52.12)	70 (52.12)	10 (52.12)	2 (52.12)		4.42 (88.36)
3) มีภาพที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจได้ดีขึ้น	27 (52.12)	126 (52.12)	11 (52.12)	1 (52.12)		4.08 (81.70)
4) ภาษาที่ใช้เข้าใจง่ายและชัดเจน	17 (52.12)	135 (52.12)	12 (52.12)	1 (52.12)		4.02 (80.36)
5) มีการยกตัวอย่างที่เป็นประโยชน์	30 (52.12)	124 (52.12)	9 (52.12)	2 (52.12)		4.10 (82.06)
6) การจัดเนื้อหาเป็นหมวดหมู่เข้าใจง่าย	41 (52.12)	112 (52.12)	11 (52.12)	1 (52.12)		4.17 (83.39)
7) การจัดลำดับเนื้อหา สอดคล้องและเชื่อมโยงดี	37 (52.12)	115 (52.12)	12 (52.12)	1 (52.12)		4.14 (82.79)
8) เนื้อหาครบถ้วนตามที่ ต้องการในการประเมินผล	39 (52.12)	111 (52.12)	14 (52.12)	1 (52.12)		4.14 (82.79)

ตารางที่ 4.4.2.4 - 2 ประเมินประสิทธิภาพของคู่มือ (n = 165) (ต่อ)

ด้านรูปเล่มและเนื้อหา	ระดับประสิทธิภาพของคู่มือ					ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)
	ดีมาก ที่สุด	ดีมาก	ปาน กลาง	ไม่ดี มาก	ไม่ดี มาก ที่สุด	
9) มีเนื้อหาสาระที่มีความเป็น ปัจจุบัน	31 (52.12)	120 (52.12)	13 (52.12)	1 (52.12)		4.10 (81.94)
10) เป็นประโยชน์ต่อการ ประเมินผลขององค์กร	34 (52.12)	121 (52.12)	9 (52.12)	1 (52.12)		4.14 (82.79)
					รวม	4.13 (82.61)

4.4.2.5 ผลที่ได้รับการจัดอบรมให้ความรู้และเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

คณะผู้วิจัยพบว่า การจัดอบรมให้ความรู้และเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ได้แก่ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ประธานศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด (ภาคเอกชน) และเจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ส่วนกลาง) สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานภายในจังหวัดได้ ด้วยการประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการสร้างเครือข่าย CSR จังหวัดเข้มแข็ง พร้อมพัฒนารูปแบบ/แนวทางขับเคลื่อนให้สอดคล้องเชื่อมโยงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มากขึ้น และสามารถก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เกิด (Outcome) และผลกระทบ (Impact) ดังนี้

1) การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ

- ผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดทั้ง 76 จังหวัด นำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปเผยแพร่แก่องค์กรภาคธุรกิจที่ดำเนินโครงการ/กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมภายในจังหวัดได้ ซึ่งปัจจุบันมีภาคีเครือข่าย จำนวนมากกว่า 2,934 องค์กร

- การจัดทำแผนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด ทั้ง 76 จังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ด้วยการประยุกต์ SDGs 17 เป้าหมาย และการประเมินผลการจัดทำโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ตามคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาตินำตัวชี้วัด SDGs 17 เป้าหมาย (Goals) ตามตามคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดทำเกณฑ์การคัดเลือกสำหรับโครงการส่งเสริมและเชิดชูเกียรติเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้องค์กรภาคธุรกิจ และหน่วยงานที่ดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมและพัฒนาสังคมมากขึ้น

2) ผลลัพธ์ที่เกิด (Outcome)

- ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ได้รับความรู้เรื่องการดำเนินกิจกรรม CSR เพิ่มมากขึ้น
- ผู้เข้าร่วมโครงการฯ นำผลจากการจัดอบรมทั้งเรื่องการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยแผนการดำเนินงานจังหวัดประจำปี การเตรียมความพร้อมสำหรับการคัดเลือกองค์กรที่มีผลงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด ซึ่งจะจัดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และคู่มือการใช้ตัวชี้วัด SDGs เข้าที่ประชุมคณะทำงานศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดเพื่อขยายผลและวางแนวทางการขับเคลื่อนงานระดับพื้นที่

- เพิ่มโอกาสในการส่งเสริมให้เกิดการยอมรับทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการนำตัวชี้วัดมาใช้วัดระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในวงกว้างมากยิ่งขึ้น

- แผนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

- การเตรียมความพร้อมสำหรับการคัดเลือกองค์กรที่มีผลงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจระดับจังหวัดซึ่งได้กำหนดจัดโครงการส่งเสริมและเชิดชูเกียรติเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

- การจัดโครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) เป็นประจำทุกปี โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ในการประเมินโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม

3) ผลกระทบ (Impact)

- **ระดับองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน**

- องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนที่ดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดทั้ง 76 จังหวัด สามารถนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) /จัดทำโครงการให้สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

- ภาควิชาของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด สามารถนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปประเมินโครงการ/จัดทำโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้

- **จังหวัด/กระทรวง พม./ประเทศ**

- กลุ่มเปราะบาง ผู้ประสบปัญหาทางสังคม/ภัยธรรมชาติ ผู้พิการ สตรี เด็กและเยาวชน และผู้สูงอายุ ได้รับประโยชน์จากการให้ความช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยทุนการศึกษา พัฒนาอาชีพ สร้างรายได้ให้กับชุมชน การให้ความรู้ การศึกษา กิจกรรมจิตอาสา บริการทางสังคม และบริการด้านสุขภาพ ซึ่งมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) 17 เป้าหมาย

- การจัดรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน 76 จังหวัดโดยศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด ทั้ง 76 จังหวัด (เริ่มปีงบประมาณ 2567)

- การนำตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 17 เป้าหมาย มาบรรจุในแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ 3

- การส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) และการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567)

4) การส่งเสริมด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR project)

- **ด้านงบประมาณ**

- (1) กระทรวง พม. ให้การสนับสนุนงบประมาณการขับเคลื่อนงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้นเพื่อให้การขับเคลื่อนงานเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ
- (2) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ทั้ง 76 จังหวัด

- **ด้านองค์ความรู้**

- (1) จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์สำหรับเจ้าหน้าที่ CSR /สถานประกอบการ
- (2) จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเชิงพื้นที่/องค์ความรู้เกี่ยวกับ CSR

- **ด้านยุทธศาสตร์**

- (1) แผนปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจประจำปีระดับจังหวัด/ประเทศ และนโยบายการขับเคลื่อนงานประจำปี

- **ด้านแนวปฏิบัติ**

- (1) แนวทางการปฏิบัติงานของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด

- **การรายงานผลการดำเนินงาน**

- (1) รายงานความยั่งยืน (Sustainability Report) ประจำปี (**Best Practice 1 จังหวัด 1 โครงการพัฒนาที่ยั่งยืน**) เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการประสานงานระดับกลุ่ม/จังหวัดต่อไป

- **การส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ**

- (1) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ด้านการให้ความรู้เรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- (2) กิจกรรม/เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้าน CSR ประจำปี
- (3) การพัฒนาหลักสูตรความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) สำหรับปฏิบัติงานฯ
- (4) โปรแกรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับภาคเอกชนที่มีความเข้มแข็งด้านการขับเคลื่อนงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม
- (5) การมอบรางวัล CSR Award เพื่อเป็นรางวัลตอบแทนแก่ภาคธุรกิจที่เป็นหุ้นส่วนทางสังคมกับกระทรวง พม.
- (6) LINE OpenChat สำหรับประธานศูนย์ CSR ทั้ง 76 จังหวัด เพื่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด

ภาพที่ 4.4.2.5 - 1 การเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์
ของภาคธุรกิจ
(เมื่อวันที่ 30 - 31 สิงหาคม 2566)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) คือ การวิจัยแบบคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยแบบปริมาณ (Quantitative Research) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลในการศึกษาวิจัยที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยคณะผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยเป็นดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

1) การพัฒนาคู่มือตัวชี้วัด

จากการทบทวนตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ตามบริบทของประเทศไทย พบว่าองค์กรภาคธุรกิจได้มีการนำไปใช้อยู่แล้วก่อนหน้านี้ ซึ่งโดยเป้าหมายทั้ง 17 ข้อ ได้สะท้อน 3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก 2 มิติ คือ มิติสันติภาพและสถาบัน และมิติเรื่องหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เป็นส่วนเชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น 5 มิติ 5 กลุ่ม (เรียกว่า 5 Ps) ซึ่งสอดคล้องกับหลัก ESG ที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม (Environment) สังคม (Social) และการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Governance) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจ ให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย ประกอบด้วย

- (1) มิติสังคม (People) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 2 3 4 และ 5
- (2) มิติเศรษฐกิจ (Prosperity) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 8 9 10 และ 11
- (3) มิติสิ่งแวดล้อม (Planet) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 12 13 14 และ 15
- (4) มิติสันติภาพและสถาบัน (Peace): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16
- (5) มิติหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

โดยคณะผู้วิจัยได้พัฒนากรอบการประเมิน 2 รูปแบบ คือ (1) กรอบการประเมินสำเร็จรูปที่แบ่งตามมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และ (2) กรอบการประเมินที่ผู้ประเมินสามารถออกแบบได้เอง ซึ่งผู้ใช้งานสามารถเลือกกรอบในการประเมินให้สอดคล้องกับโครงการซีเอสอาร์ที่มี นอกจากนี้กรอบการประเมินแล้วผู้ใช้งานต้องกำหนดระยะเวลาในการประเมิน รวมทั้งขอบเขตข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น กลุ่มเป้าหมายที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ งบประมาณระยะเวลาในการดำเนินการประเมิน รวมถึงบุคลากรในการประเมินผลด้วย

2) แนวทางการพัฒนาและบริหารตัวชี้วัด

2.1) แนวคิดและวิธีการพัฒนาตัวชี้วัด

สำหรับชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ฉบับที่ปรับปรุงครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2565) มีแนวคิดในการพัฒนาตัวชี้วัด 4 ประเด็นหลัก คือ (1) การเลือกตัวชี้วัดที่เป็นที่นิยมจำนวนมากมาใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับโครงการ (2) การตีความตัวชี้วัดจากแหล่งข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษ (3) การสร้างเกณฑ์ในการประเมินผลและการรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด และ (4) การสะท้อนผลลัพธ์ที่แท้จริงที่เกิดจากโครงการด้วยตัวชี้วัดตามมาตรฐาน นอกจากนี้ตัวชี้วัดที่รวบรวมไว้ในคู่มือยังมีขั้นตอนในการพัฒนาตัวชี้วัดอย่างเป็นระบบและสามารถดำเนินการซ้ำเพื่อปรับปรุงตัวชี้วัดให้เป็นปัจจุบันได้ ด้วยการ (1) การคัดเลือกตัวชี้วัดผ่านการทบทวนวรรณกรรมของคณะผู้จัดทำ (2) การคัดเลือกตัวชี้วัดผ่านการรวบรวมข้อมูลจากองค์กรภาคธุรกิจ (3) การคัดเลือกตัวชี้วัดผ่านการประชุมผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจ และ (4) การจัดวงประชุมติดตามการนำคู่มือไปใช้

2.2) แนวทางการบริหารชุดตัวชี้วัดและคู่มือ

แนวทางการบริหารชุดตัวชี้วัดแบ่งได้เป็น 3 ระยะหลัก คือ

ระยะที่ 1 แนวทางการบริหารก่อนการใช้ตัวชี้วัด

ระยะที่ 2 แนวทางการบริหารระหว่างการใช้ตัวชี้วัด

ระยะที่ 3 แนวทางการบริหารหลังการใช้ตัวชี้วัด

3) การประเมินระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการซีเอสอาร์ของกลุ่มนาร่อง

คณะผู้วิจัยได้มีการประเมินระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรภาคธุรกิจในภาพรวม พบว่า การดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมในกลุ่มนาร่องทั้ง 10 องค์กร มีความแตกต่างกันออกไปซึ่งขึ้นอยู่กับ 3 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ (1) ด้านนโยบายและแนวคิดของผู้บริหารองค์กร (2) ด้านเป้าหมายขององค์กร และกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินกิจกรรม และ (3) ด้านรูปแบบการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร สำหรับความสำเร็จของการดำเนินโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรในกลุ่มนาร่อง 10 องค์กร คณะผู้วิจัยได้แบ่งความสำเร็จออกเป็น 5 ระดับ ตามแนวคิดหลักการ CSR & Sustainability 1.0 – 5.0 ยุคแห่งการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนี้

CSR 1.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขั้นพื้นฐาน กล่าวคือ ภาคธุรกิจในกลุ่มนาร่องทั้ง 10 องค์กร เริ่มต้นการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย “การบริจาค” หรือ “การคืนกำไรสู่สังคม” ในรูปแบบต่าง ๆ

CSR 2.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขั้นที่ 2 After Process CSR ด้วยการให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งระดับชุมชน ลูกค้า พนักงาน ผู้บริหาร หน่วยงาน สังคม ของภาคธุรกิจในกลุ่มนาร่องทั้ง 10 องค์กร

CSR 3.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม ลักษณะ CSR in Process โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดยุทธศาสตร์ความยั่งยืนขององค์กรที่สามารถวัดผลได้ โดยจากการลงพื้นที่ พบว่า ภาคธุรกิจในกลุ่มนาร่อง 7 องค์กร ซึ่งเป็นองค์กรภาคธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีการจัดทำรายงานความยั่งยืนขององค์กร (Sustainability Report)

CSR 4.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน จากการลงพื้นที่ พบว่า ภาคธุรกิจในกลุ่มนาร่อง 5 องค์กรที่มีการนำนวัตกรรมเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

CSR 5.0 คือ ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมที่มุ่งเน้นการมีเป้าหมายร่วมกันที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างลึกซึ้ง จากการลงพื้นที่ พบว่า ภาคธุรกิจในกลุ่มนาร่อง 4 องค์กร ซึ่งเป็นองค์กรภาคธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีการนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มาร่วมกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานของบริษัทและกำหนดหลักธรรมาภิบาล การกำกับดูแลองค์กรอย่างยั่งยืน

4) การจัดทำเวทีผลักดันส่งเสริมให้ภาคธุรกิจนำตัวชี้วัดไปใช้เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

4.1) การลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจรายองค์กรเพื่อแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจฯ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดประชุมเพื่อส่งเสริมให้องค์กรภาคธุรกิจนำตัวชี้วัดไปใช้ให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน จำนวน 10 ครั้ง (10 องค์กร) ใน 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดลพบุรี ราชบุรี สมุทรปราการ ชลบุรี เพชรบุรี และกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลที่ได้รับจากการลงพื้นที่ 3 ประการ ดังนี้

1. การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ด้วยการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ในการประเมินโครงการ/กิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทฯ ที่ผ่านมา การใช้ตัวชี้วัดเพื่อประเมินร่วมกับตัวชี้วัดอื่น ๆ ของบริษัทฯ และการใช้ตัวชี้วัด เป็นตัวช่วยวางแผนการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของบริษัทฯ นำสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

2. ผลลัพธ์ที่เกิด (Outcome) คือ เกิดการยอมรับในการนำตัวชี้วัดมาใช้วัดระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ของภาคเอกชนในกลุ่มนาร่อง พร้อมกับมีการนำตัวชี้วัด SDGs 17 เป้าหมายไปกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) การพัฒนา/จัดทำโครงการ/กิจกรรมของบริษัท เพื่อยกระดับสู่ความยั่งยืน

3. ผลกระทบ (Impact)

ระดับองค์กรภาคธุรกิจ คือ เกิดความตระหนักถึงการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างยั่งยืนและช่วยกระตุ้นการตระหนักรู้และช่วยเพิ่มกลุ่มเป้าหมายการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทฯ ได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น

ระดับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์/จังหวัด คือ เกิดภาคีเครือข่ายศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด

4.2) การจัดอบรมให้ความรู้และเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดให้มีโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในระหว่างวันที่ 30 – 31 สิงหาคม 2566 ณ ห้องปรีณซ์บอลรูม 1 โรงแรมปรีณซ์พาเลซ กรุงเทพมหานคร สรุปผลจากการจัดโครงการได้ดังนี้

1. สรุปผลการประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มีผู้ตอบแบบสำรวจจำนวน 165 คน จากจำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมด 181 คน คิดเป็นร้อยละ 91.16 ส่วนใหญ่ เพศหญิง (ร้อยละ 69.09) จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 69.70) ซึ่งส่วนใหญ่ เป็นข้าราชการสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (ร้อยละ 42.42) โดยมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

1) **ด้านวิทยากร** พบว่า ระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.39 – 4.50 คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมของระดับความพึงพอใจที่มีต่อด้านวิทยากร เท่ากับ 4.43 (ร้อยละ 88.53) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งด้านการให้บริการด้วยกิริยาและคำพูดที่สุภาพเรียบร้อย มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.43 (ร้อยละ 88.61) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

2) **ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้จัดโครงการฯ** พบว่า ระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.32 – 4.43 คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมของระดับความพึงพอใจที่มีต่อด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้จัดโครงการฯ เท่ากับ 4.39 (ร้อยละ 87.72) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งด้านการให้บริการด้วยกิริยาและคำพูดที่สุภาพเรียบร้อย มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.43 (ร้อยละ 88.61) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

3) **ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก** พบว่า ระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.29 – 4.38 คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมของระดับความพึงพอใจที่มีต่อด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เท่ากับ 4.33 (ร้อยละ 86.64) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งด้านรูปแบบที่จัดอบรมมีความเหมาะสม มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.38 (ร้อยละ 87.64) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

4) **ด้านคุณภาพของการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม** พบว่า ระดับความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.39 – 4.45 คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมของระดับความพึงพอใจที่มีต่อด้านคุณภาพของการเข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม เท่ากับ 4.42 (ร้อยละ 88.30) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งด้านเนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.45 (ร้อยละ 89.09) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

5) **ด้านการนำความรู้ไปใช้** พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของระดับความพึงพอใจที่มีต่อด้านการนำความรู้ไปใช้ เท่ากับ 4.45 (ร้อยละ 89.03) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งด้านท่านสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้ มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.45 (ร้อยละ 89.09) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

6) ความพึงพอใจโดยรวม พบว่า มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการฯในภาพรวม เท่ากับ 4.48 (ร้อยละ 89.58) ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

2. สรุปผลการประเมินคู่มือการใช้ตัวชี้วัด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า *คุณภาพรวมของตัวชี้วัด* มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.98 – 4.28 คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมของระดับคุณภาพรวมของตัวชี้วัด เท่ากับ 4.11 (ร้อยละ 82.25) ระดับมาตรฐานขั้นสูง ซึ่งด้านตัวชี้วัดมีคำอธิบายที่ชัดเจน เข้าใจง่าย มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.28 (ร้อยละ 85.70) ระดับคุณภาพ และ*ประสิทธิภาพของคู่มือ* พบว่า ด้านรูปเล่มและเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.99 – 4.42 คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมของระดับประสิทธิภาพของคู่มือ เท่ากับ 4.13 (ร้อยละ 82.61) ระดับมาตรฐานขั้นสูง ซึ่งด้านการออกแบบคู่มือน่าสนใจ มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.42 (ร้อยละ 88.36) ระดับคุณภาพ

3. ผลที่ได้รับจากการจัดอบรมให้ความรู้และเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

1) การเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ โดยผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดทั้ง 76 จังหวัด นำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปเผยแพร่แก่องค์กรภาคธุรกิจที่ดำเนินโครงการ/กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมภายในจังหวัดได้ สามารถการจัดทำแผนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด ทั้ง 76 จังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ด้วยการประยุกต์ SDGs 17 เป้าหมาย และการประเมินผลการจัดทำโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาตินำตัวชี้วัด SDGs 17 เป้าหมาย (Goals) ตามตามคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดทำเกณฑ์การคัดเลือกสำหรับโครงการส่งเสริมและเชิดชูเกียรติเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้องค์กรภาคธุรกิจและหน่วยงานที่ดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมและพัฒนาสังคมมากขึ้น

2) ผลลัพธ์ที่เกิด (Outcome) คือ ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ได้รับความรู้เรื่องการดำเนินกิจกรรม CSR เพิ่มขึ้นสามารถนำผลจากการจัดอบรมทั้งเรื่องการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยแผนการดำเนินงานจังหวัดประจำปี การเตรียมความพร้อมสำหรับการคัดเลือกองค์กรที่มีผลงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และคู่มือการใช้ตัวชี้วัด SDGs เข้าที่ประชุมคณะกรรมการศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดเพื่อขยายผลและวางแนวทางการขับเคลื่อนงานระดับพื้นที่เป็นการเพิ่มโอกาสในการส่งเสริมให้เกิดการยอมรับทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการนำตัวชี้วัดมาใช้

วัดระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในวงกว้างมากยิ่งขึ้น รวมถึงเป็นแนวทางการจัดโครงการ ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) เป็นประจำทุกปี โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการ ซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ในการประเมินโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม

3) ผลกระทบ (Impact)

ภาครัฐและภาคเอกชน ที่ดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดทั้ง 76 จังหวัด สามารถนำคู่มือการใช้ ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) /จัดทำโครงการให้สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 17 เป้าหมาย และสามารถประเมินโครงการ/จัดทำโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้

จังหวัด/กระทรวง พม./ประเทศ คือ กลุ่มเปราะบาง ผู้ประสบปัญหาทางสังคม/ ภัยธรรมชาติ ผู้พิการ สตรี เด็กและเยาวชน และผู้สูงอายุ ได้รับประโยชน์จากการให้ความช่วยเหลือ ด้านที่อยู่อาศัย ทุนการศึกษา พัฒนาอาชีพ สร้างรายได้ให้กับชุมชน การให้ความรู้ การศึกษา กิจกรรมจิตอาสา บริการทางสังคม และบริการด้านสุขภาพ ซึ่งมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ การพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) 17 เป้าหมาย มีการจัดรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน 76 จังหวัด โดยศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด ทั้ง 76 จังหวัด (เริ่มปีงบประมาณ 2567) และการนำตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 17 เป้าหมาย มาบรรจุในแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ 3 พร้อมการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริม ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) และการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จ ในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567)

4) การส่งเสริมด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR project)

ได้แก่ การสนับสนุนงบประมาณการขับเคลื่อนงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น เพื่อให้การขับเคลื่อนงานเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ การจัดตั้งกองทุนส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์สำหรับเจ้าหน้าที่ CSR/สถานประกอบการ จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานเชิงพื้นที่/องค์ความรู้เกี่ยวกับ CSR สำหรับเจ้าหน้าที่ CSR จัดทำแผนปฏิบัติงาน ด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจประจำปีระดับจังหวัด/ประเทศ และนโยบาย การขับเคลื่อนงานประจำปี จัดทำแนวทางการปฏิบัติงานของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ของภาคธุรกิจจังหวัด ส่งเสริมผลักดันให้ศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด จัดทำรายงานความยั่งยืน (Sustainability Report) ประจำปี (Best Practice 1 จังหวัด 1 โครงการพัฒนา ที่ยั่งยืน) เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการประสานงานระดับกลุ่ม/จังหวัดต่อไป รวมถึงจัดให้มีการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ของภาคธุรกิจจังหวัด

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 จากผลการศึกษาโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” พบว่า ระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านนโยบายและแนวคิดของผู้บริหารองค์กร ด้านเป้าหมายขององค์กรและกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินกิจกรรม และด้านรูปแบบการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรเป็นสำคัญ และรูปแบบในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มนักร้อง 10 องค์กรนั้น อยู่ในลักษณะผสมผสานรูปแบบและวิธีการให้เข้ากับบริบทองค์กรและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ พื้นที่ตั้งองค์กร/โรงงาน ซึ่งมีทางบริบทพื้นที่ สังคม และวัฒนธรรมอันแตกต่างกัน จึงส่งผลให้ระดับความสำเร็จในการดำเนินโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรมีความหลากหลายระดับอยู่ภายใต้องค์กรเดียวกัน โดย CSR 1.0 การดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย “การบริจาค” หรือ “การคืนกำไรสู่สังคม” ในรูปแบบต่าง ๆ และ CSR 2.0 การให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งระดับชุมชน ลูกค้า พนักงาน ผู้บริหาร หน่วยงาน สังคม เป็นพื้นฐานการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมที่ทุกองค์กรให้ความสำคัญ เนื่องจากสามารถดำเนินการได้สะดวก รวดเร็ว มีระยะเวลาดำเนินกิจกรรมที่ชัดเจน สามารถจัดสรรงบประมาณได้ตามความต้องการขององค์กร และสามารถเห็นผลลัพธ์ที่เกิดได้จากการดำเนินกิจกรรมรวดเร็วที่สุด อย่างไรก็ตาม การดำเนินกิจกรรม CSR 1.0 และ CSR 2.0 ยังไม่สามารถก่อให้เกิดความยั่งยืนของการพัฒนามากนัก องค์กรภาคธุรกิจขนาดใหญ่ จึงยกระดับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมสู่ CSR 3.0 การกำหนดยุทธศาสตร์ความยั่งยืนขององค์กรที่สามารถวัดผลได้ด้วยการจัดทำรายงานความยั่งยืนขององค์กร (Sustainability Report) CSR 4.0 ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยการนำนวัตกรรมเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และ CSR 5.0 มุ่งเน้นการนำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มาร่วมกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานของบริษัทและกำหนดหลักธรรมาภิบาลการกำกับดูแลองค์กรอย่างยั่งยืน ดังนั้น CSR & Sustainability 1.0 – 5.0 ยุคแห่งการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน จึงเป็นแนวคิดที่สามารถนำมาอธิบายระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในกลุ่มนักร้องได้อย่างเหมาะสมและชัดเจนที่สุด

5.2.2 จากผลการศึกษาโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” พบว่า การเผยแพร่ชุดตัวชี้วัดสำหรับการนำไปใช้ในวงกว้างด้วยการจัดทำเวทียกถามที่ผลักดันส่งเสริมให้ภาคธุรกิจนำตัวชี้วัดไปใช้เพื่อให้เกิดความยั่งยืนนั้น การดำเนินกิจกรรมรูปแบบการลงพื้นที่พบปะองค์กรภาคธุรกิจ รายองค์กรเพื่อแนะนำแนวทางในการนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจฯ มีลักษณะเป็นเอกเทศเฉพาะองค์กรและบุคลากรภายในองค์กรเท่านั้น ส่งผลให้องค์ความรู้เกี่ยวกับชุดตัวชี้วัดถูกจำกัดขอบเขตการเผยแพร่ภายในองค์กรนักร้องมากกว่า การดำเนินกิจกรรมรูปแบบการจัดอบรมให้ความรู้และเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่ส่งผลให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ การได้รับความรู้เรื่องการดำเนินกิจกรรม CSR เพิ่มมากขึ้น

พร้อมทั้งสามารถนำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) / จัดทำโครงการให้สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 17 เป้าหมาย และสามารถประเมินโครงการ/จัดทำโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ของกลุ่มเป้าหมายหลักในการดำเนินกิจกรรม ประกอบไปด้วย ข้าราชการและเจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและส่วนกลางที่ได้รับมอบหมายรับผิดชอบงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) และประธานศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด (ภาคเอกชน) ซึ่งช่วยเพิ่มโอกาสในการส่งเสริมให้เกิดการยอมรับทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการนำตัวชี้วัดมาใช้วัดระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในวงกว้างมากยิ่งขึ้น ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” พร้อมทั้งช่วยพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ให้มีความพร้อมทั้งด้านความรู้และเข้าใจกระบวนการดำเนินงานขับเคลื่อนสามารถนำชุดตัวชี้วัดฯ ไปเผยแพร่ให้กับภาคีเครือข่ายศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาวิจัย

- 1) เพิ่มเติมการติดตามผลการใช้คู่มือตัวชี้วัด 2 ครั้ง/ปี เช่น รอบ 6 เดือน และรอบ 12 เดือน เพื่อติดตามการขับเคลื่อนงานของภาคธุรกิจอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการจัดส่งรายงานผลการดำเนินโครงการภายใต้การใช้คู่มือตัวชี้วัดในการประเมินโครงการ/กิจกรรมนั้น ๆ ขององค์กร
- 2) การปรับปรุงและพัฒนากรอบการประเมินทั้ง 2 รูปแบบ คือ กรอบการประเมินสำเร็จรูป และกรอบการประเมินที่ผู้ประเมินสามารถออกแบบได้เองอยู่เสมอ
- 3) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนการใช้คู่มือตัวชี้วัด ประจำปี เพื่อกระตุ้นการขับเคลื่อนกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมด้านความยั่งยืนให้มากยิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

- 1) การศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบวิธีการพัฒนาชุดตัวชี้วัดพร้อมปรับปรุงคู่มือการใช้ตัวชี้วัดให้ทันสมัยและใช้งานง่ายมากขึ้น
- 2) การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบ Digital platform สำหรับการจัดทำฐานข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย (กลุ่มเปราะบาง) เพื่อการส่งเสริมโครงการ/กิจกรรมการพัฒนาสังคมและความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างยั่งยืน พร้อมการรายงานผลดำเนินโครงการภายใต้การใช้คู่มือตัวชี้วัดในการประเมินโครงการ/กิจกรรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงอุตสาหกรรม. **คู่มือการสมัครรางวัลอุตสาหกรรมดีเด่น 2561**. สืบค้นจาก <https://dol.dip.go.th/uploadcontent/DOL/Anurat2560/ManualAward61.pdf>
- กลุ่มส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ กองพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ กรมโรงงานอุตสาหกรรม . **สถานประกอบการที่ได้รับรางวัลCSR-DIW 2560-2563**. สืบค้น 2 มีนาคม 2564, จาก <http://58.82.155.218/csr-diw/SearchF/?fbclid=IwAR25ywWazFkCZPedeTpmLwA9GHZqjl4MOrpfoue7iCLNZSVik9sLhNhqZ5c>
- คิงพาวเวอร์ .**รางวัลความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นเลิศระดับเอเชียด้านการสร้างความเข้มแข็งให้สังคม เป็นปีที่2**. สืบค้นจาก<https://powermag.kingpower.com/th/power-mag-th/happening-th-power-mag-th/king-power-received-area-reward-2020-th/>
- โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย UNDP Thailand. (2564). **SDG Guidebook for Youth**. ที่มาhttp://www.dla.go.th/upload/ebook/column/2022/4/2337_6238.pdf
- ชล บุนนาค และคณะ. (2561). **โครงการประสานงานการวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) Research Coordination for SDGs**. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย .**รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ได้รับรางวัล SET Sustainability Awards**. สืบค้น 1 มีนาคม 2564, จาก <https://www.setsustainability.com/libraries /705/item/list-of-companies-sustainabilityawards>
- ศูนย์วิจัยและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Centre for SDG Research and Support: SDG Move). **เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Sustainable Development Goals (SDGs)) ฉบับเต็ม**. สืบค้น 1 มีนาคม 2564, จาก <https://www.sdgmovement.com/intro-to-sdgs/>
- มูลนิธิมั่นพัฒนา. (2562). **สืบสานสู่ปฏิบัติ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย.กรุงเทพฯ: ส.พีจิตรการพิมพ์ จำกัด.**
- สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ. (2561). **คำถามเพื่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ตอนที่ 1**, จาก <https://www.masci.or.th/sdg-how-to-do-good-and-do-well-i/>
- สถาบันไทยพัฒน์. (2564). **ลงทุนแบบ ESG ดูอะไรกัน**, จาก <https://www.thaicr.com/2016/05/esg.html>
- สถาบันไทยพัฒน์. (ม.ป.ป.). **SDGs ใน ๓ มิติ**, จาก <https://www.thaicr.com/2017/09/sdgs-3.html?m=0>
- สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.(2561). **การออกแบบระบบการประเมินผลลัพธ์ทางสังคม สำหรับโครงการนวัตกรรมด้านสังคมที่ได้รับการสนับสนุน**. สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สุกิจ อุทินทุ. (2565). **SEPS 5.0**, องค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ศูนย์ระดับภูมิภาค ว่าด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อความยั่งยืน
- สำนักยุทธศาสตร์วิสาหกิจ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2563). **คู่มือการพัฒนาความยั่งยืน ประจำปี 2563 สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย**, จาก https://www.tistr.or.th/infoweb/info_download.php?dtid=225160

- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ‘การมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน SDGs’.
<http://sdgs.nesdc.go.th>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2562). **สถานะข้อมูลตัวชี้วัด เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย พ.ศ. 2562.**
 หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย (2565). **คู่มือตัวชี้วัดผลลัพธ์การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน ด้วยการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.**
 เอส โฮเทล แอนด์ รีสอร์ท . เอส โฮเทล แอนด์ รีสอร์ท **ควารางวัลจากงาน Asia Responsible Enterprise Awards 2020 สาขาผู้นำด้านสิ่งแวดล้อม.** สืบค้นจาก
<https://www.singhaestate.co.th/th/%E0%B8%82%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%A7/SHR-Asia-Responsible-Enterprise-Awards-2020>
- BiZ Fofus Industry. **โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์รางวัล AMCHAM CSR Excellence Awards 2020.**
 สืบค้นจาก <https://www.bizfocusmagazine.com/news/item/8364-amcham-csr-excellenceaward-2020.html>
- Digital Marketing Institute. (2019). **16 Brands Doing Corporate Social Responsibility Successfully.** Retrieved from <https://digitalmarketinginstitute.com/blog/corporate-16-brands-doing-corporate-social-responsibility-successfully#:~:text=Corporate%20social%20responsibility%20helps%20build,and%20health%20to%20global%20warming>
- Golden Peacock Awards. 2021. **Golden Peacock Awards.** Retrieved from
<http://goldenpeacockaward.com/about-us.html>
- Kakabadse, Rozuel and Lee. (2005). **Corporate social responsibility and stakeholder approach: a conceptual review,** from https://www.researchgate.net/publication/31870723_Corporate_social_responsibility_and_stakeholder_approach_A_conceptual_review
- Reuters Events. (2021). **Reuters Events Responsible Business Awards 2021.**
 Retrieved from <https://www.reutersevents.com/events/sustainability-awards/SEAL-Awards>. (2021). The SEAL Awards. Retrieved from <https://sealawards.com>
- Scott, J. (1990). **A Matter of Record, Documentary Sources in Social Research.**
 Cambridge: Policy Press.

ภาคผนวก ก

แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการเผยแพร่
คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการ
ซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมาย
การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

แบบประเมินความพึงพอใจ

การเข้าร่วมโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์
ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัด
ระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมาย
การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และประกอบการรายงานผลการศึกษาค้นคว้าโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับ
ความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนา
ที่ยั่งยืน (SDGs)”

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน พร้อมกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง

1.1 เพศ

ชาย หญิง อื่น ๆ (ระบุ).....

1.2 อายุ.....ปี

1.3 ระดับการศึกษา

- ไม่ได้รับการศึกษา ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
 อนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
 สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 ประเภทบุคลากรที่เข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการ/กิจกรรม

- ผู้แทนศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด (ภาคเอกชน)
 ข้าราชการสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
 เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
 เจ้าหน้าที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ส่วนกลาง)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน พร้อมกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง

ระดับความพึงพอใจ: มากที่สุด = 5 คะแนน, มาก = 4 คะแนน, ปานกลาง = 3 คะแนน, น้อย = 2 คะแนน, น้อยที่สุด = 1 คะแนน

ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วม การฝึกอบรมโครงการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.1 ด้านวิทยากร					
1) การถ่ายทอดความรู้ของวิทยากร มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
2) ความเชื่อมโยงของเนื้อหา ในการจัดโครงการ/กิจกรรม					
3) ความครบถ้วนของเนื้อหา ในการจัดโครงการ/กิจกรรม					
4) ใช้สื่อประกอบการนำเสนอ มีความเหมาะสม/น่าสนใจ					
5) วิทยากรเปิดโอกาสในการตอบ ข้อซักถาม					
2.2 ด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้จัดโครงการ/กิจกรรม					
1) มีเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการให้บริการ					
2) ให้บริการด้วยความกระตือรือร้น และยิ้มแย้มแจ่มใส					
3) สามารถตอบข้อซักถาม และรายละเอียดการอบรมได้					
4) ให้บริการด้วยกิริยา และคำพูดที่สุภาพเรียบร้อย					
5) การอำนวยความสะดวกระหว่าง การอบรม					
6) การแต่งกายของเจ้าหน้าที่ มีความเหมาะสม					

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการฝึกอบรมโครงการ (ต่อ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน พร้อมกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง

ระดับความพึงพอใจ: มากที่สุด = 5 คะแนน, มาก = 4 คะแนน, ปานกลาง = 3 คะแนน, น้อย = 2 คะแนน, น้อยที่สุด = 1 คะแนน

ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมการ ฝึกอบรมโครงการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
1) รูปแบบที่จัดอบรมมีความเหมาะสม					
2) ระยะเวลาในการอบรม มีความเหมาะสม					
3) เอกสารประกอบการอบรม					
4) รูปแบบและขั้นตอนในการอบรม					
2.4 ด้านคุณภาพของการเข้าร่วมโครงการฯ					
1) มีความคุ้มค่ากับเวลา					
2) เนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบัน					
3) สามารถนำความรู้ที่ได้รับไป ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้					
4) คาดว่าสามารถนำความรู้ไป เผยแพร่ถ่ายทอดแก่ผู้อื่นได้					
2.5 ด้านการนำความรู้ไปใช้					
1) ท่านได้ความรู้เพิ่มขึ้น					
2) ท่านสามารถนำความรู้ไปใช้ ประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้					
2.6 ความพึงพอใจโดยรวม					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR project)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

แบบประเมินคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำ
โครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุ
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

แบบประเมินคู่มือ

การใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจ ที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาระดับคุณภาพรวมของตัวชี้วัดและประสิทธิภาพของคู่มือ: ด้านรูปแบบและเนื้อหาของคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และประกอบการรายงานผลการศึกษาค้นคว้าวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”

ตอนที่ 1 แบบประเมินคุณภาพรวมของตัวชี้วัด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน พร้อมกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง

ระดับคุณภาพรวมของตัวชี้วัด: ดีมากที่สุด = 5 คะแนน, ดีมาก = 4 คะแนน, ปานกลาง = 3 คะแนน,
ไม่ดีมาก = 2 คะแนน, ไม่ดีมากที่สุด = 1 คะแนน

ตัวชี้วัด	ระดับคุณภาพรวมของตัวชี้วัด				
	ดีมากที่สุด	ดีมาก	ปานกลาง	ไม่ดีมาก	ไม่ดีมากที่สุด
1) ตัวชี้วัดเหมาะสมกับบริบทของการประเมินผลของท่าน					
2) ตัวชี้วัดมีคำอธิบายที่ชัดเจน เข้าใจง่าย					
3) ตัวชี้วัดมีความหลากหลาย					
4) ตัวชี้วัดมีความเป็นปัจจุบัน					
5) ตัวชี้วัดช่วยให้การประเมินผลของท่านง่ายขึ้น					

ตอนที่ 2 แบบประเมินประสิทธิภาพของคู่มือ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน พร้อมกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง

ระดับประสิทธิภาพของคู่มือ: ดีมากที่สุด = 5 คะแนน, ดีมาก = 4 คะแนน, ปานกลาง = 3 คะแนน,
ไม่ดีมาก = 2 คะแนน, ไม่ดีมากที่สุด = 1 คะแนน

ด้านรูปเล่มและเนื้อหา	ระดับประสิทธิภาพของคู่มือ				
	ดีมาก ที่สุด	ดีมาก	ปานกลาง	ไม่ดี มาก	ไม่ดีมาก ที่สุด
1) ขนาดเล่มเหมาะสมต่อการใช้งาน					
2) การออกแบบคู่มือน่าสนใจ					
3) มีภาพที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ได้ดีขึ้น					
4) ภาษาที่ใช้เข้าใจง่ายและชัดเจน					
5) มีการยกตัวอย่างที่เป็นประโยชน์					
6) การจัดเนื้อหาเป็นหมวดหมู่เข้าใจง่าย					
7) การจัดลำดับเนื้อหาสอดคล้อง และเชื่อมโยงดี					
8) เนื้อหาครบถ้วนตามที่ต้องการ ในการประเมินผล					
9) มีเนื้อหาสาระที่มีความเป็นปัจจุบัน					
10) เป็นประโยชน์ต่อการประเมินผล ขององค์กร					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนา/ปรับปรุงคุณภาพรวมของตัวชี้วัดและประสิทธิภาพของคู่มือ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

คณะทำงานขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัด
ระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจ
ที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
(SDGs)”

คำสั่งกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

ที่ ๑๖๕๖/๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”

เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” เป็นปัจจุบัน และเพื่อให้การขับเคลื่อนงานโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนโครงการวิจัยจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (กองทุน ววน.) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ตามเงื่อนไขการดำเนินงานวิจัยคุ้มครองการปฏิบัติตามเงื่อนไขของอนุมติงบประมาณด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ และหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการใช้จ่ายเงินอุดหนุนที่ได้รับจากกองทุนส่งเสริม วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และแก้ไขเพิ่มเติม กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิก

(๑) คำสั่งกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ที่ ๑๒๘๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”

(๒) คำสั่งกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ที่ ๔๗๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เรื่อง แก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”

๒. แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” โดยมีองค์ประกอบ หน้าที่ และอำนาจ ดังนี้

องค์ประกอบ

(๑) รองอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ที่ได้รับมอบหมาย	ประธานคณะกรรมการ
(๒) นักสังคมสงเคราะห์เชี่ยวชาญ	คณะกรรมการ
(๓) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านพัฒนาสังคม	คณะกรรมการ
(๔) ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านส่งเสริมสวัสดิการสังคม	คณะกรรมการ
(๕) ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ	คณะกรรมการ

(๖) เลขานุการกรม...

(๖) เลขานุการกรม กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	คณะทำงาน
(๗) หัวหน้ากลุ่มงานวิจัยและติดตามประเมินผล
กองยุทธศาสตร์และแผนงาน	คณะทำงาน
(๘) นายจิตริน วันมีชัย	คณะทำงาน
(๙) นางสาวเมธาวี มานะจิตร	คณะทำงาน
(๑๐) นางสาวศิญาณี ธีรัฐสาส์	คณะทำงาน
(๑๑) หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมองค์การสวัสดิการสังคมและความรับผิดชอบต่อสังคม
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ	คณะทำงาน
และเลขานุการ
(๑๒) เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
ที่ได้รับมอบหมาย จำนวน ๒ ท่าน	คณะทำงาน
และผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่และอำนาจ

(๑) ดำเนินการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”

(๒) กำกับ ติดตาม และให้ข้อเสนอแนะหรือให้คำปรึกษาการดำเนินงานด้านการวิจัยของโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

(๓) ปฏิบัติภารกิจอื่นตามที่กำหนดหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางจิตพร โรจนพานิช)

อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ กลุ่มส่งเสริมองค์การฯ โทร. ๖๓๐๒
ที่ พม ๐๖๐๕.๐๓/๗๖ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง การมอบหมายผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการดำเนินงานขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จ
ในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ หนังสือ ที่ พม ๐๖๐๕.๐๓/๑๒๓ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ เรื่อง การมอบหมาย
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการดำเนินงานขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการ
ซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” โดยมอบหมายให้
นายสุรัตน์ พักน้อย เจ้าหน้าที่สนับสนุนปฏิบัติงานวิเคราะห์ข้อมูล เป็นคณะกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการคนที่หนึ่ง
และนางสาวกัญญา ตัดสายชล เจ้าหน้าที่สนับสนุนปฏิบัติงานวิเคราะห์นโยบายและแผน เป็นคณะกรรมการ
และผู้ช่วยเลขานุการคนที่สอง

๑.๒ หนังสือ ที่ พม ๐๖๐๕.๐๓/๙ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๖ เรื่อง การมอบหมาย
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการดำเนินงานขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการ
ซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” โดยมอบหมายให้
นางสาวนิศานาถ สรรคพงษ์ ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคม เป็นคณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคนที่หนึ่ง
และนางสาวกัญญา ตัดสายชล เจ้าหน้าที่สนับสนุนปฏิบัติงานวิเคราะห์นโยบายและแผน เป็นคณะกรรมการ
และผู้ช่วยเลขานุการคนที่สอง

๒. ข้อเท็จจริง

๒.๑ หนังสือ ที่ พม ๐๖๐๕.๐๑/๙๙๙ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เรื่อง ขอยกเลิกบันทึก
ข้อตกลงจ้างเหมาบริการบุคคลธรรมดาปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่สนับสนุนปฏิบัติงานวิเคราะห์นโยบาย
และแผน ตำแหน่งที่ ๔ ปฏิบัติงานกลุ่มส่งเสริมองค์การสวัสดิการสังคมและความรับผิดชอบต่อสังคม
ของนางสาวกัญญา ตัดสายชล โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๖ เป็นต้นไป จึงทำให้นางสาวกัญญา ตัดสายชล
ไม่สามารถปฏิบัติงานเป็นคณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการได้

๒.๒ คำสั่งกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ที่ ๑๑๔๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์
ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจ
ในการดำเนินการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยฯ กำกับ ติดตาม
และให้ข้อเสนอแนะ หรือคำปรึกษาการดำเนินโครงการวิจัยฯ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
รวมถึงการปฏิบัติภารกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย โดยให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัด
สวัสดิการสังคมแห่งชาติ เป็นคณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ จำนวน ๒ ท่าน

๓. ข้อพิจารณา...

๓. ข้อพิจารณา

กลุ่มส่งเสริมองค์การสวัสดิการสังคมและความรับผิดชอบต่อสังคม พิจารณาเห็นควร
ดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ ยกเลิกหนังสือที่ พม ๐๖๐๕.๐๓/๙ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๖ เรื่อง การมอบหมาย
ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงานขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการ
ซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”

๓.๒ มอบหมายผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงานขับเคลื่อนโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัด
ระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนา
ที่ยั่งยืน (SDGs)” ดังนี้

๓.๒.๑ นางสาวนิตานถ สรรคพงษ์ ตำแหน่ง นักพัฒนาสังคม เป็นคณะทำงานและ
ผู้ช่วยเลขานุการคนที่หนึ่ง

๓.๒.๒ นางสาวอรอุมา ชุมปัญญา ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่สนับสนุนปฏิบัติงานวิเคราะห์ข้อมูล
เป็นคณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการคนที่สอง

๔. ข้อเสนอ

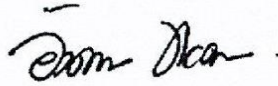
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

เห็นชอบ - ลงนามแล้ว

(นางสาวอิศราพร เสาวณะ)
ผู้อำนวยการสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

๑๖ มิ.ย. ๒๕๖๖

(นางอังคณา หอมทวล)
หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมองค์การสวัสดิการสังคม
และความรับผิดชอบต่อสังคม

ภาคผนวก ง

คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการ
ซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุ
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1

2022

คู่มือ

การใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จ

ในการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุน
การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1

คู่มือ

การใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจ
ที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1

โดย

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)
พ.ศ. 2565

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565
กันยายน 2566

คำนำ

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติให้เป็นหน่วยงานปฏิบัติในการผลักดันมาตรการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2562 - 2565) ภายใต้กรอบความร่วมมือด้านสวัสดิการและการพัฒนาอาเซียนเพื่อสนับสนุนให้ภาคธุรกิจมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมบทบาทความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ในเวทีภูมิภาคเกิดการดำเนินงานเชิงบูรณาการต่อไป

ในการนี้ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) จึงเห็นควรให้มีการบูรณาการเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ขององค์การสหประชาชาติ ทั้ง 17 ข้อ มาผนวกไว้เป็นเป้าหมายของความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจด้วย เพื่อให้สอดคล้องและสร้างความต่อเนื่องกับแผนพัฒนายุทธศาสตร์ชาติผ่านโครงการวิจัยการพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) โดยดำเนินการตั้งแต่เดือนมีนาคม - เดือนธันวาคม พ.ศ. 2564 เพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษารูปแบบโครงการซีเอสอาร์ที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทยที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ตลอดจนเพื่อออกแบบและพัฒนาชุดตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในประเทศไทยและเพื่อประเมินระดับความสำเร็จของโครงการซีเอสอาร์ในกลุ่มนำร่องและเผยแพร่ชุดตัวชี้วัดสำหรับการนำไปใช้ในวงกว้าง

อย่างไรก็ตาม การนำตัวชี้วัดระดับความสำเร็จดังกล่าวไปใช้ในการประเมินผลขององค์กรธุรกิจให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ได้ขึ้นอยู่กับผู้ทำหน้าที่ประเมินที่จะต้องทำการประเมินผลตามผลสัมฤทธิ์อย่างตรงไปตรงมาตามที่ผลงานปรากฏและแม่นยำตามขั้นตอนของการประเมินผล กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) จึงเห็นควรให้มีการจัดทำคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 นี้ขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการขยายผลการใช้งานในวงกว้างต่อไป

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)
มีนาคม พ.ศ. 2565

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของคู่มือ	2
1.3 เป้าหมายของคู่มือ	2
1.4 แนวทางในการใช้คู่มือสำหรับองค์กรธุรกิจ	2
บทที่ 2 แนวทางการพัฒนาและบริหารตัวชี้วัด	9
2.1 แนวคิดและวิธีการพัฒนาตัวชี้วัด	9
2.2 แนวทางการบริหารชุดตัวชี้วัดและคู่มือ	11
บทที่ 3 รายละเอียดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	14
3.1 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจน (No Poverty)	16
3.2 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 2 ขจัดความหิวโหย (Zero Hunger)	19
3.3 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 3 การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Good Health and well-being)	22
3.4 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 4 การศึกษาที่เท่าเทียม หรือการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ (Quality Education)	25
3.5 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 5 ความเท่าเทียมทางเพศ (Gender Equality)	28
3.6 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 6 การมีน้ำสะอาดและการมีสุขอนามัยที่ดี	31
3.7 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 7 การมีพลังงานที่สะอาดและเข้าถึงได้ (Affordable and Clean Energy)	34
3.8 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 8 การจ้างงานอย่างมีคุณค่า และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Decent Work and Economic Growth)	36
3.9 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 9 การส่งเสริมอุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน (Industry Innovation and Infrastructure)	39
3.10 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำ (Reduced Inequalities)	41
3.11 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 11 การพัฒนาเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน (Sustainable Cities and Communities)	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.12 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 12 แผนการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน (Responsible Consumption and Production)	47
3.13 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 13 การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Action)	50
3.14 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 14 การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืน (Life below Water)	52
3.15 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 15 การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก (Life on land)	55
3.16 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	58
3.17 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 17 การมีส่วนร่วมของประชาชนในเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน	61
บทที่ 4 แนวทางในการรวบรวมข้อมูล	89
4.1 การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)	89
4.2 การประชุมกลุ่มย่อย (Group Discussion)	90
4.3 การระดมสมอง หรือ การระดมความคิด (Brainstorming)	90
4.4 การประชุมชุมชน (Community Meetings)	90
4.5 การสัมภาษณ์ (Interview)	90
4.6 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)	91
4.7 การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant Interviews)	91
4.8 การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (Enumeration by telephone)	91
4.9 การสัมภาษณ์ผ่านรูปถ่าย (Photo Elicitation Interview)	91
4.10 การสำรวจ (Surveys)	92
4.11 การสังเกตการณ์ (Observation)	93
4.12 การจดบันทึกข้อมูลจากการวัดหรือนับ	94
4.13 การใช้แบบทดสอบ (Test)	94
4.14 การทดลอง (Experiment)	94
4.15 การทบทวนเอกสาร	94

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 การประเมินผลชุดตัวชี้วัดและคู่มือ	95
แบบประเมินคู่มือ	96
ตารางประเมินตัวชี้วัดสำเร็จรูป	107
ตารางประเมินตัวชี้วัดที่สามารถนำไปออกแบบได้เอง	118
บรรณานุกรม	139
ภาคผนวก ก: ตัวอย่างแบบฟอร์มรายงานผลรายตัวชี้วัด	140

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันการดำเนินโครงการเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (Corporate Social Responsibility: ซีเอสอาร์) ได้กลายเป็นกระแสนิยมในการประกอบกิจการหลากหลายขนาดในประเทศไทย ในจำนวนนี้หลายโครงการเกิดขึ้นโดยดุษณีและผลักดันโดยฝ่ายซีเอสอาร์ในบริษัทหรือเจ้าของบริษัทบางโครงการเกิดความสูญเปล่า และไม่เกิดประโยชน์ทางสังคมและสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร ด้วยเหตุที่เจ้าของผู้ระดมทุนการขาดทักษะทางสังคมหรือขาดมุมมองการพัฒนาทางสังคมหรือเป้าหมายหลักของการดำเนินโครงการเป็นไปเพื่อการส่งเสริมภาพลักษณ์ของบริษัทมากกว่ามุ่งสร้างผลลัพธ์ทางสังคม อีกทั้งยังมีหลายโครงการยังขาดความต่อเนื่อง ขาดกระบวนการประเมินผลและไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนายุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาตามที่กำหนดเป็นเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ขององค์การสหประชาชาติ ทั้ง 17 ข้อ

นอกจากนี้ หลังจากทีคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ เห็นชอบให้จัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2562 – 2565) ขึ้น กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานปฏิบัติในการผลักดันมาตรการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ภายใต้กรอบความร่วมมือด้านสวัสดิการสังคมและการพัฒนาอาเซียน เพื่อสนับสนุนให้ภาคธุรกิจมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมบทบาทความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในเวทีภูมิภาคให้เกิดการทำงานเชิงบูรณาการต่อไป

ด้วยเหตุนี้ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) จึงเห็นควรให้มีการออกแบบและพัฒนาชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางในการประเมินผลและยกระดับการออกแบบโครงการซีเอสอาร์ที่ตอบโจทย์การพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน อีกทั้งชุดตัวชี้วัดดังกล่าวจะเป็น “เครื่องมือ” ที่เป็นประโยชน์สำหรับภาคธุรกิจในการออกแบบและติดตามผลโครงการซีเอสอาร์ สามารถนำไปตรวจสอบโครงการขององค์กรได้ว่าอยู่ในระดับใดและควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร เพื่อให้เกิดคุณค่าต่อสังคม

ชุดตัวชี้วัดมีความชัดเจนและแม่นยำในการชี้วัดผลลัพธ์ทางสังคม และสิ่งแวดล้อมของโครงการซีเอสอาร์ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาธุรกิจบนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์การสหประชาชาติที่ไทยได้ร่วมลงนาม กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) จึงได้ทำการศึกษาแบบโครงการซีเอสอาร์ที่ประสบความสำเร็จในประเทศไทยที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เพื่อทำการออกแบบและพัฒนาชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

1.2 วัตถุประสงค์ของคู่มือ

- 1) เพื่อชี้แจงแนวทางในการพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
- 2) เพื่อระบุรายละเอียดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
- 3) เพื่อแสดงแนวทางในการนำเอาระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ไปใช้ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ขององค์กรธุรกิจ
- 4) เพื่อกำหนดแนวทางในการรายงานผลและแนวทางในการปรับปรุงคู่มือให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

1.3 เป้าหมายของคู่มือ

เพื่อให้องค์กรธุรกิจทุกอุตสาหกรรมได้ใช้คู่มือการใช้ตัวชี้วัดความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ขององค์กรอย่างกว้างขวาง

1.4 แนวทางในการใช้คู่มือสำหรับองค์กรธุรกิจ

สำหรับองค์กรที่ต้องการใช้คู่มือการใช้ตัวชี้วัดความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างละเอียดเพื่อทำความเข้าใจวัตถุประสงค์และแนวทางในการนำไปใช้ หากมีการดำเนินงานในรูปแบบคณะกรรมการต้องมีความเข้าใจในรายละเอียดคู่มือร่วมกันทุกท่าน โดยผู้ใช้งานอาจปรับให้ซับซ้อนเพิ่มเติมหรือลดลงได้เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการในการดำเนินธุรกิจขององค์กรได้ตามเหมาะสม 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.4.1 ระบุกรอบในการประเมินผล

คู่มือฉบับนี้ได้พัฒนากรอบการประเมิน 2 รูปแบบ คือ (1) กรอบการประเมินสำเร็จรูปที่แบ่งตามมิติเศรษฐกิจ มิติสังคม และมิติสิ่งแวดล้อม (2) กรอบการประเมินที่ผู้ประเมินสามารถออกแบบได้เองซึ่งผู้ใช้งานสามารถเลือกกรอบในการประเมินให้สอดคล้องกับโครงการซีเอสอาร์ที่มี นอกจากกรอบการประเมินแล้วผู้ใช้งานต้องกำหนดระยะเวลาในการประเมิน รวมทั้งขอบเขต ข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น กลุ่มเป้าหมายที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ งบประมาณระยะเวลาในการประเมิน รวมถึงบุคลากรในการประเมินผลด้วย

1) กรอบการประเมินสำเร็จรูป

กรอบการประเมินชนิดนี้เหมาะกับโครงการซีเอสอาร์ทั่วไป ซึ่งมีการแบ่งมิติต่าง ๆ ให้คัดเลือกตามความสอดคล้องของโครงการที่จะรับการประเมิน ซึ่งกรอบการประเมินชนิดนี้จะมีการวิเคราะห์ให้เลยว่าโครงการที่ได้รับการประเมินสอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs ไต่บ้างใน 17 ข้อสามารถนำไปใช้ประเมินโครงการได้ทันที โดยใช้กระบวนการ ดังนี้

- เลือกโครงการซีเอสอาร์อาร์และนำมาวิเคราะห์ว่าโครงการนั้นอยู่ในมิติใด
- สามารถเปรียบเทียบความใกล้เคียงกับตัวอย่างรูปแบบของกิจกรรมซีเอสอาร์ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถเลือกใช้ตัวชี้วัดได้ตรงประเด็นมากที่สุด
- เลือกใช้ตัวชี้วัดตามมิติ โดยมีตัวชี้วัดหลักซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่ควรจะนำมาใช้ประเมินและตัวชี้วัดรองที่สามารถนำมาใช้หรือไม่ใช้ก็ได้ในแต่ละมิติที่เลือก

2) การวิเคราะห์กรอบการประเมินด้วยตัวผู้ใช้งานเอง

กรอบการประเมินชนิดนี้ค่อนข้างมีความซับซ้อนเหมาะสำหรับผู้ที่มีความรู้หรือประสบการณ์ในการใช้ตัวชี้วัด SDGs ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้งานสามารถออกแบบตัวชี้วัดได้ครอบคลุมตามประเด็นโครงการซีเอสอาร์ได้มากยิ่งขึ้น จึงเหมาะกับโครงการซีเอสอาร์ที่มีความเฉพาะนอกเหนือจากกรอบการประเมินสำเร็จรูป หรือต้องการพัฒนากรอบการประเมินให้มีรายละเอียดมากขึ้น ซึ่งผู้ใช้งานสามารถออกแบบได้เองตามกระบวนการดังนี้

- เลือกประเด็น โครงการที่จะรับการประเมิน
- ถามตนเองว่าหากแก้ปัญหาในประเด็นที่เลือกจะเกิดอะไรขึ้น
- ใส่เครื่องหมายว่าสิ่งที่เกิดขึ้นมีความเกี่ยวข้องเชิงลบหรือเชิงบวก
- ระบุว่าประเด็นใดจากสิ่งที่วิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องกับ SDGs โดยดูจากตารางสำคัญ (ในหน้าถัดไป) เพื่อเชื่อมโยงไปยังเป้าหมายได้ง่ายยิ่งขึ้น **ไม่จำเป็นต้องเชื่อมโยงให้ครบทั้ง**

17 เป้าหมาย

- เมื่อเชื่อมโยงเป้าหมายแล้ว กำหนดตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินผล โดยกำหนดความชัดเจนผ่านการพิจารณาเป้าประสงค์ที่เป็นเป้าหมายย่อยแล้วจึงคัดเลือกตัวชี้วัดผ่านการทำความเข้าใจและกำหนดตัวชี้วัด เกณฑ์การประเมินผลที่แนะนำไว้ในคู่มือ
 - อ่านเข้าใจ ตรงกับโครงการ >> สามารถนำไปใช้ได้เลย
 - เป็นคำศัพท์เชิงเทคนิค >> ใช้เป็นแนวทางโดยอาจมีการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโครงการหรือกิจกรรมขององค์กรได้ เช่น SDGs 5.5.1 ระบุว่า ควรประเมินผลจากสัดส่วนผู้แทนระดับประเทศท้องถิ่น ก็สามารถปรับมาเป็น “สัดส่วนของผู้นำชุมชน/ชมรมว่าเป็นเพศใดบ้าง

ตาราง คำสำคัญที่สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs

เป้าหมาย SDGs (Goals)	คำสำคัญ (keywords)
1. ขจัดความยากจน (No Poverty)	ความยากจน ความเปราะบาง ภัยพิบัติ (ที่ส่งผลกระทบต่อกลุ่มเปราะบาง) การเป็นเจ้าของที่ดิน
2. ขจัดความหิวโหย (Zero Hunger)	ความมั่นคงทางอาหาร อาหารปลอดภัย โภชนาการ สารอาหาร ตลาดเกษตร ความหลากหลายของพืชเกษตร เกษตรกรรมยั่งยืน นมแม่
3. มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Good Health and well-being)	โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ ประกันสุขภาพ บริการสาธารณสุข การเข้าถึงยา สารเคมี แพทย์ บุคลากรการแพทย์ พยาบาล อุบัติเหตุ ถนน มลพิษ แอลกอฮอล์-เหล้า วัคซีน
4. การศึกษาที่มีคุณภาพ (Quality Education)	ทุนการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การจ้างงาน อ่านออกเขียนได้ คณิตศาสตร์ ครู อาจารย์ เพศศึกษา เพศภาวะ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษา ทางเลือก การศึกษาท้องถิ่น การศึกษาศิลปะ วัฒนธรรม
5. ความเท่าเทียมทางเพศ (Gender Equality)	ความรุนแรงในครอบครัว ผู้หญิง แรงงานผู้หญิง เด็กผู้หญิง การค้ามนุษย์ สิทธิสตรี ผู้มีความหลากหลายทางเพศ LGBTQI การข่มขืน
6. น้ำสะอาดและสุขอนามัย (Clean Water and Sanitation)	น้ำดื่ม น้ำสะอาด คุณภาพน้ำ การบำบัดน้ำเสีย ขาดแคลนน้ำ การจัดการน้ำ แหล่งน้ำจืด สุขาภิบาล ห้องน้ำสะอาด
7. พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ (Affordable and Clean Energy)	พลังงานทดแทน พลังงานสะอาด พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล พลังงานจากขยะ พลังงานไฟฟ้า
8. การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Decent Work and Economic Growth)	การจ้างงาน แรงงาน SMEs วิสาหกิจชุมชน การท่องเที่ยวยั่งยืน การค้าระหว่างประเทศ กฎหมายการค้า นโยบายการค้า
9. โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม (Industry Innovation and Infrastructure)	พัฒนาอุตสาหกรรม โครงสร้างพื้นฐาน วิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เทคโนโลยีการสื่อสาร นวัตกรรม บริการทางการเงิน มูลค่าเพิ่ม

เป้าหมาย SDGs (Goals)	คำสำคัญ (keywords)
10. ลดความเหลื่อมล้ำ (Reduced Inequalities)	ความไม่เสมอภาค การกระจายรายได้ การเลือกปฏิบัติ ความเหลื่อมล้ำ ความยุติธรรม แรงงานทาส ผู้อพยพ โอกาสที่เท่าเทียม ค่าจ้าง คุ้มครองสังคม
11. เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน (Sustainable Cities and Communities)	บริการพื้นฐาน ที่พักอาศัย ระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ ถนนปลอดภัย มรดกทางวัฒนธรรม ภัยพิบัติ คุณภาพอากาศ พื้นที่สีเขียว พื้นที่สาธารณะ
12. การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน (Responsible Consumption and Production)	สารเคมี การจัดการของเสีย การจัดการขยะ ขยะอาหาร รายงานเพื่อความยั่งยืน จัดซื้อจัดจ้าง ผลกระทบ การท่องเที่ยว
13. การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Action)	โลกร้อน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ก๊าซเรือนกระจก การปรับตัว
14. ทรัพยากรทางทะเล (Life Below Water)	มหาสมุทร ทะเล ชายฝั่ง ประมง ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเล
15. ระบบนิเวศบนบก (Life on Land)	ป่าไม้ ระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ สัตว์ป่า ภูเขา ชนิดพันธุ์ต่างที่รุกราน แหล่งน้ำจืด เช่น แม่น้ำ ลำธาร เขื่อน
16. ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง (Peace and Justice Strong Institutions)	ความยุติธรรม ความรุนแรง อาชญากรรม กฎหมาย สิทธิเสรีภาพ การก่อการร้าย ข้อมูลรัฐ ทุจริต คอร์รัปชัน
17. ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Partnerships for the Goals)	ความร่วมมือโลก การเก็บภาษี ภาครัฐ ความร่วมมือระหว่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศ นวัตกรรมระหว่างประเทศ การเงินระหว่างประเทศ การค้าพหุภาคีระบบข้อมูล

ตัวอย่าง การวิเคราะห์กรอบการประเมินด้วยผู้ใช้งานเอง >> โครงการหยุดการกลั่นแกล้งรังแก หรือ Bully ในโรงเรียน

STEP ที่ 1 ด้วยการกำหนดประเด็น – โครงการหยุดการกลั่นแกล้งรังแก หรือ Bully ในโรงเรียน

STEP ที่ 2 ตั้งคำถามว่า - “จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเราสามารถหยุดการบูลลี่ในโรงเรียนได้”

- ถ้าโรงเรียนไม่มีการบูลลี่นักเรียนทุกคนจะรู้สึกปลอดภัยไม่หวาดกลัว
- เมื่อไม่หวาดกลัวจะอยากมาโรงเรียนมากขึ้น
- เมื่ออยากมาโรงเรียนก็จะลดโอกาสที่จะหลุดออกจากการศึกษากลางคัน
- นักเรียนสุขภาพจิตใจดีลดอาการซึมเศร้า
- เมื่อสุขภาพจิตใจเข้มแข็ง ก็จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนครูคนรอบตัว
- การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีช่วยส่งเสริมให้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ ในมิติทางเพศ การที่โรงเรียนมีคณาจารย์ป้องกันการกลั่นแกล้ง ล้อเลียน ช่วยให้ทุกเพศ โดยเฉพาะ LGBTQI รู้สึกปลอดภัยขึ้น เพราะนักเรียนกลุ่มนี้มักเป็นกลุ่มคนที่ ถูกกลั่นแกล้ง อยู่เสมอ

STEP ที่ 3 เชื่อมโยง SDG แต่เพื่อให้เห็นประเด็นละเอียดขึ้น ในตัวอย่างนี้อยากชวนทุกคน เชื่อมโยง SDG ลึกลงไปถึงระดับเป้าหมายย่อย (Target) จากนั้นดูว่าประเด็นนั้นเกี่ยวข้องกับ Goal ไດแล้วจึงค่อย + / - สังเกตว่าประเด็นนั้นจัดอยู่ใน Target ไດ พร้อมระบุลงไปด้วย ยกตัวอย่าง

- การไม่มีบูลลี่ทำให้นักเรียนรู้สึกที่ตนเองปลอดภัยจากความรุนแรงในทุกมิติตาม SDG 16.1
- รวมถึงส่งผลดีต่อการขจัดความรุนแรงในผู้หญิงและเด็ก ตาม SDG 5.2
- การที่นักเรียนมีสุขภาพจิตที่สมบูรณ์แจ่มใส สนับสนุนการมีสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี สอดคล้องกับ SDG 3.4
- การมาเรียนไม่ขาดทำให้ลดโอกาสที่เด็กจะหลุดออกจากการศึกษา หรือย้ายออกกลางคัน ทำให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับ SDG 4.1
- หากไม่มีการบูลลี่จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำในการเรียนรู้ระหว่างเพศ ผู้พิการ ชนพื้นเมือง ตาม SDG 4.5 ลดความเหลื่อมล้ำทางเพศด้านการศึกษา
- การทำให้ความเข้าใจและหยุดบูลลี่อย่างจริงจังจึงเป็นการเคารพในสิทธิมนุษยชน และเป็นความรู้ที่เยาวชนควรได้รับตาม SDG 4.7 ทุกคนต้องได้รับความรู้ทักษะที่ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเป็นพลเมืองโลก

จะเห็นว่าเมื่อกำหนดประเด็นให้แคบลง แม้จะมีจำนวนเป้าหมาย SDGs น้อยกว่า แต่สามารถพิจารณารายละเอียดของสถานการณ์หรือสิ่งที่เกิดได้ชัดเจนมากขึ้น ทั้งยังทำให้ทราบว่าสิ่งที่คิดนั้นมีทิศทางที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับเป้าหมายที่ต้องการบรรลุหรือไม่

ตัวชี้วัดที่ได้

- 16.1 สัดส่วนของเด็กที่ได้รับความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศ หลังโครงการ
- 5.2 สัดส่วนของความรุนแรงในผู้หญิงและเด็ก
- 3.4 อัตราการฆ่าตัวตาย
- 4.1 อัตราการสำเร็จการศึกษา
- 4.5 ดัชนีความเท่าเทียม
- 4.7 มีการให้ความรู้เกี่ยวกับการเคารพในสิทธิมนุษยชนและเป็นความรู้ที่เยาวชนควรได้รับ

การวิเคราะห์กรอบการประเมินด้วยผู้ใช้งานเอง

1.4.2 วางแผนรวบรวมข้อมูล

แนวทางการรวบรวมข้อมูลนั้นมีความหลากหลายวิธี (ดังระบุไว้ในบทที่ 4) ผู้ใช้งานสามารถเลือกใช้งานตามความเหมาะสมและความสะดวกตามรายละเอียดที่มีไว้แล้ว โดยอาจมีการผสมผสานวิธีในการรวบรวมข้อมูลไว้มากกว่า 1 วิธี เพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาตรวจสอบความแม่นยำร่วมกันในภายหลัง

1.4.3 วิเคราะห์และการรายงานผล

การวิเคราะห์ต้องมีหลักฐานเชิงประจักษ์ เป็นไปตามข้อมูลที่ได้รวบรวมมาโดยแนวทางในการรายงานผลทำได้หลากหลายวิธีเพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล (รายละเอียดในภาคผนวก)

1.4.4 สะท้อนผลการใช้งานตัวชี้วัด

เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาตัวชี้วัดในวงกว้าง คู่มือฉบับนี้จึงจัดเตรียมแนวทางการประเมินผลตัวชี้วัดไว้แล้ว (รายละเอียดในบทที่ 5) ซึ่งผู้ใช้งานสามารถสะท้อนผลการใช้งานตัวชี้วัดผ่านประสบการณ์ตรงจากการนำเอาคู่มือ (ตัวชี้วัด) ไปใช้งาน นอกจากนี้คู่มือจะมีการประเมินและปรับปรุงรายปี ซึ่งทำให้ประสิทธิภาพของตัวชี้วัดและข้อมูลเหมาะสมกับบริบททางสังคมที่เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

บทที่ 2

แนวทางการพัฒนาและบริหารตัวชี้วัด

2.1 แนวคิดและวิธีการพัฒนาตัวชี้วัด

ชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ฉบับที่ปรับปรุงครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2565) ได้รับการศึกษาและพัฒนาตั้งแต่ช่วงเดือนมีนาคม 2564 ถึง เดือนสิงหาคม พ.ศ.2565 โดยมีแนวคิดในการพัฒนาตัวชี้วัดเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาและอุปสรรคที่พบได้บ่อยในการเลือกใช้ตัวชี้วัด 4 ประเด็นหลัก ดังต่อไปนี้

1) การเลือกตัวชี้วัดที่เป็นที่นิยมจำนวนมากมาใช้ให้เกิดความเหมาะสมกับโครงการ

ตัวชี้วัดตามมาตรฐานต่าง ๆ นั้น มีอยู่มากมาย ทำให้ขั้นตอนในการคัดเลือกตัวชี้วัดเพื่อใช้ในการประเมินนั้นเป็นไปอย่างลำบากและใช้เวลานานในการทบทวนตัวชี้วัดทั้งหมด ดังนั้น ชุดตัวชี้วัดที่รวบรวมไว้ในคู่มือเล่มนี้ จึงมุ่งเน้นการคัดเลือกเฉพาะตัวชี้วัดที่มีความสอดคล้องกับบริบทในประเทศไทย และมีการจัดหมวดหมู่ให้สามารถใช้งานได้ง่ายยิ่งขึ้น

2) การตีความตัวชี้วัดจากแหล่งข้อมูลที่เป็นภาษาอังกฤษ แหล่งข้อมูลต่าง ๆ

ที่รวบรวมตัวชี้วัดไว้นั้นมักเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้ประเมินในบางองค์กรนั้นพบปัญหาในการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและตีความความหมายจากบริบทที่แตกต่างจากในประเทศไทย อีกทั้งยังมีการใช้คำเฉพาะในการอธิบายความหมายของตัวชี้วัดด้วย ดังนั้น ชุดตัวชี้วัดที่รวบรวมไว้ในคู่มือเล่มนี้จึงมีความตั้งใจในการอธิบายความด้วยภาษาอย่างง่ายและชัดเจน เพื่อส่งเสริมความเข้าใจของผู้ใช้งาน

3) การสร้างเกณฑ์ในการประเมินผลและการรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดตามมาตรฐานมักจะขาดการแนะนำแนวทางการสร้างเกณฑ์ในการประเมินผลและการรวบรวมข้อมูลที่สามารถใช้เป็นหลักฐานความสำเร็จตามตัวชี้วัดไว้ ผู้ใช้งานตัวชี้วัดจึงขาดความมั่นใจในการใช้ข้อมูลเพื่อยืนยันความสำเร็จของโครงการ ดังนั้น ชุดตัวชี้วัดที่รวบรวมไว้ในคู่มือเล่มนี้จึงเพิ่มตัวอย่างแนวทางการสร้างเกณฑ์และรวบรวมข้อมูลเข้าไว้ด้วย

4) การสะท้อนผลลัพธ์ที่แท้จริงที่เกิดจากโครงการด้วยตัวชี้วัดตามมาตรฐาน

ในบางกรณีพบว่า ตัวชี้วัดตามมาตรฐานที่คัดเลือกมานั้นไม่สามารถสะท้อนผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในโครงการได้ เนื่องจากความแตกต่างกันในบริบทพื้นที่ โดยเฉพาะตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ เช่น ความเข้มแข็งของชุมชนที่เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาชุมชน ดังนั้น ชุดตัวชี้วัดที่รวบรวมไว้ในคู่มือเล่มนี้จึงได้นำเสนอตัวชี้วัดที่ไม่มีตามมาตรฐานทั่วไป แต่เกิดการใช้งานจริงจากกรณีศึกษาด้วย

นอกจากแนวคิดทั้ง 4 ประเด็นหลัก ตัวชี้วัดที่รวบรวมไว้ในคู่มือนี้ยังมีขั้นตอนในการพัฒนาตัวชี้วัดอย่างเป็นระบบและสามารถดำเนินการซ้ำเพื่อปรับปรุงตัวชี้วัดให้เป็นปัจจุบันได้ตั้งขั้นตอนต่อไปนี้

1) การคัดเลือกตัวชี้วัดผ่านการทบทวนวรรณกรรมของคณะผู้จัดทำ

ดำเนินการโดยทบทวนโครงการ CSR ที่ประสบความสำเร็จและวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับ SDGs รวมถึงการศึกษารูปแบบและการดำเนินงานของโครงการซีเอสอาร์ที่ได้รับรางวัล อาทิ CSR Award หรือได้รับการยอมรับว่าประสบความสำเร็จของบริษัทขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ ใน 8 อุตสาหกรรม จำแนกประเภท ตามตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ (1) เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (2) สินค้าอุปโภคบริโภค (3) ธุรกิจการเงิน (4) สินค้าอุตสาหกรรม (5) อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (6) ทรัพยากร (7) บริการและ (8) เทคโนโลยี ในการพัฒนาชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2565) ได้ทำการทบทวนรายงานความยั่งยืนของ 28 องค์กรภาคธุรกิจ กระจายครอบคลุมทั้ง 8 อุตสาหกรรม

2) การคัดเลือกตัวชี้วัดผ่านการรวบรวมข้อมูลจากองค์กรภาคธุรกิจ

ดำเนินการโดยการส่งแบบสำรวจชุดตัวชี้วัดที่รวบรวมได้จากการทบทวนวรรณกรรมไปยังตัวแทนขององค์กรภาคธุรกิจกระจายทั้ง 8 อุตสาหกรรม เพื่อขอความคิดเห็นและข้อมูลตามประสบการณ์จากผู้ใช้งานตัวชี้วัดจริง เพื่อเป็นการคัดเลือกตัวชี้วัดที่มีการใช้งานมากและรวบรวมตัวชี้วัดที่มีการใช้งาน แต่ไม่ได้รวมอยู่ในตัวชี้วัดที่รวบรวมได้จากการทบทวนวรรณกรรมในการพัฒนาชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2565) ได้ทำการรวบรวมแบบสำรวจจาก 20 องค์กร โดยกระจายทั้ง 8 อุตสาหกรรม ทั้งนี้ มีชุดข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์สามารถนำมาประกอบการวิเคราะห์ผลทั้งหมด 16 บริษัท

3) การคัดเลือกตัวชี้วัดผ่านการประชุมผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจ

ดำเนินการโดยจัดประชุมเพื่อขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญต่อตัวชี้วัดที่รวบรวมมาจาก 2 ขั้นตอนที่ได้กล่าวไว้แล้ว จึงนำมาพัฒนาเป็นชุดตัวชี้วัด 17 เป้าหมายที่ยังไม่ถูกแยกตามมิติจะถูกรวบรวมไว้ในคู่มือฉบับนี้ ในการพัฒนาชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2565) ได้ทำการจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญ 1 ครั้ง

4) การจัดวงประชุมติดตามการนำคู่มือไปใช้

ดำเนินการโดยจัดประชุม 10 องค์กรที่นำชุดตัวชี้วัดไปใช้ในระยะเวลาที่ 1 เพื่อขอความคิดเห็นและข้อมูลตามประสบการณ์จากผู้ใช้งานตัวชี้วัดจริงที่ในการพัฒนาชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2565) ได้ทำการพัฒนาชุดตัวชี้วัดตามมิติ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปใช้ยิ่งขึ้น

2.2 แนวทางการบริหารชุดตัวชีวิตและคู่มือ

แนวทางการบริหารชุดตัวชีวิต แบ่งได้เป็น 3 ระยะหลัก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) แนวทางการบริหารก่อนการใช้ตัวชีวิต

เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมการใช้งานทั้งผู้บริหารชุดตัวชีวิตและคู่มือ ตลอดจนผู้ใช้งานจริงจากองค์กรภาคธุรกิจ ซึ่งดำเนินการตามแนวทางการบริหารก่อนการใช้ตัวชีวิต จึงเป็นการปูพื้นฐานและทำความเข้าใจร่วมกันที่ดี

- **ให้อุณหภูมิการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ** ทำหน้าที่คณะกรรมการบริหารชุดตัวชีวิต ซึ่งมีหน้าที่หลักในการควบคุมกำกับดูแล และประชาสัมพันธ์ การใช้งานชุดตัวชีวิตและคู่มือการใช้ชุดตัวชีวิต รวมถึงจัดทำเป็นประกาศคณะกรรมการบริหารชุดตัวชีวิตเผยแพร่ให้ทราบทั่วกัน

- **ศึกษาคู่มือและสร้างความรู้ความเข้าใจในหน่วยงานบริหาร** ตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามประกาศคณะกรรมการบริหารตัวชีวิต โดยจะต้องเร่งสื่อสารความเข้าใจ และศึกษารายละเอียด แนวทางการใช้ตัวชีวิตตามระบุไว้ในคู่มืออย่างชำนาญ เพื่อเป็นการสนับสนุน การใช้งานแก่ผู้ใช้งานจริงอย่างเป็นระบบ ซึ่งสามารถดำเนินการในหลายลักษณะ เช่น การลงพื้นที่ เพื่อประชาสัมพันธ์แนวทางการใช้ตัวชีวิต การเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอกเพื่อจัดอบรมและทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวชีวิตและคู่มือ เป็นต้น

2) แนวทางการบริหารระหว่างการใช้ตัวชีวิต

เพื่อเป็นการติดตามผลระหว่างการใช้งานตัวชีวิตและป้องกันข้อผิดพลาด ในกรณีเร่งด่วน การบริหารตัวชีวิตระหว่างการใช้งานจึงมีความจำเป็นอย่างมาก โดยกรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) จะต้องมีกรมมอบหมายให้ มีบุคลากรดูแลรับผิดชอบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ส่งเสริมการใช้ตัวชีวิตตามแนวทางการกำหนดเกณฑ์และรวบรวมข้อมูล มุ่งเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจในการใช้งานตัวชีวิตและคู่มือให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ด้วยการประชาสัมพันธ์ ผ่านหน่วยงานท้องถิ่น เช่น ศูนย์ CSR จังหวัด และเปิดให้มีช่องทางในการสอบถามเพื่อเพิ่มเติม ความเข้าใจระหว่างผู้ใช้งานกับคณะกรรมการบริหารชุดตัวชีวิต

- จัดให้มีระบบการประเมินและหนุนเสริมระหว่างทาง เพื่อแก้ไขปัญหา ที่อาจเกิดขึ้นระหว่าง การใช้งาน เช่น จัดให้มีช่องทางในการสอบถามรายละเอียดและปรึกษาการใช้งาน อย่างเป็นระบบ

3) แนวทางการบริหารหลังการใช้ตัวชี้วัด

เพื่อเป็นการสะท้อนผลสัมฤทธิ์ของตัวชี้วัดและคู่มือ การประเมินผลข้อมูลการใช้งาน ทั้งตัวชี้วัดและคู่มือจากผู้ใช้งาน และคณะกรรมการบริหารชุดตัวชี้วัดจึงมีความจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพของตัวชี้วัดและคู่มือ

- **รวบรวมผลการประเมินผลตัวชี้วัดและคู่มือ** ขอความร่วมมือจากหน่วยงานผู้ใช้งานให้ร่วมสะท้อนผลการใช้งานตัวชี้วัดหลังการใช้งาน

- **ปรับปรุงชุดตัวชี้วัดและคู่มือ** ตามผลวิเคราะห์ที่รวบรวมได้ และจัดให้มีการประชุมผู้เชี่ยวชาญเพื่อร่วมพิจารณาปรับปรุงชุดตัวชี้วัดและคู่มือเพิ่มเติม

โดยเมื่อได้รวบรวมและสรุปผลการประเมินตัวชี้วัดและคู่มือแล้ว อนุกรรมการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ซึ่งทำหน้าที่คณะกรรมการบริหารชุดตัวชี้วัด ควรมีการพิจารณา มอบรางวัล CSR Awards เพื่อยกย่อง เป็นขวัญและกำลังใจ รวมถึงเสริมสร้างพลังการทำงาน ด้านซีเอสอาร์ให้กับภาคธุรกิจ อย่างไรก็ตาม ควรมีการหนุนเสริมและสร้างขวัญกำลังใจอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคธุรกิจที่เพิ่งมีการริเริ่มโครงการ

ทั้งนี้ คณะกรรมการบริหารชุดตัวชี้วัดควรมีการนำเสนอ และรายงานผลการประเมินดังกล่าวไปยัง คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และอาจจะผนวกเป็นข้อเสนอเพื่อขอความอนุเคราะห์จากภาคธุรกิจ ในการร่วมมือกันขับเคลื่อนการดำเนินโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย ตามพันธกิจของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) และยังสอดคล้องต่อบทบาทและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

แนวทางการบริหารชุดตัวชี้วัดและคู่มือ

ก่อนการใช้ตัวชี้วัด

อนุกรรมการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ทำหน้าที่คณะกรรมการบริหารชุดตัวชี้วัดมีหน้าที่หลักในการควบคุมกำกับดูแล

ศึกษาคู่มือและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับคู่มืออย่างชำนาญเพื่อสนับสนุนการใช้งานแก่ผู้ใช้งานจริงอย่างเป็นระบบ

ระหว่างการใช้ตัวชี้วัด

ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ตัวชี้วัดตามเกณฑ์การประเมินภายในคู่มือ เช่น การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจผ่าน ศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด และเพิ่มช่องทางให้มีการตอบข้อซักถามเพิ่มเติม หากมีอุปสรรคหรือข้อสงสัยในการใช้ตัวชี้วัดทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้ใช้งานกับผู้ติดตามและประเมินผล

หลังการใช้ตัวชี้วัด

ดำเนินการรวบรวมและสรุปผลการประเมินตัวชี้วัดและคู่มือ เพื่อปรับปรุงชุดตัวชี้วัดและคู่มือตามผลวิเคราะห์รวบรวมได้

คณะกรรมการบริหารชุดตัวชี้วัดพิจารณาออปรางวัลเพื่อเสริมสร้างพลังการทำงานด้านซีเอสอาร์ให้กับภาคธุรกิจและขอมติที่ประชุมเพื่อเสนอข้อมูลไปยังคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เสนอข้อมูลและรายงานผลต่อคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อผนวกเป็นข้อเสนอและขอความอนุเคราะห์จากภาคธุรกิจในการร่วมมือกันขับเคลื่อนการดำเนินโครงการ CSR ให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามพันธกิจของ กระทรวง พม. และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

บทที่ 3

รายละเอียดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุน การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ได้สอดคล้องทั้ง 17 เป้าหมาย พร้อมทั้งได้สรุปตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทของประเทศไทย พบว่า องค์กรภาคธุรกิจได้มีการนำไปใช้อยู่แล้วก่อนหน้านี้ โดยเป้าหมายทั้ง 17 ข้อ ได้สะท้อน 3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติสังคม มิติเศรษฐกิจ และมิติสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก 2 มิติ คือ มิติสันติภาพและสถาบัน และมิติเรื่องหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นส่วนเชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น 5 มิติ ซึ่งองค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย 17 ข้อ ออกเป็น 5 กลุ่ม (เรียกว่า 5 Ps) ประกอบด้วย

- People (มิติสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 2 3 4 และ 5
- Prosperity (มิติเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 8 9 10 และ 11
- Planet (มิติสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 12 13 14 และ 15
- Peace (มิติสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16
- Partnership (มิติหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

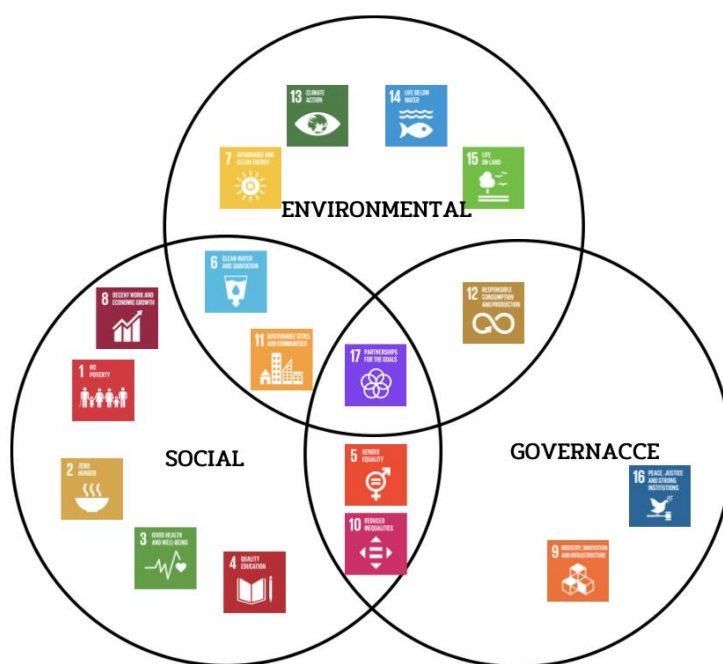
ในการตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ประเด็นสำคัญที่ต้องตระหนักถึงเป็นอย่างยิ่ง คือ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในลักษณะของการเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืน

Source: Johan Rockstrom and Pavan Sukhdev

การเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืน
(ที่มา: พิพัฒน์ ยอดพฤติการ, 2560: ออนไลน์)

ซึ่งสอดคล้องกับหลัก ESG ที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย โดยกำหนดแนวปฏิบัติในด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) ที่มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การรักษา สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจของบริษัท เช่น ลดปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ลดปริมาณการปล่อยของเสียจากการผลิต ประหยัดพลังงานและการใช้น้ำ เป็นต้น สำหรับแนวปฏิบัติในด้านสังคม (Social) เช่น การบริหารทรัพยากรบุคคลอย่างเป็นธรรม และเท่าเทียม การดูแลความปลอดภัยของพนักงาน รวมถึงการมีส่วนร่วมที่ดีกับชุมชนรอบด้าน ภายใต้การดำเนินงานตามกรอบการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Governance) เช่น มีนโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อต้านการทุจริต ดำเนินงานอย่างโปร่งใส ดูแลผลประโยชน์ผู้มีส่วนได้เสีย เช่น การมีโครงสร้างกำกับดูแลกลยุทธ์ ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น

แนวคิดการพัฒนาขององค์กรอย่างยั่งยืน (ESG)

(ที่มา: วิชัย อัครัสกร, 2564)

จากภาพจะเห็นว่า การดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ด้วย ESG ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานขององค์กรภาคธุรกิจที่สอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้ง 3 มิติ ได้แก่ สิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ ทำให้องค์กรภาคธุรกิจจำเป็นต้องมีกระบวนการในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแลกิจการที่ดีอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อขับเคลื่อนองค์กรภาคธุรกิจให้เป็นไปในทิศทางที่สามารถตอบสนองและสะท้อนสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างเชื่อมโยงกัน

3.1 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจน (No Poverty)

เป้าหมายในการขจัดความยากจนทุกรูปแบบ โดยในปัจจุบันมีประชากรโลกมากกว่า 800 ล้านคน ยังขาดการเข้าถึงปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ขาดการเข้าถึงอาหาร น้ำดื่มที่สะอาด และสุขอนามัยที่ดี ถึงแม้ว่าประชากรส่วนใหญ่จะมีรายได้ต่อวันต่อคนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด แต่ค่าแรงงาน การเข้าถึงการศึกษา และการเข้าถึงทรัพย์สินยังขาดความเท่าเทียม ทั้งนี้เรื่องความยากจนไม่ได้พิจารณาเพียงด้านรายได้ แต่จะต้องพิจารณาถึงความเป็นอยู่ของประชากรในการได้รับบริการขั้นพื้นฐานด้วย

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- สร้างหลักประกันการระดมทรัพยากรอย่างหลากหลาย รวมถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนาตามเป้าหมาย
- สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนคนยากจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนเร่งการลงทุนเพื่อการขจัดความยากจน
- ลดหนี้ครัวเรือน โดยสนับสนุนให้คนไทยออมเงิน ใช้จ่ายตามอัตภาพ และสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงในการดำเนินชีวิตขั้นพื้นฐานได้
- ปรับปรุงระบบสิทธิประโยชน์ทางสังคมให้กับผู้ยากไร้ ผู้พิการ และผู้สูงอายุ
- หาทางแก้ปัญหาเชิงรุกเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่สังคมผู้สูงอายุ
- เสนอให้จัดระบบส่งเสริมทางการเงินให้กับแรงงานไร้ฝีมือ เกษตรกรรายย่อย และผู้ที่ต้องพึ่งพาแหล่งเงินกู้นอกระบบ

ขยายขอบข่ายแผนงานเพื่อพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่และสร้างรายได้ในเขตชนบท รวมถึงครอบครัวที่มีสตรีเป็นหัวหน้าครอบครัว

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
1.1 ภายในปี พ.ศ. 2573 ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงของประชาชนในทุกพื้นที่ให้หมดไป ซึ่งปัจจุบันความยากจนวัดจากคนที่มีค่าใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า \$1.90 /วัน	(S) 1.1.1 สัดส่วนของประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนสากล จำแนกตาม เพศ อายุ สถานการณ์จ้างงาน และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ (ชุมชนเมือง/ชนบท)	(T) 1.1.1 รายได้ประจำเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง จำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายได้ (T) 1.1.2 รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง จำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายได้ (T) 1.1.3 จำนวนหนี้สินที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงของประชากร จำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายได้
1.2 พ.ศ. 2573 ลดสัดส่วน ชาย หญิง และเด็กในทุกช่วงวัยที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง	(S) 1.2.1 สัดส่วนของประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจนของประเทศ จำแนกตามเพศ และอายุ	(T) 1.2.1 จำนวนคนจนเมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค จำแนกตามภาคและพื้นที่
1.3 ทุกคนมีระบบและมาตรการการคุ้มครองทางสังคมระดับประเทศที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึงฐานการคุ้มครองทางสังคม (floors) โดยให้ครอบคลุมกลุ่มประชากรยากจน และกลุ่มเปราะบางให้มากที่สุด ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 1.3.1 สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความคุ้มครองตามระบบและมาตรการการคุ้มครองทางสังคม จำแนกตามเพศ และแบ่งเป็น เด็ก ผู้ว่างงาน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ หญิงตั้งครรภ์ เด็กเกิดใหม่ ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากการทำงานผู้ที่ยากจนและเปราะบาง	(T) 1.3.1 จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคม ทั้งแรงงานในระบบและนอกระบบ
1.4 สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่ ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการ	(S) 1.4.1 สัดส่วนของประชากรอาศัยในครัวเรือนที่เข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน	(T) 1.4.1 จำนวนแหล่งทุนที่สามารถเข้าถึงได้

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
<p>ขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและมีสิทธิในที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากร ธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก</p>		
<p>1.5 สร้างภูมิคุ้มกันให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง รวมทั้งลดความเสี่ยงและความอ่อนแอต่อภาวะสภาพอากาศผันผวนรุนแรง การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ</p>	<p>(S) 1.5.1 จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน (ภัยพิบัติ รวมถึง อุทกภัย อัคคีภัย วาตภัย และภัยแล้ง)</p> <p>(S) 1.5.2 การสูญเสียทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากภัยพิบัติโดยตรงต่อ GDP โลก</p>	<p>(T) 1.5.1 มูลค่าความเสียหายจากภัยแล้งและอุทกภัย</p>

3.2 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 2 ขจัดความหิวโหย (Zero Hunger)

เป้าหมายการขจัดความหิวโหย ในทางปฏิบัติไม่มีตัวชี้วัดที่บ่งบอกได้ว่าจะสามารถขจัดความหิวโหยได้แล้วหรือไม่ ดังนั้นจึงต้องพิจารณาว่าจะทำอย่างไรให้เกิดความมั่นคงทางอาหาร การปรับปรุงด้านการโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน เช่น ชุมชนใดที่ยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีผืนป่าหรือพื้นที่ดินและแหล่งน้ำที่ดี ก็สามารถส่งเสริมให้ปลูกพืชผักสวนครัวหรือทำการเกษตร รวมทั้งการส่งเสริมการผลิตขนาดเล็กซึ่งจะทำให้มั่นใจได้ว่าทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงอาหารที่มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- หนุนเสริมให้เกษตรกรและผู้ประกอบธุรกิจการเกษตรให้ความสำคัญกับความสมดุลระหว่างแรงจูงใจด้านผลกำไรกับความห่วงใยสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน การพึ่งพาตนเองซึ่งจะส่งผลดีกว่าการทำเกษตรเชิงเดี่ยวและการเกษตรแบบพึ่งพาสารเคมี
- ปรับเปลี่ยนการทำเกษตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และลดการเป็นต้นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ลดอัตราร่างกายแคระแกร็นในเด็ก
- ลดการทำเกษตรคู่สัญญา เพื่อให้เกษตรกรลดการพึ่งพาธุรกิจการเกษตร และสามารถรองรับความเสี่ยงต่าง ๆ ได้มากขึ้น
- เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยเกษตรและการขยายบริการ การพัฒนาเทคโนโลยีและการทำธนาคารยีนของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
- แก้ไขและป้องกันการกีดกันทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงการจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบ และมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโดยา
- เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหาร สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และให้สามารถเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ์เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารอย่างรุนแรง

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
2.1 ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคน โดยเฉพาะคนที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัยมีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 2.1.1 ความชุกของความไม่มั่นคงทางอาหาร ของประชากรในระดับปานกลางหรือรุนแรง โดยใช้ Food Insecurity Experience Scale (FIES)	(T) 2.1.1 ความชุกของภาวะขาดสารอาหาร (ร้อยละ)
2.2 สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตร มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลผลิตและการผลิต รักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและจะช่วยพัฒนาที่ดิน และคุณภาพดินอย่างต่อเนื่องภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 2.2.1 ร้อยละของพื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน	(T) 2.2.1 ร้อยละของพื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
2.3 คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นา และที่เลี้ยงตามบ้านเรือน รวมถึงชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น ทั้งควรให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดี และชหลากหลายทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ ที่องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 2.3.1 จำนวนแหล่งพันธุกรรมพืชและสัตว์ เพื่ออาหารและการเกษตรที่เก็บรักษาในสถานที่สำหรับอนุรักษ์ทั้งในระยะกลางและระยะยาว (S) 2.3.2 สัดส่วนพันธุ์สัตว์ท้องถิ่น ที่จัดอยู่ในระดับ ความเสี่ยงที่จะสูญพันธุ์	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
<p>2.4 ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการสารอาหารของวัยรุ่นหญิง หญิงตั้งครรภ์ และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในพ.ศ. 2573 รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะเตี้ย (stunting) และแควะแกร็น (wasting) ในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ภายในปี พ.ศ. 2568</p>	<p>(S) 2.4.1 ความชุกของภาวะโลหิตจาง (anemia) ในหญิง อายุระหว่าง 15 – 49 ปี จำแนกตามภาวะตั้งครรภ์</p>	<p>-</p>
<p>2.5 เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายย่อย โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง คริวเรือนเกษตรกร เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และชาวประมงให้เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดิน ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างมั่นคงและเท่าเทียมภายในปี พ.ศ. 2573</p>	<p>(S) 2.5.1 รายได้เฉลี่ยของเกษตรกรผู้ผลิตอาหารรายย่อย จำแนกตามเพศ และสถานะพื้นเมือง</p>	<p>(T) 2.5.1 มูลค่าการผลิตต่อหน่วยแรงงาน จำแนกตามขนาดกิจการของการทำฟาร์ม เลี้ยงสัตว์ การป่าไม้</p>

3.3 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 3 การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Good Health and well - being)

การมีสุขภาพที่ดีนั้น พิจารณาจากอายุขัยของประชากรโลกว่ามีค่าเฉลี่ยอายุที่ยืนยาวสูงขึ้นมากน้อยเพียงใด เป้าหมายการพัฒนาคือการป้องกันหรือลดอัตราการเสียชีวิตของเด็กแรกเกิดให้ลดน้อยลง รวมทั้งมีแนวทางป้องกันการเสียชีวิตของมารดาขณะคลอด พัฒนาการบริการทางการแพทย์แก่สุขภาพของมารดา และลดการติดเชื้อเอชไอวี และโรคอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาาระบบเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงยารักษาโรคในราคาที่เข้าถึงได้

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- ลดความไม่เท่าเทียมกันในการกระจายทรัพยากรด้านสาธารณสุข และบุคลากรทางการแพทย์ระหว่างพื้นที่เมืองและชนบท
- ส่งเสริมให้คนไทยบริโภคอาหารที่มีประโยชน์มากขึ้น ออกกำลังกายมากขึ้น และใส่ใจดูแลสุขภาพทางจิตมากขึ้น
- เสริมสร้างการป้องกัน การบำบัด และการรักษาผู้ติดสารเสพติด
- เพิ่มความปลอดภัยในการใช้รถยนต์ เพื่อลดอุบัติเหตุบนท้องถนน
- ปรับปรุงการรักษาและดูแลผู้ป่วยทางจิต
- ส่งเสริมให้เกิดสังคมแห่งการห่วงใยและแบ่งปัน
- เสริมการดำเนินงานตามกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม
- สนับสนุนการวิจัย พัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคที่ติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ตามปฏิญญาโดฮา ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้ขบขัญญัติในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยา โดยถ้วนหน้า
- สนับสนุนงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ การสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
<p>3.1 ยุติการแพร่กระจายของเอชไอวี วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกกลบเกลื่อนและต่อสู้กับโรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. 2573</p>	<p>(S) 3.1.1 จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ต่อประชากรที่ไม่มีอาการติดเชื้อ 1,000 คน (จำแนกตาม เพศ อายุ และกลุ่มประชากรหลัก)</p>	<p>(T) 3.1.1 จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ต่อประชากรที่ไม่มีอาการติดเชื้อ 1,000 คน (จำแนกตาม เพศ อายุ และกลุ่มประชากรหลัก)</p> <p>(T) 3.1.2 อัตราการเกิดโรควัณโรคต่อประชากร 100,000 คน</p> <p>(T) 3.1.3 อัตราการเกิดโรคมมาลาเรียต่อประชากร 1,000 คน ต่อปี</p> <p>(T) 3.1.4 จำนวนของผู้ติดเชื้อไวรัสตับอักเสบบีต่อประชากร 100,000 คน</p>
<p>3.2 ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสาม ผ่านการป้องกันการรักษาโรครวมถึงสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดีภายในปี พ.ศ. 2573</p>	<p>(S) 3.2.1 อัตราการตายของมารดา (ต่อการเกิด 1,000 คน)</p> <p>(S) 3.2.2 สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความชำนาญ</p>	<p>(T) 3.2.1 ร้อยละของประชากรที่ไม่เจ็บป่วยต่อประชากรทั้งหมด</p> <p>(T) 3.2.2 อัตราการฆ่าตัวตาย (ต่อประชากรแสนคน)</p>
<p>3.3 เสริมสร้างการป้องกัน การใช้ยาเสพติดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางที่ผิด</p>	<p>(S) 3.3.1 ความครอบคลุมของการรักษา (การรักษาโดยใช้ยา การฟื้นฟูสมรรถภาพ และบริการการติดตามผลการรักษา) สำหรับผู้ใช้สารเสพติด</p> <p>(S) 3.3.2 การดื่มแอลกอฮอล์ในระดับอันตราย นียามตามบริบทของประเทศ คิดเป็นปริมาณแอลกอฮอล์ต่อหัวประชากร (อายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป) ในจำนวนลิตรของแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ภายในปีปฏิทิน</p>	<p>(T) 3.3.1 ความครอบคลุมของการรักษา (การรักษาโดยใช้ยา การฟื้นฟูสมรรถภาพ และบริการการติดตามผลการรักษา) สำหรับผู้ใช้สารเสพติด</p> <p>(T) 3.3.2 สัดส่วนผู้ดื่มแอลกอฮอล์</p> <p>(T) 3.3.3 สัดส่วนผู้สูบบุหรี่</p>

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
3.4 ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกครึ่งหนึ่งภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 3.4.1 อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน	-
3.5 ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า 70 คนต่อการเกิด 100,000 คน ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 3.5.1 อัตราการตายของมารดา (ต่อการเกิด100,000 คน) (S) 3.5.2 สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความชำนาญ	(T) 3.5.1 แม่ที่คลอดลูกได้รับการทำคลอดและดูแลหลังคลอด
3.6 สร้างหลักประกันถ้วนหน้า ในการเข้าถึงบริการสุขภาพทางเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์ รวมถึงการวางแผนครอบครัว การให้ข้อมูลความรู้อย่างบูรณาการตามยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 3.6.1 สัดส่วนของประชากรที่มีค่าใช้จ่ายครัวเรือนด้านสุขภาพต่อค่าใช้จ่ายครัวเรือนหรือรายได้ทั้งหมดอยู่ในระดับสูง	(T) 3.6.1 ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับการตรวจสุขภาพทั่วไปประจำปี (อย่างน้อยร้อยละ 60) (T) 3.6.2 ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับการดูแลและรักษาโรคเมื่อเจ็บป่วย (อย่างน้อยร้อยละ 60)
3.7 บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถเข้าถึงได้	(S) 3.7.1 ความครอบคลุมของบริการด้านสุขภาพที่จำเป็น (นิยามความครอบคลุมของบริการที่จำเป็นเฉลี่ยโดยยึดการติดตามการรักษา ซึ่งประกอบด้วยภาวะเจริญพันธุ์มารดา เด็กเกิดใหม่และสุขภาพเด็ก โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ และความสามารถในการเข้าถึงบริการระหว่างคนทั่วไปและผู้ด้อยโอกาส)	(T) 3.7.1 ร้อยละของผู้ที่มีหลักประกันสุขภาพต่อประชากรทั้งประเทศ
3.8 ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตราย หรือจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 3.8.1 อัตราการตายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศในบ้านเรือนและในบรรยากาศ (S) 3.8.2 อัตราการตายที่เกิดจากน้ำ และสุขาภิบาลที่ไม่ปลอดภัย ไม่ถูกสุขลักษณะ (S) 3.8.3 อัตราการตายที่เกิดจากการได้รับสารพิษ	-

3.4 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 4 การศึกษาที่เท่าเทียม หรือการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ (Quality Education)

เป้าหมายการพัฒนาการศึกษา ไม่ได้พิจารณาการมีโอกาสเข้าศึกษาในระดับประถม มัธยม หรือระดับที่สูงขึ้น แต่เป็นการพัฒนามุ่งเน้นคุณภาพของการศึกษาเป็นหลัก กล่าวคือ จะพิจารณาว่านักเรียนต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ มีหลักในการคิดหรือมีทักษะในการใช้ชีวิตหรือไม่ รวมไปถึงโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงการศึกษาตลอดชีวิต เช่น การเข้าถึงการฝึกอบรมอาชีพในราคาที่เหมาะสม เป็นธรรม และเท่าเทียมกัน

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ ลดการเรียนรู้แบบท่องจำ
- สร้างหลักประกันความเท่าเทียมกันการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ และการพัฒนาทักษะเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพมากขึ้น
- กระตุ้นให้ครูสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมมากขึ้น รวมถึงปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครู
- แก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่ยังรากลึกระหว่างชุมชนเมืองกับชนบท
- ส่งเสริมสำนักความรับผิดชอบและปฏิรูปการศึกษาอย่างจริงจัง
- สร้างและยกระดับอุปกรณ์ เครื่องมือทางการศึกษาของเด็ก ผู้พิการ และเพศสภาพให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุม และมีประสิทธิผลสำหรับทุกคน
- ขยายจำนวนทุนการศึกษาทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประเทศกำลังพัฒนา และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ โปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์
- เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
4.1 สร้างหลักประกันว่าเด็กทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผลภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 4.1.1 อัตราการสำเร็จการศึกษา (ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย)	-
4.2 สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 4.2.1 ร้อยละของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และพัฒนาการทางบุคลิกภาพตามวัยจำแนกตามเพศ	-
4.3 เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่เกี่ยวข้องจำเป็น รวมถึงทักษะทางด้านเทคนิคและอาชีพ สำหรับการจ้างงาน การมีงานที่มีคุณค่า และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 4.3.1 สัดส่วนของเยาวชนหรือผู้ใหญ่ที่มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามประเภททักษะ	(T) 4.3.1 จำนวนชั่วโมงการฝึกอบรมของพนักงาน
4.4 ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศด้านการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ คนพื้นเมือง และเด็ก สามารถเข้าถึงการศึกษา และการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 4.4.1 ดัชนีความเท่าเทียมกัน (ผู้หญิง ผู้ชาย ในเขตและนอกเขตเมือง/ความมั่งคั่งสูง ต่ำ และอื่น ๆ เช่น สถานะความพิการ คนพื้นเมือง และคนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งหากมีข้อมูล) สำหรับทุกตัวชี้วัดที่ในรายการนี้ที่สามารถแยกได้	-
4.5 สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ทั้งชายและหญิงในสัดส่วนสูง สามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 4.5.1 สัดส่วนของประชากรในกลุ่มอายุที่กำหนด มีความรู้ความสามารถสำหรับการทำงานในด้าน	(T) 4.5.1 อัตราการอ่านออกเขียนได้และมีทักษะด้านการคำนวณของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
	(ก) การอ่านออกเขียนได้ (ข) ทักษะในการคำนวณ จำแนกตามเพศ	
4.6 สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน และการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาค ระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุข และการไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความชื่นชมในความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภายในปี พ.ศ. 2573	-	(T) 4.6.1 จำนวนเด็กและเยาวชน รวมถึง ผู้บริโภครวมถึงเข้าถึงอาหาร การเรียนรู้หรือ ทักษะเกี่ยวกับอาหาร ความรู้ด้านโภชนาการ และการบริโภคอย่างยั่งยืน

3.5 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 5 ความเท่าเทียมทางเพศ (Gender equality)

องค์การสหประชาชาติได้ให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ กล่าวคือ การทำให้ทั้งเพศหญิงและเพศชายสามารถเข้าถึงการศึกษา มีโอกาสที่จะได้รับการว่าจ้าง มีโอกาสได้รับค่าตอบแทนในการทำงาน และมีโอกาสที่จะได้รับสถานภาพทางสังคมเท่าเทียมกัน ซึ่งในปัจจุบัน ยังมีช่องว่างของค่าแรงระหว่างชายและหญิงในตลาดแรงงาน อันเป็นอุปสรรคสำคัญในการแก้ไขปัญหาความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ ความรุนแรงทางเพศ การฉวยประโยชน์ทางเพศ โดยเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ มุ่งหวังให้ยุติการเลือกปฏิบัติต่อเด็กหญิงและผู้หญิงในทุกพื้นที่อย่างถาวร

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ทั้งการค้ำมนุษย์ การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศ การบังคับใช้แรงงานและการบังคับขอราน
- ดำเนินการคุ้มครองแรงงานให้ครอบคลุมมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานทำงานที่บ้าน ซึ่งตรวจสอบได้ยากเนื่องจากการจ้างงานนอกระบบในสถานที่ส่วนบุคคล
- ลดการตอกย้ำภาพในสื่อว่าผู้หญิงเป็นเหยื่อของความรุนแรง และออกกฎหมายการจัดระเบียบการค้าประเวณีที่ไม่เลือกปฏิบัติต่อผู้ให้บริการทางเพศ
- เพิ่มสัดส่วนของผู้หญิงในตำแหน่งงานระดับสูง โดยเฉพาะในรัฐสภาและหน่วยงานราชการ
- สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงมีอำนาจเท่าเทียมกับผู้ชายในการตัดสินใจเรื่องการถือครองและดูแลที่ดินหรือทรัพย์สินอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด
- ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติ การบริการทางการเงิน และการรับมรดกตามกฎหมายของประเทศ
- เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง
- ส่งเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และการให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
5.1 ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่	(S) 5.1.1 สนับสนุน บังคับ ติดตาม ตรวจสอบความเท่าเทียมและการไม่แบ่งแยกทางเพศไม่ว่าจะมีหรือไม่มีกรอบกฎหมายกำหนดไว้ใน พ.ร.บ. ความเท่าเทียมระหว่างเพศก็ตาม	-
5.2 จัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การแสวงประโยชน์ทั้งทางเพศ และในรูปแบบอื่น	(S) 5.2.1 สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่เคยอยู่ร่วมกับคู่ครองได้รับความรุนแรงทางร่างกายทางเพศ หรือทางจิตใจโดยคู่ครองคนปัจจุบันหรือคนก่อนหน้า ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรูปแบบความรุนแรงและอายุ	(T) 5.2.1 จำนวนผู้ประสบอาชญากรรมในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมา
5.3 จัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรและการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง	(S) 5.3.1 สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง 20-24 ปี ที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 15 และ 18 ปี และ สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง 20-24 ปี ที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 15 ปี จำแนกตามภาค (S) 5.3.2 สัดส่วนของเด็กหญิงและผู้หญิง (อายุระหว่าง 15-49 ปี) ที่ได้รับการขลิบ/ตัดอวัยวะเพศหญิง จำแนกตามอายุ	(T) 5.3.1 อัตราการตายอายุน้อยกว่า 20 ปี
5.4 ตระหนักและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดให้มีบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคม	(S) 5.4.1 สัดส่วนของเวลาที่ใช้ไปในการทำงานบ้าน และดูแลคนในครัวเรือนที่ไม่ได้รับค่าตอบแทน จำแนกตามเพศ อายุ และสถานที่อยู่	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ		
5.5 สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ มีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสาธารณสุข	(S) 5.5.1 สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่งใน (ก) รัฐสภา และ (ข) การปกครองท้องถิ่น (ก) สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่ง ส.ว. และ ส.ส. (ข) สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่งใน อบจ. และ อบต. (S) 5.5.2 สัดส่วนของผู้หญิงในตำแหน่งผู้บริหารใน (ก) ภาคราชการพลเรือนสามัญ (ข) ภาคราชการตำรวจ (ค) ภาคราชการตุลาการ และ (ง) ภาคราชการอัยการ	(T) 5.5.1 สัดส่วนหญิง ชาย ในระดับบริหาร ในภาคเอกชนไม่ต่างกัน
5.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสถานะทางเพศอนามัยการเจริญพันธุ์ และสิทธิด้านการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากร การพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่ง รวมถึงเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น	(S) 5.6.1 สัดส่วนของผู้หญิงอายุ 15-49 ปี ที่ทำการตัดสินใจด้วยตนเองบนพื้นฐานข้อมูลที่เพียงพอ (informed decision) ในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ การคุมกำเนิด และการดูแลด้านอนามัยการเจริญพันธุ์ (S) 5.6.2 จำนวนประเทศที่มีกฎหมายและกฎระเบียบที่รับประกันได้ว่าผู้หญิงและผู้ชายที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป เข้าถึงข้อมูล การศึกษา การดูแลด้านสถานะทางเพศ และอนามัยเจริญพันธุ์ได้อย่างเต็มที่และเท่าเทียม	-

3.6 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 6 การมีน้ำสะอาดและการมีสุขอนามัยที่ดี (Clean Water and Sanitation)

ปัญหาด้านการขาดแคลนน้ำส่งผลกระทบต่อประชาชนทั่วโลก โดยมีการคาดการณ์ว่าปัญหาดังกล่าวนี้จะมีความรุนแรงมากขึ้น พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและอุณหภูมิโลกที่สูงขึ้น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจึงต้องมุ่งเน้นการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม โดยจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยให้กับประชาชนในทุกระดับ การป้องกันและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำ เช่น การอนุรักษ์และรักษาความสมบูรณ์ของป่าไม้ แม่น้ำ รวมถึงมีการจัดการน้ำ และสุขาภิบาลที่ยั่งยืน

1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- หาแนวทางที่ยั่งยืนในการตอบสนองความต้องการน้ำที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากที่จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
- สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการจัดการน้ำและสุขาภิบาล
- เพิ่มศักยภาพการบำบัดน้ำเสีย และมาตรการเข้มงวดกับบริษัทที่ทิ้งน้ำเสียโดยที่ยังไม่ได้รับการบำบัดลงในแหล่งน้ำสาธารณะ
- ให้ความรู้แก่ประชาชนเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด และหลีกเลี่ยงการกระทำใด ๆ ที่จะสร้างมลพิษให้แก่ทรัพยากรน้ำ
- ต่อสู้กับภัยคุกคามที่จะทำให้สูญน้ำที่สำคัญ
- ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศ และการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรม และแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัย ซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การขจัดเกลือ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย และเทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่
- สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
6.1 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัย ในราคาที่เป็นธรรม ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 6.1.1 สัดส่วนของประชากรที่ใช้บริการน้ำดื่มที่ได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย	(T) 6.1.1 จำนวนครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี
6.2 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงการสุขาภิบาล และสุขอนามัยอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 6.2.1 สัดส่วนของประชากรที่ใช้ (ก) บริการสุขาภิบาลที่ได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย (ข) สิ่งอำนวยความสะดวกในการล้างมือด้วยสบู่และน้ำ	-
6.3 ปรับปรุงคุณภาพน้ำ โดยการลดมลพิษ การจัดการทิ้งขยะ ลดการปล่อยสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านการบำบัดลงครึ่งหนึ่ง เพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำอย่างปลอดภัยและยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 6.3.1 สัดส่วนของน้ำเสียครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่ได้รับการบำบัดอย่างปลอดภัย (S) 6.3.2 สัดส่วนของแหล่งน้ำ (เช่น มหาสมุทร, ทะเล, ทะเลสาบ, แม่น้ำ, ธารน้ำ, คลอง, หรือสระน้ำ) ที่มีคุณภาพน้ำโดยรอบที่ดี	(T) 6.3.1 สัดส่วนของน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง (T) 6.3.2 ดัชนีคุณภาพแหล่งน้ำ
6.4 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำของทุกภาคส่วน และสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชากรที่ประสบปัญหา การขาดแคลนน้ำ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 6.4.1 การเปลี่ยนแปลงของประสิทธิภาพการใช้น้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา (S) 6.4.2 ระดับความตึงเครียดด้านน้ำ (สัดส่วนการใช้น้ำจืดต่อปริมาณน้ำจืดทั้งหมด)	-
6.5 ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงความร่วมมือข้ามเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 6.5.1 ระดับการจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ (0-100)	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
	(S) 6.5.2 สัดส่วนของพื้นที่ลุ่มน้ำข้ามเขตแดนที่มีการจัดการดำเนินงานเพื่อความร่วมมือด้านน้ำ	
6.6 ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 6.6.1 การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา	(T) 6.6.1 การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา

3.7 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 7 การมีพลังงานที่สะอาดและทุกคนเข้าถึง (Affordable and Clean Energy)

จากจำนวนประชากรโลกที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ความต้องการพลังงานก็เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน การจัดสรรทรัพยากรในส่วนนี้จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องกระจายให้ทุกคนมีโอกาสเข้าถึง เช่น เข้าถึงไฟฟ้าในราคาที่เหมาะสม มีการลงทุนในแหล่งพลังงานที่สะอาด เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ ลมและความร้อน การนำมาตรฐานการประหยัดค่าใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในอาคารและอุตสาหกรรม เพื่อช่วยลดการใช้ไฟฟ้าทั่วโลกได้

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- บรรลุการพึ่งพาตนเองด้านพลังงานโดยการขยายและพัฒนาแหล่งพลังงานทางเลือก เพื่อลดการนำเข้าพลังงาน และชดเชยก๊าซธรรมชาติในประเทศที่กำลังจะหมดไป
- ส่งเสริมการวิจัยพัฒนา สนับสนุนเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เป็นนวัตกรรม เช่น รถยนต์พลังงานไฟฟ้าผ่านโครงสร้างพื้นฐานและงบประมาณที่เหมาะสม
- สร้างจิตสำนึกประหยัดพลังงานให้กับคนทุกกลุ่ม ทั้งผู้ใหญ่ นักเรียน นักศึกษา และกลุ่มธุรกิจเพื่อช่วยลดการใช้พลังงานโดยรวม
- ยกกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัยและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด
- ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่และยั่งยืนในประเทศกำลังพัฒนา

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
7.1 สร้างหลักประกันการเข้าถึงบริการพลังงาน ในราคาที่เหมาะสม ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 7.1.1 สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงไฟฟ้า (S) 7.1.2 สัดส่วนของประชากรที่พึ่งพาเชื้อเพลิงและเทคโนโลยีสะอาดเป็นหลัก	-
7.2 เพิ่มสัดส่วนของพลังงานหมุนเวียนในสัดส่วนพลังงานของโลก (global energy mix) ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 7.2.1 สัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย	(T) 7.2.1 สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของพลังงานทดแทนและอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานให้ดีขึ้น

3.8 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 8 การจ้างงานอย่างมีคุณค่า และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Decent Work and Economic Growth)

การส่งเสริมการจ้างงานถือเป็นนโยบายสำคัญ ที่จะหนุนเสริมเป้าหมายของการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มั่นคง โดยตัวอย่างปัญหาการจ้างงานที่พบในปัจจุบัน โดยเฉพาะในประเทศไทย คือ ต้องการแรงงานที่มาจากสายวิชาชีพเป็นหลัก จึงจำเป็นต้องมีการสนับสนุนการจ้างงานที่เต็มรูปแบบและมีประสิทธิภาพรองรับประชากรในประเทศ

1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- ค้ำครองสิทธิแรงงานและสร้างหลักประกันด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานอย่างปลอดภัยและมั่นคงสำหรับทุกคน โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าว ผู้หญิง และผู้พิการ
- ใช้นโยบายมุ่งสนับสนุนความเป็นผู้ประกอบการและสร้างงานอย่างมีคุณภาพ
- ส่งเสริมการเติบโตอย่างยั่งยืนในภาคธุรกิจที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง ด้วยความหลากหลายของสินค้าและบริการ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ยกระดับการฝึกอบรมในอุตสาหกรรมไฮเทคและส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร
- จัดการปัญหาสูญเสียความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตที่เกิดจากค่าแรงต่ำกว่าในประเทศเพื่อนบ้าน
- สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และภาคงานนอกระบบ
- ขจัดการบังคับใช้แรงงานและการค้ามนุษย์
- สร้างงานในธุรกิจท่องเที่ยวที่ส่งเสริมวัฒนธรรมและสินค้าท้องถิ่น ควบคู่กับปกป้องสิ่งแวดล้อม
- เพิ่มเติมความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศด้อยพัฒนา
- พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานในเยาวชน โดยสอดคล้องตามข้อตกลงขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
8.1 ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากร มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ 7 ต่อปี	(S) 8.1.1 อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริง (real GDP) ต่อหัวประชากร	(T) 8.1.1 อัตราการว่างงานที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง (T) 8.1.2 สัดส่วนคนยากจนด้านรายได้
8.2 บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้น ผ่านการสร้างความหลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นภาคการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และใช้แรงงานเป็นหลัก (Labour-intensive)	(S) 8.2.1 อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีของ real GDP ต่อประชากรผู้มีงานทำ	-
8.3 ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุน กิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่มีคุณค่า ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์ และนวัตกรรม และให้การสนับสนุนการรวมตัวและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ให้สามารถเข้าถึงบริการทางการเงิน	(S) 8.3.1 สัดส่วนการจ้างงานนอกระบบต่อการจ้างงานทั้งหมด จำแนกตามสาขา และเพศ	(T) 8.3.1 สัดส่วนการจ้างงานนอกระบบต่อการจ้างงานทั้งหมด จำแนกตามสาขา และเพศ (T) 8.3.2 จำนวนเกษตรกร ผู้ประกอบการรายย่อย และ กลุ่มเปราะบาง ได้รับการส่งเสริมอาชีพและคุณภาพชีวิตที่ดี (T) 8.3.3 จำนวน Award & Recognition ที่ได้รับของชุมชน
8.4 บรรลุการจ้างงานอย่างเต็มที่ มีประสิทธิภาพ และสร้างงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ ให้มีการจ่ายค่าจ้างที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 8.4.1 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้าง จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และความพิการ (S) 8.4.2 อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และความพิการ	-
8.5 ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำ ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 8.5.1 สัดส่วนของเยาวชน (15-24 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
8.6 ดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพโดยทันที เพื่อขจัดแรงงานที่ถูกบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่ และการค้ามนุษย์ ยับยั้งและกำจัด การใช้แรงงานเด็ก ในรูปแบบที่เลวร้าย ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ ทหารเด็ก และภายในปี พ.ศ. 2568 ให้อุตสาหกรรมใช้ แรงงานเด็กในทุกรูปแบบ	(S) 8.6.1 สัดส่วนและจำนวนเด็กอายุ 5-17 ปี ที่เข้าข่ายแรงงานเด็ก จำแนกตามเพศและอายุ	-
8.7 ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อม ในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ที่ ทำงานเสี่ยงอันตราย	(S) 8.7.1 อัตราความถี่ของการบาดเจ็บร้ายแรง และไม่ ร้ายแรง จากการทำงาน ต่อแรงงาน 100,000 คน จำแนกตามเพศ และสถานะแรงงานต่างด้าว (S) 8.7.2 ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานใน ประเทศ (เสรีภาพในการสมาคม และการเจรจา ต่อรองร่วม) โดยยึดหลักธรรมเนียมของ ILO และ กฎหมายภายในประเทศ จำแนกตามเพศ และ สถานะแรงงานต่างด้าว	(T) 8.7.1 สถิติการเกิดอุบัติเหตุหรืออัตราการ บาดเจ็บจากการทำงานเป็นศูนย์
8.8 ออกแบบและใช้นโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ที่ยั่งยืน ซึ่งช่วยสร้างงาน ส่งเสริมวัฒนธรรม และ ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 8.8.1 สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จากการท่องเที่ยวต่อ GDP ทั้งหมด และอัตราการ เติบโตของ GDP จากการท่องเที่ยว	(T) 8.8.1 สัดส่วนรายได้ที่เพิ่มขึ้นของชุมชน (T) 8.8.2 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นของชุมชน (T) 8.8.3 จำนวนสินค้าและบริการที่ชุมชนนำ ออกตลาด

3.9 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 9 การส่งเสริมอุตสาหกรรม นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน (Industry Innovation and Infrastructure)

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีถือเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในข้อนี้ คือ มุ่งเน้นการประยุกต์ ต่อยอด เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าจากการวางระบบหรือการมีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะส่งเสริมการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานให้แข็งแกร่งและส่งเสริมนวัตกรรมเป็นสิ่งสำคัญ

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- เปลี่ยนจากการผลิตแบบมีมูลค่าน้อย และอุตสาหกรรมที่เน้นการส่งออกไปสู่ อุตสาหกรรมบริการที่ใช้ฐานความรู้และมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น
- เร่งนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ และมีความก้าวหน้ามาใช้
- เพิ่มการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา (R&D) นวัตกรรม การพัฒนาการรับจ้างผลิตตามรูปแบบของตนเอง (ODM) และการผลิตภายใต้รูปแบบและตราสินค้าของตนเอง (OBM)
- สร้างหลักสูตรการฝึกอบรม และสถาบันการศึกษาที่มีทรัพยากรรวมถึงเครือข่ายที่ดีขึ้น
- กระตุ้นให้บริษัทต่าง ๆ นำแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน การผลิตสีเขียว และหลัก “การสร้างคุณค่าร่วมกัน (CSV) ไปใช้ในการดำเนินธุรกิจให้มากขึ้น”
- ปรับปรุงการเชื่อมโยงและการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง
- อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศกำลังพัฒนาผ่านการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และประเทศด้อยพัฒนา
- สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศในประเทศ รวมถึงการผลักดันนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรม และการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์
- ส่งเสริมการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูล การสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าในราคาที่เหมาะสม

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
9.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้มีความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์	(S) 9.1.1 สัดส่วนของประชากรชนบทที่อาศัยอยู่ภายในระยะ 2 กิโลเมตรจากถนนที่สามารถใช้งานได้ทุกฤดู 9.1.2 ปริมาณผู้โดยสาร และสินค้าที่ขนส่งจําแนกตามรูปแบบการขนส่ง	-
9.2 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนภายในปี พ.ศ. 2573 ให้เพิ่มส่วนแบ่งของภาคอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามบริบทของประเทศและให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น 2 เท่า ในประเทศด้อยพัฒนา	9.2.1 สัดส่วนการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตต่อการจ้างงานรวมทั้งหมด	-
9.3 เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่เหมาะสม ให้แก่โรงงานอุตสาหกรรม และวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งเชื่อมโยงผู้ประกอบการเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด	(S) 9.3.1 สัดส่วนของอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีการกู้ยืมหรือมีวงเงินที่ธนาคารให้กู้ยืม	-
9.4 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืนโดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 9.4.1 ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหน่วยมูลค่าเพิ่ม	(T) 9.4.1 จำนวนการใช้พลังงานทดแทน (Renewable energy) 100% ในสาขาที่มีอาคารเป็นของบริษัท ภายในปี 2573

3.10 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำ (Reduced Inequalities)

ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมเกิดขึ้นกับผู้คนทุกระดับ ทั้งความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ความเหลื่อมล้ำระหว่างผู้ที่มีตำแหน่งการทำงานและไม่มีตำแหน่ง ความเหลื่อมล้ำระหว่างแรงงานไทยและแรงงานข้ามชาติ รวมถึงความเหลื่อมล้ำระหว่างเพศ ซึ่งปัญหาของความเหลื่อมล้ำนี้ทำให้คนที่ด้อยกว่าจะต้องจ่ายแพงกว่าเสมอ ตัวอย่างเช่น การทำเรื่องขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน คนที่มีฐานะมักจะเสียดอกเบี้ยต่ำกว่าคนที่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันซึ่งต้องไปกู้เงินนอกระบบทำให้ต้องเสียดอกเบี้ยแพงกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ ลดความเหลื่อมล้ำของรายได้ ซึ่งเป็นปัญหาระดับโลกที่ต้องหาทางออกร่วมกัน โดยการปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับและการส่งเสริมการลงทุน

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- บังคับใช้กฎหมายและการสนับสนุนการจัดเก็บภาษีที่ดิน ภาษีที่คิดจากฐานความมั่งคั่ง ตลอดจนภาษีเงินได้จากการขายหลักทรัพย์ เพื่อสนับสนุนให้ความเสมอภาคยิ่งขึ้น
- พัฒนาโครงการสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสให้ดีขึ้น
- ช่วยเหลือกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด ให้มีอัตราการขยายตัวของรายได้เพิ่มสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ
- สนับสนุนการกระจายทรัพยากรสาธารณะให้เท่าเทียมกันมากขึ้น
- ใช้นโยบายการคลัง ค่าจ้าง แรงงานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมเพื่อสนับสนุนความเสมอภาค
- สนับสนุนและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย ชาติพันธุ์ ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจ หรือสถานะอื่น ๆ
- ดำเนินการตามหลักการการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยปฏิบัติให้เป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก
- สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ การให้ความสำคัญกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศให้ไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด เฉพาะอย่างยิ่ง ในประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุด เช่น ประเทศในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผน และแผนงานของประเทศเหล่านั้น
- ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมด้านการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittances) ให้ต่ำกว่าร้อยละ 3 และจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ 5 ภายในปี พ.ศ. 2573

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
10.1 บรรลุการเติบโตของรายได้ของกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด อย่างก้าวหน้าและยั่งยืน โดยให้มีอัตราเติบโตสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 10.1.1 อัตราการเติบโตของการใช้จ่ายในครัวเรือน หรือรายได้ต่อหัวในกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด และ (ข) อัตราการเติบโตของการใช้จ่ายในครัวเรือน หรือรายได้ต่อหัวในกลุ่มประชากรทั้งหมด	-
10.2 เสริมสร้างศักยภาพและส่งเสริมความครอบคลุมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความพิการ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจ หรืออื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 10.2.1 สัดส่วนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของรายได้ มัชฌิมฐาน จำแนกตามเพศ อายุ และ ความพิการ	-
10.3 สร้างหลักประกันถึงโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการปฏิบัติที่เหมาะสมในเรื่องดังกล่าว	(S) 10.3.1 สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกคุกคามในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	-
10.4 นำนโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคมมาใช้ และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างก้าวหน้า	(S) 10.4.1 ส่วนแบ่งแรงงานต่อ GDP (ประกอบไปด้วย ค่าจ้างและประกันสังคมที่จ่ายโดยนายจ้าง)	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
10.5 อำนาจความสะดวกในการโยกย้ายถิ่นฐาน และเคลื่อนย้ายของคนให้เป็นระเบียบ ปลอดภัย ปกติ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและการจัดการที่ดี	(S) 10.5.1 ค่าใช้จ่ายในการจัดหางานที่ลูกจ้างต้องจ่าย คิดเป็นสัดส่วนของรายได้ประจำเดือน/ปีที่ได้รับจากประเทศปลายทาง	-

3.11 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 11 การพัฒนาเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน (Sustainable Cities and Communities)

การทำให้เมืองหรือชุมชนมีความน่าอยู่ จะต้องมีการสร้างหลักประกันในการเข้าถึงที่อยู่อาศัยที่มีความปลอดภัย และมีราคาที่เหมาะสม การลงทุนเรื่องการขนส่งสาธารณะ มีการสร้างพื้นที่สาธารณะสีเขียว มีการปรับปรุงการวางผังเมืองและการจัดการโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- ส่งเสริมการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานและบริการสังคมอย่างเท่าเทียม ซึ่งรวมถึงพื้นที่สาธารณะ ที่อยู่อาศัย พลังงาน น้ำ สุขาภิบาล และการกำจัดขยะในราคาที่เหมาะสม
- ยกระดับชุมชนแออัดผ่านการพัฒนาแบบมีส่วนร่วม
- ปรับปรุงความปลอดภัยบนถนน เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเมือง ควบคุมคุณภาพอากาศ และมีการจัดการขยะที่ดี
- สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม โลจิสติกส์ และสิ่งแวดล้อมระหว่างเมืองกับชนบท
- มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการทำงาน ใช้นโยบายและแผนงานแบบบูรณาการในการลดผลกระทบ และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ
- สร้างอาคารที่แข็งแรงและทนทานโดยใช้วัสดุภายในท้องถิ่น
- มีการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาคที่ยั่งยืนในการสนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวก ระหว่างพื้นที่เมืองรอบเมือง และชนบท
- ภายในปี 2563 เพิ่มจำนวนเมืองที่ดำเนินการตามนโยบายและแผนบูรณาการเพื่อนำไปสู่การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ทางต่อภัยพิบัติ และเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ Sustainable Development Goals (SDGs) ฉบับเต็ม 11 พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนได เพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558– 2573
- สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุดผ่านการให้ความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
11.1 สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงที่อยู่อาศัยและบริการพื้นฐานที่เพียงพอ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 11.1.1 สัดส่วนประชากรเมืองที่อาศัยในชุมชนแออัด	(T) 11.1.1 สัดส่วนครัวเรือนที่มีบ้านและที่อยู่เป็นของตนเอง (T) 11.1.2 สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ (T) 11.1.3 ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากเสียง ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง กลิ่นเหม็น หรือมลพิษทางอากาศ น้ำเสีย ขยะ และสารพิษ (T) 11.1.4 ร้อยละของครอบครัวที่มีปัจจัยสนับสนุนด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม (T) 11.1.5 ร้อยละของครอบครัวที่มีการใช้ไฟฟ้า
11.2 จัดให้ทุกคนเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้พัฒนาความปลอดภัยทางถนน ขยายการขนส่งสาธารณะและคำนึงถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็กผู้พิการ และผู้สูงอายุ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 11.2.1 สัดส่วนประชากรที่มีจุดบริการขนส่งสาธารณะใน ระยะ 0.5 กิโลเมตร	(T) 11.2.1 ถนนที่มีสภาพดีทั้งหมด หน่วยเป็น กิโลเมตรต่อประชากร 1,000 ราย
11.3 ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืนเพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการ การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 11.3.1 การใช้ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ	(T) 11.3.1 จำนวนกลุ่มองค์กรในชุมชน (T) 11.3.2 จำนวนอาสาสมัครในองค์กรภาครัฐและเอกชน (T) 11.3.3 จำนวนกองทุนสวัสดิการชุมชน
11.4 เสริมความพยายามในการปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก	(S) 11.4.1 ส่วนแบ่งงบประมาณของประเทศ (หรือเทศบาล) ที่ ถูกกำหนดให้ใช้เพื่อการรักษา	(T) 11.4.1 ร้อยละของผู้มีภูมิปัญญาท้องถิ่น ชาวบ้าน และปราชญ์ชาวบ้านต่อประชากรของหมู่บ้าน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
	ป้องกัน และอนุรักษ์มรดก ธรรมชาติทางวัฒนธรรม ของชาติรวมทั้งสถานที่ที่เป็นมรดกโลก	(T) 11.4.2 จำนวนผู้ผลิตสินค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (T) 11.4.3 จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน
11.5 ลดจำนวนผู้เสียชีวิตและผู้ที่ได้รับผลกระทบตลอดจน ลดความสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจ เทียบเคียงกับ GDP ของโลก ที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบางภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 11.5.1 จำนวนผู้เสียชีวิตสูญหาย บาดเจ็บ ย้ายถิ่นฐาน หรือ ย้ายไปอยู่ในที่ที่ปลอดภัยกว่า เนื่องจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000-คน	-
11.6 ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรรวมถึงการให้ความสำคัญกับคุณภาพอากาศและการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 11.6.1 ร้อยละของขยะที่เป็นของแข็งในเขตเมืองที่มีการ จัดเก็บตามปกติและถูกนำกลับมาใช้ใหม่ (จำแนกตาม ประเภทของเสีย) (S) 11.6.2 ระดับฝุ่นละอองโดยรอบ (PM 10 และ PM 2.5)	(T) 11.6.1 จำนวนการร้องทุกข์ด้านมลพิษ (T) 11.6.2 จำนวนผู้ป่วย และเสียชีวิตจากสารอันตราย (T) 11.6.3 ปริมาณของเสียที่ได้รับการบำบัดอย่างถูกต้อง (T) 11.6.4 ปริมาณขยะอันตราย
11.7 จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะสำหรับผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้พิการ ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 11.7.1 ส่วนแบ่งเฉลี่ยของการสร้างเมืองในพื้นที่ว่างเปล่าที่รัฐ เป็นเจ้าของและใช้ประโยชน์	(T) 11.7.1 สัดส่วนของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการคุกคามทางร่างกาย หรือเพศ จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพความพิการ และสถานที่เกิดเหตุ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

3.12 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 12 แผนการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน (Responsible Consumption and Production)

มุ่งเน้นส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมภาคธุรกิจและผู้บริโภคมีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และมีวิถีกำจัดขยะที่เป็นมลพิษอย่างถูกวิธี

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- สร้างเสริมความตระหนักในการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและปลูกฝังจิตสำนึกการใช้ชีวิตพอประมาณ
- สนับสนุนบุคคล เอกชน และภาครัฐให้จัดการทรัพยากรธรรมชาติ ของเสีย และสารเคมี ด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม
- สร้างแรงจูงใจในการสร้างพื้นที่เขียวและการจัดการวัตถุที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อให้ระบบการผลิตมีความยั่งยืนมากขึ้น
- ระบุวิธีการปฏิบัติที่ขาดจริยธรรมในห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการควบคุมการละเมิดสิทธิมนุษยชน และการทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม
- มุ่งเน้นแนวปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐที่ยั่งยืนตามนโยบายของรัฐโดยมีการจัดลำดับความสำคัญที่เร่งด่วนมาก่อน
- อนุรักษ์พื้นที่ที่ถูกทำลายจากการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นโดยบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวด
- สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น
- พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
- ไม่สนับสนุนการอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพที่นำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลือง โดยการจัดการทางการตลาดให้สอดคล้องสถานะแวดล้อมของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนาและลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้น ในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
12.1 บรรลุการจัดการที่ยั่งยืน และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพภายในปี 2573	-	(T) 12.1.1 การเพิ่มสัดส่วนรายได้สินค้าที่ส่งเสริมการใช้พลาสติกอย่างมีความรับผิดชอบ (Responsible Plastic consumption) เป็นร้อยละ 100 ภายในปี 2568 (T) 12.1.2 การเพิ่มสัดส่วนสินค้า ECO Product เป็นร้อยละ 50 ของรายได้จากการขายภายในปี 2568
12.2 บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้นด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดิน อย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดภายในปี 2563	-	(T) 12.2.1 สัดส่วนที่ลดลงของการเกิดของเสีย โดยให้มีการป้องกัน การลด การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่
12.3 ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกันการลดปริมาณการใช้ซ้ำและการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี 2573	(S) 12.3.1 อัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ (recycling rate) ของประเทศ (หน่วยตันของวัสดุที่ถูกรีไซเคิล)	-
12.4 สนับสนุนให้บริษัทโดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น	(S) 12.4.1 จำนวนบริษัทที่ตีพิมพ์รายงานความยั่งยืน	(T) 12.4.1 จำนวนองค์กรที่มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม หรือผลิตภัณฑ์ฉลากเขียว

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
12.5 สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติภายในปี 2573	(S) 12.5.1 จำนวนประเทศที่รายงานรวมของการพัฒนาที่ยั่งยืน และการดำเนินชีวิตในหัวข้อหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นทางการ	(T) 12.5.1 ประชาชนในชุมชนมีพฤติกรรมในการแยกขยะช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอย (T) 12.5.2 ปริมาณขยะที่ลดลงจากการคัดแยกขยะ
12.6 สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้นของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น	(S) 12.6.1 จำนวนการใช้งานสิทธิบัตรสีเขียวที่เหมาะสม	-

3.13 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 13 การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Action)

การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นปัญหาใหญ่ที่ทุกประเทศในโลกได้รับผลกระทบอย่างต่อเนื่อง นอกจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เพิ่มมากขึ้น ภาวะโลกร้อนยังเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระยะยาวกับระบบภูมิอากาศ SDGs ต้องพิจารณาว่าจะลดปัญหาเรื่องมลพิษต่างที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตกระบวนการบริโภคของประชากรโลกได้อย่างไร และทำอะไร ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่ส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ เพื่อเตรียมพร้อมในการรับมือ ซึ่งต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการสร้างความตระหนักรู้และบูรณาการร่วมกันอย่างยั่งยืน

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- เลิกพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล ส่งเสริมพลังงานทางเลือก และสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการลดปริมาณการปล่อยมลพิษและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
- สร้างความเข้มแข็ง เพิ่มความยืดหยุ่นความสามารถในการปรับตัวต่อหายนะทางสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทางนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ โดยขยายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ
- สร้างกลไกการเมืองที่มีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการใช้แผนบรรเทาการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ
- สร้างการตระหนักรู้ในสังคมทุกระดับ พัฒนาศักยภาพบุคลากรและองค์กรในการพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว และการเตือนภัยล่วงหน้า
- ปฏิบัติตามข้อผูกพันตามกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รับรองโดยกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว
- ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่ง ให้ได้จำนวน 1 แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี 2563 เพื่อจะแก้ปัญหาความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของการดำเนินการ ด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความโปร่งใสในการดำเนินงาน และทำให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินงานอย่างเต็มที่ โดยเร็วที่สุดผ่านการให้ทุน (capitalization)
- ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
13.1 เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ	(S) 13.1.1 จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน (ภัยพิบัติ รวมถึง อุทกภัย อัคคีภัย วาตภัย และภัยแล้ง)	(T) 13.1.1 ร้อยละของความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สิน จากอัคคีภัยและอุบัติภัย
13.2 บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ	(S) 13.2.1 ปริมาณรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	(T) 13.2.1 อัตราการลดปริมาณรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปี

3.14 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 14 การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืน (Life below Water)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในข้อนี้ให้ความสำคัญกับการรักษาคุณภาพชีวิตของสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในทะเลหรืออยู่ใต้มหาสมุทร กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของมนุษย์ ไม่ควรมีผลกระทบต่อสิ่งเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรชายฝั่งหรือส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ดังนั้นการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ การสร้างจิตสำนึกให้กับประชากรและสร้างกรอบการทำงาน เพื่อจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง จากภาวะมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์บนบกอย่างเป็นรูปธรรม

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ รวมถึงของเสียจากอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมที่ไม่ได้รับการบำบัดขยะจากผู้บริโภค น้ำมันรั่ว และสิ่งปนเปื้อน
- ปรับปรุงการบริหารจัดการและการปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง
- ควบคุมการถมที่ ดินและการบุกรุกป่าชายเลน บรรเทาผลกระทบจากการบุกรุกเพื่อการท่องเที่ยวและคลื่นกัดเซาะชายฝั่ง
- ลดและจัดการกับปัญหาที่เกิดจากผลกระทบจากปรากฏการณ์ทะเลกรด รวมถึงการพัฒนาความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์
- พัฒนาช่องทางการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและการตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้าน
- กำหนดระเบียบในการจับปลาและยุติการจับสัตว์น้ำเกินขนาด โดยจัดการกับการทำประมงที่ผิดกฎหมาย การประมงที่ไร้การควบคุมและหยุดยั้งการใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำที่มีลักษณะทำลายล้าง
- เสริมสร้างความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาศักยภาพการวิจัยให้มากขึ้นและสนับสนุนความร่วมมือในระดับนานาชาติ
- เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยใช้หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาลเพื่อจะพัฒนาคุณภาพของมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเล ซึ่งเป็นส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด
- เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรอย่างยั่งยืน

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
14.1 ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภท โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงซากปรักหักพังทางทะเลและมลพิษของสารอาหาร (Nutrient pollution) ภายในปี 2568	(S) 14.1.1 ตัวชี้วัดจากหลายส่วนในเรื่องการใช้ไนโตรเจนอย่างมีประสิทธิภาพ	-
14.2 บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิต้านทาน และปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟูเพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี 2563	-	(T) 14.2.1 จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่แนวปะการังเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า 14.2.2 จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการพบพันธุ์สัตว์ทะเลอนุรักษ์ตามบัญชีของ IUCN
14.3 ลดและแก้ปัญหามลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ	(S) 14.3.1 ภาวะความเป็นกรดในทะเลเฉลี่ย (pH) วัดที่สถานีตัวแทนการสุ่มตัวอย่าง	-
14.4 ภายในปี 2563 ให้กำกับอย่างมีประสิทธิภาพในการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน	(S) 14.4.1 สัดส่วนของฝูงปลาภายในระดับความยั่งยืนทางชีวภาพ	(T) 14.4.1 ปริมาณการจับสัตว์น้ำโดยการประมงสัตว์น้ำหน้าดิน จำแนกเป็น (ก) อ่าวไทย (ข) ทะเลอันดามัน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
(maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น		
14.5 ภายในปี 2563 อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อย ร้อยละ 10 ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่	(S) 14.5.1 ความครอบคลุมของพื้นที่คุ้มครอง	(T) 14.5.1 ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางทะเล
14.6 ภายในปี 2573 เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการท่องเที่ยว	(S) 14.6.1 ร้อยละของ GDP สาขาประมง	-

3.15 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 15 การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก (Life on land)

การปกป้องและฟื้นฟูประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก ตัวอย่างเช่น การเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่กึ่งแห้งแล้ง และภูเขา การส่งเสริมการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน การป้องกัน การตัดไม้ทำลายป่าอย่างจริงจังที่ช่วยบรรเทาผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่าและฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม
- ระดมทุนเพื่อการบริหารจัดการป่าอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และรักษาระบบนิเวศน่อย่างยั่งยืน
- ควบคุมการปลูกพืชเชิงเดี่ยว การใช้สารเคมีและการใช้ยาฆ่าแมลงที่เกินขนาด
- ยับยั้งการสลายสภาพพื้นที่เป็นทะเลทรายและการเสื่อมโทรมการชะล้างพังทลายของดิน
- เร่งดำเนินการเพื่อหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ยุติการค้าสัตว์ การค้าสัตว์ป่าคุ้มครองอย่างผิดกฎหมาย
- ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม ป้องกันการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ตลอดจนพัฒนา กลไกการติดตามตรวจสอบ
- บังคับใช้กฎหมายคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติของสัตว์
- ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน
- เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลกในความพยายามที่จะต่อสู้กับพฤติกรรมการค้าสัตว์ และการเคลื่อนย้ายพืชพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
15.1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และ การใช้ระบบนิเวศบนบกและแหล่งน้ำจืดในแผ่นดิน รวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและพื้นที่แห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2563	(S) 15.1.1 สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ดินทั้งหมด (S) 15.1.2 สัดส่วนของพื้นที่สำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพทั้งทางบกและแหล่งน้ำจืดซึ่งเป็นพื้นที่คุ้มครอง จำแนกตามประเภทระบบนิเวศ	(T) 15.1.1 สัดส่วนของพื้นที่ป่าชายเลนเทียบกับอดีต (T) 15.1.2 สัดส่วนพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง (T) 15.1.3 มูลค่าความเสียหายจากภัยแล้ง (T) 15.1.4 มูลค่าความเสียหายจากอุทกภัย
15.2 ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลกอย่างจริงจัง ภายในปี พ.ศ. 2563	(S) 15.2.1 ความก้าวหน้าในการบริหารจัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืน	(T) 15.2.1 จำนวนเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
15.3 ต่อด้านการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูที่ดิน และดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงที่ดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ภัยแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดิน ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 15.3.1 สัดส่วนของที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรมต่อพื้นที่ดินทั้งหมด	-
15.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศในการสร้างผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี พ.ศ. 2573	(S) 15.4.1 ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่มีความสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพบนภูเขา (S) 15.4.2 ดัชนีพื้นที่ภูเขาสีเขียว (Mountain Green Cover Index)	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
15.5 ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี พ.ศ. 2563 ปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม	(S) 15.5.1 ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคาม (Red List Index)	-
15.6 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการค้าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย	(S) 15.6.1 สัดส่วนของการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ถูกล่าหรือถูกขนย้ายอย่างผิดกฎหมาย	-

3.16 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Peace and Justice Strong institutions)

สันติสุข ความมั่นคง สิทธิมนุษยชน และการปกครองที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานของหลักนิติธรรมเป็นกลไกที่มีความสำคัญอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้คือการลดความรุนแรงทุกรูปแบบ โดยร่วมมือกันระหว่างรัฐบาล และชุมชน เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและสร้างความเข้มแข็ง มีความสงบสุขในการอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- หาหนทางประชาธิปไตยเพื่อแก้ปัญหาระยะยาวโดยการประสานความแตกแยกทางการเมืองของประเทศและช่วยให้กลุ่มที่ขัดแย้งกันหาจุดร่วมกันได้
- เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันทั้งด้านความซื่อตรง ความรับผิดชอบ ความมีประสิทธิภาพ และความโปร่งใส
- ยุติความรุนแรง สร้างความสมานฉันท์ในจังหวัดชายแดนใต้
- สร้างหลักประกันเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียม ยุติการนิรโทษกรรม
- ป้องกันการบิดเบือนกฎหมายและชกโยระบบยุติธรรม
- ยุติการทุจริตและการประพฤติมิชอบ พัฒนากลไกตรวจสอบที่เข้มแข็งและเป็นกลาง
- ปกป้องผู้ที่ต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน สร้างหลักประกันสิทธิขั้นพื้นฐาน รวมถึงเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก
- สร้างหลักประกันว่ากระบวนการตัดสินใจมีความรับผิดชอบ ครอบคลุม และเปิดใจให้ทุกคนมีส่วนร่วม
- ยุติการทารุณกรรม การหาประโยชน์และการค้ามนุษย์ที่กระทำต่อผู้อพยพ

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
16.1 ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ	(S) 16.1.1 จำนวนเหยื่อฆาตกรรม ต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ และอายุ (S) 16.1.2 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตาม อายุ เพศ และสาเหตุ (S) 16.1.3 สัดส่วนของประชากรที่ได้รับ (ก) ความรุนแรงทางร่างกาย (ข) จิตใจ และ (ค) ทางเพศ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา (S) 16.1.4 สัดส่วนประชากรที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินในบริเวณพื้นที่ที่อาศัยเพียงลำพัง	-
16.2 ยุติการข่มเหง การแสวงหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก	(S) 16.2.1 สัดส่วนของเด็กอายุ 1-17 ปี ที่เคยถูกทำร้ายทางร่างกาย และ/หรือข่มเหงทางจิตใจโดยผู้ดูแลในเดือนที่ผ่านมา (S) 16.2. สัดส่วนของผู้หญิงและผู้ชาย อายุ 18-29 ปี ที่เคยถูกระทำความรุนแรงทางเพศก่อนอายุ 18 ปี	(T) 16.2.1 จำนวนที่ลดลงของแรงงานเด็กและแรงงานบังคับ
16.3 ส่งเสริมหลักนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าทุกคนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียม	(S) 16.3.1 ร้อยละของเหยื่อความรุนแรงใน 12 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งได้แจ้งการกระทำอันรุนแรงนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ หรือกลไกทางการในการยุติข้อขัดแย้ง (S) 16.3.2 สัดส่วนประชากรที่มีปัญหาความขัดแย้งในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา และผู้ที่เข้าถึงกลไก	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
	การแก้ปัญหาความขัดแย้งทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ จำแนกตามประเภทของกลไก	
16.4 ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ		(T) 16.4.1 แสดงจำนวนข้อร้องเรียนจากการละเมิดจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจเป็นศูนย์
16.5 พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกกระดับ	(S) 16.5.1 สัดส่วนประชากรที่พึงพอใจกับบริการสาธารณะครั้งล่าสุดที่ตนได้ใช้บริการ	(T) 16.5.1 จำนวนการขยายเครือข่ายการต่อต้านการทุจริต
16.6 สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ		(T) 16.6.1 อัตราการสร้างมูลค่าทางสังคม

3.17 ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ 17 การมีส่วนร่วมของประชาชนในเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Partnerships for the Goals)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนตัวที่ 17 ซึ่งเป็นตัวสุดท้าย เป็นเรื่องของการใช้พลังความร่วมมือ จากทุกภาคส่วนทุกองค์กรมาร่วมมือกัน เพื่อส่งเสริมให้เป้าหมายทั้ง 17 ข้อที่กล่าวมาบรรลุถึงเป้าหมาย โดยเป็นการร่วมมือกันทั้งในระดับชุมชน ระดับประเทศ และระหว่างประเทศ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และแบ่งปันทรัพยากร มากกว่า การแข่งขันหรือแย่งชิงกัน

(1) แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามกรอบเป้าหมาย

- สานต่อนโยบายความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับพันธมิตรนานาชาติ
- ส่งเสริมให้ท้องถิ่นเป็นเจ้าของโครงการพัฒนาที่เขาได้รับประโยชน์ขยายความร่วมมือแบบไตรภาคี ในด้านการเผยแพร่ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมโดยเสริมสร้างศักยภาพของประเทศกำลังพัฒนาให้มากขึ้น
- กระตุ้นให้เกิดการพัฒนา ถ่ายทอด เผยแพร่ และกระจายเทคโนโลยีที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม
- เพิ่มการนำเข้าสินค้าจากกลุ่มประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้สิทธิพิเศษทางการค้าสำหรับการนำเข้าจากประเทศเหล่านี้
- เพิ่มความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) และการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (LDCs)
- เสริมสร้างหุ้นส่วนการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพในภาครัฐ ระหว่างรัฐและเอกชน และในภาคประชาสังคม

(2) ตัวอย่างเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และ เกณฑ์การประเมิน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
17.1 เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อปรับปรุงขีดความสามารถของประเทศใน การเก็บภาษีและรายได้อื่น ๆ ของรัฐ	(S) 17.1.1 สัดส่วนงบประมาณภายในประเทศที่จัดสรรจากภาษีภายในประเทศ	-
17.2 ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด	(S) 17.2.1 จำนวนประเทศที่ยอมรับและดำเนินการตามกฎเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนของประเทศกำลังพัฒนารวมทั้งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด	-
17.3 เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยี (Technology Facilitation Mechanism) ของโลก	(S) 17.3.1 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ต่อผู้อยู่อาศัย 100 คน จำแนกตามความเร็ว	-
17.4 ยกกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดม	(S) 17.4.1 จำนวนประเทศที่รายงานความก้าวหน้าตามกรอบการติดตามประสิทธิผลของการพัฒนาที่มีผู้มีส่วน	-

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดตาม SDGs (S)	ตัวชี้วัดอื่น ๆ ตามบริบทประเทศไทย (T)
และแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญเทคโนโลยี และทรัพยากรทางการเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา	ได้เสียที่หลากหลาย ที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	
17.5 สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม สร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน	(S) 17.5.1 จำนวนเงินดอลลาร์สหรัฐที่มีภาระผูกพันให้ใช้ในโครงการความร่วมมือภาครัฐ-เอกชนด้านโครงสร้างพื้นฐาน	-

เมื่อนำ SDGs 17 เป้าหมาย มาจัดตามมิติ 5Ps จะได้ดังนี้

5Ps	เป้าหมาย SDGs (Goals)	คำสำคัญ (keywords)
People	1: ขจัดความยากจน No poverty	ความยากจน ความเปราะบาง ภัยพิบัติ (ที่มีผลกระทบต่อกลุ่มเปราะบาง) การเป็นเจ้าของที่ดิน
People	2: ขจัดความหิวโหย Zero hunger	ความมั่นคงทางอาหาร อาหารปลอดภัย โภชนาการ สารอาหาร ตลาดเกษตร ความหลากหลายของพืชเกษตร เกษตรกรรมยั่งยืน นมแม่
People	3: มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี Good health and well-being	โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ ประกันสุขภาพ บริการสาธารณสุข การเข้าถึงยา สารเคมี แพทย์ บุคลากรการแพทย์ พยาบาล อุบัติเหตุ-ถนน มลพิษ แอลกอฮอล์-เหล้า วัคซีน
People	4: การศึกษาที่มีคุณภาพ Quality Education	ทุนการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา การจ้างงาน อ่านออกเขียนได้ คณิตศาสตร์ ครู อาจารย์ เพศศึกษา เพศภาวะ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาทางเลือก การศึกษาท้องถิ่น การศึกษาศิลปะ วัฒนธรรม
People	5: ความเท่าเทียมทางเพศ Gender Equality	ความรุนแรงในครอบครัว ผู้หญิง แรงงานผู้หญิง, เด็กผู้หญิง คำนุชย์ สิทธิสตรี ผู้มีความหลากหลายทางเพศ LGBTQI การข่มขืน
Planet	6: น้ำสะอาดและสุขอนามัย Clean water and sanitation	น้ำดื่ม น้ำสะอาด คุณภาพน้ำ การบำบัดน้ำเสีย ขาดแคลนน้ำ การจัดการน้ำ แหล่งน้ำจืด สุขภิบาล ห้องน้ำสะอาด
Prosperity	7: พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ Affordable and clean energy	พลังงานทดแทน พลังงานสะอาด ราคาถูกพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล พลังงานจากขยะ พลังงานไฟฟ้า
Prosperity	8: การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ Decent work and economic growth	การจ้างงาน แรงงาน SMEs วิสาหกิจชุมชน การท่องเที่ยว ยั่งยืน การค้าระหว่างประเทศ กฎหมายการค้า นโยบายการคลัง
Prosperity	9: โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม Industry, innovation and infrastructure	พัฒนาอุตสาหกรรม โครงสร้างพื้นฐาน วิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เทคโนโลยีการสื่อสาร นวัตกรรม บริการทางการเงิน มูลค่าเพิ่ม

เมื่อนำ SDGs 17 เป้าหมาย มาจัดตามมิติ 5Ps จะได้ดังนี้ (ต่อ)

5Ps	เป้าหมาย SDGs (Goals)	คำสำคัญ (keywords)
Prosperity	10: ลดความเหลื่อมล้ำ Reduced inequalities	ความไม่เสมอภาค การกระจายรายได้ การเลือกปฏิบัติ ความเหลื่อมล้ำ ความยุติธรรม แรงงานทาส ผู้อพยพ โอกาสที่เท่าเทียม ค่าจ้าง คุ้มครองสังคม
Prosperity	11: เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน Sustainable cities and communities	บริการพื้นฐาน ที่พักอาศัย ระบบคมนาคม ขนส่งสาธารณะ ถนนปลอดภัย มรดกทางวัฒนธรรม ภัยพิบัติ คุณภาพอากาศ พื้นที่สีเขียว พื้นที่สาธารณะ
Planet	12: การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน Responsible consumption and production	สารเคมี การจัดการของเสีย การจัดการขยะ ขยะอาหาร รายงานเพื่อความยั่งยืน จัดซื้อจัดจ้าง ผลกระทบ การท่องเที่ยว
Planet	13: การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ Climate action	โลกร้อน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ก๊าซเรือนกระจก การปรับตัว
Planet	14: ทรัพยากรทางทะเล Life below water	มหาสมุทร ทะเล ชายฝั่ง ประมง ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเล
Planet	15: ระบบนิเวศบนบก Life on Land	ป่าไม้ ระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ สัตว์ป่า ภูเขา ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน แหล่งน้ำจืด เช่น แม่น้ำ ลำธารเขื่อน
Peace	16: ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง Peace, Justice and strong institutions	ความยุติธรรม ความรุนแรง อาชญากรรม กฎหมาย สิทธิ เสรีภาพ การก่อการร้าย ข้อมูลรัฐ ทุจริต คอร์รัปชัน
Partnership	17: ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน Partnership for the goals	ความร่วมมือโลก การเก็บภาษี ภาครัฐ ความร่วมมือระหว่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศ นวัตกรรมระหว่างประเทศ การเงินระหว่างประเทศ การค้าพหุภาคี ระบบข้อมูล

เมื่อนำ SDGs 17 เป้าหมาย มาจัดตามมิติเศรษฐกิจ มิติสังคม และมิติสิ่งแวดล้อม จะได้ดังนี้

1) ตัวชี้วัด CSR ที่สอดคล้อง SDGs: มิติเศรษฐกิจ

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>1.1 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: การผลิต</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> การส่งเสริมความรู้พื้นฐาน หลักสูตรการอบรมในการจัดการกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และประหยัด หรือนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ และมีความก้าวหน้ามาใช้ในการผลิตตลอดจนการพัฒนา ผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สร้างสรรค์ และก่อให้เกิดรายได้ ต่อชุมชน 	<p>6. อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้/ยอดขายต่อครัวเรือนใน ชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำความรู้ด้านการผลิต หรือนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้</p> <p>7. อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้/ยอดขายต่อราย ของ ผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำความรู้ ด้านการผลิต หรือนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้</p> <p>8. จำนวนผลิตภัณฑ์/บริการที่นำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาใช้เป็น ส่วนประกอบหลัก</p> <p>9. จำนวนผลิตภัณฑ์/บริการที่ได้การรับรองมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับ ในประเทศ</p> <p>10. ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากกระบวนการผลิตลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังที่ได้รับการกระตุ้นแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน</p>	<p>8. จำนวนกิจกรรมการอบรมความรู้ (ชาย/หญิง) ด้านการผลิตที่จัดขึ้น ในชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอก หรือคนในชุมชนเอง</p> <p>9. จำนวนครัวเรือน/ผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้ด้านการผลิต</p> <p>10. จำนวนผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่นำความรู้ด้านการผลิตไปประยุกต์ใช้จริง (อาจยังไม่เห็นผลลัพธ์ชัดเจน)</p> <p>11. จำนวนวิสาหกิจชุมชนที่เกิดขึ้น หลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมอบรม ความรู้ด้านการผลิต และนำความรู้ด้านการผลิตไปประยุกต์ใช้จริง (อาจยังไม่เห็นผลลัพธ์ชัดเจน)</p>

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<ul style="list-style-type: none"> ● การสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมเกี่ยวกับการผลิตและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชน ● การส่งเสริมกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น/ ภูมิปัญญาชาวบ้าน/ ภูมิปัญญาไทย ● การกระตุ้นแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนการผลิตสีเขียว และหลัก “การสร้างคุณค่าร่วมกัน (CSV) ไปใช้ในการดำเนินธุรกิจให้มากขึ้น 		<p>12. <u>จำนวนองค์กรภาคธุรกิจ ชุมชน ผู้ประกอบการที่มีการปรับเปลี่ยนในการนำแนวทางสร้างคุณค่าร่วมกัน (CSV) ไปใช้ในการดำเนินธุรกิจ</u> เปรียบเทียบก่อนและหลังที่ได้รับการกระตุ้นแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>13. <u>จำนวนเครือข่ายการผลิตระหว่างชุมชนที่เกิดขึ้น</u> หลังจากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้ด้านการผลิตและนำความรู้ด้านการผลิต ไปประยุกต์ใช้จริง (อาจยังไม่เห็นผลลัพธ์ชัดเจน)</p> <p>14. <u>จำนวนประเภทของผลิตภัณฑ์/บริการที่เกิดขึ้นใหม่/มีการพัฒนา ปรับปรุงใหม่</u> จากการนำความรู้ด้านการผลิตไปประยุกต์ใช้ (โดยจำแนกเพิ่มเติมเป็นผลิตภัณฑ์/บริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ/หรือ ผลิตภัณฑ์/บริการที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น/ ภูมิปัญญาชาวบ้าน/ภูมิปัญญาไทยที่บ่งชี้ถึงเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น)</p>

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>1.2 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: การตลาดและการพัฒนาสินค้าและบริการ</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> • การส่งเสริมความรู้ ด้านการตลาดที่รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง รวมทั้งแนวโน้ม (Trends) ของตลาดในอนาคต เพื่อให้ ชุมชนพร้อมรับมือ กับการเปลี่ยนแปลงของลูกค้า/ผู้บริโภคในยุคชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) และยุคชีวิตวิถีถัดไป (Next Normal) • การส่งเสริมให้มีการพัฒนาช่องทางการตลาด เพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และบริการที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความพร้อมของชุมชน • การส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนคิดค้นนวัตกรรม ที่ช่วยเพิ่มคุณค่า และมูลค่าของผลิตภัณฑ์และบริการ 	<ol style="list-style-type: none"> อัตราเฉลี่ยร้อยละของยอดขายที่เพิ่มขึ้นต่อรายของผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำความรู้ด้านการตลาด หรือการนำนวัตกรรม มาไปประยุกต์ใช้ อัตราเฉลี่ยร้อยละของผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการ ชุมชน (ชาย/หญิง) ที่มีการจำหน่ายสินค้า/บริการผ่านช่องทางการตลาดออนไลน์ จำนวนสินค้าและบริการที่ชุมชนนำออกตลาดที่เพิ่มขึ้น จำนวนประเภทของผลิตภัณฑ์/บริการ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ด้านการตลาดที่จัดขึ้นใน ชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอก หรือ คนในชุมชนเอง จำนวนครัวเรือน/ผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้ด้านการตลาด จำนวนผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่มีการปรับปรุงการตลาดของสินค้า/บริการของตนเอง (อาจยังไม่เห็นผลลัพธ์ชัดเจน) จำนวนผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่มีการคิดค้นและนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้กับสินค้า/บริการของตนเอง (อาจยังไม่เห็นผลลัพธ์ชัดเจน) จำนวนช่องทางการตลาดใหม่ๆ ที่เพิ่มขึ้น โดยรวมของชุมชน เพื่อ การจำหน่ายผลิตภัณฑ์/บริการของชุมชน อัตราเฉลี่ย ร้อยละของความพึงพอใจ ผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่ม ผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ต่อประสิทธิภาพและความ

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>เช่น การแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคหรือตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche market)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนมีมาตรฐานรองรับ 		<p>เหมาะสมในการใช้ช่องทางการตลาดใหม่กับสินค้า/บริการของตนเอง</p> <p>15. <u>จำนวนประเภท/กลุ่มของผู้บริโภค/ตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche market) ที่เกิดขึ้นใหม่</u>หลังจากการนำนวัตกรรมมาใช้</p> <p>16. <u>จำนวนรางวัล</u>ในด้านการตลาดที่ได้รับของชุมชน</p>
<p>1.3 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: การท่องเที่ยวโดยชุมชน</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การส่งเสริมให้ชุมชนเรียนรู้รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน แนวโน้ม (Trends) การท่องเที่ยวโดยชุมชน และพฤติกรรม นักท่องเที่ยวชุมชน โดยเน้นให้เยาวชน 	<p>5. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนในชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน</p> <p>6. อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ต่อรายของผู้ประกอบการ ชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อน และหลังการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน</p> <p>7. <u>จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น</u>ของชุมชน</p> <p>8. <u>จำนวนสินค้าและบริการ</u>ที่ชุมชนนำออกตลาด</p>	<p>7. <u>จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้</u> (ชาย/หญิง) ด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชนที่จัดขึ้นในชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอด ความรู้จากบุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง</p> <p>8. <u>จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน/ผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่ม ผู้ประกอบการชุมชน</u> (ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้ ด้านการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน</p> <p>9. <u>จำนวนรูปแบบของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน</u> ที่เกิดขึ้นและสามารถสะท้อนวัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อ วิถีชีวิตของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น เช่นท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นต้น</p>

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>ในชุมชนได้เรียนรู้ทุนดั้งเดิม ของชุมชน เช่น วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ วิถีชีวิตของชุมชน และคนในชุมชน ที่เป็นเอกลักษณ์ (Uniqueness) เฉพาะถิ่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การส่งเสริมให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ของชุมชน เน้นให้มีบทบาทเป็นเจ้าของและผู้รับประโยชน์จาก ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว เพื่อจะได้มีกระบวนการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน มุ่งเน้นการสร้างคามยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมชุมชน ● การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนในรูปแบบที่ตอบสนองความต้องการ ของผู้บริโภคหรือตลาดเฉพาะกลุ่ม (Niche market) เช่น ท่องเที่ยวชุมชนเชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวชุมชนเชิงสุขภาพ ท่องเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศ เป็นต้น ● การส่งเสริมหรือพัฒนาให้ชุมชนได้รับรางวัลหรือมาตรฐานในด้านการท่องเที่ยว 		<p>10. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน</p> <p>11. เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกัน ในลักษณะการเป็นอาสาสมัครด้วย ความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชนด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องในระยะยาว</p> <p>12. มีรางวัลหรือมาตรฐานในการท่องเที่ยวที่ได้ชุมชนได้รับการรับรอง</p>

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>1.4 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: อาชีพ</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพ เพื่อเตรียมความพร้อมในการสร้างทางเลือกของอาชีพที่หลากหลาย จะได้สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด ทำให้ไม่เกิดปัญหาวิกฤตทางการเงิน 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่ทดลองประกอบอาชีพเสริมใหม่ๆ เพิ่มเติมจากอาชีพหลักเดิมที่ทำอยู่แล้ว เพื่อวัตถุประสงค์ในการเตรียมความพร้อมให้มีอาชีพทางเลือกในอนาคต อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองประกอบอาชีพ เสริมใหม่ๆ เพิ่มเติมจากอาชีพหลักเดิมที่ทำอยู่แล้ว จำนวนผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่ทดลองประกอบธุรกิจเสริมใหม่ๆ เพิ่มเติมจากธุรกิจหลักเดิมที่ทำ อยู่แล้ว เพื่อวัตถุประสงค์ในการเตรียมความพร้อมให้มีธุรกิจ ทางเลือกในอนาคต อัตราเฉลี่ยร้อยละของผลกำไรที่เพิ่มขึ้นต่อรายได้ของผู้ประกอบการ ชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อน และหลังการทดลองประกอบธุรกิจเสริมใหม่ๆ เพิ่มเติมจากธุรกิจหลักเดิมที่ทำอยู่แล้ว 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ในด้านอาชีพจัดขึ้นในชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน/ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรม อบรมความรู้ด้านการประกอบอาชีพทางเลือก จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรม อบรมความรู้ด้านการบริหารความเสี่ยง การลงทุน ประกอบกิจการ และการบริหารการเงินของกิจการ

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>1.5 มิติเศรษฐกิจ ด้านวินัยการเงิน: บัญชีครัวเรือน การออม และการบริหารหนี้สิน</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> • การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการจัดทำบัญชีครัวเรือนที่เป็น รูปธรรม และมีวินัยในการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย • ส่งเสริมวินัยการออม เพื่อสร้างความมั่นคงทางการเงิน จะได้พึ่งพา ตนเองอย่างยั่งยืน • ให้ความรู้ในการบริหารจัดการเงินออมให้ดอกเบี้ย หรือนำไปสู่การ สร้างรายได้ที่สม่ำเสมอ 	<ol style="list-style-type: none"> 6. จำนวนครัวเรือนในชุมชน ที่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือน และนำข้อมูลจากบัญชีครัวเรือนไปวิเคราะห์และวางแผนจัดการรายรับ รายจ่ายเพิ่มเติม จนสามารถวัดสถานะทางการเงินที่ดีขึ้นของครัวเรือนได้อย่างเป็นรูปธรรม 7. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้น และ/หรือ รายจ่ายที่ลดลงต่อ ครัวเรือนในชุมชน ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดทำบัญชี ครัวเรือน 8. อัตราเฉลี่ย ร้อยละของหนี้สินที่ลดลงต่อครัวเรือนในชุมชน ที่เป็นผล จากการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย จนมีรายรับมากกว่ารายจ่าย และเพียงพอให้นำมาใช้ปลดหนี้ 9. จำนวนครัวเรือนในชุมชน ที่สามารถปลดหนี้ได้ ซึ่งเป็นผลจากการ จัดทำบัญชีครัวเรือน โดยมีการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย จนมีรายรับมากกว่ารายจ่าย และเพียงพอให้ นำมาใช้ปลดหนี้ 	<ol style="list-style-type: none"> 5. จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ด้านการจัดทำบัญชีครัวเรือน การออม หรือ การบริหารหนี้สินที่จัดขึ้นในชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จาก บุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง 6. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรม อบรมความรู้ด้านการจัดทำบัญชีครัวเรือน การออม หรือ การบริหารหนี้สิน 7. จำนวนครัวเรือนที่เริ่มจัดทำบัญชีครัวเรือนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เช่น จัดทำเป็นประจำทุกเดือน (อาจจะสามารถ หรือยังไม่สามารถวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย) 8. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เริ่มมีการบริหารจัดการเงินทำบัญชีครัวเรือนสร้างผลผลิตของเงินออมของตนเองให้ดอกเบี้ยอย่างชัดเจน ด้วยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบอย่าง เป็นรูปธรรม

มิติเศรษฐกิจ	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<ul style="list-style-type: none"> ● ให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการออมก่อนใช้เพื่อสร้างความมั่งคั่งในระยะยาว ● ส่งเสริมการวางแผนในการใช้จ่ายที่พอประมาณ พอเหมาะ พอควร มีเหตุผล และไม่เกินกำลังความสามารถในการชำระหนี้ ● ส่งเสริมการสร้างรายได้เพิ่มเพื่อลดภาระหนี้ครัวเรือนให้น้อยลงหรือหมดไป 	<p>10. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่มีสถานะของเงินจำนวนเงินออมที่เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลจากการจัดทำบัญชีครัวเรือน โดยมีการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการ</p>	

2) ตัวชี้วัด CSR ที่สอดคล้อง SDGs: มิติสังคม

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>2.1 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: ปัจจัยสี่</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมให้คนในชุมชนมีปัจจัยสี่ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ● ส่งเสริมและสนับสนุนให้คนในชุมชนมีความพร้อมด้านปัจจัยสี่ เพื่อให้คนในชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ทำให้ชุมชน มีความเข้มแข็ง ● ส่งเสริมให้คนในชุมชนเห็นความสำคัญของการมีปัจจัยสี่ด้านที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นสินทรัพย์ถาวรที่สามารถส่งต่อให้แก่ลูกหลานในอนาคต เพื่อให้คนในชุมชนและลูกหลานไม่ละทิ้งถิ่นฐานบ้านเกิด 	<p>3. <u>จำนวนครัวเรือนในชุมชนที่มีปัจจัยสี่ (ที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม การเข้าถึงบริการทางการแพทย์) สำหรับสมาชิกทุกคนในครัวเรือนในระดับพื้นฐานอย่างครบถ้วน</u> เปรียบเทียบก่อน และหลังจากมีโครงการพัฒนาชุมชน</p> <p>4. <u>จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) มีที่อยู่อาศัยเป็นกรรมสิทธิ์ ของตนเองและครอบครัว</u> เปรียบเทียบก่อนและหลังการ ส่งเสริมให้ชุมชนเห็นความสำคัญของการมีที่อยู่อาศัยของตนเอง</p>	<p>3. <u>จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ด้านปัจจัยสี่ที่จัดขึ้นใน ชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอกหรือ คนในชุมชนเอง</u></p> <p>4. <u>จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้ด้านการบริหารจัดการเกี่ยวกับปัจจัยสี่</u></p>

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>2.2 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: ปัจจัยสี่</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมให้เห็นความสำคัญของการมีสุขภาพที่ดี เพื่อการใช้ชีวิตอย่างเป็นสุข ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต ที่สอดคล้องกับ การมีสุขภาพที่แข็งแรง เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ทั้งของตนเองและงบประมาณภาครัฐ <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมให้คนไทยบริโภคอาหารที่มีประโยชน์มากขึ้น ออกกำลังกายมากขึ้น และใส่ใจดูแลสุขภาพทางจิตมากขึ้น 	<p>1. อัตราเฉลี่ยร้อยละของจำนวนผู้ป่วย (ชาย/หญิง) ที่ลดลงในโรงพยาบาลชุมชน หรือดูจากการตรวจสุขภาพประจำปีขององค์กร ผู้เข้าร่วมโครงการมีสุขภาพดีขึ้นเปรียบเทียบกับก่อนและหลังการโครงการส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดี</p> <ul style="list-style-type: none"> จำนวนผู้ออกกำลังกายเพิ่มขึ้น อัตราผู้ที่ป่วยด้านสุขภาพจิตลดน้อยลงหรือเป็นศูนย์ อัตราการฆ่าตัวตายลดน้อยลงหรือเป็นศูนย์ จำนวนผู้ติดสารเสพติด บุหรี่ และสุราลดน้อยลง หรือเป็นศูนย์ อุบัติเหตุลดลงหรือเป็นศูนย์ จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV น้อยลงหรือเป็นศูนย์ สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความชำนาญ 	<p>1. จำนวนและประเภทกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) เกี่ยวกับสุขภาพที่จัดขึ้นในชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จาก บุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง</p> <p>2. จำนวนคนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม (ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมซึ่งองค์กรเป็นผู้ดำเนินการจัดอบรม</p> <p>3. อัตราเฉลี่ยจำนวนคนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม (ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ซึ่งชุมชน/องค์กรจัดให้มีขึ้นเป็นประจำ (อาจจะประเมินผลจากจำนวนคนต่อช่วงระยะเวลาที่กำหนด เช่น ต่อเดือน เป็นต้น)</p> <p>4. เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกัน ในลักษณะการเป็นอาสาสมัครด้วย ความเต็มใจเพื่อทำหน้าที่ เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนาเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพสำหรับคนในชุมชนอย่างต่อเนื่องในระยะยาว</p>

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<ul style="list-style-type: none"> - เสริมสร้างการป้องกัน การบำบัด และการรักษาผู้ติดสารเสพติด บุหรี่ และสุรา - เพิ่มความปลอดภัยในการใช้รถยนต์ และสถานที่ทำงาน เพื่อลดอุบัติเหตุบนท้องถนน และอุบัติเหตุในสถานที่ทำงาน - การรักษาและดูแลผู้ป่วยทางจิต - การพัฒนาการบริการทางการแพทย์แก่สุขภาพของมารดา - ลดการติดเชื้อเอดส์ ● ส่งเสริมให้คนในชุมชนเห็นความสำคัญของการดูแลสุขภาพในทุก ช่วงอายุ <ul style="list-style-type: none"> - การดูแลและสร้างสังคมที่ดีให้กับผู้สูงอายุและเด็ก ● สนับสนุนงบประมาณที่เกี่ยวกับสุขภาพ การสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพ ● สนับสนุนการวิจัย พัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคที่ติดต่อและไม่ติดต่อ 	<ul style="list-style-type: none"> ● เกิดพื้นที่หรือหน่วยงานที่เข้ามาดูแลผู้สูงอายุและเด็กอย่างเป็นรูปธรรม 2.อัตราเฉลี่ยร้อยละของค่าใช้จ่ายโรงพยาบาลชุมชนที่ลดลง จากจำนวนผู้ป่วยที่ลดลงเปรียบเทียบก่อนและหลังการส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดี 3.เกิดกำลังคนด้านสุขภาพ 4.เกิดองค์ความรู้ในการพัฒนาด้านสุขภาพ 	

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>2.3 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: การศึกษา</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมให้คนในชุมชนเห็นความสำคัญของการศึกษาของลูกหลาน เพื่ออนาคตที่ดีของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของคนในชุมชนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) เพื่อสร้างสังคมฐานความรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนการนำองค์ความรู้มาใช้ประโยชน์ในการวางแผนประกอบอาชีพ เช่น การสร้างนวัตกรรมของผลิตภัณฑ์และ บริการที่สร้างสรรค์และแตกต่าง เป็นต้น 	<ol style="list-style-type: none"> อัตราการร้อยละของจำนวนเยาวชนในชุมชน (ชาย/หญิง) ที่จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปรียบเทียบก่อนและหลังการส่งเสริมให้เห็นความสำคัญของการศึกษา จำนวนแหล่งเรียนรู้ที่เกิดขึ้น รวมทั้งจำนวนคนที่เข้าชมแหล่งเรียนรู้ จำนวนนวัตกรรมที่ประยุกต์ขึ้น (ชาย/หญิง) หลังจากมีการบริหารจัดการความรู้ เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และพัฒนาการทางบุคลิกภาพตามวัยซึ่งจำแนกตามเพศ อัตราการอ่านออกเขียนได้และมีทักษะด้านการคำนวณ ของผู้เข้าร่วมอายุ 15 ปีขึ้นไป เกิดรูปแบบการเรียนการสอนที่นอกเหนือจากห้องจำ เกิดการปรับปรุงหลักสูตร เกิดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ด้านส่งเสริมการศึกษาที่จัดขึ้น โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จาก บุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง จำนวนคนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้ด้านการส่งเสริมการศึกษา จำนวนและประเภทกิจกรรม ที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง ต่างๆ ในรูปแบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้แก่ทั้งเยาวชนและคนในชุมชน โดยจัดให้มีขึ้นเป็นประจำ จำนวนชั่วโมงการฝึกอบรม เกิดคณะกรรมการ (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกันในลักษณะการเป็นอาสาสมัครด้วย ความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนาเกี่ยวกับการ ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต อย่างต่อเนื่องในระยะยาว

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน และส่งเสริมให้คนในชุมชนเข้าถึงความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ● ส่งเสริมทุนการศึกษาให้กับครูหรือนักเรียน ● ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ ลดการเรียนรู้แบบท่องจำ ● กระตุ้นให้ครูสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมมากขึ้น รวมถึงปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมครู ● แก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่ยังรากลึก ระหว่างชุมชนเมืองกับชนบท ● ส่งเสริมให้เยาวชนเข้าถึงอุปกรณ์ เครื่องมือทางการศึกษา ของเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง 		

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>2.4 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: สิทธิมนุษยชน และ ประโยชน์สุข</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน/ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้เกิด ความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาถิ่นฐานของตนเอง เพื่อประโยชน์ สุขแก่ส่วนรวม คนในชุมชนจะได้ใช้ชีวิตด้วยความผาสุก มีความเป็นอยู่ที่ดี ทำให้คนในชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างร่มเย็นเป็นสุข ปลูกจิตสำนึกให้คนในชุมชนรักและภูมิใจในบ้านเกิด เพื่อสร้างความเป็นเจ้าของชุมชนและถิ่นฐานของตนเองทำให้คนในชุมชนมีความสุขกันถ้วนหน้า 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนโครงการพัฒนาถิ่นฐานของชุมชนที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยเป็นโครงการที่เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชนที่สะท้อนให้เห็นความเป็นเจ้าของถิ่นฐานของตนเอง เกิดกิจกรรมหรือ โครงการการที่ส่วนร่วมหลากหลายในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย ชาติพันธุ์ ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจหรือสถานะอื่น ๆ มีจำนวนการขยายเครือข่ายการต่อต้านการทุจริต เกิดพัฒนาการตรวจสอบที่เข้มแข็งและเป็นกลาง มีหลักประกันสิทธิขั้นพื้นฐาน รวมถึงเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก จำนวนข้อร้องเรียนค่าจ้าง แรงงานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมเป็นศูนย์ จำนวนข้อร้องเรียนการละเมิดจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจเป็นศูนย์ 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง)ด้านการพัฒนาถิ่นฐาน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง จำนวนคนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมความรู้ เกี่ยวกับความร่วมมือร่วมใจพัฒนาถิ่นฐานของชุมชนตนเอง เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือ การรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกันในลักษณะการเป็นอาสาสมัครด้วยความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนา ให้เกิดความ ร่วมมือร่วมใจเพื่อพัฒนาถิ่นฐานของตนเองอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<ul style="list-style-type: none"> ● สนับสนุนและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยไม่คำนึงถึง อายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย ชาติพันธุ์ ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจหรือสถานะอื่น ๆ ● ยุติการทุจริตและการประพฤติมิชอบ พัฒนากลไก ตรวจสอบที่เข้มแข็งและเป็นกลาง ● ปกป้องผู้ที่ต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน สร้างหลักประกัน สิทธิขั้นพื้นฐาน รวมถึงเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก ● ใช้นโยบายการคลัง ค่าจ้าง แรงงานและนโยบายการ คัดกรองทางสังคมเพื่อสนับสนุนความเสมอภาค ● ยุติการทารุณกรรม การหาประโยชน์และการค้ามนุษย์ และแรงงานที่ไม่เป็นธรรม 		

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>2.5 มิติสังคม ด้านสังคมท้องถิ่น: ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมชุมชน</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์วัฒนธรรมชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อรักษาอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของคนในชุมชนและชุมชนสู่ลูกหลาน เพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับคนในชุมชนและลูกหลาน ส่งเสริมให้คนในชุมชน/ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมเห็นประโยชน์และเห็นคุณค่าของการมีทุนทางวัฒนธรรมท้องถิ่นที่น่าชื่นชม เพื่อสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกัน ทั้งวิถีชีวิตของชุมชน วัด ตลาด โบราณสถาน ฯลฯ รวมทั้งวัฒนธรรมประเพณีที่สั่งสมสืบทอดต่อกันมา 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนโครงการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน และโครงการดังกล่าวสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม จำนวนเพิ่ม (Portfolio) รวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน รวมทั้งข้อมูลการพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้น (ก่อนและหลังการพัฒนา) โดยมีรายละเอียดเนื้อหาครบถ้วน เหมาะสม รวมถึงมีการเก็บรักษาอย่างเป็นระบบ เพื่อการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนในชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการประกอบอาชีพ อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ต่อรายของผู้ประกอบการ ชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อน และหลังการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการประกอบอาชีพ 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่จัดขึ้นในชุมชน โดยอาจจะเป็นการ ถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่เข้าร่วมกิจกรรม อบรมความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกันในลักษณะอาสาสมัครด้วยความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนา เกี่ยวกับการอนุรักษ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น/ภูมิปัญญาชาวบ้าน และพัฒนาการของชุมชนอย่างต่อเนื่องในระยะยาว เกิดเป็นชุมชนตัวอย่างสามารถให้ที่อื่นเข้ามาศึกษาดูงานได้

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>ตั้งแต่บรรพบุรุษ เช่น การแต่งกาย อาหาร การละเล่น พื้นบ้าน มหรสพศิลปะ ฯลฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมการรวบรวมแฟ้ม (Portfolio) เก็บรวบรวม ความรู้ หรือทำสื่อ เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือ วัฒนธรรมชุมชน รวมทั้งพัฒนาการต่าง ๆ ของชุมชน และคนในชุมชน เพื่อการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น ● ส่งเสริมให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญา ชาวบ้าน มาใช้ในการประกอบอาชีพ หรือใช้ในการ สร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์และบริการเฉพาะถิ่น เช่น ผ้าฝ้าย หรือผ้าไหมซึ่งมีลวดลายที่สะท้อน ความเชื่อและ ความคิดของชาวบ้าน รวมทั้งการเผยแพร่วัฒนธรรม ชุมชนให้เป็นที่รู้จักของสาธารณชน ทั้งในและนอก ประเทศ เพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวโดยชุมชน 		

มิติสังคม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>2.6 มิติสังคม ด้านสังคมท้องถิ่น: เอื้อเพื่อแม่แก่แม่แบ่งปัน</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข นี้ถึงประโยชน์ส่วนรวม ช่วยเหลือเกื้อกูล เอื้อเพื่อแม่แก่แม่แบ่งปันมีน้ำใจดูแลผู้อื่น เช่น ให้ การดูแลผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ประสบเหตุ ต่าง ๆ ในชุมชนด้วยความเต็มใจ 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนโครงการ/กิจกรรม ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขที่ สะท้อนการช่วยเหลือเกื้อกูล การเอื้อเพื่อแม่แก่แม่แบ่งปัน โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมอย่างเป็นรูปธรรม จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่ได้รับโอกาสจากการเอื้อเพื่อแม่แก่แม่แบ่งปันจากโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่ง ตามประเภท เช่น ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ประสบเหตุต่าง ๆ เป็นต้น 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้ (ชาย/หญิง) ด้านอาสาสมัครที่จัดขึ้น ในชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอก หรือคนในชุมชนเอง เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกัน ในลักษณะการเป็นอาสาสมัครด้วย <u>ความเต็มใจ</u> เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนา เกี่ยวกับสังคมแห่งการเอื้อเพื่อแม่แก่แม่แบ่งปันในชุมชนอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

3 ตัวชี้วัด CSR ที่สอดคล้อง SDGs: มิติสิ่งแวดล้อม

มิติสิ่งแวดล้อม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>3.1 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> • ฟื้นฟูแหล่งน้ำเดิมที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้คนในชุมชนสามารถนำมาใช้ ประโยชน์และสร้างรายได้จากแหล่งน้ำชุมชน นอกเหนือจากการใช้ในครัวเรือน • จัดหาแหล่งน้ำใหม่ให้ชุมชน รวมทั้งการบริหารจัดการและการบำรุงรักษา • ส่งเสริมความรู้ในการจัดการทรัพยากรน้ำที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมถึงการบริหารจัดการที่เป็นระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้นวัตกรรมในการจัดการเพื่อการใช้ น้ำอย่างเป็นระบบ อาทิ การใช้ระบบเทคโนโลยีในการควบคุม 	<ol style="list-style-type: none"> 8. จำนวนแหล่งน้ำของชุมชน ที่เกิดขึ้นใหม่/ที่เป็นแหล่งน้ำเดิม ซึ่งได้รับการฟื้นฟูให้ใหม่ 9. อัตราเฉลี่ยปริมาณการใช้น้ำ (ลูกบาศก์เมตร) ต่อครัวเรือนในชุมชน จากแหล่งน้ำชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน 10. อัตราเฉลี่ยร้อยละของค่าใช้จ่ายที่ลดลงในการซื้อน้ำมาใช้ต่อ ครัวเรือนในชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน 11. อัตราเฉลี่ยร้อยละของค่าใช้จ่ายที่ลดลงในการซื้อน้ำมาใช้ต่อครัวเรือน เปรียบเทียบ ก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน 12. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนในชุมชน ที่นำน้ำจากแหล่งน้ำชุมชน ซึ่งเกินความต้องการใช้ในครัวเรือนไปใช้เพื่อสร้างรายได้ เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน 13. การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา 14. สัดส่วนของน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง 	<ol style="list-style-type: none"> 4. จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้ (ชาย/หญิง) ด้านการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืนที่เกิดขึ้นในชุมชน โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง 5. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่ให้ความร่วมมือและเข้าร่วมกิจกรรมฟื้นฟู/จัดหาแหล่งน้ำชุมชน 6. เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกันในลักษณะอาสาสมัครด้วยความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนา/อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ของชุมชนด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

มิติสิ่งแวดล้อม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบนิเวศ เพื่อเพิ่มความชื้น ใต้ดิน เพื่อปรับเปลี่ยนบทบาทคนในชุมชนหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมให้เป็นผู้บริหารจัดการผู้พัฒนาและผู้อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ของตน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เพิ่มศักยภาพการบำบัดน้ำเสีย และมาตรการเข้มงวดกับบริษัทที่ทิ้งน้ำเสียโดยที่ยังไม่ได้รับการบำบัดลงในแหล่งน้ำสาธารณะ 		
<p>3.2 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการป่าไม้ชุมชนที่ยั่งยืน</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมให้คนในชุมชนปลูกต้นไม้เพื่อป่าชุมชน รวมทั้งปลูกต้นไม้ในที่ดินของตนเอง เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์และสิ่งแวดล้อม 	<ol style="list-style-type: none"> 7. จำนวนต้นไม้ที่เพิ่มขึ้น/สัดส่วนของพื้นที่ป่าชายเลนเทียบกับอดีต /สัดส่วนพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการป่าไม้ 8. จำนวนต้นไม้ที่เพิ่มขึ้นในที่ดินของคนในชุมชนโดยรวม เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการป่าไม้ชุมชน 9. ปริมาณก๊าซเรือนกระจกเทียบเท่าที่ลดลงจากจำนวนต้นไม้ที่ เพิ่มขึ้นในพื้นที่ป่าชุมชน และในที่ดินของคนในชุมชนโดยรวม (คำนวณด้วยวิธีที่เป็นที่ยอมรับ เช่น แนวทางการคำนวณโดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก เป็นต้น) เปรียบเทียบก่อน และหลังการจัดการป่าไม้ชุมชน 10. สัดส่วนที่ลดลงของการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ถูกล่าหรือถูกขนย้ายอย่างผิดกฎหมาย 	<ol style="list-style-type: none"> 5. จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้ (ชาย/หญิง) ด้านการจัดการป่าไม้ พื้นที่สีเขียว โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้ จากบุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง 6. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่ให้ความร่วมมือและเข้าร่วมกิจกรรมจัดการป่าไม้ที่ยั่งยืน 7. จำนวนองค์กร และภาคีเครือข่ายที่ให้ความร่วมมือกับชุมชน ใน กิจกรรมจัดการป่าไม้ชุมชนที่ยั่งยืน 8. เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกันในลักษณะอาสาสมัครด้วยความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนา/

มิติสิ่งแวดล้อม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<ul style="list-style-type: none"> ● อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม ป้องกันการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ตลอดจนพัฒนาภาคการติดตามตรวจสอบ ● ส่งเสริมความรู้ในการจัดการทรัพยากรป่าที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมถึงการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ● ระดมทุนเพื่อการบริหารจัดการป่าอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและรักษาระบบนิเวศน์อย่างยั่งยืน ● ควบคุมการปลูกพืชเชิงเดี่ยว การใช้สารเคมีและการใช้ยาฆ่าแมลงที่เกินขนาด ● รณรงค์หยุดยั้งการทำลายความหลากหลายทางชีวภาพ การล่าสัตว์ การค้าสัตว์ป่าคุ้มครองอย่างผิดกฎหมาย 	<p>11. จำนวนที่ลดลงของการปลูกพืชเชิงเดี่ยว การใช้สารเคมีและการใช้ยาฆ่าแมลงที่เกินขนาด</p> <p>12. จำนวนเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องในระยะยาว</p>

มิติสิ่งแวดล้อม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>3.3 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการพลังงานที่ยั่งยืน</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● จัดหาหรือพัฒนาแหล่งพลังงานทดแทน หรือ พลังงานหมุนเวียน สำหรับชุมชน ● ส่งเสริมองค์ความรู้ในการจัดการ การใช้พลังงาน ทดแทน รวมทั้งการบำรุงรักษาอย่างมีประสิทธิภาพ ● สร้างจิตสำนึกประหยัดพลังงานให้กับคนทุกกลุ่ม ทั้งผู้ใหญ่ นักเรียน นักศึกษาและกลุ่มธุรกิจเพื่อช่วยลดการใช้พลังงานโดยรวม ● ใช้พลังงานทางเลือก เพื่อลดการนำเข้าพลังงาน ● ส่งเสริมการวิจัยพัฒนา สนับสนุนเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เป็นนวัตกรรม เช่น รถยนต์พลังงานไฟฟ้าผ่าน โครงสร้างพื้นฐานและงบประมาณที่เหมาะสม 	<ol style="list-style-type: none"> 6. จำนวนและประเภทของแหล่งพลังงานทดแทน/<u>หมุนเวียน</u> ที่เกิดขึ้นหลังการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน 7. อัตราเฉลี่ยปริมาณหน่วยการใช้ไฟฟ้า (กิโลวัตต์) จากแหล่งพลังงานทดแทน/หมุนเวียนในชุมชน เปรียบเทียบ ก่อนและหลังการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน 8. อัตราเฉลี่ยร้อยละของปริมาณหน่วยการใช้ไฟฟ้าที่ลดลง และ/หรือ ค่าใช้จ่ายที่ลดลง จากการซื้อพลังงานมาใช้ 9. ปริมาณก๊าซเรือนกระจกเทียบเท่าที่ลดลง จากปริมาณหน่วยการใช้ ไฟฟ้าที่ลดลง (คำนวณด้วยวิธีการที่เป็นที่ยอมรับ เช่น แนวทางการคำนวณโดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกเป็นต้น) เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน 10. เกิดงานวิจัยหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการลดการใช้พลังงาน 	<ol style="list-style-type: none"> 4. จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้ (ชาย/หญิง) ด้านการจัดการพลังงาน ที่ยั่งยืนที่จัดขึ้น โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง 5. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่ให้ความร่วมมือและเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน 6. เกิดคณะกรรมการชุมชน (ชาย/หญิง) หรือ การรวมกลุ่มผู้นำที่ เข้มแข็งที่มีลักษณะคล้ายกันในลักษณะอาสาสมัครด้วยความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนา/อนุรักษ์แหล่งพลังงาน ทดแทน/หมุนเวียนของชุมชนด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

มิติสิ่งแวดล้อม	ตัวชี้วัดหลัก	ตัวชี้วัดเสริม
<p>3.4 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการขยะและมลพิษ</p> <p>สนับสนุนหลัก</p> <p>มีส่วนสนับสนุน</p> <p>รูปแบบกิจกรรม CSR ที่สอดคล้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> • การบริหารจัดการขยะและมลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ • การสร้างรายได้จากขยะ • สร้างเสริมความตระหนักในการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 	<ol style="list-style-type: none"> อัตราเฉลี่ยร้อยละของขยะที่ลดลง เปรียบเทียบก่อนและหลัง การบริหารจัดการขยะและมลพิษ (โดยสามารถจำแนกให้เห็นส่วนของขยะที่เป็นพิษ) อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนที่เกิดจากการนำขยะไปใช้เพื่อสร้างรายได้ เปรียบเทียบก่อนและหลังการ บริหารจัดการขยะและมลพิษ จำนวนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับผลกระทบ/ความเดือดร้อน ที่ได้รับจาก ขยะของชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการบริหารจัดการขยะ และมลพิษ การเปลี่ยนแปลงหรือความหนักต่อการเลือกใช้วัสดุ บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะที่ลดลง 	<ol style="list-style-type: none"> จำนวนกิจกรรมอบรมความรู้(ชาย/หญิง) ด้านการจัดการขยะและ มลพิษที่ จัดขึ้น โดยอาจจะเป็นการถ่ายทอดความรู้จาก บุคคลภายนอกหรือคนในชุมชนเอง จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่ให้ความร่วมมือและ เข้าร่วมกิจกรรมการบริหารจัดการขยะ จำนวนและประเภทของผลผลิตที่เกิดขึ้น และเป็นประโยชน์ ซึ่งเกิด จากความคิดสร้างสรรค์/นวัตกรรมในการจัดการขยะ เกิดคณะกรรมการ (ชาย/หญิง) หรือการรวมกลุ่มผู้นำที่ แข็งแกร่งที่มีลักษณะคล้ายกัน ในลักษณะอาสาสมัครด้วยความเต็มใจ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการ/พัฒนา เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะ ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องในระยะยาว

บทที่ 4

แนวทางในการรวบรวมข้อมูล

ปัจจุบันการเก็บข้อมูลความต้องการมีเครื่องมือและเทคนิควิธีที่หลากหลายซึ่งสามารถใช้เก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการได้ เช่น การสนทนากลุ่มย่อย การสัมภาษณ์ข้อมูลสำคัญ การประชุมชุมชน ตลอดจนการสำรวจต่าง ๆ โดยก่อนการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลความต้องการนั้น ผู้ประเมินผลและผู้เก็บข้อมูลจำเป็นต้องมีการวางแผนการเก็บข้อมูลและพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ เพื่อเลือกเทคนิควิธีการเก็บข้อมูลที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างอันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเก็บข้อมูลต่อไป โดยการเลือกเทคนิควิธีการเก็บข้อมูลนั้น ควรพิจารณาจากลักษณะของปัญหาหรือความต้องการทราบตามกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวัดตัวแปรนั้น ๆ หน่วยการวิเคราะห์ข้อมูล (เช่น ระดับบุคคล กลุ่มบุคคล วัตถุ) ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับงบประมาณและระยะเวลาในการเก็บข้อมูล รวมถึงคุณสมบัติเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง เช่น กลุ่มเด็กเล็ก กลุ่มผู้ที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ เป็นต้น

หลังจากเลือกเทคนิควิธีการเก็บข้อมูลที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาความต้องการแล้ว ลำดับถัดไปคือ การวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นขั้นตอนในการระบุเทคนิควิธีการเก็บข้อมูลที่จะใช้ ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูล จำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำในการเก็บข้อมูล (เช่น ต้องเก็บได้มากกว่าร้อยละ 80 ของแบบสอบถามที่ส่งไป) ลักษณะเฉพาะที่ต้องทราบก่อนการเก็บข้อมูล ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล รวมถึงวิธีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่เก็บมาได้เพื่อให้สามารถตัดชุดข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ออกจากการวิเคราะห์ข้อมูลได้ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปได้ ทั้งนี้ เครื่องมือและเทคนิควิธีที่สามารถใช้เก็บรวบรวมข้อมูลความต้องการได้ มีดังต่อไปนี้

4.1 การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

การสนทนากลุ่มย่อยเป็นเทคนิคที่ออกแบบมาเพื่อรวมกลุ่มผู้เข้าร่วมที่มีลักษณะเฉพาะบางอย่างที่เหมือนกัน เพื่อร่วมให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นข้อมูลเชิงลึก เนื่องจากเป็นวิธีที่เปิดให้ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมมีโอกาสได้ตอบสนองต่อข้อมูล ทั้งยังช่วยให้เกิดความเข้าใจถึงพฤติกรรมการทำงานของผู้เข้าร่วมโดยตรงซึ่งสิ่งที่จะต้องคำนึงในการทำสนทนากลุ่มย่อยคือ ควรมีจำนวนผู้เข้าร่วมอยู่ระหว่าง 3 - 8 คน ที่มีลักษณะเฉพาะบางอย่างที่คล้ายคลึงกัน ทั้งนี้ เทคนิคนี้จำเป็นต้องมีผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator / Facilitator) เพื่ออำนวยความสะดวกระหว่างทางการสนทนากลุ่มย่อยด้วย โดยผู้ดำเนินการสนทนานี้จำเป็นต้องเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพและความสามารถในการสร้างความเป็นกันเองและความปรองดองภายในกลุ่มได้ ทั้งยังมีส่วนกระตุ้นและส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมภายในกลุ่มด้วย หากแต่ไม่ควรเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับประเด็นที่หารือหรือเพื่อให้การสนทนาเป็นไปอย่างเป็นกลางและโปร่งใส และในส่วนของคำถามที่ใช้ในการสนทนากลุ่มย่อยนั้น ไม่ควรเป็นคำถามที่ตอบได้ว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” แต่ควรเป็นคำถามปลายเปิดที่ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นมากกว่า แต่ไม่ใช่การมุ่งเน้นถกประเด็นเพื่อหาข้อสรุป

4.2 การประชุมกลุ่มย่อย (Group Discussion)

การประชุมกลุ่มย่อยเป็นการประชุมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการสนทนากลุ่มย่อย แตกต่างกันตรงที่เป็นประเด็นคำถามที่เรียงเป็นลำดับขั้นตอน โดยต้องเป็นคนถามเชิงคิดวิเคราะห์ให้ผู้เข้าร่วมประชุมถกประเด็นเพื่อหาข้อสรุปตามประเด็นการประชุมนั้น ๆ การเก็บข้อมูลแบบนี้จึงเหมาะกับการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่ซับซ้อนที่ต้องสรุปผลอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม

4.3 การระดมสมอง หรือ การระดมความคิด (Brainstorming)

การระดมสมองเป็นเทคนิคที่ใช้เพื่อหาข้อสรุปในประเด็นหนึ่งผ่านการตั้งประเด็นคำถามแล้วให้กลุ่มตัวอย่างร่วมระดมสมองและความคิดเกี่ยวกับประเด็นนั้น ๆ เพื่อแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระ โดยหลังจากได้ข้อเสนอทั้งหมดจากการระดมสมองแล้ว ผู้นำกระบวนการหรือผู้เก็บข้อมูลจะเรียงเรียงประเด็นตามหมวดหมู่ต่าง ๆ เพื่อให้ค่าน้ำหนัก ค่าความสำคัญ และคัดเลือกข้อเสนอที่ดีที่สุด วิธีนี้จึงเหมาะกับการเก็บข้อมูลที่มุ่งเน้นการเก็บเพียงประเด็นเดียวแต่เป็นประเด็นที่ค่อนข้างซับซ้อนและมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนไม่มากนัก

4.4 การประชุมชุมชน (Community Meetings)

การประชุมชุมชนนี้ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลรายบุคคลในประชากรกลุ่มเป้าหมายหรือชุมชนเป้าหมาย ซึ่งแม้จะไม่ได้ข้อมูลเชิงลึกเหมือนกับการสนทนากลุ่มย่อยหรือการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ แต่การประชุมชุมชนจะทำให้ได้ข้อมูลจากกลุ่มที่ใหญ่กว่าหรือได้ข้อมูลที่กว้างกว่า การสนทนากลุ่มย่อย จึงเหมาะกับการเก็บข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้กลุ่มเป้าหมายมากเกินกว่าจะทำการสนทนากลุ่มย่อยได้และไม่ต้องการข้อมูลเชิงลึกเท่ากับการสนทนากลุ่มย่อย

4.5 การสัมภาษณ์ (Interview)

เป็นเทคนิคที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพผ่านการพูดคุยระหว่างผู้เก็บข้อมูลกับผู้ถูกสัมภาษณ์ (face to face interaction) เหมาะกับการเก็บข้อมูลที่ต้องครอบคลุมด้วยหัวข้อที่หลากหลาย โดยทั่วไปแล้วการสัมภาษณ์จะเกิดขึ้นระหว่างผู้สัมภาษณ์ 1 คน กับผู้ถูกสัมภาษณ์ 1 คน ซึ่งวิธีการสัมภาษณ์นี้มีความยืดหยุ่นสูงที่สามารถปรับให้เข้าได้กับสถานการณ์เฉพาะหน้า กำหนดช่วงเวลาการเก็บข้อมูลได้หลากหลาย โดยการสัมภาษณ์จะเป็นประโยชน์มากในการนำข้อมูลไปพัฒนาและต่อยอดแผนต่าง ๆ ขององค์กรที่นำมาซึ่งข้อมูลลงในจำนวนมากจากผู้ถูกสัมภาษณ์นั้น สิ่งที่ต้องคำนึงในการสัมภาษณ์ คือ ควรไล่รายการสาระสำคัญและคำถามเพื่อสร้างโครงสร้างให้การสนทนา ซึ่งผู้สัมภาษณ์จำเป็นต้องประยุกต์และปรับคำถามให้เข้ากับการสนทนาในขณะนั้นด้วย พร้อมกับทดสอบ ตรวจสอบคำถามก่อนนำไปใช้จริงเสมอ และควรวางแผนกลุ่มประชากรเป้าหมาย วิธีการรับสมัครผู้ถูกสัมภาษณ์ และการนัดหมายเพื่อสัมภาษณ์ให้เรียบร้อย ในระหว่างการสัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์ควรบันทึกข้อมูลผ่านการจดบันทึกหรือการบันทึกเสียง เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลเพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลและประเด็นต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน

ทั้งนี้ การสัมภาษณ์ยังถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ๆ คือ การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ที่ผู้เก็บข้อมูลได้กำหนดโครงสร้างคำถามไว้ล่วงหน้าก่อนการไปเก็บข้อมูล และการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) เป็นการสัมภาษณ์โดยที่ผู้เก็บข้อมูล

ไม่ได้ร่างโครงสร้างคำถามไว้ล่วงหน้า แต่จะตั้งคำถามเฉพาะหน้ากับผู้ให้ข้อมูลแทนมักถูกใช้ในกรณีที่ผู้เก็บข้อมูลไม่มีข้อมูลพื้นฐานใด ๆ เกี่ยวกับประเด็นที่จะเก็บข้อมูลเลย

4.6 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

การสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นเทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้วิธีการถามคำถามแล้วให้ข้อมูลเป็นผู้ตอบ ซึ่งข้อคำถามที่จะนำมาใช้สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกจะเป็นข้อคำถามที่ต้องแสดงความคิดเห็นอย่างละเอียด หรือการอธิบายข้อมูลออกมาในเชิงลึกหรือมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ค่อนข้างซับซ้อน ซึ่งผู้สัมภาษณ์อาจจดบันทึกไปพร้อม ๆ กับการสัมภาษณ์ หรือทำการขออนุญาตบันทึกข้อมูลเพื่อนำมาถอดเทปในภายหลังก็ได้ เนื่องจากบางครั้งการจดบันทึกขณะให้สัมภาษณ์อาจไม่สามารถจดบันทึกได้ละเอียดเพียงพอ ทั้งนี้ การสัมภาษณ์เชิงลึกจะมีลักษณะการเก็บและข้อดีคล้ายกับการสนทนากลุ่มย่อย หากแต่เป็นวิธีการเก็บข้อมูลที่ผู้เก็บข้อมูลจะเน้นสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลต่างจากการสนทนากลุ่มย่อยที่จะเก็บเป็นกลุ่มบุคคลการสัมภาษณ์เชิงลึกนี้จึงเหมาะกับการเก็บข้อมูลที่ต้องการความละเอียด และไม่จำเป็นต้องมีกลุ่มตัวอย่างหลายคน เนื่องจากการสัมภาษณ์ในแต่ละครั้งจะใช้เวลาค่อนข้างนาน

4.7 การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant Interviews)

การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกอย่างเข้มข้นกับบุคคลสำคัญที่เปรียบเสมือนตัวแทนในการให้ข้อมูล ซึ่งบุคคลดังกล่าวจะถูกคัดเลือกเป็นพิเศษตามเกณฑ์การพิจารณาประสบการณ์ส่วนบุคคล เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเชิงลึกที่เกี่ยวกับความรู้ลึกและมุมมองเฉพาะบุคคล มักใช้กับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้บริหารระดับสูงที่เราต้องการความคิดเห็นในมุมมองของคนที่นั้น ๆ คล้ายการสัมภาษณ์เชิงลึกแต่เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มคนที่เฉพาะเจาะจงเป็นพิเศษ เช่น การเก็บข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกงานของนักศึกษาจากผู้ประกอบการ เป็นต้น

4.8 การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ (Enumeration by telephone)

การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์เป็นวิธีการเก็บข้อมูลที่สามารถทำได้อย่างรวดเร็วและสามารถลดค่าใช้จ่ายจากการเดินทางได้มาก การเก็บข้อมูลแบบนี้มักเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลตามประเด็นคำถามไม่เกิน 2 ประเด็น ด้วยข้อจำกัดนี้จึงส่งผลให้เทคนิคนี้มักใช้ร่วมกับเทคนิคการเก็บข้อมูลอื่น ๆ มากกว่า โดยเฉพาะการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในบางประเด็นที่ต้องการความเร่งด่วน เทคนิคนี้เหมาะกับการเก็บข้อมูลหรือข้อสงสัยบางประการเท่านั้น เช่น การสอบถามข้อคิดเห็นหรือความต้องการต่าง ๆ ที่มีเพียง 1 - 2 ประเด็นเท่านั้น

4.9 การสัมภาษณ์ผ่านรูปถ่าย (Photo Elicitation Interview)

รูปแบบของภาพและเนื้อหาของภาพนั้นมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ สิ่งที่เราเห็นด้วยหาจากภาพเป็นเพียงรูปแบบของภาพภายนอก มิใช่เนื้อหาของภายในภาพที่สื่อออกมา การพิจารณาภาพจึงไม่ใช่แค่การดูว่าภายในภาพมีองค์ประกอบอะไรบ้าง แต่ยังเป็นพิจารณาถึงเนื้อหาที่รูปนั้น ๆ สื่อออกมาด้วย ทั้งนี้การทำลายกรอบ (Breaking the Frame) หรือการฉีกแนวจากรูปแบบเดิม ๆ ผ่านการนำเสนอที่แตกต่างออกไปอาจเป็นการนำเสนอภาพผ่านมุมมองที่แตกต่างไปจากเดิมหรือจากปกติที่เป็นเพื่อให้ผู้มีส่วนร่วมได้เห็นถึงมุมมองใหม่ จากสังคมโลกแบบเดิม โดยเราสามารถประยุกต์ใช้ภาพต่าง ๆ ในการทดสอบหรือสำรวจดูว่าทัศนคติมุมมอง ประสบการณ์ หรือแนวคิดของคนกลุ่มนั้นเป็นเช่นไรจากภาพที่เลือกกลไกการ

ใช้ภาพถามนี้ จึงถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์และสอบถามเชิงสังคมวิทยาเพื่อกระตุ้นและล้วงเอา คำตอบจากกลุ่มผู้ถูกสัมภาษณ์นั้น ๆ โดยรูปภาพที่ใช้ถามสามารถเป็นได้ทั้งรูปถ่าย วิดีโอ ภาพวาด การ์ตูน ภาพวาดฝาผนัง หรือภาพโฆษณาอื่น ๆ กลไกการใช้ภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อบันทึกว่ากลุ่มผู้ถูกถาม ตอบสนองกับภาพอย่างไร เพื่อนำไปตีความเชิงสังคมเกี่ยวกับการตีความหรือตีคุณค่าเชิงสังคมในมิติต่าง ๆ ของบุคคลนั้นต่อไป โดยเทคนิคนี้เหมาะกับการใช้ทดสอบและวิจัยกับทั้งเด็กและพื้นที่ชุมชนต่าง ๆ โดย นอกจากจะทำให้ทราบถึงแนวคิดหรือทัศนคติแล้ว ยังทำให้ทราบถึงความต้องการของคนกลุ่มนั้นใน ขณะนั้นด้วยว่าสิ่งใดคือสิ่งที่เขามองว่าเป็นปัญหา หรือสิ่งใดที่เขามองว่าเป็นสิ่งที่ต้องการ เป็นต้น ทั้งนี้ การเก็บข้อมูลผ่านเทคนิคนี้ยังเหมาะกับการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ที่ไม่สามารถอ่านออกหรือเขียนได้ เช่น การสัมภาษณ์ชาวเขาเกี่ยวกับประเด็นปัญหาหรือชีวิตความเป็นอยู่ เป็นต้น

4.10 การสำรวจ (Surveys)

การสำรวจ (หรือการออกแบบสอบถาม) เป็นวิธีการใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ทั้งนี้หากใส่ “คำถาม ปลายเปิด” ก็จะสามารถเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพได้ด้วย การสำรวจสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1) การสำมะโน (Census) คือ การสำรวจหรือแจงนับหน่วยทุกหน่วยที่อยู่ในประชากร ที่สนใจศึกษาภายในพื้นที่และระยะเวลาที่กำหนด ส่งผลให้การสำมะโนต้องใช้งบประมาณ ระยะเวลา และทรัพยากรบุคคลจำนวนมาก โดยจะใช้เฉพาะการเก็บข้อมูลที่จำเป็นต้องเก็บทุกกลุ่มตัวอย่างจริง ๆ เท่านั้น

2) การสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) คือ การสำรวจจากหน่วยตัวอย่างที่เลือกมา เป็นตัวแทนของประชากรที่สนใจศึกษาแล้วใช้ข้อเท็จจริงที่ได้มาไปประมาณค่าตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ โดยการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างนี้จะใช้งบประมาณ ระยะเวลา และทรัพยากรบุคคลน้อยกว่าการสำมะโน จึงเป็นวิธีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย

วิธีการเก็บข้อมูลแบบนี้จะช่วยให้สามารถเก็บข้อมูลเพื่อใช้บรรยาย เปรียบเทียบ และอธิบายถึง ข้อมูล ทัศนคติ และพฤติกรรมต่าง ๆ โดยการสำรวจนี้มักมีประโยชน์มากในการเก็บข้อมูลตอบรับภายใน เวลาสั้น ๆ เพื่อประเมินการดำเนินงานในปัจจุบันได้ รวมถึงเหมาะกับการเก็บข้อมูลจำนวนมากทั้งในเชิง คุณภาพและเชิงปริมาณ โดยเครื่องมือนี้เหมาะกับการวัดข้อมูลจากกลุ่มประชากรขนาดใหญ่ โดยการระบุ ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่มีส่วนได้ส่วนเสียนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการใช้ข้อมูลและประเด็นในการลง สำรวจ รวมถึงประเด็นคุณภาพและปริมาณที่เหมาะสม การระบุประเด็นปัญหาที่ชัดเจนผ่านการสืบหาและ ระบุประเด็นจากกลุ่มใหญ่ เพื่อเพิ่มความเฉพาะเจาะจงของประเด็นในกลุ่มนั้นและการทบทวนงานวิจัย สามารถช่วยในการวางแผนสำรวจใหม่ได้อีกด้วย เช่น การศึกษารูปแบบการสำรวจ ประเภทคำถามที่ใช้ การถามคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล และการใช้ถ้อยคำในการถาม อีกทั้งสามารถใช้เครื่องออนไลน์ใน การเก็บข้อมูลเชิงสำรวจได้ เช่น Google Forms หรือ Survey Monkey เป็นต้น จะช่วยให้การใช้ เครื่องมือนี้มีความสะดวกในการเก็บข้อมูลมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การออกแบบสอบถามยังมีทั้งแบบสอบถาม ปลายปิด (Closed Questionnaire) ที่เป็นการให้ผู้ตอบเลือกตัวเลือกที่ผู้เก็บข้อมูลกำหนดไว้ และ แบบสอบถามปลายเปิด (Open Questionnaire) ที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระใน แต่ละหัวข้อคำถาม โดยในปัจจุบันการแจกแบบสอบถามยังสามารถทำได้ผ่านหลายวิธี ดังนี้

1) การส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ (Mailed questionnaire) เป็นการส่งแบบสอบถาม ทางไปรษณีย์แล้วให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งกลับมายังผู้เก็บข้อมูล วิธีนี้เหมาะกับการเก็บข้อมูลที่กลุ่ม ตัวอย่างกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ และมีระยะทางไกลเกินกว่าจะสามารถเดินทางไปด้วยตนเองได้ครบ

ทุกพื้นที่ ทั้งยังเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางเก็บข้อมูลอีกด้วย หากแต่การกระจายแบบสอบถามแบบนี้ค่อนข้างมีความเสี่ยงที่ผู้ตอบแบบสอบถามอาจไม่ส่งกลับสู่ผู้เก็บข้อมูลมากนัก และอาจเกิดข้อผิดพลาดในการตอบแบบสอบถามผิดไปจากที่ผู้เก็บข้อมูลวางแผนไว้การเก็บข้อมูลแบบนี้จึงเหมาะกับการเก็บแบบสอบถามที่มีประเด็นคำถามที่ชัดเจน

2) การให้มีผู้รับผิดชอบในการส่งและรวบรวมแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามจะส่งไปให้แก่ผู้รับผิดชอบซึ่งอาจจะเป็นเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเรื่องนั้นโดยตรง แล้วฝากให้ผู้รับผิดชอบนั้นกระจายแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างและเก็บกลับคืนเพื่อส่งให้แก่ผู้เก็บข้อมูลต่อไป วิธีนี้ค่อนข้างสะดวกและรวดเร็ว ทั้งยังเหมาะกับการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นหน่วยงานหรือองค์กรที่อยู่รวมกัน หากแต่อาจเกิดความเสี่ยงที่ข้อมูลที่ได้มาอาจไม่ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างจริง

3) การส่งแบบสอบถามให้ผู้ตอบกรอกข้อมูลด้วยตนเอง (Self-enumeration) วิธีนี้ผู้เก็บข้อมูลจะนำแบบสอบถามไปทิ้งไว้ให้กับผู้ตอบและอธิบายถึงวิธีตอบแบบสอบถามเล็กน้อย โดยจะเน้นอธิบายเฉพาะส่วนที่จำเป็นเท่านั้น หลังจากนั้นผู้ตอบจะต้องกรอกแบบสอบถามเองภายในวันและเวลาที่ผู้เก็บข้อมูลแจ้งกำหนดการไว้ ซึ่งหลังจากผู้เก็บข้อมูลมาเก็บแบบสอบถามตามกำหนดการที่นัดแนะกันไว้แล้ว ผู้เก็บข้อมูลจะต้องตรวจสอบความครบถ้วนและถูกต้องของข้อมูลโดยหากพบข้อผิดพลาดประการใดทางผู้เก็บข้อมูลจะต้องกลับไปสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลเพิ่มเติมวิธีนี้จึงเหมาะกับการเก็บข้อมูลในกลุ่มผู้ที่มีความสามารถอ่านออกเขียนได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจคำถามในแบบสอบถามได้ดีในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ แบบสอบถามควรมีโครงสร้างของคำถามและประเด็นต่าง ๆ ที่เข้าใจง่าย

4.11 การสังเกตการณ์ (Observation)

การสังเกตการณ์เป็นวิธีเก็บข้อมูลโดยการสังเกตโดยตรงจากปฏิกิริยา ท่าทาง หรือเหตุการณ์ หรือปรากฏการณ์ ที่เกิดขึ้นในขณะใดขณะหนึ่ง และจดบันทึกไว้โดยไม่มีการสัมภาษณ์ วิธีนี้ใช้กันอย่างกว้างขวางในการวิจัย โดยเฉพาะการวิจัยเชิงสังคม ทั้งนี้ ในปัจจุบันการสังเกตการณ์มีหลายรูปแบบ โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1) การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม (Participative Observation)

เป็นการสังเกตการณ์ที่ผู้เก็บข้อมูลเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและจดบันทึกสิ่งที่ได้จากการสังเกตปรากฏการณ์ ที่เกิดขึ้น โดยผู้เก็บข้อมูลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในปรากฏการณ์นั้นด้วย เช่น ผู้เก็บข้อมูลลงไปร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ กับประชาชนในหมู่บ้านแล้ว สังเกตการณ์กิจกรรมไปด้วย เป็นต้น

ทั้งนี้ การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมมีทั้งแบบการเข้าร่วมแบบสมบูรณ์ ซึ่งเป็นการสังเกตการณ์แบบเปิดเผยตัวตนหรือไม่เปิดเผยตัวตนก็ได้ โดยผู้เก็บข้อมูลจะสวมบทบาทเป็นหนึ่งในกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูล เช่น การสังเกตการณ์ประสิทธิภาพการทำงานของหน่วยงานหนึ่งผ่านการร่วมเป็นหนึ่งในพนักงานของหน่วยงานนั้น การสังเกตการณ์กระบวนการเรียนการสอนต่าง ๆ ผ่านการเข้าร่วมเป็นผู้เรียนในการสอนนั้น เป็นต้น ในส่วนของการเข้าร่วมสังเกตการณ์แบบไม่สมบูรณ์หรือแบบเฉพาะกิจจะเป็นการสังเกตการณ์ที่ผู้เก็บข้อมูลเข้าร่วมเฉพาะในกิจกรรมที่จำเป็นต่อการเก็บข้อมูลเท่านั้น เช่น การสังเกตการณ์ประชุมชุมชน เป็นต้น

2) การสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participative Observation)

เป็นการสังเกตการณ์ที่ผู้เก็บข้อมูลไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แต่ใช้วิธีการสังเกตจากภายนอกเท่านั้น โดยที่ไม่ต้องเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่าง เช่น การสังเกตการณ์บริการของหน่วยงานหนึ่งต่อกลุ่มลูกค้า การสังเกตการณ์ กระบวนการปลูกผักปลอดสารพิษ เป็นต้น

4.12 การจดบันทึกข้อมูลจากการวัดหรือนับ

การจดบันทึกข้อมูลจากการวัดหรือนับจะอาศัยการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการวัดผลหรือนับจำนวน เพื่อเก็บข้อมูลเชิงปริมาณต่าง ๆ เช่น การวัดคุณภาพดินและน้ำในพื้นที่เกษตรกรรม การนับจำนวนคนผ่าน เข้าออกห้างสรรพสินค้าในแต่ละวัน เป็นต้น หรืออาจอาศัยการวัดระดับ (Scale) เกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ซึ่งจะนิยมใช้วัดระดับความพึงพอใจหรือความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ต้องการเก็บเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ โดยอาจวัดเป็นระดับ 3 ถึง 5 ตามแบบ Likert Scale หรือวัดเป็นเชิงบวกและลบก็ได้

4.13 การใช้แบบทดสอบ (Test)

การใช้แบบทดสอบเป็นการเก็บข้อมูลผ่านแบบทดสอบต่าง ๆ ที่ผู้เก็บข้อมูลออกแบบทดสอบกลุ่มตัวอย่างตามประเด็นที่ต้องการจะศึกษา เช่น การใช้แบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปของกลุ่มเยาวชน การใช้แบบทดสอบความสามารถในการดูแลตัวเองของกลุ่มบุคคลออทิสติก เป็นต้น

4.14 การทดลอง (Experiment)

การทดลองเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีการแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยที่ผู้เก็บข้อมูลจะเก็บข้อมูลที่เกิดขึ้นจากทั้งสองกลุ่มเพื่อนำผลการทดลองมาเปรียบเทียบซึ่งกันและกัน เช่น ในการศึกษาประสิทธิภาพของปุ๋ยพันธุ์ใหม่จะทดลองเปรียบเทียบออกเป็น 2 พื้นที่ คือ พื้นที่ทดลองที่มีการเพิ่มสิ่งกระตุ้นเป็นปุ๋ยพันธุ์ใหม่ และพื้นที่ควบคุมที่ใช้ปุ๋ยพันธุ์เดิมที่เคยใช้อยู่ ทั้งนี้ ทั้งสองพื้นที่จะมีการควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อการทดลองเพื่อป้องกันตัวแปรแทรกซ้อน โดยหากผลการศึกษาออกมาว่าปุ๋ยพันธุ์ใหม่ในพื้นที่ทดลองให้ผลผลิตต่อไร่สูงกว่าปุ๋ยพันธุ์เดิมในพื้นที่ควบคุม ก็แสดงว่าปุ๋ยพันธุ์ใหม่มีประสิทธิภาพมากกว่าปุ๋ยพันธุ์เดิม โดยเทคนิคนี้มักเหมาะกับการทดลองเชิงวิทยาศาสตร์หรือการทดลองที่มีฐานข้อมูลเดิมอยู่แล้วและง่ายต่อการทดลองเพื่อสร้างข้อมูลใหม่เพื่อเปรียบเทียบผลกัน เป็นต้น

4.15 การทบทวนเอกสาร

การทบทวนเอกสารเป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลทุติยภูมิที่ผู้อื่นได้จดบันทึกหรือศึกษาในเรื่องดังกล่าวไว้แล้ว โดยผู้เก็บข้อมูลอาจทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ เช่น เอกสารรายงานการประชุม เอกสารรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ ตัวเลขสถิติต่าง ๆ ที่หน่วยงานได้จัดเก็บไว้แล้ว เป็นต้น อนึ่ง ในการเก็บข้อมูลเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ควรตรวจสอบความเชื่อถือของข้อมูลที่ได้มาเสมอ เทคนิคนี้เหมาะกับการเก็บข้อมูลที่มีระยะเวลาการศึกษาค่อนข้างสั้นหรือเป็นการเก็บข้อมูลที่สามารถทำจริงได้ยาก หรือไม่สามรถสอบถามจากกลุ่มเป้าหมายได้โดยตรง หรือเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถเก็บได้ด้วยตนเอง เช่น สถิติประชากร ข้อมูลพื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ ข้อมูลโอโซนในชั้นบรรยากาศ เป็นต้น

บทที่ 5

การประเมินผลชุดตัวชี้วัดและคู่มือ

เพื่อให้การประเมินตัวชี้วัดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินผลตัวชี้วัดและการประเมินผลเครื่องมือควรมีการวางแผนติดตามผล โดยคณะกรรมการบริหารตัวชี้วัด โดยแนะนำให้ทำการประเมินเป็นรอบปี เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพตัวชี้วัดและประสิทธิภาพในการนำคู่มือไปใช้งานขององค์กรธุรกิจ

ขั้นตอนการประเมินผลตัวชี้วัดจะดำเนินการในช่วงเดือนพฤศจิกายน - มกราคมของทุกปี โดยมีระยะเวลาและรายละเอียดในการดำเนินงาน ดังนี้

ระยะที่ 1 ประสานงานและขอความร่วมมือในการขอข้อมูลเพื่อการประเมินผลจากองค์กรธุรกิจที่นำเอาคู่มือไปใช้ในการประเมินผล

ระยะที่ 2 วิเคราะห์ผลและทำการปรับปรุงชุดตัวชี้วัดและคู่มือตามเสียงสะท้อนจากผู้ใช้งาน

ระยะที่ 3 จัดทำประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ชุดตัวชี้วัด และคู่มือฉบับปรับปรุง

โดยแบบประเมินคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่ (1) ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปขององค์กรธุรกิจ (2) ส่วนที่ 2 แบบประเมินคุณภาพตัวชี้วัดในคู่มือ และ (3) ส่วนที่ 3 แบบประเมินประสิทธิภาพของคู่มือ ทั้งนี้ ผลของการประเมินผลชุดตัวชี้วัดและคู่มือ จะใช้ผลภาพรวมที่ระบุไว้ในตัวอย่างแบบ

ประเมินข้อ (2.2) และ ข้อ (3.1) เป็นหลัก โดยมีระดับเกณฑ์ทั้งสิ้น 5 เกณฑ์ ได้แก่

- 1) ระดับคุณภาพ – คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00
- 2) ระดับมาตรฐานขั้นสูง – คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20
- 3) ระดับมาตรฐานขั้นต้น – คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40
- 4) ระดับพอใช้ – คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60
- 5) ระดับต้องปรับปรุง – คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80

แบบประเมินคู่มือ
การใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจ
ที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

คำชี้แจง:

ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างมาก เพื่อคณะกรรมการบริหารคู่มือจะนำไปใช้ในการพัฒนาคู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อีกทั้ง ท่านเองก็จะทราบว่าโครงการที่ท่านทำสอดคล้องกับประเด็นใดบ้างและควรเติมเต็มโครงการในลักษณะใดให้สอดคล้องและบรรลุตามเป้าหมายSDGs จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านให้ข้อมูลในแบบประเมินนี้

1. เลือกโครงการที่จะนำมาประเมินมาใส่ในช่องขวาของตารางประเมิน
2. พิจารณาความสอดคล้องของตัวชี้วัดแต่ละมิติพร้อมให้คะแนนตัวชี้วัด
มากที่สุด = 5 คะแนน, ดีมาก = 4 คะแนน, ปานกลาง = 3 คะแนน, ไม่ดีมาก = 2 คะแนน,
ไม่ดีมากที่สุด = 1 คะแนน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปขององค์กรธุรกิจ

1.1 ชื่อองค์กรธุรกิจของท่าน

1.2 ธุรกิจของท่านอยู่ภายใต้อุตสาหกรรมใด

- เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
- สินค้าอุปโภคบริโภค
- ธุรกิจการเงิน
- สินค้าอุตสาหกรรม
- อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
- ทรัพยากร
- บริการ
- เทคโนโลยี

ส่วนที่ 2 แบบประเมินคุณภาพตัวชี้วัดในคู่มือ

2.1 กรูณาระบุนระดับคุณภาพรายตัวชี้วัด โดยประเมินจากการนำไปใช้งานจริงในการประเมินผลของท่าน

ตัวอย่างการประเมิน

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน					
	1.1 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: การผลิต สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 8, 9, 12, 17						
	1. อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้/ยอดขายต่อครัวเรือนในชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำความรู้ด้านการผลิตหรือนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้						
	2. อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้/ยอดขายต่อรายของผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำความรู้ด้านการผลิตหรือนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้						
	3. จำนวนผลิตภัณฑ์/บริการที่นำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาใช้เป็นส่วนประกอบหลัก						
	4. จำนวนผลิตภัณฑ์/บริการที่ได้การรับรองมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในประเทศ						
	5. ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากกระบวนการผลิตลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังที่ได้รับการกระตุ้นแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน						
	1.2 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: การตลาดและการพัฒนาสินค้าและบริการ สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 8,9,12,17						
	1. อัตราเฉลี่ยร้อยละของยอดขายที่เพิ่มขึ้นต่อรายของผู้ประกอบการของชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำความรู้ด้านการตลาดหรือการนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้						
	2. อัตราเฉลี่ยร้อยละของผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่มีการจำหน่ายสินค้า/บริการผ่านช่องทางตลาดออนไลน์						

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน					
	3. จำนวนสินค้าและบริการที่ชุมชนนำออกตลาดที่เพิ่มขึ้น						
	4. จำนวนประเภทของผลิตภัณฑ์/บริการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน						
	1.3 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: การท่องเที่ยวโดยชุมชน สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 8,15,17						
	1. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนในชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน	4					
	2. อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ต่อรายของผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน	5					
	3. จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นของชุมชน	4					
	4. จำนวนสินค้าและบริการที่ชุมชนนำออกตลาด	5					
	1.4 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: อาชีพ สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 1, 2, 8, 17						
	1. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน/ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม (ชาย/หญิง) ที่ทดลองประกอบอาชีพเสริมใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากอาชีพหลักเดิมที่ทำอยู่แล้ว เพื่อวัตถุประสงค์ในการเตรียมความพร้อมให้มีอาชีพทางเลือกในอนาคต						
	2. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือน/คนในชุมชน/ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองประกอบอาชีพเสริมใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากอาชีพหลักเดิมที่ทำอยู่แล้ว						
	3. จำนวนผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่ทดลองประกอบธุรกิจเสริมใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากธุรกิจหลักเดิมที่ทำอยู่แล้ว เพื่อวัตถุประสงค์ในการเตรียมความพร้อมให้มีธุรกิจทางเลือกในอนาคต						

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน					
	4. อัตราเฉลี่ยร้อยละของผลกำไรที่เพิ่มขึ้นต่อรายของผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองประกอบธุรกิจเสริมใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากธุรกิจหลักที่ทำอยู่แล้ว						
1.5 มิติเศรษฐกิจ ด้านวินัยการเงิน: บัญชีครัวเรือน การออม และการบริหารหนี้สิน สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 1, 2, 8, 17							
	1. จำนวนครัวเรือนในชุมชนที่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนและนำข้อมูลจากบัญชีครัวเรือนไปวิเคราะห์และวางแผนจัดการรายรับ-รายจ่ายเพิ่มเติม จนสามารถวัดสถานะทางการเงินที่ดีขึ้นของครัวเรือนได้อย่างเป็นรูปธรรม						
	2. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นและ/หรือรายจ่ายที่ลดลงต่อครัวเรือนในชุมชนที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดทำบัญชีครัวเรือน						
	3. อัตราเฉลี่ยร้อยละของหนี้สินที่ลดลงต่อครัวเรือนในชุมชนที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย จนมีรายรับมากกว่ารายจ่ายและเพียงพอให้นำมาใช้ปลดหนี้ เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดทำบัญชีครัวเรือน						
	4. จำนวนครัวเรือนในชุมชนที่สามารถปลดหนี้ได้ซึ่งเป็นผลจากการจัดทำบัญชีครัวเรือน โดยมีการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย จนมีรายรับมากกว่ารายจ่ายและเพียงพอให้นำมาใช้ปลดหนี้						
	5. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน/ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม (ชาย/หญิง) ที่มีสถานะของจำนวนเงินออมที่เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากการจัดทำบัญชีครัวเรือน โดยมีการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการ						

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน					
	2.1 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: ปัจจัยสี่ สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 1, 2, 8, 10, 11, 17						
	1. จำนวนครัวเรือนในชุมชนที่มีปัจจัยสี่ (ที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม การเข้าถึงบริการทางการแพทย์) สำหรับสมาชิกทุกคนในครัวเรือน ในระดับพื้นฐานอย่างครบถ้วน เปรียบเทียบก่อนและหลังจากมีโครงการพัฒนาชุมชน						
	2. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน/ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม (ชาย/หญิง) มีที่อยู่อาศัยเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง และครอบครัว เปรียบเทียบก่อนและหลังการส่งเสริมให้ชุมชนเห็นความสำคัญของการมีที่อยู่อาศัยของตนเอง						
	2.2 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: ปัจจัยสี่ สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 3, 10, 17						
	1. อัตราเฉลี่ยร้อยละของจำนวนผู้ป่วย (ชาย/หญิง) ที่ลดลงในโรงพยาบาลชุมชนหรือดูจากการตรวจสุขภาพประจำปีขององค์กร ผู้เข้าร่วมโครงการมีสุขภาพดีขึ้นเปรียบเทียบก่อนและหลังจากโครงการส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดี						
	- จำนวนผู้ออกกำลังกายเพิ่มขึ้น						
	- อัตราผู้ป่วยด้านสุขภาพจิตลดน้อยลงหรือเป็นศูนย์						
	- อัตราการฆ่าตัวตายลดน้อยลงหรือเป็นศูนย์						
	- จำนวนผู้ติดสารเสพติด บุหรี่ และสุรา ลดน้อยลงหรือเป็นศูนย์						
	- อุบัติเหตุลดลงหรือเป็นศูนย์						
	- จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV น้อยลงหรือเป็นศูนย์						
	- สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความชำนาญ						

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน					
	- เกิดพื้นที่หรือหน่วยงานที่เข้ามาดูแลผู้สูงอายุและเด็กอย่างเป็นรูปธรรม						
	2. อัตราเฉลี่ยร้อยละของค่าใช้จ่ายโรงพยาบาลชุมชนที่ลดลงจากจำนวนผู้ป่วยที่ลดลงเปรียบเทียบก่อนและหลังการส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดี						
	3. เกิดกำลังคนด้านสุขภาพ						
	4. เกิดองค์ความรู้ในการพัฒนาด้านสุขภาพ						
	2.3 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: การศึกษา สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 4, 10, 17						
	1. อัตราร้อยละของจำนวนเยาวชนในชุมชน (ชาย/หญิง) ที่จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปรียบเทียบก่อนและหลังการส่งเสริมให้เห็นความสำคัญของการศึกษา						
	2. จำนวนแหล่งเรียนรู้ที่เกิดขึ้น รวมทั้งจำนวนคนที่เข้าชมแหล่งเรียนรู้						
	3. จำนวนนวัตกรรมที่ประยุกต์ขึ้น (ชาย-หญิง) หลังจากมีการบริหารจัดการความรู้						
	4. เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และพัฒนาการทางบุคลิกภาพตามวัย ซึ่งจำแนกตามเพศ						
	5. อัตราการอ่านออกเขียนได้และมีทักษะด้านการคำนวณของผู้เข้าร่วมอายุ 15 ปีขึ้นไป						
	6. เกิดรูปแบบการเรียนการสอนที่นอกเหนือจากการท่องจำ						
	7. เกิดการปรับปรุงหลักสูตร						
	8. เกิดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง						

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน					
	2.4 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: สิทธิมนุษยชนและประโยชน์สุข สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 10, 16, 17						
	1. จำนวนโครงการพัฒนาถิ่นฐานของชุมชนที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยเป็นโครงการที่เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชนที่สะท้อนให้เห็นความเป็นเจ้าของถิ่นฐานของตนเอง						
	2. เกิดกิจกรรมหรือโครงการการมีส่วนร่วมหลากหลายในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย ชาติพันธุ์ ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจหรือสถานะอื่น ๆ						
	3. มีจำนวนการขยายเครือข่ายการต่อต้านการทุจริต เกิดการพัฒนากลไกการตรวจสอบที่เข้มแข็งและเป็นกลาง						
	4. มีหลักประกันสิทธิขั้นพื้นฐาน รวมถึงเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก						
	5. จำนวนข้อร้องเรียนค่าจ้างแรงงานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมเป็นศูนย์						
	6. จำนวนข้อร้องเรียนการละเมิดจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจเป็นศูนย์						

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน					
	2.5 มิติสังคม ด้านสังคมท้องถิ่น: ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 4, 8, 11, 16, 17						
	1. จำนวนโครงการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน และโครงการดังกล่าวสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม						
	2. จำนวนแฟ้ม (Portfolio) รวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน รวมทั้งข้อมูลการพัฒนาชุมชนในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น (ก่อนและหลังการพัฒนา) โดยมีรายละเอียดเนื้อหาครบถ้วน เหมาะสม รวมถึงมีการเก็บรักษาอย่างเป็นระบบ เพื่อการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น						
	3. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนในชุมชนเปรียบเทียบก่อนและหลังการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการประกอบอาชีพ						
	4. อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ต่อรายของผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการประกอบอาชีพ						

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน					
	2.6 มิติสังคม ด้านสังคมท้องถิ่น : เอื้อเพื่อแม่แม่แบ่งปัน สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 10, 16, 17						
	<p>1. จำนวนโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุขที่สะท้อนการช่วยเหลือเกื้อกูล การเอื้อเพื่อแม่แม่แบ่งปัน โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>2. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน/ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม (ชาย-หญิง) ที่ได้รับโอกาสจากการเอื้อเพื่อแม่แม่แบ่งปันจากโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งตามประเภท เช่น ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ประสบเหตุต่าง ๆ เป็นต้น</p>						
	3.1 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 6, 13, 14, 17						
	1. จำนวนแหล่งน้ำของชุมชนที่เกิดขึ้นใหม่/ที่เป็นแหล่งน้ำเดิม ซึ่งได้รับการฟื้นฟูให้มีน้ำใช้ใหม่						
	2. อัตราเฉลี่ยปริมาณการใช้น้ำ (ลูกบาศก์เมตร) ต่อครัวเรือนในชุมชนจากแหล่งน้ำชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน						
	3. อัตราเฉลี่ยร้อยละของค่าใช้จ่ายที่ลดลงในการซื้อน้ำมาใช้ต่อครัวเรือนในชุมชนเปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน						
	4. อัตราเฉลี่ยร้อยละของค่าใช้จ่ายที่ลดลงในการซื้อน้ำมาใช้ต่อครัวเรือนเปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน						
	5. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนในชุมชนที่นำน้ำมาจากแหล่งน้ำชุมชนซึ่งเกินความต้องการใช้ในครัวเรือนไปใช้เพื่อสร้างรายได้ เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน						

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน					
	6. การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา						
	7. สัดส่วนของน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง						
3.2 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการป่าไม้ชุมชนที่ยั่งยืน สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 13, 15, 17							
	1. จำนวนต้นไม้ที่เพิ่มขึ้น/สัดส่วนของพื้นที่ป่าชายเลนเทียบกับอดีต/สัดส่วนพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการป่าไม้						
	2. จำนวนต้นไม้ที่เพิ่มขึ้นในที่ดินของคนในชุมชนโดยรวม เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการป่าไม้ชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการป่าไม้ชุมชน						
	3. ปริมาณก๊าซเรือนกระจกเทียบเท่าที่ลดลงจากจำนวนต้นไม้ที่เพิ่มขึ้นในพื้นที่ป่าชุมชนและในที่ดินของคนในชุมชนโดยรวม (คำนวณด้วยวิธีที่เป็นที่ยอมรับ เช่น แนวทางการคำนวณโดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก เป็นต้น) เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการป่าไม้ชุมชน						
	4. สัดส่วนที่ลดลงของการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ถูกล่าหรือถูกขนย้ายอย่างผิดกฎหมาย						
	5. จำนวนที่ลดลงของการปลูกพืชเชิงเดี่ยว การใช้สารเคมี และการใช้ยาฆ่าแมลงที่เกินขนาด						
	6. จำนวนเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
3.3 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการพลังงานที่ยั่งยืน สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 7,17							
	1. จำนวนและประเภทของแหล่งพลังงานทดแทน/หมุนเวียน ที่เกิดขึ้นหลังการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน		4				
	2. อัตราเฉลี่ยปริมาณหน่วยการใช้ไฟฟ้า (กิโลวัตต์) จากแหล่งพลังงานทดแทน/หมุนเวียนในชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน		5				

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน					
	3. อัตราเฉลี่ยร้อยละของปริมาณหน่วยการใช้ไฟฟ้าที่ลดลงและ/หรือค่าใช้จ่ายที่ลดลงจากการซื้อพลังงานมาใช้		5				
	4. ปริมาณก๊าซเรือนกระจกเทียบเท่าที่ลดลงจากปริมาณหน่วยการใช้ไฟฟ้าที่ลดลง (คำนวณด้วยวิธีการที่เป็นที่ยอมรับ เช่น แนวทางการคำนวณโดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก เป็นต้น) เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน		5				
	5. เกิดงานวิจัยหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการลดการใช้พลังงาน		1				
	3.4 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการขยะและมลพิษ สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 12, 13, 17						
	1. อัตราเฉลี่ยร้อยละของขยะที่ลดลง เปรียบเทียบก่อนและหลัง การบริหารจัดการขยะและมลพิษ (โดยสามารถจำแนกให้เห็นส่วนของขยะที่เป็นพิษ)						
	2. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนที่เกิดจากการนำขยะไปใช้เพื่อสร้างรายได้ เปรียบเทียบก่อนและหลังการบริหารจัดการขยะและมลพิษ						
	3. จำนวนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับผลกระทบ/ความเดือดร้อนที่ได้รับจากขยะของชุมชนเปรียบเทียบก่อนและหลังการบริหารจัดการขยะและมลพิษ						
	4. การเปลี่ยนแปลงหรือความหนักต่อการเลือกใช้ชีวิต บรรจุภัณฑ์เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม						
	5. ค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะที่ลดลง						

ตารางประเมินตัวชี้วัดสำเร็จรูป

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน
	1.1 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: การผลิต สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 8, 9, 12, 17	
	1. อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้/ยอดขายต่อครัวเรือนในชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำความรู้ด้านการผลิตหรือนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้	
	2. อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้/ยอดขายต่อรายของผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำความรู้ด้านการผลิตหรือนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้	
	3. จำนวนผลิตภัณฑ์/บริการที่นำวัตถุดิบในท้องถิ่นมาใช้เป็นส่วนประกอบหลัก	
	4. จำนวนผลิตภัณฑ์/บริการที่ได้การรับรองมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในประเทศ	
	5. ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากกระบวนการผลิตลดลงเมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังที่ได้รับการกระตุ้นแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน	
	1.2 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: การตลาดและการพัฒนาสินค้าและบริการ สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 8, 9, 12, 17	
	1. อัตราเฉลี่ยร้อยละของยอดขายที่เพิ่มขึ้นต่อรายของผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำความรู้ด้านการตลาดหรือการนำนวัตกรรมไปประยุกต์ใช้	

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน
	2. อัตราเฉลี่ยร้อยละของผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่มีการจำหน่ายสินค้า/บริการผ่านช่องทางการตลาดออนไลน์	
	3. จำนวนสินค้าและบริการที่ชุมชนนำออกตลาดที่เพิ่มขึ้น	
	4. จำนวนประเภทของผลิตภัณฑ์/บริการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	
	1.3 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: การท่องเที่ยวโดยชุมชน สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 8, 15, 17	
	1. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนในชุมชน อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนในชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน	
	2. อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ต่อรายของผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังจากจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนโดยชุมชน	
	3. จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นของชุมชน	
	4. จำนวนสินค้าและบริการที่ชุมชนนำออกตลาด	
	1.4 มิติเศรษฐกิจ ด้านรายได้: อาชีพ สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 1, 2, 8, 17	
	1. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน/ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม (ชาย/หญิง) ที่ทดลองประกอบอาชีพเสริมใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากอาชีพหลักเดิมที่ทำอยู่แล้ว เพื่อวัตถุประสงค์ในการเตรียมความพร้อมให้มีอาชีพทางเลือกในอนาคต	

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน
	2. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือน/คนในชุมชน/ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองประกอบอาชีพเสริมใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากอาชีพหลักเดิมที่ทำอยู่แล้ว	
	3. จำนวนผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) ที่ทดลองประกอบธุรกิจเสริมใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากธุรกิจหลักเดิมที่ทำอยู่แล้ว เพื่อวัตถุประสงค์ในการเตรียมความพร้อมให้มีธุรกิจทางเลือกในอนาคต	
	4. อัตราเฉลี่ยร้อยละของผลกำไรที่เพิ่มขึ้นต่อรายของผู้ประกอบการชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองประกอบธุรกิจเสริมใหม่ ๆ เพิ่มเติมจากธุรกิจหลักเดิมที่มีอยู่แล้ว	
1.5 มิติเศรษฐกิจ ด้านวินัยการเงิน: บัญชีครัวเรือน การออม และการบริหารหนี้สิน สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 1, 2, 8, 17		
	1. จำนวนครัวเรือนในชุมชนที่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนและนำข้อมูลจากบัญชีครัวเรือนไปวิเคราะห์และวางแผนจัดการรายรับ รายจ่ายเพิ่มเติมจนสามารถวัดสถานะทางการเงินที่ดีขึ้นของครัวเรือนได้อย่างเป็นรูปธรรม	
	2. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นและ/หรือรายจ่ายที่ลดลงต่อครัวเรือนในชุมชนที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดทำบัญชีครัวเรือน	

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน
	3. อัตราเฉลี่ยร้อยละของหนี้สินที่ลดลงต่อครัวเรือนในชุมชนที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย จนมีรายรับมากกว่ารายจ่ายและเพียงพอให้นำมาใช้ปลดหนี้เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดทำบัญชีครัวเรือน	
	4. จำนวนครัวเรือนในชุมชนที่สามารถปลดหนี้ได้ ซึ่งเป็นผลจากการจัดทำบัญชีครัวเรือน โดยมีการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการรายรับ-รายจ่าย จนมีรายรับมากกว่ารายจ่ายและเพียงพอให้นำมาใช้ปลดหนี้	
	5. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่มีสถานะของเงินจำนวนเงินออมที่เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลจากการจัดทำบัญชีครัวเรือน โดยมีการวิเคราะห์และวางแผนในการจัดการ	
	2.1 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: ปัจจัยสี่ สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 1, 2, 8, 10, 11, 17	
	1. จำนวนครัวเรือนในชุมชนที่มีปัจจัยสี่ (ที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม การเข้าถึงบริการทางการแพทย์) สำหรับสมาชิกทุกคนในครัวเรือน ในระดับพื้นฐานอย่างครบถ้วน เปรียบเทียบก่อนและหลังจากมีโครงการพัฒนาชุมชน	
	2. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) มีที่อยู่อาศัยเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองและครอบครัว เปรียบเทียบก่อนและหลังการ ส่งเสริมให้ชุมชนเห็นความสำคัญของการมีที่อยู่อาศัยของตนเอง	

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน
	2.2 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: ปัจจัยสี่ สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 3, 10, 17	
	1. อัตราเฉลี่ยร้อยละของจำนวนผู้ป่วย (ชาย/หญิง) ที่ลดลงในโรงพยาบาลชุมชน หรือดูจากการตรวจสุขภาพประจำปีขององค์กร ผู้เข้าร่วมโครงการมีสุขภาพดีขึ้นเปรียบเทียบก่อนและหลังการโครงการส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดี	
	- จำนวนผู้ออกกำลังกายเพิ่มขึ้น	
	- อัตราผู้ป่วยด้านสุขภาพจิตลดน้อยลงหรือเป็นศูนย์	
	- อัตราการฆ่าตัวตายลดน้อยลงหรือเป็นศูนย์	
	- จำนวนผู้ติดสารเสพติด บุหรี่ และสุรา ลดน้อยลงหรือเป็นศูนย์	
	- อุบัติเหตุลดลงหรือเป็นศูนย์	
	- จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV น้อยลงหรือเป็นศูนย์	
	- สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความชำนาญ	
	- เกิดพื้นที่หรือหน่วยงานที่เข้ามาดูแลผู้สูงอายุและเด็กอย่างเป็นรูปธรรม	
2. อัตราเฉลี่ยร้อยละของค่าใช้จ่ายโรงพยาบาลชุมชนที่ลดลง จากจำนวนผู้ป่วยที่ลดลง เปรียบเทียบก่อนและหลังการส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดี		
3. เกิดกำลังคนด้านสุขภาพ		
4. เกิดองค์ความรู้ในการพัฒนาด้านสุขภาพ		

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน
	2.3 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: การศึกษา สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 4, 10, 17	
	1. อัตราร้อยละของจำนวนเยาวชนในชุมชน (ชาย/หญิง) ที่จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปรียบเทียบก่อนและหลังการส่งเสริมให้เห็นความสำคัญของการศึกษา	
	2. จำนวนแหล่งเรียนรู้ที่เกิดขึ้น รวมทั้งจำนวนคนที่เข้าชมแหล่งเรียนรู้	
	3. จำนวนนวัตกรรมที่ประยุกต์ขึ้น (ชาย/หญิง) หลังจกมีการบริหารจัดการความรู้	
	4. เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และพัฒนาการทางบุคลิกภาพตามวัยซึ่งจำแนกตามเพศ	
	5. อัตราการอ่านออกเขียนได้และมีทักษะด้านการคำนวณ ของผู้เข้าร่วมอายุ 15 ปีขึ้นไป	
	6. เกิดรูปแบบการเรียนการสอนที่นอกเหนือจากการท่องจำ	
	7. เกิดการปรับปรุงหลักสูตร	
	8. เกิดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง	
	2.4 มิติสังคม ด้านคุณภาพชีวิต: สิทธิมนุษยชน และประโยชน์สุข สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 10, 16, 17	
	1. จำนวนโครงการพัฒนาถิ่นฐานของชุมชน ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีอย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรม โดยเป็นโครงการที่เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชนที่สะท้อนให้เห็นความเป็นเจ้าของถิ่นฐานของตนเอง	

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน
	2. เกิดกิจกรรมหรือ โครงการการที่ส่วนร่วม หลากหลายในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทาง ร่างกาย ชาติพันธุ์ ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจ หรือสถานะอื่น ๆ	
	3. มีจำนวนการขยายเครือข่ายการต่อต้านการ ทุจริต เกิดพัฒนาการตรวจสอบที่เข้มแข็งและ เป็นกลาง	
	4. มีหลักประกันสิทธิขั้นพื้นฐาน รวมถึงเสรีภาพใน การแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก	
	5. จำนวนข้อร้องเรียนค่าจ้าง แรงงานและนโยบาย การคุ้มครองทางสังคมเป็นศูนย์	
	- จำนวนข้อร้องเรียนการละเมิดจรรยาบรรณใน การดำเนินธุรกิจเป็นศูนย์	
	2.5 มิติสังคม ด้านสังคมท้องถิ่น: ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมชุมชน สอดคล้อง เป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 4, 8, 11, 16, 17	
	1. จำนวนโครงการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือ ภูมิปัญญาชาวบ้าน และโครงการดังกล่าวสามารถ สร้างรายได้ให้กับชุมชนอย่างเป็น รูปธรรม	
	2. จำนวนแฟ้ม (Portfolio) รวบรวมภูมิปัญญา ท้องถิ่นหรือภูมิปัญญา ชาวบ้าน รวมทั้งข้อมูลการ พัฒนาชุมชนในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น (ก่อนและ หลังการพัฒนา) โดยมีรายละเอียดเนื้อหาครบถ้วน	

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน
	เหมาะสม รวมถึงมีการเก็บรักษาอย่างเป็นระบบ เพื่อการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น	
	3. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนในชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการประกอบอาชีพ	
	4. อัตราเฉลี่ยร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ต่อรายของผู้ประกอบการ ชุมชน/กลุ่มผู้ประกอบการ ชุมชน (ชาย/หญิง) เปรียบเทียบก่อน และหลังการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการประกอบอาชีพ	
	2.6 มิติสังคม ด้านสังคมท้องถิ่น: เอื้อเพื่อแม่แบ่งปัน สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลัก เป้าหมายที่ 10, 16, 17	
	1. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ที่ สะท้อนการช่วยเหลือเกื้อกูลการเอื้อเพื่อแม่แบ่งปัน โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมอย่างเป็นรูปธรรม	
2. จำนวนครัวเรือน/คนในชุมชน /ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม(ชาย/หญิง) ที่ได้รับโอกาสจากการเอื้อเพื่อแม่แบ่งปันจากโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งตามประเภท เช่น ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ประสบเหตุต่าง ๆ เป็นต้น		

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน
	3.1 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลัก เป้าหมายที่ 6, 13, 14, 17	
	1. จำนวนแหล่งน้ำของชุมชน ที่เกิดขึ้นใหม่/ที่เป็นแหล่งน้ำเดิม ซึ่งได้รับการฟื้นฟูให้มีน้ำใช้ใหม่	
	2. อัตราเฉลี่ยปริมาณการใช้น้ำ (ลูกบาศก์เมตร) ต่อครัวเรือนในชุมชนจากแหล่งน้ำชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน	
	3. อัตราเฉลี่ยร้อยละของค่าใช้จ่ายที่ลดลงในการซื้อน้ำมาใช้ต่อ ครัวเรือนในชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน	
	4. อัตราเฉลี่ยร้อยละของค่าใช้จ่ายที่ลดลงในการซื้อน้ำมาใช้ต่อครัวเรือน เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน	
	5. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือนในชุมชน ที่นำน้ำจากแหล่งน้ำชุมชนซึ่งเกินความต้องการใช้ในครัวเรือนไปใช้เพื่อสร้างรายได้ เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการแหล่งน้ำชุมชนที่ยั่งยืน	
	6. การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา	
	7. สัดส่วนของน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง	
	3.2 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการป่าไม้ชุมชนที่ยั่งยืน สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลัก เป้าหมายที่ 13, 15, 17	
	1. จำนวนต้นไม้ที่เพิ่มขึ้น/สัดส่วนของพื้นที่ป่าชายเลนเทียบกับอดีต / สัดส่วนพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการป่าไม้	

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน
	2. จำนวนต้นไม้ที่เพิ่มขึ้นในที่ดินของคนในชุมชนโดยรวม เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการป่าไม้ชุมชน	
	3. ปริมาณก๊าซเรือนกระจกเทียบเท่าที่ลดลง จากจำนวนต้นไม้ที่เพิ่มขึ้นในพื้นที่ป่าชุมชน และในที่ดินของคนในชุมชนโดยรวม (คำนวณด้วยวิธีที่เป็นที่ยอมรับ เช่น แนวทางการคำนวณโดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก เป็นต้น) เปรียบเทียบก่อน และหลังการจัดการป่าไม้ชุมชน	
	4. สัดส่วนที่ลดลงของการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ถูกล่าหรือถูกขนย้ายอย่างผิดกฎหมาย	
	5. จำนวนที่ลดลงของการปลูกพืชเชิงเดี่ยว การใช้สารเคมีและการใช้ยาฆ่าแมลงที่เกินขนาด	
	6. จำนวนเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	
3.3 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการพลังงานที่ยั่งยืน สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลักเป้าหมายที่ 7, 17		
	1. จำนวนและประเภทของแหล่งพลังงานทดแทน/หมุนเวียน ที่เกิดขึ้นหลังการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน	
	2. อัตราเฉลี่ยปริมาณหน่วยการใช้ไฟฟ้า (กิโลวัตต์) จากแหล่งพลังงานทดแทน/หมุนเวียนในชุมชน เปรียบเทียบ ก่อนและหลังการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน	
	3. อัตราเฉลี่ยร้อยละของปริมาณหน่วยการใช้ไฟฟ้าที่ลดลง และ/หรือ ค่าใช้จ่ายที่ลดลง จากการซื้อพลังงานมาใช้	

มิติ	ตัวชี้วัด	ระบุโครงการซีเอสอาร์ที่ใช้ประเมิน
	4. ปริมาณก๊าซเรือนกระจกเทียบเท่าที่ลดลง จากปริมาณหน่วยการใช้ไฟฟ้าที่ลดลง (คำนวณด้วยวิธีการที่เป็นที่ยอมรับ เช่น แนวทางการคำนวณ โดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก เป็นต้น) เปรียบเทียบก่อนและหลังการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน	
	5. เกิดงานวิจัยหรือนวัตกรรมใหม่ๆ ในการลดการใช้พลังงาน	
	3.4 มิติสิ่งแวดล้อม: การจัดการขยะและมลพิษ สอดคล้องเป้าหมาย SDGs หลัก เป้าหมายที่ 12, 13, 17	
	1. อัตราเฉลี่ยร้อยละของขยะที่ลดลง เปรียบเทียบก่อนและหลัง การบริหารจัดการขยะและมลพิษ (โดยสามารถจำแนกให้เห็นส่วนของขยะที่เป็นพิษ)	
	2. อัตราเฉลี่ยร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อครัวเรือน ที่เกิดจากการนำขยะไปใช้เพื่อสร้างรายได้ เปรียบเทียบก่อนและหลังการ บริหารจัดการขยะและมลพิษ	
	3. จำนวนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับผลกระทบ/ความเดือดร้อน ที่ได้รับจากขยะของชุมชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการบริหารจัดการขยะและมลพิษ	
	4. การเปลี่ยนแปลงหรือความหนักต่อการเลือกใช้วัสดุ บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	
	5. ค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะที่ลดลง	

ตารางประเมินตัวชี้วัดที่สามารถนำเอาไปออกแบบได้เอง

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจน (No Poverty)	
(S) 1.1.1 สัดส่วนของประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนสากล จำแนกตาม เพศ อายุ สถานะการจ้างงาน และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ (ชุมชนเมือง/ชนบท)	
(T) 1.1.1 รายได้ประจำเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง จำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายได้	
(T) 1.1.2 รายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง จำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายได้	
(T) 1.1.3 จำนวนหนี้สินที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงของประชากร จำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายได้	
(S) 1.2.1 สัดส่วนของประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจนของประเทศ จำแนกตามเพศ และอายุ	
(T) 1.2.1 จำนวนคนจนเมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค จำแนกตามภาคและพื้นที่	
(S) 1.3.1 สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความคุ้มครองตามระบบและมาตรการการคุ้มครองทางสังคม จำแนกตามเพศ และแบ่งเป็น เด็ก ผู้ว่างงาน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ หญิงตั้งครรภ์ เด็กเกิดใหม่ ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากการทำงานผู้ที่ยากจนและเปราะบาง	
(T) 1.3.1 จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบประกันสังคมทั้งแรงงานในระบบและนอกระบบ	
(S) 1.4.1 สัดส่วนของประชากรอาศัยในครัวเรือนที่เข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
(T) 1.4.1 จำนวนแหล่งทุนที่สามารถเข้าถึงได้	
<p>(S) 1.5.1 จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000คน (ภัยพิบัติ รวมถึง อุทกภัย อัคคีภัย วาตภัย และภัยแล้ง)</p> <p>(S) 1.5.2 การสูญเสียทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากภัยพิบัติโดยตรงต่อ GDP โลก</p> <p>(S) 1.5.3 จำนวนประเทศที่มีและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับประเทศ ที่สอดคล้องกับกรอบการดำเนินงานเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558 – 2573</p> <p>(S) 1.5.4 สัดส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับประเทศ</p>	
(T) 1.5.1 มูลค่าความเสียหายจากภัยแล้งและอุทกภัย	
เป้าหมายที่ 2 ขจัดความหิวโหย (Zero Hunger)	
(S) 2.1.1 ความชุกของความไม่มั่นคงทางอาหารของประชากรในระดับปานกลางหรือรุนแรง โดยใช้ Food Insecurity Experience Scale (FIES)	
(T) 2.1.1 ความชุกของภาวะขาดสารอาหาร (ร้อยละ)	
(S) 2.2.1 ร้อยละของพื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน	
(T) 2.2.1 ร้อยละของพื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
(S) 2.3.1 จำนวนแหล่งพันธุกรรมพืชและสัตว์เพื่ออาหารและการเกษตรที่เก็บรักษาในสถานที่สำหรับอนุรักษ์ทั้งในระยะกลางและระยะยาว	
(S) 2.3.2 สัดส่วนพันธุ์สัตว์ท้องถิ่น ที่จัดอยู่ในระดับความเสี่ยงที่จะสูญพันธุ์	
(S) 2.4.1 ความชุกของภาวะโลหิตจาง (anemia) ในหญิง อายุระหว่าง 15 – 49 ปี จำแนกตามภาวะตั้งครรรภ์	
(S) 2.5.1 รายได้เฉลี่ยของเกษตรกรผู้ผลิตอาหารรายย่อย จำแนกตามเพศ และสถานะพื้นเมือง	
(T) 2.5.1 มูลค่าการผลิตต่อหน่วยแรงงาน จำแนกตามขนาดกิจการของการทำฟาร์ม/เลี้ยงสัตว์/การป่าไม้	
เป้าหมายที่ 3 การมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Good Health and well-being)	
(S) 3.1.1 จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ต่อประชากรที่ไม่มีการติดเชื้อ 1,000 คน (จำแนกตาม เพศ อายุ และกลุ่มประชากรหลัก)	
(T) 3.1.1 จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ต่อประชากรที่ไม่มีการติดเชื้อ 1,000 คน (จำแนกตาม เพศ อายุ และกลุ่มประชากรหลัก)	
(T) 3.1.2 อัตราการเกิดโรคฉี่หนูต่อประชากร 100,000 คน	
(T) 3.1.3 อัตราการเกิดโรคมาลาเรียต่อประชากร 1,000 คน ต่อปี	
(T) 3.1.4 จำนวนของผู้ติดเชื้อไวรัสตับอักเสบบีต่อประชากร 100,000 คน	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
(S) 3.2.1 อัตราการตายของมารดา (ต่อการเกิด 1,000 คน) (S) 3.2.2 สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความชำนาญ (T) 3.2.1 ร้อยละของประชากรที่ไม่เจ็บป่วยต่อประชากรทั้งหมด (T) 3.2.2 อัตราการฆ่าตัวตาย (ต่อประชากรแสนคน)	
(T) 3.2.1 ร้อยละของประชากรที่ไม่เจ็บป่วยต่อประชากรทั้งหมด (T) 3.2.2 อัตราการฆ่าตัวตาย (ต่อประชากรแสนคน)	
(S) 3.3.1 ความครอบคลุมของการรักษา (การรักษาโดยใช้ยา การฟื้นฟูสมรรถภาพ และบริการการติดตามผลการรักษา) สำหรับผู้ใช้สารเสพติด (S) 3.3.2 การดื่มแอลกอฮอล์ในระดับอันตราย นียามตามบริบทของประเทศ คิดเป็นปริมาณแอลกอฮอล์ต่อหัว (T) 3.3.1 ความครอบคลุมของการรักษา (การรักษาโดยใช้ยา การฟื้นฟูสมรรถภาพ และบริการการติดตามผลการรักษา) สำหรับผู้ใช้สารเสพติด (T) 3.3.2 สัดส่วนผู้ดื่มแอลกอฮอล์ (T) 3.3.3 สัดส่วนผู้สูบบุหรี่	
(S) 3.4.1 อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน	
(S) 3.5.1 อัตราการตายของมารดา (ต่อการเกิด 100,000 คน) (S) 3.5.2 สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความชำนาญ	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
(T) 3.5.1 แม่ที่คลอดลูกได้รับการทำคลอดและดูแลหลังคลอด	
(S) 3.6.1 สัดส่วนของประชากรที่มีค่าใช้จ่ายครัวเรือนด้านสุขภาพต่อค่าใช้จ่ายครัวเรือนหรือรายได้ทั้งหมดอยู่ในระดับสูง	
(T) 3.6.1 ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับการตรวจสุขภาพทั่วไปประจำปี (อย่างน้อยร้อยละ 60)	
(T) 3.6.2 ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับการดูแลและรักษาโรคเมื่อเจ็บป่วย (อย่างน้อยร้อยละ 60)	
(S) 3.7.1 ความครอบคลุมของบริการด้านสุขภาพที่จำเป็น (นิยามความครอบคลุมของบริการที่จำเป็นเฉลี่ยโดยยึดการติดตามการรักษา ซึ่งประกอบด้วยภาวะเจริญพันธุ์มารดา เด็กเกิดใหม่และสุขภาพเด็กโรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ และความสามารถในการเข้าถึงบริการระหว่างคนทั่วไปและผู้ด้อยโอกาส)	
(T) 3.7.1 ร้อยละของผู้ที่มีหลักประกันสุขภาพต่อประชากรทั้งประเทศ	
(S) 3.8.1 อัตราการตายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศในบ้านเรือนและในบรรยากาศ	
(S) 3.8.2 อัตราการตายที่เกิดจากน้ำ และสุขาภิบาลที่ไม่ปลอดภัย ไม่ถูกสุขลักษณะ	
(S) 3.8.3 อัตราการตายที่เกิดจากการได้รับสารพิษโดยไม่ตั้งใจ	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
เป้าหมายที่ 4 การศึกษาที่เท่าเทียม หรือการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ (Quality Education)	
(S) 4.1.1 อัตราการสำเร็จการศึกษา (ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย)	
(S) 4.2.1 ร้อยละของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และพัฒนาการทางบุคลิกภาพตามวัยจำแนกตามเพศ	
(S) 4.3.1 สัดส่วนของเยาวชนหรือผู้ใหญ่ที่มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามประเภททักษะ	
(T) 4.3.1 จำนวนชั่วโมงการฝึกอบรมของพนักงาน	
(S) 4.4.1 ดัชนีความเท่าเทียมกัน (ผู้หญิง-ผู้ชาย ในเขต-นอกเขตเมือง ความมั่งคั่งสูง-ต่ำ) และอื่น ๆ เช่น สถานะความพิการ คนพื้นเมือง และคนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งหากมีข้อมูล) สำหรับทุกตัวชี้วัดที่ในรายการนี้ที่สามารถแยกได้	
(S) 4.5.1 สัดส่วนของประชากรในกลุ่มอายุที่กำหนด มีความรู้ความสามารถสำหรับการทำงานด้าน (ก) การอ่านออกเขียนได้ (ข) ทักษะในการคำนวณ จำแนกตามเพศ	
(T) 4.5.1 อัตราการอ่านออกเขียนได้และมีทักษะด้านการคำนวณของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	
(T) 4.6.1 จำนวนเด็กและเยาวชน รวมถึงผู้บริโภครวมถึงเข้าถึงอาหาร การเรียนรู้หรือทักษะเกี่ยวกับอาหาร ความรู้ด้านโภชนาการ และการบริโภคอย่างยั่งยืน	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
เป้าหมายที่ 5 ความเท่าเทียมทางเพศ (Gender equality)	
(S) 5.1.1 สนับสนุน บังคับ ติดตาม ตรวจสอบความเท่าเทียมและการไม่แบ่งแยกทางเพศไม่ว่าจะมีหรือไม่มีกรอบกฎหมายกำหนดไว้ใน พ.ร.บ. ความเท่าเทียมระหว่างเพศก็ตาม	
(S) 5.2.1 สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เคยอยู่ร่วมกับคู่ครองได้รับความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจโดยคู่ครองคนปัจจุบันหรือคนก่อนหน้า ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรูปแบบความรุนแรงและอายุ	
(T) 5.2.1 จำนวนผู้ประสบอาชญากรรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา	
(S) 5.3.1 สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง 20-24 ปีที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 15 และ 18 ปี และสัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง 20-24 ปีที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 15 ปี จำแนกตามภาค	
(S) 5.3.2 สัดส่วนของเด็กหญิงและผู้หญิง (อายุระหว่าง 15-49 ปี) ที่ได้รับการขลิบ/ตัดอวัยวะเพศหญิง จำแนกตามอายุ	
(T) 5.3. 1 อัตรามารดาอายุน้อยกว่า 20 ปี	
(S) 5.4.1 สัดส่วนของเวลาที่ใช้ไปในการทำงานบ้าน และดูแลคนในครัวเรือนที่ไม่ได้รับค่าตอบแทน จำแนกตามเพศ อายุ และสถานที่อยู่	
(S) 5.5.1 สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่งใน (ก) รัฐสภา และ (ข) การปกครองท้องถิ่น (ก) สัดส่วน	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
<p>ของผู้หญิงดำรงตำแหน่ง ส.ว. และ ส.ส. (ข) สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่งใน อบจ. และ อบต.</p> <p>(S) 5.5.2 สัดส่วนของผู้หญิงในตำแหน่งผู้บริหารใน (ก) ภาคราชการพลเรือนสามัญ (ข) ภาคราชการตำรวจ (ค) ภาคราชการตุลาการ และ (ง) ภาคราชการอัยการ</p>	
(T) 5.5.1 สัดส่วนหญิง ชาย ในระดับบริหารในภาคเอกชนไม่ต่างกัน	
(S) 5.6.1 สัดส่วนของผู้หญิงอายุ 15-49 ปี ที่ทำการตัดสินใจด้วยตนเองบนพื้นฐานข้อมูลที่เพียงพอ (informed decision) ในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ การคุมกำเนิด และการดูแลด้านอนามัยการเจริญพันธุ์	
(S) 5.6.2 จำนวนประเทศที่มีกฎหมายและกฎระเบียบที่รับประกันได้ว่าผู้หญิงและผู้ชายที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป เข้าถึงข้อมูล การศึกษา การดูแลด้านสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ได้อย่างเต็มที่และเท่าเทียม	
เป้าหมายที่ 6 การมีน้ำสะอาดและการมีสุขอนามัยที่ดี (Clean Water and Sanitation)	
(S) 6.1.1 สัดส่วนของประชากรที่ใช้บริการน้ำดื่มที่ได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย	
(T) 6.1.1 ครั้วเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี	
(S) 6.2.1 สัดส่วนของประชากรที่ใช้ (ก) บริการสุขาภิบาลที่ได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย (ข) สิ่งอำนวยความสะดวกในการล้างมือด้วยสบู่และน้ำ	
(S) 6.3.1 สัดส่วนของน้ำเสียครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่ได้รับการบำบัดอย่างปลอดภัย	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
(S) 6.3.2 สัดส่วนของแหล่งน้ำ (เช่น มหาสมุทร, ทะเล, ทะเลสาบ, แม่น้ำ, ธารน้ำ, คลอง, หรือ สระน้ำ) ที่มีคุณภาพน้ำโดยรอบที่ดี	
(T) 6.3.1 สัดส่วนของน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง	
(T) 6.3.2 ดัชนีคุณภาพแหล่งน้ำ	
(S) 6.4.1 การเปลี่ยนแปลงของประสิทธิภาพการใช้น้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา	
(S) 6.4.2 ระดับความตึงเครียดด้านน้ำ (สัดส่วนการใช้น้ำจืดต่อปริมาณน้ำจืดทั้งหมด)	
(S) 6.5.1 ระดับการจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ (0-100)	
(S) 6.5.2 สัดส่วนของพื้นที่ลุ่มน้ำข้ามเขตแดนที่มีการจัดการดำเนินงานเพื่อความร่วมมือด้านน้ำ	
(S) 6.6.1 การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา	
(T) 6.6.1 การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา	
เป้าหมายที่ 7 การมีพลังงานที่สะอาดและทุกคนเข้าถึง (Affordable and Clean Energy)	
(S) 7.1.1 สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงไฟฟ้า	
(S) 7.1.2 สัดส่วนของประชากรที่พึ่งพาเชื้อเพลิงและเทคโนโลยีสะอาดเป็นหลัก	
(S) 7.2.1 สัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย	
(T) 7.2.2 สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นของพลังงานทดแทน และ อัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานให้ดีขึ้น	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
เป้าหมายที่ 8 การจ้างงานอย่างมีคุณค่า และการเติบโตทางเศรษฐกิจ (Decent Work and Economic Growth)	
(S) 8.1.1 อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริง (real GDP) ต่อหัวประชากร	
(T) 8.1.1 อัตราการว่างงานที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง	
(T) 8.1.2 สัดส่วนคนยากจนด้านรายได้	
(S) 8.2.1 อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีของ real GDP ต่อประชากรผู้มีงานทำ	
(S) 8.3.1 สัดส่วนการจ้างงานนอกระบบต่อการจ้างงานทั้งหมด จำแนกตามสาขา และเพศ	
(T) 8.3.1 สัดส่วนการจ้างงานนอกระบบต่อการจ้างงานทั้งหมด จำแนกตามสาขาและเพศ	
(T) 8.3.2 จำนวนเกษตรกร ผู้ประกอบการรายย่อย และกลุ่มเปราะบางได้รับการส่งเสริมอาชีพและคุณภาพชีวิตที่ดี	
(T) 8.3.3 จำนวน Award & Recognition ที่ได้รับของชุมชน	
(S) 8.4.1 รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้าง จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และความพิการ	
(S) 8.4.2 อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และความพิการ	
(S) 8.5.1 สัดส่วนของเยาวชน (15-24 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม	
(S) 8.6.1 สัดส่วนและจำนวนเด็กอายุ 5-17 ปีที่เข้าข่ายแรงงานเด็ก จำแนกตามเพศและอายุ	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
(S) 8.7.1 อัตราความถี่ของการบาดเจ็บร้ายแรง และไม่ร้ายแรง จากการทำงาน ต่อแรงงาน 100,000 คน จำแนกตามเพศ และสถานะแรงงานต่างด้าว	
(S) 8.7.2 ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพในการสมาคม และการเจรจาต่อรองร่วม) โดยยึดหลักธรรมเนียมของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ จำแนกตามเพศและสถานะแรงงานต่างด้าว	
(T) 8.7.1 สถิติการเกิดอุบัติเหตุหรืออัตราการเจ็บป่วยจากการทำงานเป็นศูนย์	
(S) 8.8.1 สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จากการท่องเที่ยวต่อ GDP ทั้งหมด และอัตราการเติบโตของ GDP จากการท่องเที่ยว	
(T) 8.8.1 สัดส่วนรายได้ที่เพิ่มขึ้นของชุมชน	
(T) 8.8.2 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นของชุมชน	
(T) 8.8.3 จำนวนสินค้าและบริการที่ชุมชนนำออกตลาด	
เป้าหมายที่ 9 การส่งเสริมอุตสาหกรรม นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน (Industry Innovation and Infrastructure)	
(S) 9.1.1 สัดส่วนของประชากรชนบทที่อาศัยอยู่ภายในระยะ 2 กิโลเมตรจากถนนที่สามารถใช้งานได้ทุกฤดู	
(S) 9.1.2 ปริมาณผู้โดยสาร และสินค้าที่ขนส่ง จำแนกตามรูปแบบการขนส่ง	
(S) 9.2.1 สัดส่วนการจ้างงานในอุตสาหกรรม การผลิตต่อการจ้างงานรวมทั้งหมด	
(S) 9.3.1 สัดส่วนของอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีการกู้ยืมหรือมีวงเงินที่ธนาคารให้กู้ยืม	
(S) 9.4.1 ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหน่วยมูลค่าเพิ่ม	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
(T) 9.4.1 จำนวนการใช้พลังงานทดแทน (Renewable energy) 100% ในสาขาที่มีอาคารเป็นของบริษัท ภายในปี 2573	
เป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำ (Reduced Inequalities)	
(S) 10.1.1 อัตราการเติบโตของการใช้จ่ายในครัวเรือน หรือรายได้ต่อหัวในกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด และ (ข) อัตราการเติบโตของการใช้จ่ายในครัวเรือน หรือรายได้ต่อหัวในกลุ่มประชากรทั้งหมด	
(S) 10.2.1 สัดส่วนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของรายได้มัธยฐาน จำแนกตามเพศ อายุ และ ความพิการ	
(S) 10.3.1 สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกคุกคามในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติ ภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	
(S) 10.4.1 ส่วนแบ่งแรงงานต่อ GDP (ประกอบไปด้วยค่าจ้างและประกันสังคมที่จ่ายโดยนายจ้าง)	
(S) 10.5.1 ค่าใช้จ่ายในการจัดหางานที่ลูกจ้างต้องจ่ายคิดเป็นสัดส่วนของรายได้ประจำเดือนหรือปีที่ได้รับจากประเทศปลายทาง	
เป้าหมายที่ 11 การพัฒนาเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน (Sustainable Cities and Communities)	
(S) 11.1.1 สัดส่วนประชากรเมืองที่อาศัยในชุมชนแออัด	
(T) 11.1.1 สัดส่วนครัวเรือนที่มีบ้านและที่อยู่เป็นของตนเอง	
(T) 11.1.2 สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
(T) 11.1.3 คริวเรือนไม่ถูกรบกวนจากเสียงความ สั่นสะเทือน ฝุ่นละออง กลิ่นเหม็น หรือมลพิษทาง อากาศ น้ำเสีย ขยะ และสารพิษ	
(T) 11.1.4 ร้อยละของครอบครัวที่มีปัจจัยสนับสนุน ด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม	
(T) 11.1.5 ร้อยละของครอบครัวที่มีการใช้ไฟฟ้า	
(S) 11.2.1 สัดส่วนประชากรที่มีจุดบริการขนส่ง สาธารณะใน ระยะ 0.5 กิโลเมตร	
(T) 11.2.1 ถนนที่มีสภาพดีทั้งหมด หน่วยเป็น กิโลเมตรต่อประชากร 1,000 ราย	
(S) 11.3.1 การใช้ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ	
(T) 11.3.1 จำนวนกลุ่มองค์กรในชุมชน	
(T) 11.3.2 จำนวนอาสาสมัครในองค์กรภาครัฐและ เอกชน	
(T) 11.3.3 จำนวนกองทุนสวัสดิการชุมชน	
(S) 11.4.1 ส่วนแบ่งงบประมาณของประเทศ (หรือ เทศบาล) ที่ ถูกกำหนดให้ใช้เพื่อการรักษา ป้องกัน และอนุรักษ์มรดก ธรรมชาติทางวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งสถานที่ที่เป็นมรดกโลก	
(T) 11.4.1 ร้อยละของผู้มี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ชาวบ้านและปราชญ์ชาวบ้านต่อประชากรของ หมู่บ้าน	
(T) 11.4.2 จำนวนผู้ผลิตสินค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่น	
(T) 11.4.3 จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน	
(S) 11.5.1 จำนวนผู้เสียชีวิตสูญหาย บาดเจ็บ ย้ายถิ่น ฐาน หรือ ย้ายไปอยู่ในที่ที่ปลอดภัยกว่า เนื่องจากภัย พิบัติต่อประชากร 100,000 คน	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
(S) 11.6.1 ร้อยละของขยะที่เป็นของแข็งในเขตเมืองที่มีการจัดเก็บตามปกติและถูกนำกลับมาใช้ใหม่ (จำแนกตาม ประเภทของเสีย) (S) 11.6.2 ระดับฝุ่นละอองโดยรอบ (PM 10 และ PM 2.5)	
(T) 11.6.1 จำนวนการร้องทุกข์ด้านมลพิษ (T) 11.6.2 จำนวนผู้ป่วย และเสียชีวิตจากสารอันตราย (T) 11.6.3 ปริมาณของเสียที่ได้รับการบำบัดอย่างถูกต้อง (T) 11.6.4 ปริมาณขยะอันตราย	
(S) 11.7.1 ส่วนแบ่งเฉลี่ยของการสร้างเมืองในพื้นที่ว่างเปล่าที่รัฐ เป็นเจ้าของและใช้ประโยชน์	
(T) 11.7.1 สัดส่วนของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการคุกคามทางร่างกาย หรือเพศ จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพความพิการ และสถานที่เกิดเหตุ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	
เป้าหมายที่ 12 แผนการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน (Responsible Consumption and Production)	
(T) 12.1.1 การเพิ่มสัดส่วนรายได้สินค้าที่ส่งเสริมการใช้พลาสติกอย่างมีความรับผิดชอบ เป็นร้อยละ 100 ภายใน ปี พ.ศ. 2568	
(T) 12.1.2 การเพิ่มสัดส่วนสินค้า ECO Product เป็นร้อยละ 50 ของรายได้จากการขายภายในปี พ.ศ. 2568	
(T) 12.2.1 สัดส่วนที่ลดลงของการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลด การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
(S) 12.3.1 อัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ (recycling rate) ของประเทศ (หน่วยตันของวัสดุที่ถูกรีไซเคิล)	
(S) 12.4.1 จำนวนบริษัทที่ตีพิมพ์รายงานความยั่งยืน	
(T) 12.4.1 จำนวนองค์กรที่มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมหรือผลิตภัณฑ์หลากหลายเขียว	
(S) 12.5.1 จำนวนประเทศที่รายงานรวมของการพัฒนาที่ยั่งยืน และการดำเนินชีวิตในหัวข้อหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นทางการ	
(T) 12.5.1 ประชาชนในชุมชนมีพฤติกรรมในการแยกขยะช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอย	
(T) 12.5.2 ปริมาณขยะที่ลดลงจากการคัดแยกขยะ	
(S) 12.6.1 จำนวนการใช้งานสิทธิบัตรสีเขียวที่เหมาะสม	
เป้าหมายที่ 13 การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Action)	
(S) 13.1.1 จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน (ภัยพิบัติ รวมถึง อุทกภัย อัคคีภัย วัตภัย และภัยแล้ง)	
(T) 13.1.1 ร้อยละของความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินจากอัคคีภัยและอุบัติภัย	
(S) 13.2.1 ปริมาณรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	
(T) 13.2.1 อัตราการลดปริมาณรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปี	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
เป้าหมายที่ 14 การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืน (Life below Water)	
(S) 14.1.1 ตัวชี้วัดจากหลายส่วนในเรื่องการใช้ไนโตรเจนอย่างมีประสิทธิภาพ	
(T) 14.2.1 จำนวนที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่แนวปะการังเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า	
(T) 14.2.2 จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการพบพันธุ์สัตว์ทะเลอนุรักษ์ตามบัญชีของ IUCN	
(S) 14.3.1 ภาวะความเป็นกรดในทะเลเฉลี่ย (pH) วัดที่สถานีตัวแทนการสู่มตัวอย่าง	
(S) 14.4.1 สัดส่วนของฝูงปลาภายในระดับความยั่งยืนทางชีวภาพ	
(T) 14.4.1 ปริมาณการจับสัตว์น้ำโดยการประมงสัตว์น้ำหน้าดิน จำแนกเป็น (ก) อ่าวไทย (ข) ทะเลอันดามัน	
(S) 14.5. 1 ความครอบคลุมของพื้นที่คุ้มครอง	
(T) 14.5.1 ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางทะเล	
(S) 14.6.1 ร้อยละของ GDP สาขาประมง	
เป้าหมายที่ 15 การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบก (Life on land)	
(S) 15.1.1 สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ดินทั้งหมด	
(S) 15.1.2 สัดส่วนของพื้นที่ที่สำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพทั้งทางบกและแหล่งน้ำจืด ซึ่งเป็นพื้นที่คุ้มครอง จำแนกตามประเภทระบบนิเวศ	
(T) 15.1.1 สัดส่วนของพื้นที่ป่าชายเลนเทียบกับอดีต	
(T) 15.1.2 สัดส่วนพื้นที่สีเขียวในเขตเมือง	
(T) 15.1.3 มูลค่าความเสียหายจากภัยแล้ง	
(T) 15.1.4 มูลค่าความเสียหายจากอุทกภัย	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
(S) 15.2.1 ความก้าวหน้าในการบริหารจัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืน	
(T) 15.2.1 จำนวนเครือข่ายเพื่อการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	
(S) 15.3.1 สัดส่วนของที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรมต่อ พื้นที่ดินทั้งหมด	
(S) 15.4.1 ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่มีความสำคัญ ต่อความหลากหลายทางชีวภาพบนภูเขา	
(S) 15.4.2 ดัชนีพื้นที่ภูเขาสีเขียว (Mountain Green Cover Index)	
(S) 15.5.1 ดัชนีบัญชีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพ พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคาม (Red List Index)	
(S) 15.6.1 สัดส่วนของการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ ถูกล่าหรือถูกขนย้ายอย่างผิดกฎหมาย	
เป้าหมายที่ 16 ส่งเสริมสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Peace and Justice Strong institutions)	
(S) 16.1.1 จำนวนเหยื่อฆาตกรรม ต่อประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ และอายุ	
16.1.2 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งต่อ ประชากร 100,000 คน จำแนกตาม อายุ เพศ และ สาเหตุ	
(S) 16.1.3 สัดส่วนของประชากรที่ได้รับ (ก) ความรุนแรง ทางร่างกาย (ข) จิตใจ และ (ค) ทางเพศ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	
(S) 16.1.4 สัดส่วนประชากรที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดิน ในบริเวณพื้นที่ที่อาศัยเพียงลำพัง	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
(S) 16.2.1 สัดส่วนของเด็กอายุ 1-17 ปี ที่เคยถูกทำร้ายทางร่างกาย และ/หรือข่มเหงทางจิตใจโดยผู้ดูแลในเดือนที่ผ่านมา	
(S) 16.2.2 สัดส่วนของผู้หญิงและผู้ชาย อายุ 18-29 ปี ที่เคยถูกระบาดความรุนแรงทางเพศก่อนอายุ 18 ปี	
(T) 16.2.1 จำนวนที่ลดลงของแรงงานเด็กและแรงงานบังคับ	
(S) 16.3.1 ร้อยละของเหยื่อความรุนแรงใน 12 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งได้แจ้งการกระทำอันรุนแรงนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ หรือกลไกทางการในการยุติข้อขัดแย้ง	
(S) 16.3.2 สัดส่วนประชากรที่มีปัญหาความขัดแย้งในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา และผู้ที่เข้าถึงกลไกการแก้ปัญหาความขัดแย้งทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ	
(T) 16.4.1 แสดงจำนวนข้อร้องเรียนจากการละเมิดจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจเป็นศูนย์	
(S) 16.5.1 สัดส่วนประชากรที่พึงพอใจกับบริการสาธารณะครั้งล่าสุดที่ตนได้ใช้บริการ	
(T) 16.5.1 จำนวนการขยายเครือข่ายการต่อต้านการทุจริต	
(T) 16.6.1 อัตราการสร้างมูลค่าทางสังคม	
เป้าหมายที่ 17 การมีส่วนร่วมของประชาชนในเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Partnerships for the Goals)	
(S) 17.1.1 สัดส่วนงบประมาณภายในประเทศที่จัดสรรจากภาษีภายในประเทศ	
(S) 17.2.1 จำนวนประเทศที่ยอมรับและดำเนินการตามกฎหมายเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนของประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด	

ตัวชี้วัด	โครงการที่ใช้ประเมิน
(S) 17.3.1 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต broadband ประจำที่ต่อผู้อยู่อาศัย 100 คน จำแนกตามความเร็ว	
(S) 17.4.1 จำนวนประเทศที่รายงานความก้าวหน้าตามกรอบการติดตามประสิทธิผลของการพัฒนาที่มีผู้มีส่วนได้เสีย ที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	
(S) 17.5.1 จำนวนเงินดอลลาร์สหรัฐที่มีภาวะผูกพันให้ใช้ในโครงการความร่วมมือภาครัฐ-เอกชนด้านโครงสร้างพื้นฐาน	

2.2 แบบประเมินคุณภาพรวมของตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ระดับคุณภาพรวมของตัวชี้วัด				
	ดีมาก ที่สุด	ดีมาก	ปานกลาง	ไม่ตี มาก	ไม่ตีมาก ที่สุด
1) ตัวชี้วัดเหมาะสมกับบริบท ของการประเมินผลของท่าน					
2) ตัวชี้วัดมีคำอธิบายที่ชัดเจน เข้าใจง่าย					
3) ตัวชี้วัดมีความหลากหลาย					
4) ตัวชี้วัดมีความเป็นปัจจุบัน					
5) ตัวชี้วัดช่วยให้การประเมินผล ของท่านง่ายขึ้น					

2.3 ท่านมีข้อเสนอแนะใดที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดและต้องการให้คู่มือฯ ฉบับนี้ปรับปรุงหรือไม่ อยางไร การพัฒนา/ปรับปรุงคุณภาพรวมของตัวชี้วัดและประสิทธิภาพของคู่มือ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 แบบประเมินประสิทธิภาพของคู่มือ

3.1 กรณาระบุระดับประสิทธิภาพของคู่มือ โดยประเมินจากการนำไปใช้งานจริงในการประเมินผล

ด้านรูปเล่มและเนื้อหา	ระดับประสิทธิภาพของคู่มือ				
	ดีมาก ที่สุด	ดีมาก	ปานกลาง	ไม่ดี มาก	ไม่ดีมาก ที่สุด
1) ขนาดเล่มเหมาะสมต่อการใช้งาน					
2) การออกแบบคู่มือน่าสนใจ					
3) มีภาพที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจ ได้ดีขึ้น					
4) ภาษาที่ใช้เข้าใจง่ายและชัดเจน					
5) มีการยกตัวอย่างที่เป็นประโยชน์					
6) การจัดเนื้อหาเป็นหมวดหมู่เข้าใจง่าย					
7) การจัดลำดับเนื้อหาสอดคล้อง และเชื่อมโยงดี					
8) เนื้อหาครบถ้วนตามที่ต้องการ ในการประเมินผล					
9) มีเนื้อหาสาระที่มีความเป็นปัจจุบัน					
10) เป็นประโยชน์ต่อการประเมินผล ขององค์กร					

3.2 ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพื่อพัฒนาคู่มือฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บรรณานุกรม

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย UNDP Thailand. (2564). **SDG Guidebook for Youth**. ที่มา http://www.dla.go.th/upload/ebook/column/2022/4/2337_6238.pdf

หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย. (2565). **คู่มือตัวชี้วัดผลลัพธ์การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนด้วยการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**.

สถาบันไทยพัฒน์. (ม.ป.ป.). **SDGs ใน ๓ มิติ**, จาก <https://www.thaicr.com/2017/09/sdgs-3.html?m=0>
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. **‘การมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน SDGs’**.

<http://sdgs.nesdc.go.th>

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2562). **สถานะข้อมูลตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย พ.ศ. 2562**.

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแบบฟอร์มรายงานผลรายตัวชี้วัด

ตัวอย่างแบบฟอร์มรายงานผลรายตัวชี้วัด

ชื่อตัวชี้วัด:	ระบุชื่อตัวชี้วัดตามคู่มือ
คำอธิบายตัวชี้วัด:	ระบุคำจำกัดความและรายละเอียดเพิ่มเติมของตัวชี้วัด ขอบเขต การดำเนินงานในระดับการดำเนินงานขององค์กร/โครงการ/กิจกรรม/นโยบาย
แนวทางการดำเนินงาน:	อธิบายรายละเอียดของการดำเนินการสำหรับตัวชี้วัดนี้ ภาพกิจกรรมต่าง ๆ
ผู้กำกับดูแลตัวชี้วัด:	ระบุชื่อผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ดูแล ติดตามการดำเนินงานให้ ตัวชี้วัดบรรลุผลสำเร็จ
ผู้จัดเก็บข้อมูล:	ระบุชื่อผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลการดำเนินงานของ ตัวชี้วัด
เกณฑ์การให้คะแนน:	ระบุเกณฑ์การให้คะแนนของแต่ละตัวชี้วัด ตัวอย่าง 1) ระดับคุณภาพ – คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00 2) ระดับมาตรฐานขั้นสูง – คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 3) ระดับมาตรฐานขั้นต้น – คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 4) ระดับพอใช้ – คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60 5) ระดับต้องปรับปรุง – คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หรือ 1) ระดับดีมาก – มีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 81 - 100 2) ระดับดี – มีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 61 - 80 3) ระดับปานกลาง – มีมีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 41 - 60 4) ระดับพอใช้ – มีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 21 - 40 5) ระดับต้องปรับปรุง – มีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 0 - 20
การคำนวณคะแนน:	- ระบุค่าคะแนนของตัวชี้วัด โดยนำผลการดำเนินงานเปรียบเทียบกับ เกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้ หรือ - ระบุค่าคะแนนของตัวชี้วัด โดยนำผลการดำเนินงานเปรียบเทียบกับปี ปัจจุบันลบด้วยปีฐานแล้วคูณด้วย 100 หรือ - ระบุค่าคะแนนถ่วงน้ำหนักของตัวชี้วัดที่ได้จากการนำค่าคะแนนที่ได้ของ ตัวชี้วัดมาคูณกับน้ำหนักของตัวชี้วัดหารด้วย 100 (หากมี)

ตัวอย่างแบบฟอร์มรายงานผลรายตัวชีวิต (ต่อ)

รายละเอียดข้อมูลพื้นฐาน:	ระบุรายละเอียดผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงตามรอบระยะเวลาของการรายงานผลของตัวชีวิต ที่สอดคล้องกับเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนด พร้อมทั้งแจ้งข้อมูลประกอบที่ใช้ในการคำนวณให้ครบถ้วนตามคํานิยมหรือสูตรการคำนวณ
วิธีการจัดเก็บข้อมูล:	ระบุวิธีการในการรวบรวมข้อมูล ระยะเวลาในการจัดเก็บ กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ให้ข้อมูล วิธีการสังเคราะห์ข้อมูล
ปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินงาน:	ระบุปัจจัยที่มีส่วนสนับสนุนต่อการดำเนินการสำหรับตัวชีวิตนี้ ทั้งที่ควบคุมได้และควบคุมไม่ได้
อุปสรรคต่อการดำเนินงาน:	ระบุปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการสำหรับตัวชีวิตนี้ทั้งที่ควบคุมได้และควบคุมไม่ได้
ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานในปีต่อไป:	ระบุข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินงานตามตัวชีวิตนี้ในการดำเนินงานในอนาคต ซึ่งอาจเป็นการถอดบทเรียนจากการดำเนินการในปัจจุบัน
หลักฐานอ้างอิง:	ระบุถึงชื่อหรือชนิดของหลักฐานที่ใช้อ้างอิง และหลักฐานอ้างอิงของแต่ละตัวชีวิตสามารถทั้งที่มาจากคู่มือฉบับนี้ หรือ มาจากมาตรฐานอื่น ๆ หรือ เป็นตัวชีวิตที่องค์กรพิจารณาขึ้นใหม่ ตัวอย่างหลักฐานอ้างอิงอื่น ๆ เช่น รายละเอียดของแผนงาน การแต่งตั้งคณะทำงาน รายงานการประชุม ข่าว ภาพถ่ายกิจกรรม เป็นต้น

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)

โดย
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)
1034 ถนนกรุงเกษม แขวงมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
กรุงเทพมหานคร 10100